

लाल बहादुर शास्त्री राष्ट्रीय प्रशासन अकादमी

L.B.S. National Academy of Administration

मुसूरी

MUSSOORIE

पुस्तकालय

LIBRARY

111565

अवाप्ति संख्या

Accession No.

20845

वर्ग संख्या

Class No.

783.65

पुस्तक संख्या

Book No.

Mos

Masíhí Gít kí Kítáb.

Sikandra, Agra.
Printed and Published at the
C. M. S. Industrial Mission Press.
1914.

Third Edition
[Revised and Enlarged.]

DĪBĀCHA.

Jo Committee san 1908 'Īswi meṇ muqarrar hūi thi, aur jis kā ākhiri ij-lās Mansūri Pahār par mäh i 'Jūn san 1913 ko huā thā, us ki taraf se yih "Masīhi Git ki Kitāb" taiyār ki gai hai.

Purāni kitāb ke bahutere git khārij kar diye gaye haiṇ; aur kai ek az sar i nau likhe gaye haiṇ; aur bāqi gitōṇ meṇ se qarib qarib sab ki kam o besh tarmim ki gai hai. 'Ilāwa gazalōṇ ke, 165 git bilkull naye haiṇ. In meṇ se 15 git Methodist Publishing House, Lucknow, ki Press Committee ki ijāzat se kitāb i hazā meṇ darj kiye gaye haiṇ; yih un ki "Hindustāni Git ki Kitāb" se liye gaye haiṇ; aur zail ke nambarōṇ par pāe jāte haiṇ: 80, 99, 115, 128, 247, 269, 277, 336, 359, 366, 367, 383, 444, 459, 463. Ham American Presbyterian Kalisiyā ki Synod ke bhi mashkūr haiṇ: un ki ijāzat se un ki kitāb "Zabūr o Git" se ham 11 git ākhaz karke is kitāb meṇ shāmil karte haiṇ: in ke nambar yih haiṇ: 195, 203, 207, 250, 314, 368, 414, 438, 445, 448, 483; aur unki "Panjābi Zabūr" ki kitāb meṇ se 40 Zabūr Panjābi Kalisiyāōṇ ke wāste is kitāb ke ākhir meṇ intikhāb kiye gae haiṇ.

Bahut si gazalēṇ jo is kitāb meṇ darj ki gai haiṇ, un ke wāste ham Panjāb Religious Book Society aur Allahabad Religious Tract Society ke mam-nūn haiṇ: un ki ijāzat se un ki kitābōṇ se yih liye gaye haiṇ. Ikāwanwāṇ git P. L. 'Ājiz sāhib musannif ki miharbāni se milā hai.

Sāth hi sāth gitōṇ ke rāg ki kitāb kā intizām khairkhwah taraqqi kar rahā hai. Ummēd ki jāti hai ki sāl khatm hone se peshtar yih kitāb chhap-ne ke liye taiyār ho jāegi. Is mabain meṇ ham ne muāsib rāg apne rāe ke mutābiq pesh kiye haiṇ; magar sab yih Musical Sub-Committee ke munta-khab kiye hūe rāg nahīṇ haiṇ, kyūṇki is Committee kā kām abhi tak khatm nahīṇ huā hai.

Zail ke hurūf rāg ki kitābon ki taraf ishāra karte hai :

A. M. = Hymns Ancient and Modern, Edition 1889

N. A. M. = „ „ „ „ 1904.

H. C. = Hymnal Companion, 3rd Edition.

C. H. = Church Hymns, Original Edition.

New C. H. = „ „ Edition 1906.

E. H. = English Hymnal.

S. S. = Songs and Solos, revised, with 1200 pieces.

O. S. S. = „ „ older Editions.

C. F. = Hymns of Consecration and Faith.

R. M. = Rāgmālā.

Hijje. — Ham ne Roman Urdū ke Naye ‘Ahdnāma ke hijje kā tariqa jo 1906 meḡ chhapī hai, is kitāb meḡ isti’māl kiya hai. Jahāp tak ho sakā hai iḡhtisār ko kam ‘amal meḡ lāe haiḡ : masalan lafz “barakat” ko likhā hai sih-juzi, magar gāte waqt qariban hamesha sirf do juz karke gāenge: isi tarah “Kalisiyā” ki pūri chahār-juzi hijja likhi hai, har chand ki use ‘umūman sirf tin juz karke gāte haiḡ.

July, 1914.

FIHRIST MAZÂMÎN KÎ.

	Number		Number
Subh	2—9	Kitāb i Muqaddas ...	261—266
Do-pahar	10	Da'wat	267—271
Shāin	11—26	Imān	272—306
Amad	27—42	Du'ā	307—328
'Id i Tawallud	43—41	Ummid	Safha 324
M. Stifanus kā Din	52	Mahabbat	329—347
M. Yuhannā Injil-nawis kā Din	Safha 51	Tuqaddus	348—355
Ma'sūm Bachchop kā Din	Safha 51	Kudmat	356—362
Sāl kā Akhir	53—56	Ma'sihi Jang	363—376
Ma'sih kā Khatna	57	Ma'sihi Musāfirat	377—387
Nauroz... ..	58—63	Kalisiyā	388—391
'Id i Zuhūr	64—67	Muqaddas Din	392—405
Ma'sih kā Bādshāhi	68—85		(52 bhi)
'Id i Zuhūr kā Akhir Itwār	86	Khairāt	406—408
Lenj se Tin Hafte Pahle kā Itwār	Safha 89	Pak Shirakat	409—423
Lenj se Pahla Itwār	Safha 89	Baptisma	424—431
Lenj : Rozā	87, 81	Catechism	432—470
Tauba	89—108	Itihkām	471—477
Tambih	109—121	School Term kā Shurū' " " Akhir	478
Khajūr kā Itwār	122, 123	Pak "Nikah"	480—482
Ma'sih ki Aziyat aur Mai	124—141	Dafn	483—486
'Id i Qi'yamat	142—153	Ember ke Din	487
Itwār ya Roz i Rabbāni	154—159	Taqarrur	488
'Id i Su'ūd	160—166	Processional	Safha 469
Asmān	167—180	Girje ki Bunyād	488
'Id i Nazul	181—191	" " Taqdis	490, 491
'Id i Taslis	192—195	Fasl	492—495
'Ibadat	196—211	Ğair hazir Dost aur Musafir	496, 497
Hamd o Shukrguzāri	212—260	Yaganagat i Madaran	498
		Badshāh ki khair	499
		Litaniyā	502
		Panjabi Zabūr	503—543

MASÍHÍ
GÍT KÍ KITÁB.

12 12 12 10.

A. M. 160.

AQDAS, Aqdas, Aqdas, Rabb K̲hudá e Qádir,
Subh ham haiṇ gáte hamd Terí, ai Ma'búd :
Aqdas, Aqdas, Aqdas, ai Rahím o Qádir,
Wáhid K̲hudá meṇ pák Sálús Mahmúd.

Aqdas, Aqdas, Aqdas, Tere takht ke áge
Kull muqaddasín sijda karte haiṇ mudám ;
Karobín o Saráfin Terí saná gáte,
Jo thá aur hai aur hogá tá dawám.

Aqdas, Aqdas, Aqdas, pur jalál o 'azmat ;
Garchi nárást ádmi na dekhte yih jamál ;
Tú hí sirf hai Aqdas, lá-sharik, pur-rahmat ;
Qudrat o pyár aur quds meṇ hai kamál.

Aqdas, Aqdas, Aqdas, Rabb K̲hudá e Qádir,
Sári maḵhlúqát se ho Terá Nám Ma'búd :
Aqdas, Aqdas, Aqdas, ai Rahím o Qádir,
Wáhid K̲hudá meṇ pák Sálús Mahmúd. Ámín.

Subh.

2

L. M.

A. M. 4.

SUBH ke waqt, karīm Kḥudā,
Main Terī taraf tākūṅgā :
Sun merī du‘á ki áwáz ;
Qabúl kar bande ki niyáz.

Jis jagah hai Masih Shafi‘
Kḥudá ke dahne háth rafi‘,
Kḥudá ki hai jo pák dargáh,
Us taraf merī hai nigáh.

Jo haiṅ sharir aur be-shu‘úr
Na áte Tere pák huzúr ;
Ki jhúṭhe log aur bad-kirdár
Haiṅ Tere sámne ná-gawár.

Terī tawajjuh bá-ifráṭ
Hai merī taraf din aur rát ;
Aur main mushtáq hūṅ, ai Kḥudá,
Terī muqaddas haikal ká.

Pas Tere ghar meṅ jáuṅgá,
Aur Terī saná gáuṅgá ;
Main kḥauf se karuṅgá sujúd
Tere huzúr, ai pák Ma‘búd. Ámin.

3

7676.

H. C. F. 529.
or A. M. 225 (a).

ÁSMÁNÍ Báp, ham Tere
 Haiñ dil se saná-ḵhwán,
 Ki uthe haiñ sawere
 Ba-ḵhushi aur amán.

Rát bhar Tú ne hifázat
 Aur nigahbání kí ;
 Kamzor ko di hai táqat,
 Udás ko tázagi.

Mamdúh ho Terí rahmat
 Aur ulfat, ai Ḵhudá:
 Ham sab par Apní bar'kat
 Aur fazl nit farmá.

Tú dil kí de safái,
 Aur badí se bachá,
 Aur dín bhar rahnumái
 Tú kar, Ḵhudáwandá. Ámín.

4

L. M.

H. C. 2

TAIYÁR hai dil, Ḵhudáwandá,
 Main dil o ján se gáúngá :
 Ai bín, ai barbat, jág tú já ;
 Main bhi sawere jágúngá.

Main ummaton mein, ai K̤hudá,
Shukrána Terá karuṅgá ;
Main gāuṅgá ba dil o jān
Hamd Teri un ke darmiyān.

Ki Teri rahmat sabhon par
Āsmānon se hai bālātar ;
Aur Teri wafādāri bhi
Tā abad qāim rahegi.

Āsmānon par hai Terá takht ;
Sab Tere bande haiṅ nek-bakht
Rú e zamīn par sarāsar
Terá jalāl hai jalwagar. Āmīn.

5

7 7 7 7 7

A. M. 7.

SHAMSU'S Sidq, tamām āsmān
Tere nūr se hai ma'mūr :
Ham par ho tulú' zi-shān,
Ham se dafa' kar daijūr.
Ai Sitāra subh ke,
Mere dil mein raushni de.

Din ki raushni hai tārīk
Jab tak Tú na raushni de :
Gar na rahe Tú nazdik
Din hai khāli khushi se :
Meri Tú bināi hai,
Tujh se rahnumāi hai.

Á aur dil meṇ raushní de,
 Gam, gunáh ko dafa' kar ;
 Núr i Haqq, sachcháí se
 Sáre shakk ko rafa' kar :
 Záhír kartá rah jalál,
 Tá jald áe roz' kamál. Ámín.

6

6 6 6 6 8 8.

A. M. 233.

ANDHERÁ gayá hai,
 Aur raushní hai namúd :
 Ham shukr karne ko
 Haiṇ házir, ai Ma'búd.
 Núron ke Báp, Parwardigár,
 Ham Tere haiṇ shukrguzár.

Táriki dilon ki,
 Jo ham meṇ hai, miṭá :
 Núr Apne chihre ká
 Ab bandon par chamká.
 Núron ke Báp, Parwardigár,
 Ham Tere haiṇ shukrguzár.

Aur karen ham din bhar
 Haqíqí núr ke kám ;
 Aur dil se máneṇ bhi
 Sab Tere pák ahkám :
 Núron ke Báp, Parwardigár,
 Ham Tere haiṇ shukrguzár.

‘Umr ki shám ke waqt
 K̄hauf se bacháne ko
 Tú maut ki wádi meṇ
 Hamará hámi ho :
 Núron ke Báp, Parwardigár,
 Ham Tere haiṇ shukrguzár.

Aur roz’ qiyámat meṇ
 Apne k̄háss rahm se
 Tú nūr ásmáni meṇ
 Ham sab ko daḡhl de :
 Núron ke Báp, Parwardigár,
 Ham Tere haiṇ shukrguzár. Ámin.

7

S. M.

A. M. 339.

KHUDÁ ká shukr ho,
 Jo rát ká hai rakhwál,
 Aur din ká bhi hai madadgár,
 Aur rahbar hai har hál.

Main rát ko so rahá
 Áram o chain ke sáth,
 Hifázat karne ko Tú ne
 Baḡháya Apná háth.

Ta’rif aur shukr ho,
 Ai pák Parwardigár ;
 Din bhar salámat mujhe rakh,
 Ki rahún wafádár.

Panáḥ meṇ mujhe le,
 Hidáyat merí kar;
 Sab khatron aur gunáhon se
 Hifázat merí kar.
 Bachá sab badí se,
 Dindári meṇ barhá,
 Ki 'umr bhar aur ákhir ko
 Nek-bakht rahún sadá. Ámin.

8

777777.

A. M. 6.

SUBH ká qurbán ma'qúl
 Ab, ai Yisú', kar qabúl:
 Hai poshida áj ká hál,
 Tú hamará ho rakhwál :
 Din meṇ tá na ho nuqsán,
 Krús ká us par kar nishán.

Mile áj gar itminán,
 Tú hí hamen kar shádmán ;
 Áj ki jo musibat ho,
 Bakshsh ki wuh ganimat ho ;
 Khásskar sab gunáhon se
 Hamen áj rihái de.

Khatre jo poshida haiṇ,
 Dushman jo ná-dida haiṇ,
 Yih sab záhir haiṇ har án
 Tujh par, Yisú' nigahbán :
 Pas Tú ham se rah na dúr ;
 Tú hamesha hai zarúr.

Kāsh ki ham har waqt maujūd
 Jān leñ. Fazl i mau'ūd ;
 Apni marzī ko har bār
 Rakkheñ Terī tābi'dār :
 Yūñ k̄hiyāl aur fi'lon se
 Tujhe pasand āeñge.

Ai Masih, is du'ā ko
 Kar qabūl, aur rahbar ho :
 Apni k̄hāss mahabbat se
 Sachchī wafādāri de :
 Tá ki Terī, ai K̄hudá,
 Ham se madh ho sadá. Ámin.

9

Guzal.

Donoñ jahán ká Málik Háfiz Tú hai, K̄hudáyá ;
 Dī nind ham ko shab bhar árām se suláyá.

Árām se rahe ham mahfúz har balá se ;
 Bad-k̄hwábi o maraz se Tú ne hamēñ bacháyá.

Táriki aur zulmat shab ki haṭái Tú ne :
 Bedār karke ham ko nūr i sahar dikháyá.

Kamzor dil ko táqat, gamgin ko tázagi dī :
 Fazl o karam se Tú ne bimár ko utháyá.

Mashkūr Tere ham haiñ in baḥshishoñ ki k̄hátir :
 Hamd o saná meñ Terī dil se yih rág gáyá.

Bar'kat ki os shab-bhar ham par pañi hai Teri :
Rahmat ho Teri ham par ab se sadá, K̤hudáyá.

Dil ko Tú pák kar de, pákizagí se bhar de :
Mahfúz rakh badi se ; ham par ho Terá sáya.

Din bhar Tú rahnumái kar, ai sabhon ke Hádi :
Muhtáj ham haiñ Tere ; Tú ne hamen banáyá.

Subh ke wáste yih gít bhí mundásib hai :
235. "Jab phaṭe pau hasin."

Dopahar.

10

L. M.

A. M 10 (b).

KHUDÁ e Haqq, ai Rabb 'azim,
Hai Tujh se waqton ki taqsim;
Tú din ká nūr chamkátá hai,
Aur dhúp ká zor barhátá hai.

Jhagron ki ág ko Tú bujhá,
Tamám gunáh ko bhí miṭá;
Jismání sihhat 'atá kar,
Aur dil meñ ráhat paidá kar.

Khudá e Aqdas, sun Tú le
'Yisú' Masih ki k̤hátir se;
Ki Beṭá aur Pák Rúh sadá
Haiñ Tere sáth sirf ek K̤hudá. *Ámín.*

Sham.

11.

7 7 7 5.

A. M. 22.

BÁP Quddús, Tú rahm kar,
Ráh hamári raushan kar,
Shám ko hamen diyá kar
Pák Iláhi Núr.

Pák Masihá, jab rahe
Thoṛe din is 'umr ke,
Khauf miṭá aur hamen de
Pák Iláhi Núr.

Rúh i Pák, na chhoṛ hamen
Jab hoṇ maut ki wádi men;
De Tú us táríki men
Pák Iláhi Núr.

Núr ke chashme, Pák Kḥudá,
Gar Tú háfiz ho sadá,
Hamen Tujh se milegá
Pák Iláhi Núr. Ámin.

12

6 5 6 5.

A. M. 346.

DIN hai guzar gayá,
Karen ham du'á,
Aur Kḥudá ká shukr -
Karen ham adá.

Já ba já sitáre
 Nikal áte haiṇ;
 Phúl, parande sáre
 Sone játe haiṇ.

Aur sab kár o bár se
 Fárig hai insán;
 Sabhoṇ ko, Kḥudáyá,
 Rát ko de árám.

Kar Tú nigahbáni
 Nanhe bachchoṇ kī;
 Rát bhar kar hifázat
 Sab bímároṇ kī.

Ḡam meṇ jo haiṇ paṛe,
 Bewá aur yatím,
 Un ko de tasallí,
 Ai Kḥudá Karím.

Rát kī rát musáfir
 Khatre se bachá,
 Badkirdároṇ ko Tú
 Rok aur mu'áf farmá.

Áj kī sab kḥatáeṇ
 Baḡhsh de, Mihrbán;
 Aur firishte raheṇ
 Mere nigahbán.

Phir maiṇ subh uṭhke,
 Pák aur be-kḥatá,
 Terá shukr karke
 Kḥidmat karúṅga.

Ho Kḥudá ká shukr,
 Báp aur Beṭe ká ;
 Aur Rúh ki hamesha
 Hamd ho aur saná. Ámin.

13

A. M. 18.

AI Núr i kḥurram, Yisú' Rabb 'azim,
 Jo az'li Báp ke núr se átá hai,
 Quddús, mubáarak, Teri ho takrim.

Áftáb gurúb ab hotá játá hai,
 Par shám ko ham ne dekhá ab'di núr :
 Báp, Beṭe, Rúh ko sijda karke haiñ ham mashkúr.

Tú láiq hai kamál sitáish ke
 Sab pák áwázon se,
 Ai Ibnuláḥ, Baḳhshinda e hayát,
 Pas Teri hamd hai karti sári maḳhlúqát.

Ámin.

14

L. M.

A. M. 20.

MASÍHÁ shám ko Tere pás
 Bimár the tarah tarah ke ;
 Wuh áe be-árám, udás,
 Aur gaye baḳi kḥushi se

Ghabráe ham taklifon se,
 Ab áe shám ko, ai Masih :
 Na Tujhe dekhte ánkhoñ se,
 Par Tú to házir hai sahih.

Sab ki musibat rafa' kar ;
 Ba'z haiñ bimár aur ba'z ranjür,
 Aur ba'z haiñ gáfil sarásar,
 Aur ba'z buzdil, aur ba'z kamzor.

Dunyá behúda jánkar bhí,
 Ba'z us se lage rahte haiñ ;
 Ba'z fikr karte doston kí,
 Par Tujhe na batáte haiñ.

Aur sab ke sab haiñ be-árám,
 Ki hai na koi be-taqsir ;
 Jo Tere haiñ ba dil o ján,
 Khatá ke sabab haiñ dilgír.

Insán ki har ek hálat se
 Tú wáqif hai, K̤hudáwandá ;
 Tú dekhtá hai mahabbat se
 Har zak̤hm sab ke dilon ká.

Masihá, Apná háth baṛhá ;
 Na k̤háli hai wuh quwwat se ;
 Ab sun hamári iltijá,
 Aur sab ko púri sihhat de. Ámin

15

10 10 10 10.

A. M. 27.

RAH mere sáth, jald huá cháhti shám,
 K̄hudáwandá, rah mere sáth mudám:
 Dil ho be-chain, na koi rahe sáth,
 Bekas ke Hámí, rah Tú mere sáth.

Yih zindagi jald guzar játi hai,
 Aur us ki khúbi jald murjháti hai;
 Sab kuchh hai bátil, us se khainchun háth;
 Tú be-tabdil hai : rah Tú mere sáth.

Teri zarúrat hai, har waqt, har hál,
 Shaitán ke jál se Tú hi hai rakhwál:
 Mujhe sambhále sadá Terá háth;
 Dukh ho khwáh sukh ho, rah Tú mere sáth.

Gar Tú hai sáth, hai mujhe itminán,
 Dukh aur taklif men kámil hai amán:
 Hān, maut se bhi bachátá Terá háth;
 Maut hai maglúb, jab Tú hai mere sáth.

Apni salib ko marte dam dikhá,
 Talkhi kar dúr, ásmán ke dar batlá:
 Ásmán ká núr mitátá sab zulmát;
 Zist bhar aur maut men rah Tú mere sáth. Ámín.

16

7 7 7 7.

H. C. 224.

KÁM se háth uthátá hun;
 Sone ko main játá hun;
 Báp ásmání, ai Alláh,
 Mere úpar rakh nigáh.

Áj ke din ki, ai Khudá,
 Sab khatáen mu'áf farmá:
 Dil ke dág har tarah ke
 Dho Masíh ke lahú se.

Ghar ke chhoṭe bare sab
 Saunpe Tere háth meṇ ab;
 Rahm karke, ai Rahmán,
 Sab ká ho Tú nigahbán.

Shifá baḡhsh bimáron ko;
 De áram gamzadon ko ;
 Har ek jagah, ai Alláh,
 Ho Tú Apnon ki panáh, Ámin.

17

7 6 7 6 8 8.

A. M. 21.

TAMÁM hai din ki raushni:
 Khudáyá, shukr ho :
 Áj rát Tú sab gunáh se
 Mahfúz rakh bande ko:
 Yisú', rát bhar ho nigahbán,
 Aur chain se rakh Tú meri ján.

Tamám hai din ki khushi:
 Tek rakhtá hún Tujh par:
 Is rát ke sab waswás se
 Hifázat meri kar:
 Yisú', rát bhar ho nigahbán.
 Aur chain se rakh Tú meri ján,

Tamám hai din ki mihnat :
 Hamd meri ho manzúr ;
 Is ráat ke sáre khauf ko
 Tú bande se kar dúr :
 Yisú', ráat bhar ho nigahbán,
 Aur chain se rakh Tú meri ján.

Kar mere dil ko raushan,
 Miṭá sab zulmat ko,
 Tá merá jáni dushman
 Na mujh par gálib ho :
 Yisú', ráat bhar ho nigahbán,
 Aur chain se rakh Tú meri ján.

Ai meri ján ke Háfiz,
 Jo khatre be-shumár
 Miskin ko har já gherte,
 So Tujh par haiñ áshkár :
 Tú Hámi ho aur nigahbán,
 Sun du'á meri, ai Chaupán. Ámín.

AB shám ke waqt Kḥudáwand ko
 Din bhar ki kḥair ká shukr ho ;
 Tú, ai bádsháhoñ ke Bádsháh,
 Is ráat meñ meri ho panáh.

Masih ki k̄hátir, ai Ğafúr,
Bağhsh de Tú mere sab qusúr ;
Har bojh se main farágat pá
Be-k̄hauf o k̄hatar soúngá.

Tú maut ke k̄hauf ko yún miṭá,
Ki gor ho mujhe bistar sá ;
Aur jaise uṭhte subh ko,
Meri qiyámat waisi ho.

Rakh meri ján ko Apne háth ;
Rah sote waqt bhí mere sáth ;
Aur nind se nayi táqat ho,
Ki táza-dam hún fajr ko.

Jo nind na áe áj kí rát,
To dil men ḍál ásmáni bát ;
Bad-k̄hwábi aur k̄harábi se
Aur k̄hatron se panáh Tú de.

Jab áegá wuh roz jalil,
Roz lá-zawál o be-tabdil,
Main gáúngá, K̄hudáwand ko
Hamesha hamd o saná ho.

Sab rahmaton ke Báni ko
Sab ádmion se saná ho :
Kaho, ásmán ki fauj sharif,
Bâp, Beṭe, Rúh kí ho ta'rif. Ámin..

19

11 10 11 10.

A. M. 12.

QĀDIR Ḳhudā, Parwardigār aur Ḳhāliq,
 Tū hai qayūm, shān Terā lāzawāl ;
 Tū shab o roz kā abad tak hai Mālik,
 Hai kāmil Teri qudrat aur jalāl.

Jab hūi zindagi tamām hamāri,
 Tū Apni raushni de, aur itminān ;
 Tab pāk aur pur-jalāl ho maut hamāri,
 Aur qāim ho mahabbat aur imān.

Yisū' ki khātir, ai Ḡafūr Rabbāni,
 Kar Tū qabūl hamāri iltijā ;
 Us ki aur Teri ho, Ḳhudā āsināni,
 Pāk Rūh ki wahdat men hamd o sanā.

Āmin.

20

L. M.

A. M. 24.

'AẒĪZ Masihā, jān ke Nūr,
 Gar Tū hai sāth, to rāt hai dūr ;
 Tū sārī zulmat ko miṭā,
 Aur Apni raushni Tū chamkā.

Hamāri Tū himāyat kar,
 Aur miṭhi nind 'ināyat kar ;
 Gar Tujh par takyā ho mudām,
 To pāenge ham chain ārām.

Tú subh shám rah sáth har hál,
 Bin Tere jiná hai muhál ;
 Aur rát bhar sáth rah, Hámi Pák ;
 Bin Tere maut hai haibat-nák.

Gar koi banda Teri ráh
 Áj chhoṛkar húa ho gumráh,
 Tú use dhúnḍhke pás bulá,
 Aur Apne galle meṇ milá.

Bimáron ká ho nigahdár,
 Garibon ká parwardigár,
 Gamgin jo haiṇ aur be-árám,
 Is rát ko unheṇ de árám.

Jab subh uṭhkar hoṇ ráhgír,
 Sáth rahkar, Háfiz, ho nasir ;
 Ki ákhir Tere pák huzúr
 Ham milke sadá hoṇ masrúr. Ámin.

21

7 6 7 6 D.

A. M. 133.

RAH, Masihá, mere sáth,
 Shám ab húa cháhtí ;
 Áp ko saunptá Tere háth,
 Rát hai chalí áti :
 Sab táríki Tú miṭá,
 Ai Kḥudá Ta'álá ;
 Mujhe Apne sáth milá,
 Dil ko de ujálá.

Yisú', ai jahán ke Núr,
 Tú na tark kar mujhe ;
 Rahm se Tú hai ma'múr,
 Main na chhorún Tujhe :
 Har kahin andherá hai,
 Raushní hai pás Tere ;
 Khatra to bahuterá hai,
 Par Tú sáth hai mere.

Ai Masih, Kḥudáwandá,
 Fazl karké hamen
 Nind rúhání se jagá,
 Tá imán men barhen :
 Ham sab karen intizár,
 Táki, jab Tú áe,
 Har ek ham men se taiyár
 Tujh se milne páe.

Rúh ká masah bandon ko
 Aisá diyá jáe,
 Ki wuh dil men jari ho,
 Kam na hone páe :
 Aur hamári mash'alen
 Raushan hoke jalen,
 Ki ham is táríki men
 Ráh i haqq par chalen.

Phir, Masíhá, Tere sáth
 Shádi ke makán men
 Dákhil hokar Teri shán
 Dekhen ham ásmán men

Tere háth se, Yisú', ham
 Kámil bar'kat páen,
 Aur muqaddason ke sáth
 Hallilúyáh gáen. Ámin.

22

11 10 11 10.

A. M. 12.

DIN húa hai tamám jo Tú ne diyá ;
 Ab pará hai andherá, ai Kḥudá ;
 Áj subh Terá shukr ham ne kiya,
 To karen shám ko Terí pák saná.

Is ki bhi karte ham shukrguzári,
 Ki karti hai Kalis'yá lagátár
 Dunyá men shab o roz kḥidmatguzári,
 Du'á men lagi rahti hai be-dár.

Har mulk men, raushni jab ki de dikhái,
 Aur subh húi hai, Kḥudáwandá,
 Tab hoti hai sitáish kí sunái,
 Kí játi Tujh se minnat aur du'á.

Din dhale, y'ân jab hai tamám 'ibádat,
 Na hoti hai mauqúf yih bandagi ;
 Kí magrib men bhi hoti hai bashárat,
 Yún Terí hamd hai hoti abadi.

Ámin, Kḥudáwand, Terí yih bádsháhi
 Hai báládest har ek hukúmat se :
 Wuh qáim hai aur deti hai gawáhi,
 Tá sab hon tábi' apne Munji ke. Ámin.

APNÍ bar'kat kar 'ináyat
 Bandoṇ ko, Khudáwandá ;
 Tú hamári kar hidáyat,
 Aur gunáh se Tú bachá.
 Tere bande khauf na khaen
 Rát ko kisi khatar se ;
 Maut se bhi ham na ghabráen,
 Balki soen aman se.

Harchand howe rát andheri,
 Ham na chhipe haiṇ Tujh se :
 Áñkh na kabhi soti Teri,
 Yaksán rát aur din Tujhe ;
 Áj ki rát meṇ maut gar áe,
 Gar na uṭheṇ bistar se,
 Kásh ásmán par har ek jáe,
 Aur sa'ádatmand rahe. Ámín.

NAJÁT-dihinda, phir khusbdili se
 Gáte haiṇ ham saná ke git Tujhe ;
 Jitne áj hue Tere sanákhwán,
 Ab ghuṭne tekkar cháhte itminán.
 Bakhsht itminán jab chalen ghar ki ráh,
 Aur din ke ákhir tak ho Tú panáh ;
 Yahán jo Tere hue haiṇ khwástgár,
 Un ko har neki meṇ rakh ustuwár.

Bakhsh itminán jab rát andheri ho,
 Raushni kar de us ki táríki ko ;
 Dúr kar Tú Apnon se dukh aur nuqsán,
 Ki Tere pás haiñ din aur rát yaksán.

Bakhsh itminán jab tak ho zindagí,
 Jang men himáyat, gam men tázagí ;
 Púre jab hûe dunyá ke tufán,
 Bakhsh Apne ghar men kámil itminán. *Ámín.*

25

Gazal.

Ab shám á gayi hai, aur din guzar gayá hai ;
 Aur rát ká andherá har já pa chhá rahá hai.

Aflák par sitáre har já chamak rahe haiñ ;
 Haiñ sab parand sote ; yih waqt nind ká hai.

De ham ko Apni bar'kat, árám se hamen rakh ;
 Tere karam se har ek árám pá rahá hai.

Haiñ dukh men jo tarapte, árám un ko Tú de
 Tere hi háth men to har dard kí dawá hai.

Máil jo haiñ badi par, rok un ko Tú, Masihá ;
 Har shai pa Tú hai qádir, sabhon ká Tú, Kḥudá hai

Tere frishte, yá Rabb, karte rahen hifázat :
 Amn o amán men rakh, Tujh se yihi du'á hai

Jab subh ko uthen ham, to táza-dam utháná
 Kamzor o ná-tawán ko Terá hi ásrá hai.

Gazal.

MUJHE jalwa, Masihá, Tú dikháná núr se Apne :
Shab i tárik kí zulmat miṭáná núr se Apne.

Teri imdád ká muhtáj hún har dam, Ḳhudáwandá :
Mujhe muzhda madad ká Tú sunáná núr se Apne.

Sahr-gáh aur waqt i shám Tú hi merá hámí hai :
Andheri rát meṇ rastá batáná núr se Apne.

[mushkil hai :
Rahún gar main alag Tujh se, to jiná mujh ko
Taraddud qalb ká mere miṭáná núr se Apne.

Tere bandon se gar koi húa hai ráh se be-ráh,
Masihá, ráh un ko Tú dikháná núr se Apne.

Marizon kí shifá baḳhshí Tujhí par ḳhatm hai Sháfi :
Ḡaribon kí siyáh-baḳhti miṭáná núr se Apne.

Jo hoṇ andoh o kulfat meṇ, unheṇ árám Tú dená :
Siyáh batin jo hoṇ, unheṇ bacháná núr se Apne.

[wandá :
Hún jab tak is jahán meṇ, sáth mere rah, Ḳhudá-
Mujhe Tú 'umr bhar rastá dikháná núr se Apne.

Shám ke wáste yih gít bhí munásib hai :

275. Iláhi Núr, kar raushan yih daijúr.

Amad.

27.

L M

A. M 50.

HAI Yardan ke kanāre par
Āwāz baland, "Tū tauba kar:"
Jāg uṭheṇ ham, aur Nabī ke
Hoṇ shinawā sachchāi se.

Gunāh kā kareṇ ham iqrār,
Ki dil hamārā ho taiyār ;
Ārāsta kareṇ ham makān,
J'āṇ utre aisā Pāk Mihmān.

Ki Tujh se hai najāt, Ḳhudā,
Aur Tū hamārī hai Panāh ;
Jo Tū na hamen fazl de,
Ham haiṇ mahrūm tasalli se.

Bimāron ko baḳhsh de shifā,
Badkāron ko mu'āf farmā ;
Ab raushni baḳhsh, jahān ke Nūr,
Aur kar is dunyā ko masrūr.

Masihā, Terī āmad ne
Rihāi di gunāhon se ;
So hamd ho Bāp aur Beṭe kī,
Aur Rūh i Pāk kī abadi. Āmin.

JÁG uṭho, imándáro,
 Mash'aleṇ lo sambhál;
 Andherá hai, piyáro ;
 Ázmáo un ká hál ;
 Tum kán aur dil lagáke
 Pahrú kí suno bát,
 "Dúlhá hai ánewálá,
 "Qarib hai ádhí rát."

Mash'aleṇ tum sudháro,
 Aur ḡálo un par tel ;
 Yisú' Masih hai átá ;
 Jald karo Us se mel ;
 Dúlhe ke istiḡbál ko
 Ab niklo jaldi se ;
 Mubārakbádi Us ko
 Do baṛi ḡhushi se.

Ab Us ko der ná hogi ;
Pas raho tum hoshyár ;
 Har jagai nazai ate
 Haiṇ ámad ke ásár ;
 Hoshyár kunwáron men
 Kaun húe haiṇ sharik ?
 Is bát ko sach tum jáno,
 Ki Dúlhá hai nazdik.

Pas, ai Masih ke pyáro,
 Jo chale ho tang ráh,
 Apní salib uṭháke
 Tum rakho ḡhúb nigáh ;
 Ab apne áṇsú poṇchho,
 Aur suno ḡhush payám,
 “Munji hai chalá átá,
 “Hain áte ḡhush aiyám.”

Ab jāgo, imándáro,
 Mash‘aleṇ lo sambhál ;
 Árásta hoke karo
 Dúlhá ká istiqbál :
 Wuh kahtá hai, “Yaqīnan
 “Main jald phir áuṅgá.”
 Hain Rúh aur Dulhin kahti,
 “Ḳhudáwand Yisú‘, Á.” Ámín.

29

8 8 8 8 8 8.

A. M. 204.

JALD á, ai Hákim sabhon ke,
 Aur dūr kar jhúṭh har qism ká ;
 Aur Apní pák ‘adálat se
 Kar neki badi se judá :
 Tab shubha játá rahegá,
 Aur haqq ká parda uṭhegá.

Jald á, ai Bádsháh sabhon ke,
 Kar ráj hamáre darmiyán ;
 Gunáh se Tú rihái de,
 Sab ranj miṭá, de itminán :
 Jald á, ki Terí qurbat se
 Ham muttafiq ho jáenge.

Jald á, ai asl Zindagi,
 Ki maut hai qádir sabhon par ;
 Hai asar us ká dil men bhi,
 Aur us ká sáya ghar ba ghar :
 Jald á, ki Tere pás, Kḥudá,
 Na maut na mátam ráhegá.

Jald á, jald á, Núr sabhon ke,
 Ráh hai andheri safar bhar ;
 Aur ba'ze ná-ummedi se
 Haiñ ṭhokar kháte ráste par :
 Jald á, ki Tere takht ke pás
 Na rát hai, aur na dil udás. Ámin.

30

8 8 8 8 8 6.

N. A. M. 50.

“**D**EKH, Dúlhá ánewálá hai !”
 Muzhda sunáyá játá hai ;
 So rát men niklo, bandagán.
 Mubárák wuh jo hai taiyér,
 Aur kartá Us ká intizár ;
 Chal Us ke pás, ai ján.

“Dekh, Dúlhá rát men átá hai!”
 Ásmán bhí yih sunátá hai :
 Jágte raho, ai bandagán.
 Na hukm hogá gáfil ko
 Ki wuh barát men shámil ho ;
 Bedár rah, merí ján.

Hoshyár kahenge ek zabán,
 “Ham sab par fazl har zamán
 “Tú názil kar, Khudáwandá,
 “Tá ham na áen derí se
 “Jab Tú Apní buzurgí se
 “Julús farmáegá.”

“Dekh, Dúlhá á pahúnchá hai !”
 Darwáze par ab khará hai ;
 Sab dekhenge wuh rát ‘ajib.
 Uth, merí ján, sudhár mash‘al,
 Aur kar tú Us ká istiqbál :
 Wuh áyá hai qarib. Ámín.

31

C. M.

A. M. 328.

DEKH, Hákim dunyá ká, Masih
 Ásmán se átá hai ;
 Púrāb se leke pachchhim tak
 Sab ko bulátá hai.

Siiyyon men se Wuh zâhir hai,
 Aur takht' 'adâlat par
 Wuh baithke karegâ insâf,
 Aur hogâ jalwagar.

Firishton ko farmâegâ,
 Ki "Mere bandon ko,
 "Jo Mere khûn-kharide hain,
 "Ikattâ sab karo."

Phir be-imân, jo uhtte hain
 Masih ke barkhilâf,
 Un sabhon kâ sadâqat se
 Wuh karegâ insâf. Âmin.

32

8 7 8 7 4 7.

H C. 73.

LO, Wuh bádalon par átâ,
 Wuh jo pahle thâ pasthâl ;
 Dekho, lâkhon lâkh muqaddas
 Us ke sâth hain bâ jamâl ;
 Yisû' átâ,
 Átâ hai Wuh pur jalâl.

Use dekhengi sab ankhen
 Áte bâ shahâna shân ;
 Chhedâ thâ jinhon ne Us ko,
 Táib hokar aur hairân
 Mânenge sab,
 Yisû' hai Masih Sultân.

Wáste makhlasi Mukhallis
 Shaukat shán se átá hai :
 Us se hawá meṇ ab milne
 Har ek momin játá hai ;
 Us ke pás hi
 Apni jagah pátá hai.

Phir Wuh apne dushmanon ko
 Karegá shikasta-hál ;
 Unheṇ Apne pánwon ke niche
 Karegá yaksár pámal :
 Záhir hogá
 Us ke 'adl ká kamál.

Ai Khudáwand, Qádir Yisú',
 Ráj Shaitán ká kar táráj ;
 Jaldi Apne iḵhtiyár meṇ
 Lá jahán ká takht o táj ;
 Jald, Masihá,
 Qáim kar Tú Apná ráj. Ámin.

33

8 7 8 7 8 8 7.

A. M. 52.

KYÁ dekhtá hun, Alláh Karim ?
 Ab áyá roz i ákhir ;
 Lo, Hákim i jahán 'Azím
 Hai bádalon par záhir :
 Narsingá phúnktá, murdagán
 Sab uthte ; Us se, meri ján,
 Tú milne ko taiyár ho.

Dindár, Masih men mûe jo,
 Awwal qiyâmat pâte,
 Aur uṭhke Rabb se milne ko
 Haiñ bádalon par jāte ;
 Sab khauf hai un ke dil se dūr,
 Rabb ke huzúr se haiñ pur nūr,
 Jo milne ko taiyār haiñ.

Be-dinon ko hai din haulnák,
 We khauf ke máre kámpte,
 Ki uṭhte sazâ ko, gamnák,
 ‘Abas wáwailâ karte.
 Din guzrá fazl kâ ; kḥushk-rú
 Insáf ke taḡht ke rúbarú
 Haiñ khare be-taiyári.

Kyá dekhtá hūñ, Alláh Karím ?
 Ab áyâ roz i ákhir,
 Aur Hákim i jahán ‘Azim
 Hai bádalon par zâhir :
 Sab ‘álam kâ jab ho ákhir,
 Masih maslúb kâ dāmangir
 Maiñ hokar kḥúb taiyār hūñ. Ámin

34

7 6 7 6 D.

E. H. 334.
A M. 226.

MAIN Tere istiqbál ko
 Ab kyúnkar hūñ taiyār ?
 Tú hi jahán kâ Núr hai,
 Hai Tujh par jān nisár.

Ai Yisú', Yisú', mujhe
 Tú ab munawwar kār,
 Ki jo hai pasand Tujhe,
 Main karūn 'umr bhar.

Siyyon ne Terí rāh mein
 Bichhāin dāliān ;
 So main bhī apne dil mein
 Ab hūngā sanākhvān :
 Maqdūr bhar Tere nām kā
 Main karūngā bayān ;
 Dil merā ho shigufta
 Tere huzūr har ān.

Us ko jo giriftār hai,
 Tú hī chhurātā hai ;
 Dukh gam mein jo zerbār hai,
 Wuh khushi pātā hai.
 Garib, bekas, nādār ko
 Tú kartā daulatmand ;
 Mujh 'āsi aur lāchār ko
 Kar de Tú sarbaland.

Āsmān se Terā ānā
 Kyā khāss 'ināyat hai ?
 Mahabbat se Tú āyā,
 Jo be-nihāyat hai ;
 Tá dunyā ko bachāe
 Hazāron dukhon se,
 Gunāh kā bojh uṭhāe,
 Ham ko khalāsi de. Āmīn.

A I tum sab, jo gamzada
 Aur bojh se dabe ho,
 Farotan, dil-shikasta,
 Rihái cháhate ho ;
 Wuh átá hai, Wuh átá,
 Tasalli dene ko ;
 Mirás ásmání detá
 Har sachche bande ko.

Kyün dushmanon ke shor se
 Aur zor se darté ho ?
 Rabbu'l Afwáj ke nám se
 Shikast tum unhen do.
 Wuh átá hai, Wuh átá,
 Bádsháhon ká Bádsháh ;
 Jo Us ke pás hai játá,
 Hai us ki Wuh panáh.

Wuh átá hai insáf ko ;
 Nest honge sab sharir :
 Bihisht Wuh detá un ko
 Jo Us ke dāmangir :
 Jald á, jald á, Masihá,
 Ai Bádsháh, záhir ho ;
 Kar Apne ráj men shámil
 Apne sab logon ko. Ámin.

36

R. M 70.

"JĀG-uṭho !" āwāz baland kar
 Siyyon ke pahre, burj baland par,
 Yūn rāt ko karte haiṇ pukār :
 "Ai Yarūshalem ke logo,
 "Kuṇwārio, jo 'aqlmand ho,
 "Jald uṭhke ab tum ho taiyār.
 "Lo shādi kā libās ;
 "Lo ! Dūlhā āyā pās ;
 "Hallilūyāh !
 "Sab lo mash'al,
 "Niklo ḵhush-hāl,
 "Aur karo Us kā istiqbāl."

Is bāt par Siyyon ki beṭi
 Nihāyat ḵhush o ḵhurram hoti,
 Aur jāgke uṭhti hai shitāb ;
 Dūlhā ātā hai āsmān se,
 Shahāna qudrat kar'm o shān se ;
 Sadāqat kā Wuh hai āftāb.
 Ai Yisū', Ibn-Ullāh,
 Jald ā, 'aziz Bādshāh,
 Hallilūyāh !
 Ham ḵhushī kar
 Shādi ke ghar
 Sab ḵhush jā baiṭheṇ da'wat par.

Ādmi aur frīshte gāeṇ,
 Aur bin o barbat ḵhūb bajāeṇ
 Sitāish Teri aur sipās :

Dar i shahr bárah moti,
 Firishton ki hai majlis hoti,
 Ham un se mileñ takht ke pás :
 Na áñkh ne dekhi hai,
 Na kán ne suni hai,
 Aisi khushi ;
 Hallilúyáh !
 Ai Ibn-ulláh,
 Tamjid ho Teri, ai Bádsháh. Ámín.

37

II II II II

A. M. 431.

HOSHA'NÁ, Hosha'ná, Kḥudáwand ko ho !
 Mubáarak Kḥudáwand hai átá hai jo :
 Yahowáh ke nám se hai átá zī-shán ;
 Kḥudáwand Masih ko tum kaho Sultán.

Kḥudáwand Kḥudá men sab rahó masrúr
 Táríki miṭáke Wuh baḳhshtá hai núr ;
 Pas dil ki qurbáni, ai khalq i Kḥudá,
 Tum mazbah par lákar sab karo saná.

Kḥudáwand Masih ke ho jitne muríd,
 Hosha'ná sab gáke tum karo tamjid ;
 Sab milke tum karo Kḥudá ki saná,
 Ki Jis ne Masih ko hai kiyá 'atá. Ámín.

SHUKR kare kull jahán,
 Ho Khudá ká saná-khwán,
 Jis ne bhejá Yisú' ko,
 Tá insán ká Munji ho.

Intizár báp-dádon ká,
 Ishtiyáq buzurgoṇ ká,
 Aur qadim nabúwatan
 Puri hún Yisú' men.

Ho mubáarak, Bin Dáúd,
 Aur Hosha'ná, Sháh mahmúd :
 Apne liye ráh hamwár
 Mere dil men kar taiyár.

Mujh men utar á, Zi-shán ;
 Terá hún ba-dil o ján ;
 Aur gunáh se pák Tú kar
 Mere dil ko sarásar.

Sánp ke sar ko kuchal dāl,
 Us ke khauf se ho rakhwál,
 Tá imán men qáim ho
 Rahún Terá sadá ko.

Tú, Masih, jab utregá
 Aur jalál se áegá,
 Main, rástbáz ho aur masrúr,
 Jáun Tere pák huzúr. Ámín.

39

12 11 12 11 D.

R. M. 67.

TUM karo taiyári, K̄hudáwand hai átá,
 Jahán ke darwázon ko karo baland :
 Larái mauqūf ho, Wuh sulh hai látá ;
 Bádsháhat hai Us ki, sab rahen k̄hursand.
 Is Bádsháh ko dekhke sab dushman sharmáen ;
 Na qabr na maut rahi ab haibatnák ;
 Jo maut ke gulám the, rihái ab páen,
 Aur berían torke hon k̄hush o be-bák.

Hathkarí ke badle wuh dālían láke
 Haiñ muntazir Bádsháh ke khare k̄hush-hál ;
 Ab gam o áh márná aur roná bhúl jáke
 Sab gáte haiñ saná bá k̄hushi kamál.
 Gamgín o majbúr ko payám diyá jātá,
 Ki k̄hush ho, ab átá hai dunyá ká Núr ;
 Rihái asiron ki Apne sáth látá,
 Ab maut o musibat ho jáegi dūr.

Ho shukr par shukr, ki, Yisú', Tú áyá,
 Pahunchá hai sál i maqbúl Tere sath :
 Hamári táríki men núr Tú hí láyá,
 Naját hamen detá hai Terá hí háth.
 Masihá mubáarak, Hosha'ná, Hosha'ná !
 Ham bandoñ ke dilon men kar le maqám,
 Tá Tere huzúr men ham shukr o saná
 Ásmán ki bádsháhat men gáen mudám. **Ámín.**

‘IMMÁNÚEL, rihái de
 Tû Isráil ko zulmat se ;
 Jab Tû na áe, ham asír
 Haiṇ alamzada aur dilgir.
 Ai Isráil, ḵhush hoke gá,
 ‘Immánúel jald áegá.

Ai qaumon ki Ummed, ab á,
 Iblis se Apnon ko bachá ;
 Tû unheṇ maut par gálib kar,
 Aur fath de jahannam par.
 Ai Isráil, ḵhush hoke gá,
 ‘Immánúel jald áegá.

Ai Shamsu's Sidq, Tû Apná núr
 Chamká, ki ham hon pur surúr ;
 Andhere ko Tû rafa' kar,
 Aur maut ká sáya dafa' kar.
 Ai Isráil, ḵhush hoke gá,
 ‘Immánúel jald áegá.

Dáúd ki kunji lekar á,
 Ásmán ko khol, Ḵhudáwandá ;
 Be-ḵḥatar rakh Ḵhudá ki ráh,
 Aur band kar de faná ki ráh.
 Ai Isráil, ḵhush hoke gá,
 ‘Immánúel jald áegá.

Ai Qádir Yisú', utar á,
 Aur sháhi qudrat ko farmá ;
 Tú Isráil ká ho jalál,
 Aur sári khilqat kar bahál.
 Ai Isráil, khush hoke gá,
 'Immánúel jald áegá. Ámin.

41

S. M.

A. M. 48.

JALD á, ab der na kar,
 Masih Khudáwandá :
 Ham Teri ráh ko takte haiñ ;
 Tú phir kab áegá ?
 Jald á, aur Apni qaum,
 Khudá ká Isráil,
 Asiri se kar Tú ázád,
 Ai Pák 'Immánúel.
 Jald á, aur Apná zor
 Dikhá, ki gunahgár
 Aur sab mukhálif be-imán
 Hoñ Tere tábi'dár.
 Jald á, aur khilqat ko
 Phir bakhsh árástagi ;
 Aur badi ki gulámi se
 De Tú ázádagi.
 Jald á, aur Apná ráj
 Tú dunyá meñ phailá ;
 Aur pák Injil ki raushni se
 Táriki ko miñá. Ámin.

42.

7777 D.

E. H. 469.

A. M. 382.

NIGAHBÁN, hai khabar kyá?
 Kyá ummed kuchh din ki hai?
 Ráhi, hán, ab khush ho já,
 Púrab men pau phatti hai.
 Nigahbán, kah, kyá wuh núr
 Hai batátá khush payám?
 Ráhi, áge haiñ zarúr
 Isráil ke khush aiýám.

Nigahbán, hai khabar kyá?
 Din ab charhtá játa hai?
 Ráhi khushi ab maná,
 Chain o subh átá hai.
 Nigahbán, kyá ek hi qaum
 Legi bar'kat be-shumár?
 Ráhi, har ek zát o qaum
 Hogi is men hissadár.

Nigahbán, hai khabar kyá?
 Hai do pahar ká sá núr?
 Ráhi, hán, andherá sá
 Khauf andesha gayá dúr.
 Nigahbán, ab din kamál
 Charon taraf hai namúd.
 Ráhi, dekh, aur ho khush-hál,
 Sháhansháh ab hai maujúd. Ámin.

'Id i Tawallud.

43.

A. M. 59.

A I sab imándáro,
Khush o khurram hoke,
Ab ao, ham chalen tá Baitlaham:
Dekho nau-záda
Málik kull jahán ká;
Ham Use sijda karen,
Ham Use sijda karen,
Ham Use sijda karen, Rabb mahmúd.

Khudá se Khudá hai,
Núr se sachchá Núr hai,
Jo Mariyam kunwári se ab hai maulúd,
Barhaqq Khudá hai,
Báp se mutawallid;
Ham Use sijda karen, wag.

Ai sáre firishto,
Khush áwáz se gáo,
Ásmán ke báshindo, sab shámil ho.
Dar 'álam bálá
Ho ta'ríf Khudá ki;
Ham Use sijda karen, wag.

Khudāwand Masihā
 Āj Tū paidā hūā;
 Mubārak, mubārak ho Terā nām;
 Bāp kā Kalām ab
 Jism meṇ hai sākīn;
 Ham Use sijda karen, wag. Āmin.

44

7777777777.

A. M. 6b

SUN, Āsmāni fauj sharif
 Rabb ki gāti hai ta‘rif;
 Sulh ab zamīn par ho,
 Khushi Bani Ādam ko.
 Āi sab qaumo, khushi se
 Gāo sāth firishton ke;
 Rabb zamīn par hai maujūd,
 Baitlaham meṇ hai maulūd.
 Sun, Āsmāni fauj sharif
 Rabb ki karti hai ta‘rif.

Lo! Masih barhaqq Ma‘būd,
 Rabb, jo abadi Mahmūd,
 Ab muqarrar waqt par ā
 Farzand hai Kunwāri kā.
 Lo! Mujassam hai Allāh,
 Sijda kar, ai khalq-Ullāh:
 Ab ‘Immānuēl Rahmān
 Hai insānon meṇ Insān.
 Sun, Āsmāni fauj sharif
 Rabb ki karti hai ta‘rif.

Ho mubáarak, Ibn-Ulláh;
 Ai salám'ti ke Bádsháh,
 Tú Áftáb sadáqat ká,
 Zist o Núr har ummat ká.
 Tú ne chhoṛi Apni shán,
 Tá halák na ho insán,
 Bani-khák nau-janam se
 Wáris banen jannat ke.
 Sun, Ásmáni fauj sharif
 Rabb ki karti hai ta'rif. Ámín

JÁGO, Masihiyo, aur ho khushnúd;
 Áj ádamzád ká Munji hai maulúd:
 Karo sujúd ; 'ajib hai Us ká pyár,
 Jis ko frishte karte hain áshkár:
 Kunwári se jo Beṭá hai maulúd,
 Kḥudá Mujassam hai, barhaqq Ma'búd.

Suno, Ásmán ki barí fauj sharif
 Baland áwáz se karti hai ta'rif:
 "Ásmán par hamd Kḥudá Ta'álá ki;
 "Rû e zamin par ho salámati;
 "Aur ádamzád se razámandi ho."
 Ai khalq-Ulláh, sab milke hamd karo.

Kásh ki is pyár ‘ajib par karen dhyán;
 Hai us se pátá maḡhlasi insán;
 Is charní meṇ jo Farzand hai mahbúb,
 Wuhí dukh sahke húá hai maslúb,
 Tá ham ko kare fazl se bahál,
 Aur Apne sáth ásmán par de jalál.

Pas ham ásmáni fauj ke ham-zabán
 Sab dil se gáeṇ hokar ḡhush-ilhán;
 Is roz mubáarak húá Jo maulúd,
 Baṛe jalál se hogá phir namúd.
 Pyár se ham bache; ai ásmáni Sháh,
 Hamesha tak ham gáeṇ hamd-Ulláh. Ámin.

46

D. C. M.

N. A. M. 64, (a).
 C. H. 86.

ASMÁN ke kull frishtagán
 Shádmán haiṇ aur mas‘úr
 Sarod se pur hai kull ásmán,
 Aur ḡhushi se ma‘múr.
 Dekho, we sab ásmán par se
 Zamin par áte haiṇ;
 Is ‘álam ko wuh gitoṇ se
 Ásmán banáte haiṇ.

Ab suno-bát frishton ki,
 Jo wuh sunáte haiṇ;
 “Ham Yisú‘ ki paidáish ki
 “Ḡhush-ḡhabari láte haiṇ.”

Ásmán par jab frishtagán
 Hain gáte Hamd-ulláh,
 Zamin par deñ jawáb insán,
 “Hosha‘ná, Ibn-ulláh.”

Ab ham bhi sáth frishton ke
 Surúr se gáte hain;
 Aur Yisú‘ ki paidáish ká
 Shukriyá karte hain.
 Tahsin K̤hudáwand Yisú‘ ko,
 Jo paidá huá hai;
 Tahsin pukáro, bháiyó,
 Ki sháfi huá hai.

Ai gunahgár, tú tauba kár,
 Aur ab sharminda ho;
 Masih ásmán se utarkar
 Bulátá tujhi ko.
 K̤hushi se gáo, momino,
 K̤hushi se sab jhuko;
 Masih ke paidá hone ko
 Mubáarak sab kaho. Ámin.

KHUDÁ ká dekho kaisá pyár,
 Ki Us ne liyá hai autár;
 Ab Munji huá hai namúd,
 Aur Baitlaham meñ hai maujúd.

Khudá Mujassam! kyá ‘ajib!
Tawangar huá hai garib;
Sab khilqat ki jo Asl hai,
So ‘aurat ki ab nasl hai.

Yih bát qiyás se báhir hai,
Tau bhi sarib aur záhir hai;
Ki charni men Jo hai maujúd
Sáre jahán ká hai Ma‘búd.

Gar Tujhe jánen log ná-chiz,
Masih, Tú mujhe hai ‘aziz;
Kar mere dil men Apná ghar,
Aur sadá us men rahá kar. Ámin.

48

8 7 10 10 7.

R. M 28.

ULFAT ‘ajib, ulfat ‘ajib!
Qádir Khudá huá garib:
Khabar jo mili chaupánon ko hai,
Sáre insánon ke liye wuh hai:
Paidá áj huá Masih.
Karo sujúd, karo sujúd;
Charni men Wuh hai maujúd;
Wuh Jis ne chhorá hai Apná jalál,
Ádmi ki súrat men huá pasthál,
Tá ham ko bakhshe naját.
Abadi Núr, abadi Núr,
Kar Tú sári zulmat dúr:
Ab se munawwar ho sára jahán;
Karo sitáish frishtagán:
Gáo Hallilúyáh. Ámin.

49

R. M. 76

KHUSH ho ! khush ho ! Masih ab paidá huá;
 Khush ho ! khush ho ! ai sári sarzamín!

Naját-dihinda áyá hai,
 Gunáh ká bojh utháyá hai.

Khush ho ! khush ho ! Masih ab paidá huá;
 Khush ho ! khush ho ! ai sári sarzamín!

Ásmán pər hamd Alláh ki ho,
 Zamin par bhí salám'ti ho,
 Insán se razámandi ho,
 Sab áo sijda karne ko!

Khush ho ! khush ho ! Masih ab paidá huá;
 Khush ho ! khush ho ! ai sári sarzamín!

Khush ho ! khush ho ! 'Immánúel ab áyá,
 Khush ho ! khush ho ! ai bháiyó, gáo git!

Mujassam huá hai Khudá,
 Tá Núr ho sári dunyá ká.

Khush ho ! khush ho ! 'Immánúel ab áyá;
 Khush ho ! khush ho ! ai bháiyó, gáo git!

Bádsháhon ká Bádsháh mahmúd,
 Lo ! charni men ab hai maujúd:
 Mahabbat Us ki kyá 'ajib,
 Ki Kháliq huá hai garíb!

Khush ho ! khush ho ! 'Immánúel ab áyá;
 Khush ho ! khush ho ! ai bháiyó, gáo git! **Ámin.**

50

Gazal.

Na pūchho, ‘azizo, ki Yisū’ hai kab se:
Zamīn āsmān kuchh na thā, hai Wuh tab se.

Hūā āj Wuh batn i Maryam se paidā,
Jo afzal hai, a’lā hai, bālā hai sab se.

Mubāarak, mubāarak, mubāarak, mubāarak;
Nikalti sadā hai yihī sab ke lab se.

Biyābān men rāt ko ek firishta
Gaṛariyon par zāhir hūā hukm i Rabb se.

Kahā āj paidā hūā hai Masihā,
Jahān ko hai faḡhr aise ‘ālī nasab se.

Majūsiyon ne Us kā dekhā sitāra;
Chale sijda karne ko josh i tarab se.

Nazar āyā jab chihra i pāk i Yisū’,
Samāe na tan men ḡhushī ke sabab se.

Gazal.

51

Dil apnā bāg bāg hai, aur shādkām hai:
Ham ko milā jo āj, mahabbat kā jān hai.

Bād i nasīm sāre chaman men hai chal rahī:
Bād i ḡhizān kā miṭ gayā dunyā men nām hai.

Tāir jo phāṣ gaye the, wuh āzād ho gaye:
Saiyād kā shikasta hūā āj dām hai.

Ai ham-nafas, tū kūd, ki teri bhi jān kā
Ab maḡhlasi kā ho gayā ḡhūb ihtimām hai.

Kyā gā rahe firishte haiṇ ab jhūm jhūm kar?
Kyā ḡhūb jashn āj hai, kyā dhūm dhām hai!

Di thi ḡhabar jo nabiyon ne, pūri hūi hai āj:
Baitu'l laham meṇ dekh lo, gar kuchh kalām hai.

Yisū' ne kyā hi ḡhūb kiyā kām ānkar!
Girte hūon ko Us ne liyā āj thām hai.

Is mausim meṇ yih bhī munāsib haiṇ:

206. Taḡht o tāj, āsmān, aur shāhāna shān.

284. Kaun hai yih? ek chhoṭā bachchā.

437. Shahr meṇ Dāūd Fādshāh ke.

M. Stifanus.

52

8. 7. 8. 7. 4. 7.

A. M. 51.

Ai Ḳhudāwand, Tere bande
Jab kalām sunāte haiṇ,
Us ke sabab dukh musibat
Waqt bā waqt uṭhāte haiṇ,
Aur la'n ta'n bhi
Tere wāste sahte haiṇ.

Aisá dukh jab áe ham par,
De taufiq, ki bá imán
Ham tab dekhen us jalál ko,
Jo ásmán par hai 'ayán;
Jis ká Tú hi
Núr aur raunaq hai aur shán.

Bakhsh ki Stifánus ki mánind
Rúhu'l Quds se hon ma'múr,
Un ke liye bar'kat cháhen,
Jin se hote haiñ ranjúr:
Aise pyár se
Dil hamáre hon bharpúr. Ámin.

Is roz ke wáste yih bhí munásib hai :
363. Ibn i K̲hudá jang kartá hai.

M. Yuhanna Injil-r awis.

Is roz ke wáste yih bhí munásib haiñ :
198. Wuh nazzára thá jaláli.
218. Ai nigahbáno, qudsiyo.
261. Ai Pák Kalám K̲hudá ke.

Ma'sum Bachchon ka Din.

Is roz ke wáste yih bhí munásib hai:
465. Ham chhoṭe bachche haiñ kamzor.

Sal ka Akhir.

53

8787.

A. M. 289.

DIN o sál guzarte játe,
Jald hai átá waqt ákhir;
Khák men sab insán mileṅge,
Kyá amir aur kyá faqir.

Thoṛi der men ján hamári
Pás Khudá ke jáegi;
Bakhsh, Khudáwand, wuh hoshyári
Jo ki der na karegi.

Ai Masih, Naját-dihinda,
Ham par Apná fazl kar,
Tá jab tak ham raheṅ zinda
Socheṅ apní hálát par.

Socheṅ kahán se ham áe,
Kahán ko ham játe haiṅ;
Jahán imándár haiṅ gaye,
Yá jo sazá páte haiṅ.

Yisú' Masih, waqt i wafát
Apnoṅ ko bakhsh khauf se naját:
Maut men panáh ho Terá Nám,
Phir Tere sáth karen bádsháhi tá dawám.

Amin.

54

8 7 8 7 D.

H.C. 29.

MANZIL, manzil, safar karke
 Baṛhtá játá hūn har roz;
 Nahīn jāntá hūn, Khudáwand,
 Kitne báqi haiñ hanoz:
 Main rozmarra ki taklif ko
 Safar men uṭhátá hūn;
 Is se meri hai tasalli,
 Apne ghar ko játá hūn.

Itne men main Terá shukr
 Kartá hūn, ai Báp karim,
 Ki guzashta sál men rahi
 Teri wafá mustaqīm:
 Hui us men go mashaqqat,
 Rásta hui go dushwár,
 Teri rahmaten, Khudáyá,
 Mujh par huiñ beshumár.

Safar bhar mujhe, Khudáwand,
 Rakh bacháe khatar se;
 Aur ki áge baṛhtá jáun,
 Mere pañwon ko táqat de:
 Phir jab manzil púre hue,
 Dil se shukr karúngá;
 Kám dunyá ká khatm-karke
 Báp ke ghar men rahúngá. Ámin.

55

8 8 6 8 8 6.

A. M. 262.

AB guzrá hai puráná sál,
 Par hilm Khudá ká hai bahál;
 Hazáron shukr ho :
 Khudáwand, mujh par kar nigáh;
 Mu'áf kar mere sab gunáh;
 Baḡhsh fazl bande ko.

Hán, mere sab gunáhon ko
 Masih ke lahú se Tú dho;
 Mujh ko qabúl kar le:
 Mahabbat se Tú hai ma'múr;
 Jo kuchh ki mujhe hai zarúr,
 Masih ki ḡhátir de.

Aur áge mere sab ghar-bár
 Aur doston ká ho madadgár;
 Sabhon par kar nigáh: -
 Tú meri ján ki ḡhabar le,
 Tú roz ki roṭi mujhe de,
 Aur dukh men ho panáh. Ámin.

56

S. M. D.

A. M. 263.

AB rahi thoṛi der,
 Aur 'umr hai tamám,
 Tab un ke sáth jo sote haiñ
 Ham páenge áram.
 Us roz 'azim tak Tú
 Taiyár kar meri ján,
 Aur Apne ḡhún se sab gunáh
 Tú dho de, ai Rahmán.

Ba'd thoṛi der áftáb
 Hai sadá ko gurúb,
 Tab jahán Yisú' hai áftáb
 Ham gáenge, kyá kḥúb. •
 Us roz shándár tak Tú, *wag.*

Ab thoṛi der ba-zor
 Yih chalegá túfán,
 Tab bandargáh meṇ pahunchke
 Ham páenge amán.
 Us roz salím tak Tú, *wag.*

Sab roná aur dauṛ dhúp,
 Dukh dard is safar ká
 Hai thoṛi der ká; tab Kḥudá
 Sab ánsú poṇchhegá.
 Us roz sa'id tak Tú, *wag.*

Tú thoṛi der meṇ, Rabb,
 Ásmán se utregá;
 Tú múá thá aur jitá hai,
 Tá jien ham sadá.
 Us roz jalil tak Tú, *wag.* Ámin.

Is mausim ke wáste yih bhí munásib haiṇ :

180. Daur i zamán hai ákhir.

273. Ai Rabb, Tú guzre dinoṇ meṇ.

274. Dunyá ke adal badal meṇ.

'Id i Khatna

57

L. M.

A. M. 75.

TERÁ Iklautá, ai Kḥudá,
Jab yahāṇ ādmi banā thā,
Bahāyā Us ne Apnā kḥún
Jis waqt ki huā thā maḥtún.

Aur khatna pákar Wuh ma'súm
Banā Shari'at ká mahkúm,
Tá Tere imándároṇ ko
Shari'at se chhutkára ho.

Tú Rúh ke asl khatna se
Nayi paidáish ham ko de;
Hamáre dil aur har ek band
Us khatna ke haiṇ hájatmand.

Tú sab jismáni kḥiyálát
Aur sab behúda harakát
Hamáre dilon se kar dúr;
Pák Rúh se hameṇ kar ma'múr. Ámín.

Nauroz.

58

C. M.

A. M. 189.

AB shukr ho hazár hazár,
Ki Tú guzashta sál
Sab khauf se, ai Parwardigár,
Hamára thá Rakhwál.

Ab apne ap ko saunpte haiñ;
Sambhál ham bandon ko;
Ki dahne báen na phiren,
Hamára Hádi ho.

Ai Yisú', Apni rahmat se
Tú huá hai insán;
Tú Apne khún besh-qímat se
Kar pák hamári ján.

Ai Rúh i Pák, Tú utar á
Hamáre dilon par;
Tárikí ham men sab miṭá,
Aur ham ko Apná kar.

Ai Báp, aur Beṭe, aur Pák Rúh,
Taslis men Wáhid Jo,
Ham sabhon se Tú ho mamdúh,
Ab aur hamesha ko. Ámin.

ABAN'AZAR! Málik mere,
 Tú ne meri madad ki;
 Phir ek sál bhar Tere faiz se
 Rahi meri zindagi.
 Dukh aur sukh jo main ne páyá,
 Sab kuchh Tú ne bhejá thá;
 Mere sir ká na ek bál bhi
 Tere biná girne ká.
 Jitni meri haiñ khatañ,
 Apne pichhe phenk Tú de;
 Aur sab ni'maton ke liye
 Shukr ko qabúl kar le.
 Roz ba roz Tú naye sál mein,
 Kháwind, meri khabar le;
 Aur jo báten nágawár hon,
 Un mein mujh ko sabr de.
 Yá Masih, jo Terá áná
 Isi naye sál mein ho,
 To Tú baqshsh de hoshiyári
 Apne khún-kharidon ko. Ámin.

BAITEL ke din se bandon ká
 Tú Háfiz hai, Khudá;
 Tú pusht dar pusht Parwardigár
 Bápdádon ká rahá.

Hamesha un ki nasl ki
 Kar rahbari, Khudá;
 Aur kiyá kar manzúr un ki
 Sitáish aur du'á.

Har mushkil aur bakheře men
 Hidáyat hamen de;
 Tú roz ki roři de hamen
 Aur kapre pahinne ke.

Aur bakhsh ki Tere sáye men
 Ham raheñ safar bhar,
 Jab tak na pahuncheñ ákhir ko
 Salámat Báp ke ghar. Ámin.

61

7575 D.

A M. 74.

BÁP Karim, yih nayá sál
 Terá hai in'ám:
 Tere háth men chhortá hun
 Apne sab aiyám.
 Jo kuchh Tujhe pasand ho,
 Dukh ho yá áram,
 Áe so; par pur-jalál
 Howe Terá nám.

Báp hai kaun, jo farzand ko
 Achchhi chiz na de ?
 Kaun hai farzand Báp ká, jo
 Kahná mán na le?

Bāp āsmāni, Terā pyār
 Rahtā hai mudām:
 Kāsh har bāt meṇ pur-jalāl
 Howe Terā nām.

Agar Teri marzi ho
 Ki farzandon ko
 Khushi aur ārāish ho,
 Apne bandon ko
 Fazl bakhsh ki yād karen
 Terā pyār mudām,
 Aur nit chāheṇ, pur-jalāl
 Howe Terā nām.

Tú, ai Yisú', gayā hai
 Dukh salib ki rāh;
 Dukh o gam meṇ Tú hi ho
 Bandon ki panāh.
 Dukh ke ba'd ham Tere sāth
 Pāeṅge ārām:
 Abad talak pur-jalāl
 Howe Terā nām. Ámin.

Guzal.

62

Hai āj kā dīn nayā mubārak, ki sāl pichhlā judā hūā hai ;
 Usi ki rahmat se haiṇ salāmat, hamāre karne se kyā hūā
 hai?

Khushi se ham milke shādiyāne bajāeṇ, ghar ghar kahēṇ
 mubārak;
 Khushi se gāeṇ, Masihi piyāre, ki sāl ab nayā hūā hai.

Khudáyá, Terá jalál howē, ki sál ab phir nayá dikháyá;
Hamáre dil bhi naye Tú kar de, ki Tujh par ab dil fidā
húa hai.

Hazárhá shukr ho, 'azizo, ki har musibat se bach gaye ho:
Usi ki rahmat se kár-ḡhána hamára sab kuchh baná húa
hai.

Du'á hai ab sál bhar salámat raheñ sabhi, ḡhush wa pur
mahabbat,
Barí gunáhoñ se tá qiyámat, yih ásrá ab lagá húa hai.

Gazal.

63

Guzrá hai Tere rahm se, ai Rabb, puráná sál:
Mashkúr Tere rahm o karam ke haiñ ham kamál.

Kar de mu'áf guzre baras ke gunáh sab:
Ḡafúr Teri zát hai, ai Rább i zu'l jalál.

Khún i Masih pák se Tú ham ko sáf kar:
Dil meñ hamáre Ibn i Ḡhudá ká pyár ḡál.

Rúh o badan ki púrí Tú kar de zarúrateñ:
Rúhu'l Quds ke faiz se ham sab ko sambhál.

Nauroz ke wáste yih bhí munásib haiñ:

385. Tú merá rahnumá ho.

386. Yisú', Hádi ho.

'Id i Zuhur.

64

777777.

A. M. 79.

EK sitāra khushnumá
Un kā hūá rahnumá,
Jo Masih ko dhūṇḍhte the,
Khush the us ki raushni se:
Yūṇ, Masihá, ákhir ko
Tú hamará rahbar ho.

Tab wuh gaye khurram ho
Use sijda karne ko;
Charni meṇ Jo thá maujūd,
'Álamon kā hai Ma'būd:
Waise ham bhí, ai Ḡafūr,
Jhukeṇ Tere pák huzúr.

Jaise wuh ba-khurrami
Tuhfe láe qimati,
Tere log bhí ab Tujhe
Husn i taqaddus se
Apne ko ba dil o ján
Nazr karen, ai Sultán.

Pák Masih, ham ko sadá
Ráh i rást par Tú chalá:
Aur jab fání 'álam se
Ruḵhsat hon, Tú jagah de;
Wahán pur-jalál ham par
Apná jalwa záhir kar.

Mulk Ásmán núrání hai,
 Us ká núr gair-fání hai;
 Tú hai TáJ o Núr, kyá kḥūb;
 Tú Áftáb hai be-gurúb:
 Teri hamd meṇ, ai Bádsháh,
 Gáenge Hallilúyáh. Ámin.

65

8787.

A. M. 76.

SHahr sharíf aur 'áli-qadr
 Dunyá meṇ haiṇ beshumár;
 Jis meṇ Yisú' paidá huá,
 Wuh hai sab se raunaqdár.
 Wuh sitára thá ziyáda
 Súraj se bhi kḥushnumá,
 Jo ki kartá thá ishára,
 "Záhir huá hai Kḥudá."
 Dekh, majúsi pás pingúre
 Kholte haiṇ wuh jholiáṇ;
 'Adab se haiṇ nazr karte
 Murr aur soná aur lubán.
 Hai Masih ki zát Iláhi,
 So wuh dete haiṇ lubán;
 Sone se murád hai sháhi,
 Murr to maut ká hai nishán.
 Un ki si hamári kḥidmat
 Ho, Masih Kḥudáwandá:
 Teri Báp aur Rúh ki 'izzat
 Karte raheṇ ham sadá. Ámin.

KYÁ khúb chamaktá hai pur-núr,
 Aur haqq o fazl se ma'múr,
 Ab Subh ká Sitára!
 'Aziz Chaupán, ai Bin Dáúd,
 Ásmáni takht ke Sháh mahmúd,
 Tú meri ján ká Pyára:
 Khushi,
 Khúbí,
 Lutf o rahmat,
 Husn o 'azmat,
 Jáh o núr ki
 Tujh meñ kámil hai ma'múri.

Hai qimat Teri be-qiyás,
 Ibn-Khudá; hamáre pás
 Tú áyá hai ásmán se.
 Iláhi Núr, Tú Apná pyár
 Khúb mere dil meñ kar áshkár;
 Hamd karen dil o ján se.
 Tujh se
 Mujhe
 Chain o ráhat,
 Zor o táqat,
 Kámil barakat
 Milti hai, aur dil ki farhat.

Jab Tere chihre ká pák núr
 Hai mujh par raushan, tab bharpúr
 Hai khushi se ján meri;

Kalām, aur Badan, aur Khūn pāk,
 Sach much gair-fāni hai khurāk,
 Hai jis se dil ki serī.
 Kān dhar,
 Karam kar,
 Mujh garib par
 Kar Tū nazar:
 Dekh, main ātā;
 Pyār se mujhe Tū bulātā.

Ab khushi se ta‘rif ke gān
 Aur hamd ke gīt ba dil o jān
 Khudāwand ke ham gāen;
 Wuh āj aur kal aur sadā ko
 Yaksān hai; Us ki sanā ho:
 Bin barbat bhi bajāen.
 Āo,
 Gāo,
 Dili pyār se
 Jai jai kār se
 Khush ilhān ho,
 Zu‘l Jalāl ke sanā-khwān ho. Āmin.

67

878787.

A. M. 619.

NŪR, Jo hai Khudā se sādīr,
 Nūr, Jo Bāp kā hai Kalām,
 Nūr, Jo azāl se hai Qādir,
 Sarfarāz hai Terā Nām:
 Tere sāmne pāk firishte
 Sijda karte haiṁ mudām.

Núr Iláhi, Tú jo pahle
 ‘Ásion se chhipá thá,
 Dunyá men kuṇwári Mán se
 Waqt par paidá húa thá:
 Ab ham Tujhe haiṇ saráhte
 Be-nazir aur be-bahá.

Núr Iláhi, Tujh par chamká
 Báp ká núr-afshán jalál;
 Us ne Tujhe tab pukará
 Apná Beṭá pur-kamál:
 Phir ásmán se itminán se
 Utri Fākhta pur-jalál.

Jab Tú biyábán men gayá
 Rúh kí qudrat se ma‘múr,
 Tú Iblis par gálib áyá,
 Tú Khudá ká thá zuhúr;
 Mihnat karte, jite, marte,
 Tú Insán thá be-qusúr.

Núr, Jo sádir hai qadím se
 Ab’di Núr men se bi’sh-shán,
 Janam, zist aur maut ‘azím se
 Hai Tú chamaktá har án:
 Pas ham Tujhe haiṇ saráhte,
 Pyár ká abadi Sultán. Amin.

Masih ki Badshahi.

68

6 6 4 6 6 6 4

A. M. 360.

TERE farmān se, Rabh,
Shurú' men zulmat sab
Húí hai dūr:
Sun árzú bandon ki,
Jis já na pahunchi
Raushni Injil hí ki,
Ab howe Núr.

Yisú', Tú áyá hai;
Ásmán se láyá hai,
Karam se ma'mūr,
Sihhat aur maḥlasi,
Raushni aur zindagi;
Har qaum men dunyá kí
Ab howe Núr.

Ai haqq aur pyár ke Rûh,
Pák zist-dihinda Rûh,
Phailá Tú Núr;
Phir ek bár jumbish kar,
Karam se ho jalwágar,
Aur tárik dunyá par
Ab howe Núr.

Ai pāk Sālūs mahmūd,
 Jalāli gair-mahdūd
 Qādir Gafūr,
 Tū Apnā be-hadd pyār
 Sabhon par kar āshkār;
 Dunyā ke sab kinār
 Ab howe Nūr. Āmin.

HAR samt meṇ hai zāhir āftāb kā jalāl,
 Yūn Shāhanshāh hogā Masih zu'l jalāl:
 Go chandramā baṛhe ghaṭe māj ba māj,
 Par pūrab se pachchhim tak hogā Wuh Shāh.

Har mulk ke bāshinde, har zāt, har zabān
 Masih ko māneṅge jahān kā Sultān:
 Shirkhwār bhi aur bachche farotan, halīm,
 Halīm Shāhanshāh ki kareṅge ta'zim.

Haiṇ Yisū' ke bande mubārak har jā,
 Gulāmi se chhūtkar, haiṇ karte sanā:
 Ārām thake mānde haiṇ pāte mudām,
 Aur ronā aur āṇsū sab hote tamām.

Ab lāke pāk nazreṇ Masih ki dargāh
 Tamām Bani-Ādam leṇ Us ki panāh:
 Aur kareṇ ta'rif Karūbin, Sarāfin,
 Aur kull maḥlūqāt bhi jawāb de, Āmin. Āmir

70

7 6 7 6 D.

A. M. 219.

MUBĀRAK ho, Masihā,
 Mu‘azzim Bīn Dāūd;
 Zamin par shurū‘ hūā
 Rāj Terā, waqt mau‘ūd;
 Tā zulm ko torke kare
 Asiron ko rihā,
 Dūr kare sab nārāsti,
 Aur ‘adl ko barpā.

Zamin ko Apne menḥ se
 Wuh kartā hai phaldār,
 Ki khushi aur sa‘ādat
 Shigūfta hon har bār:
 Pahār haiṇ Us ke sāmne
 Sarsabz latāfat se,
 Aur wādion ki nahreṇ
 Bhaṛpūr sadāqat se.

Shāhzāde nazreṇ lāke
 Sab kareṇge sujūd;
 Hamd karke qaumen Us ko
 Sab jāneṅgi Ma‘būd:
 Har roz darḵhwāst aur du‘ā
 Us se ki jāegi;
 Aur Us ki pāk bādshāhat
 Tā abad baṛhegi.

Sab dushmanon par gálib,
 Wuh rahegá zi-shán;
 Sab bar'katon ká chashma,
 Mubáarak har zamán:
 Us ká pák 'ahd rahtá
 Tá abad lá-zawál;
 Nám Us ká, nám piyár ká,
 Be-badal, pur-jalál. Ámin.

KHUDÁYÁ, Apni bar'kat
 Tú ham par názil kar,
 Aur kar Tú Apná chihra
 Bandon par jalwagar;
 Ki sári qaumen jānen
 Teri khushkhabari,
 Aur sachche dil se mānen
 Shari'at Yisú' ki.

Jab Terá ráj, K̄hudáwand,
 Zamin par qáim ho,
 Tab qaumen shukr karke
 Mán leñgi Shara' ko:
 Tú karegá ba-rásti
 Kull qaumon ká insáf;
 Miṭāegá Tú Haqq se
 Sab zidd aur ik

Sab admi Tere nám par
 Tab shukr karenge;
 Aur hasilát zamin ke
 Ifrát se milenge:
 Bar'kat par bar'kat páke
 Hamd qaumen karenge;
 Zamin ki sab sarhadden
 Tab Tujh se karenge. Ámin.

72

8787 D.

A. M. 362.

DEKH, Kalis'yá, ai Khudáwand,
 Intizár hai kar rahí:
 Yih táríki kab mitegi?
 Raushní kab tak áegi?
 Cháron taraf khet haiñ pakke,
 Kátnewále haiñ kaháñ?
 Kyá Masih be-fáida múá?
 Kab tak gálib ho Shaitán?

"Qaumen ko shágird banáo:"
 Yih Masih ká hai kalám;
 Lákhon ne áj tak na páyá
 Ulfat ká yih kháss paigám:
 Pyáro, har ek mulk men jáke
 Pák Injil ki khabar do,
 Jab tak dunyá ki sab qaumen
 Mánengi Khudáwand ko.

Tab Masih ká ráj ho qáim,
 Jang rúhání ho tamám,
 Apne Sháh ke sáth jalál men
 Ho Kalis'yá ba-árám;
 Jáe tab sab ranj, judái,
 Jáni dushman ho maglúb:
 Dunyá ki bádsháhat leke,
 Á, jald á, Masih Maslúb. Ámín.

A I Khudáwand, Apná fazl
 Šáre 'álam men barsá;
 Apne Pák Kalám aur Nám ko
 Ummaton men jald phailá;
 Ummaton men
 Apne Nám ko jald phailá.

Dúr kar dāl sab but-parasti,
 Sárá ásrá dewon ká;
 Sab be-dini aur nárásti
 Núr i Haqq se jald miṭá;
 Núr i Haqq se
 Sab táríki jald miṭá.

Bakhsh ki sab naját ki ráh se
 Wáqif hon aur tábi'dár;
 Cháron taraf ke báshinde
 Banen Tere imándár:
 Sári qaumen
 Banen Tere imándár.

Ai K̄hudā, zamīn āsmān kā
 Terā hai kull iḡhtiyār;
 Tū K̄alis'yā kā hamesha
 Hādī ho aur madadgār
 Tā wuh Tujhe
 Kare sabhon par āshkār.

Jahān Teri ho manādi,
 Rūh ki bar'kat nāzil ho;
 Sāri dunyā meṇ phailā de
 Apni pāk bādshāhat ko;
 Kar Tū qāim
 Apne rāj mubārak ko. Amin.

74

L. M.

A. M. 50.

A I Rūhu'l Quds, Rabbu'l Hayāt,
 Rū e zamīn ki qaumon par
 Tū Apne fazl ki ifrāt
 Aur Apni quwwat nāzil kar.

Munādion ke dil zabān
 Rūhāni josh se kar labrez:
Aur Pāk Injil ko kull jahān
 Muassir kar aur dil-āwez.

Zulmāt ho Tere sāmne nūr,
 Wirāni ho ārāstagi:
Kar rahmat se sab gazab dūr,
 Za'if ko bakhsh Tū tāzagi.

Ai Rûh i Haqq, kar kull jahân
 Khudâ ke milne ko taiyâr:
 Hayât ke nûr se sab insân .
 Sachchâi ke hon tâbi'dâr.

Sab qaumon par, dûr aur qarib,
 Tû zâhir kar Masih kâ Nâm;
 Har mulk par gâlib ho salib,
 Tâ Rabb ko mânẽ kull aqwâm. Âmin.

SAB qaumen, ai Khudâ,
 Jo haiñ bar rû' zamin,
 Ab tak Shaitân ki haiñ asir,
 Be-din o be-taskin.

* Un ki asiri to;,
 Aur Rûh ke asar se
 Bashârat ko muassir kar;
 Unheñ rihâi de.

Mubashshiron ko dekh,
 Wuh bij ko subh shâm
 Ânsû bahâke bote haiñ,
 Sunâte khush payâm.

Kâm un kâ ho phaldâr:
 Jab mihnat ho tamâm
 Mashaqqat se wuh fârig hon,
 Aur pæn tab ârâm. Âmin.

76

C M.

E. H. 638 (c).
A. M. 283.

A I Málík sáre ‘álam ke,
Ham kar te iltijá,
Apní Injil mubáarak se
Tárikí ko miñá.

Shaitán, tárikí ká Sardár,
Barhátá hai fasád,
Aur Teri ‘umda khilqat ko
Nir kartá hai barbád.

Ai Rabb, Tú Apní rahmat se
Naját kí kar tadbir,
Talwár, kamán aur tir ko tor,
Shaitán ko kar asir.

Tú Apná wa‘da yád farmá,
Jo kiyá thá ek bár,
Ki Apne pyáre Bete ko
Kull degá ikhtiyár.

Jald lá us din ko, ai Karím;
Phir log na hon tabáh:
Chhote aur bare Yisú‘ ko
Sab jāneñ Sháhansháh. Ámin.

MASÍH ká dukh aur mihnæt
 Hai 'ási ki naját;
 Wuh zámín hoke múā
 Tá páen ham hayát:
 Ganim ko Us ne mārā,
 Khol diyā hai ásmán:
 Pas Hallilúyáh gāen
 Ham sab ha dil o jān.

Ásmán men aur zámín par
 Hai Us ká ikhtiyār;
 Wuh dushmanon ke bích men
 Hai Hákím aur Sardár;
 Sab Púrāb, Pachchhim, Uttar
 Aur Dakkhin ke khándán
 Bulwátā hai, tā áke
 Wuh Us ke hon mihmán.

Is din tak suni jāti
 Bulāhat ki pukār:
 "Tum jald ab chale āo,
 "Ki sab kuchh hai taiyār."
 Sab qaumon se gurohen
 Kalām sun āti haiñ,
 Tujh se, ai Sháh Masihā,
 Salām'ti pāti haiñ.

Aur jahān maut kā sāya
 Aur hai Iblis bādshāh,
 Wahān bhi raushni hogi,
 Aur Yisū' Shāhanshāh.
 Jald Apne log, Khudāwand,
 Sab qaumon se bulā,
 Tā ek hi Gallāhān ho,
 Aur galla bhi yaktā. Āmin.

78

7676 D.

C. H. 290

GRINLAND ke mulk i sard se,
 Aur Hind o Chīn se bhi,
 Aur Habsh se, jahān chashme
 Bakhsh dete tāzagi,
 Daryā, maidān, pahār se,
 Har qaum se, har zabān,
 Log minnat kar yih kahte,
 "Dikhāo rāh' āsmān."

Alqādir ne banāe
 Insān be-'aib rāstkār;
 Shaitān ke jāl meñ āe,
 Sab hūe gunahgār:
 Wuh ni'mateñ hazārā
 Masih se pāte haiñ,
 Tau bhi tabāh, āwāra,
 Īmān na lāte haiñ.

Kyá ham, jo raushni páte,
 Aur lákhon bar'katen,
 Un ko jo máne játe
 Hayát ká núr na den?
 Pas khushi se phailáen
 Naját ká khush payám;
 Sab qaumen sunne páen
 Yisú' Masih ká nám.

Kalám i Pák phailáo,
 Phailáo sachchá dín;
 Masih ká nám sunáo,
 Tá máne kull zamin:
 Jab tak Wuh phir na áe,
 Jo Barra thá pasthál, ❀
 Apni bádsháhat páe,
 Ráj kare pur-jalál. Ámin.

KYÁ dukh ki pukár !
 Hai áti bár bár,
 Az dūr biyábán aur samundar ke pâr;
 Táríki ke mulkon se, sun, log pukárte,
 Gamgín o ranjida, aur wuh jo áh máрте:
 Pukárte haiñ mujh ko,
 Pukárte haiñ tujh ko;
 Jawáb kyá dewen ham un ko?

Sun, sun, wuh pukár !
 Hai áti bár bár
 Kháss tum ko, Masih ke jo ho ján-nisár:
 Ai bhái, ai bahin, kar madad hamári,
 Gunáh men ham marte aur hálát láchári:
 Wuh áti hai mujh ko,
 Wuh áti hai tujh ko;
 Jawáb kyá dewen ham us ko ?

Yih dukh ki pukár,
 Jo áti bár bár,
 Ham kyúnkar yih sunke na hon madadgár?
 Kyá minnat, kyá árzú, kyá zor se wuh áti !
 "Masih hi kí khátir," wuh har ek se kahti;
 Hai kahti mujh se,
 Aur kahti tujh se;
 Jawáb kyá hogá ? Kah tú de.

Ham áe, Khudá,
 Ab Teri dargáh;
 Tú Ap Apní marzi ham sab ko dikhá:
 Gar yahán ham thahren yá dúr ko Tú bheje,
 Kásh Teri huzúri hamesha sáth rahe,
 Ki Tere gawáh
 Ham rahen har já,
 Tá kull jahán men Tú ho Bádsháh. Ámin.

MASIH KI BĀD SHAHĪ.

80

7 6 7 6 D.

A. M. 226.

MASĪHĪ dīn kā jhaṇḍā
Har mulk meṇ khaṛā ho,
Aur Nām Yisū' Masih kā
Mashhūr aur baṛā ho:
Jahāṇ zamin ke ūpar
Shaitān hai zabardast,
Wahāṇ log jhūṭh ko chhoṛke
Ho jāeṇ haqq-parast.

Khudāyā, Tere wa'de
Haiṇ sach aur be-tabdil;
Har mulk meṇ aur har qaum meṇ
Pahunḥā de pāk Injil;
Ki jitne jhūṭhe mazhab,
Aur jhūṭhe haiṇ ma'būd,
Aur jitni hai be-dīni,
Wuh jald hoṇ nest nābūd.

Khusūsan Hindūstān pər
Injil ho jalwagar;
Gunāh aur but-parasti
Is mulk se dafa' kar;
Himāla ke pahār se
Daryā ke tā kanār,
Is mulk ke log jald banēṇ
Masih ke tābī'dār. Āmin.

81

H. C. 124.

KHABAR de dunyá tamám meṇ, Yisú' hai **Ḳhudá**,
 Ḳhabar de, ḳhabar de:
 Kah, ki sáre log lalkáreṇ, raheṇ ḳhush sadá;
 Ḳhabar de, ḳhabar de;
 Ḳhabar de ki Us ki saltanat hai abadi,
 Us ká ráj hamesha sulh aur salámati;
 Garchi páni shor macháeṇ, hileṇ bhi pahár,
 Wuh tufán par húa baithá, Us ká taḳht hai páedár.

Ḳhabar de dunyá tamám meṇ, Yisú' Munji hai,
 Ḳhabar de, ḳhabar de;
 Ḳhabar de ki Us ke pás bhi maut ki kunji hai,
 Ḳhabar de, ḳhabar de:
 Ḳhabar de ki thake mánde páeṇ pák árám,
 Gunahgár bhi sune magfirat ká ḳhush paigám;
 Ḳhabar de ki ab hai ḳhálí qabr Yisú' kí,
 Śuneṇ sáre mátam-záde ḳhabar yih tasalli ki.

Ḳhabar de dunyá tamám meṇ, Yisú' hai Sultán,
 Ḳhabar de, ḳhabar de:
 Hai mahabbat Us ki hukmráni ká nishán,
 Ḳhabar de, ḳhabar de:
 Ḳhabar de, bázár aur ráste meṇ aur ghar ba ghar,
 Ḳhabar de tamám paháreṇ meṇ, samundar par;
 Ḳhabar de, ki baṛe páni ki si ho áwáz,
 'Hallilúyáh ! kull jahán men húa Yisú' sarfaráz.'

Āmín.

I "INJIL aur Meri khátir se
 "Paigám phailáo merá:"
 Munnádon ká ho yih jawáb,
 "Ámin, jalál hai Terá."
 Ab wuh Masih ki zist o maut
 Har qaum mein haiñ sunáte;
 Duniyá ki daulat jánke hech,
 Wuh khilqat ko buláte.

Sun, sun, narsinga khushi ká
 Har já hai phúnká játá;
 Jazíron mein aur mulk ba mulk
 Kalám taraqqi pátá.
 Ai Yisú', húa jo maslúb,
 Á pahunchi fatah Teri;
 Áftáb i Haqq ki chamak se
 Dúr hui rát andheri.

Aur roz ba roz baland áwáz
 Ki dhára phailti játi;
 Aur milke pák shahídon se,
 Kalis'yá yahán gáti:
 Aur jin ká jáma hai safed,
 Haiñ barbaton bajáte;
 Zamin, ásmán, Firdaus i pák
 Sab ham-áwáz haiñ gáte.

‘Immánúel, Tú átá hai,
 K̄hudá naját-dahinda,
 Kalis’ yá aur firishton ká
 Sultán, hayát-bakhshinda.
 Ai Pyár, ai Núr, ai Zindagi,
 Ho shukr bahuterá:
 K̄hudá ká takht, ai Barre Pák,
 Ab’du’l ábád hai Terá. Ámin.

83

8787 D.

C. H. 336.

A WÁZEN haiñ hazár, hazár,
 Jo deti haiñ sunái;
 Guroh hai karti be-shumár
 K̄hudá ki madhsarái;
 “Sitáish ho K̄hudáwand ki,
 “Ho Yisú’ ki barái;
 “Us ne jahán táríki thi
 “Ab raushni hai farmái.”

Jápán men húi barakat,
 Hai Chin men sanákhwáni;
 Yih Rúh ki hoti harakat
 Aur khushí hai ásmáni;
 Aur bahut bande Yisú’ ke
 Haiñ karte ján-nisári;
 K̄hudáyá, Apne fazl se
 De un ko páedári.

Injil ki khabar pur-ummed
 Ab Hindústān men āi;
 Aur be-shumār haiṇ nau-murid
 Jo pāte haiṇ rihāi:
 Hai mili un ko itminān,
 Aur magfirat Ilāhi;
 Kar Tū mazbūt un kā imān,
 Aur dil men de sachchāi.

Hai jāngal men Amrikā ke
 Ab Yisū' ki 'ibādat;
 Aur Afrikā ke logon ne
 Hai maut tak dī shahādat:
 Hai un ki muḡhtalif zabān,
 Aur muḡhtalif hai 'ādat,
 Par zāt hai Yisū' men yaksān,
 Ek watan, ek wilādat.

Ḡulāmon ko zanjiron se
 Ab mili hai rihāi;
 Aur mardum-khwār jaziron ke
 Ab dete haiṇ gawāhi:
 Rūhāni sab ganimon se
 Jo karte haiṇ tabāhi,
 Tū bandon ko rihāi de,
 Aur Apni rahnumāi.

Hazāron ki hai wuh āwāz,
 Jo karenge barāi,
 Jab Yisū' hogā sarfarāz,
 Aur karegā bādshāhi:

Jab ranj aur mátam na rahe,
 Aur maut bhi guzar gayi,
 K̤hudáwandá, Tú mujhe de
 Tab Apne pás rasái, Ámin.

84

878787.

C. F. 444

Q AUMEN, qaumen ! dekh, yih guroh
 Dúr se chali áti hai;
 Registán wasi' aur k̤hushk se,
 Ahl i Habsh, dekh, áte haiñ;
 Yisú' ne moh liyá un ko,
 Sijda karne áte haiñ.

Qaumen, qaumen ! dekh, yih guroh
 Dúr se chali áti hai;
 Chín ke log Masih pás áte,
 Cháron taraf se áte haiñ;
 Ulfat i Masih ne k̤henchá;
 Us men chain wuh páte haiñ.

Qaumen, qaumen ! dekh, yih guroh
 Dúr se chali áti hai;
 Hindústán ke mulk k̤hushnúd se
 Jhund k̤e jhund wuh áte haiñ;
 Yisú' kí salib pás áke,
 Apne sir jhukáte haiñ.

Qaumen, qaumen ! dekh, yih guroh
 Dūr se chali āti hai;
 Rūs ke mulk wirān, udās se,
 Dekh, wuh chale āte haiñ;
 Rūh o jān Masih ko saunpte,
 Ab tasalli pāte haiñ.

Qaumen, qaumen ! dekh, yih guroh
 Dūr se chali āti hai;
 Barf o pālā ke maqām se
 Thake, mānde āte haiñ;
 Us ki qurbat se khush hoke,
 Ranjish sab bhūl jāte haiñ.

Qaumen, qaumen ! dekh, yih guroh
 Dūr se chali āti hai;
 Sab ke sab jalāl men pahunchke,
 Us ki sanā gāte haiñ;
 Rāg shirin aur khush sarod men,
 Dil āwāz milāte haiñ. Āmin.

Yahūdīyon ke wāste.

BINT I SIYYON, Yarūshalem,
 Kyūñ khāk men pañi hai?
 Tū Rabb ki qudrat dekhegi,
 Ki kaisi bañi hai.

Jāg, 'izzat se mulabbas ho;
 Ho ḡhurram aur ḡhush-hāl:
 Ab āyā waqt rihāi kā,
 Maqbūliyat kā sāl.

Zamin ki sārī qaumoṅ se
 Log chale āte haiṅ;
 Masih ki ḡhabar sun karke,
 Imān wuh lāte haiṅ.

Par ser na hogā Bāp kā dil,
 Jo sab kā hai Ḳhudā,
 Jab tak ki Isrāil tamām
 Najāt na pāegā.

Ḳhudā ki chuni hūi qaum
 Tab karegi tahsin,
 Aur sārī ummat gāegi,
 Hamd, Rabbu'l 'Alamin. Āmin.

*Masīh ki Bādshāhī ke bāre meṅ yih bhī mundaśib
 haiṅ:*

- 163. Ḳhudāwand hai Bādshāh.
- 166. Āsmān ke ai muqaddaso.
- 374. Ek burj baland aur jā' panāh.
- 397. Yisū', Tū Damishq ki rāh par.
- 454. Ḳhushi, kaisi ḡhushi.

HALLÍLÚYÁH, k̥hush-ilhání
 Hai ásmánoṇ par mudám;
 Hallilúyáh un ká git hai
 Jo K̥hudá ke pák maqám
 Házir rahke dili pyár se
 Hamd haiṇ karte tá-dawám.

Hallilúyáh, Má hamári,
 Ai Yarúshalem pur-núr,
 Hallilúyáh, Tere laṛke
 Tujh meṇ gáte haiṇ masrúr:
 Tú ázád hai; ham pards meṇ
 Ab tak haiṇ asir ranjúr.

Yahán Hallilúyáh gáná
 Mumkin hai nahin har án;
 Dil asiri ke janjál se
 Bár bár hotá hai hairán;
 Aur gunáh ke gam aur dukh se
 Aṇsú bahte firáwán.

Pas ham dil se minnat karte,
 Baṁksh de, ai Sálús mahmúd,
 Ki us watan meṇ 'id karen
 Jo ásmán par hai maujúd;
 Wahán Tujhe Hallilúyáh
 Sadá gáenge k̥hushnúd. Ámín.

Lent se pahle ka Tisra Itwar.

Is roz ke liye yih gīt mundāsib hain:

- 167. Já e Nūr, ásmāni Sālem.
- 169. Yarúshalem jadid.
- 170. Yarúshalem zarrina.
- 171. Ai Yarúshalem zarrina.
- 222. Ásmān ká Sultān.
- 227. Ásmān bayān karte Kḥudá ká jalāl.
- 492. Karo hamd Kḥudāwand ki.

Lent se pahla Itwar.

Is roz ke wāste yih gīt mundāsib hain:

- 189. Rūh i Pāk, ai Rūh Karim.
- 347. Pyār, jo sab kḥúbion meṇ hai lá-sāni.

Lent. (1) Roza.

87

7777

A. M. 92.

YISÚ', chālis din aur rāt
Tú ne saḡht riyāzat ki;
Aur ázmāish, taklifāt
Tú ne jangal meṇ sahi.

Din ko dhúp, aur Tere pás
Rāt ko jangli jānwar the;
Thā na koi Tere pás
Jo Tujhe tasālli de.

Aur us jangal men panáh
 Dushman se na koi thi;
 Kyá na koi dúsrí ráh
 Hamen madad dene ki?

Yih ázmáish thi zarúr,
 Nahin to kis súrat se
 Ham jo hain buz-dil, kamzor,
 Lareñ apne dushman se?

Jab ham hue pareshán,
 Hue tang larái se,
 Yád kar, Yisú' mihrbán,
 Aur hamen rihái de.

Sabr de ázmáish men,
 Táqat gálib áne ki;
 Phir ásmán par ákhir men
 Quadrat Teri milegi. Ámin.

88

8 7 8 7

E. H. 120.
 A. M. 520.

A I Masih, hamári khátir
 Biyábán men jab rahá,
 Chális din aur chális rát tak
 Tú ne roza rakhá thá.

Bakhsh ki aisi parhezgári
 Ham bhi karen iktiyár,
 Jis se jism hon hamare
 Sadá Rúh ke tábi'dár.

Bakhsh ki jaisi Teri chál thi,
Waise chalen ham har dam;
Apni bol chál nit sudháren,
Dil ko pák sáf rakhen ham.

Ráh i haqq se ham na talen,
Kaisá hí ho imtihán,
Sadá ham dekh bhálke chalen,
Ab se le tá marte án. Ámín.

Lent (2) Tauba.

89

C. M.

A. M. 93.

GAHRÁON men se iltijá
Hún kartá, ai Kḥudá;
Sun meri minnat ki áwáz,
Aur mujh par kar nigáh.

Jo le Tú baní-ádam se
Hisáb gunáhon ká,
To khará rahe Tere pás
Na koí, ai Kḥudá.

Par Tere pás hai magfirat,
Aur Tú gunáhon se
Ham sabhon ko bacháegá,
Masih ki kḥátir se.

Pas, táib ho main Tere pás
Ab áyá, Mihrbán:
Mitá de mere sab gunáh,
De mujhe itminán. Ámín.

S. M.

A. M. 107.

PĀK dil mujh meṇ, Khudā,
 Tū karam se paidā kar:
 Guṇāh se main ālūda hūṇ,
 Aur najas sarāsar.

Tū mere bātin meṇ
 Dāl rūh i mustaqīm
 Phir naye sir se, tā mujh par
 Na gālib ho ganim.

Apni huzūri se
 Na kar Tū mujhe dūr:
 Main to nālāiq banda hūṇ,
 Tū rahm se ma'mūr.

Tū Apnā Rūh i Quds
 Na judā mujh se kar;
 Par merā dil hamesha ko
 Ho Tere Rūh kā ghar.

Tū dil shikasta ko
 Na jāntā hai nāchiz;
 Zabiha jo guzrāntā hūṇ
 Qabūl kar, Bāp 'azīz. **Āmin**

GUNÁH ká huá main páband,
 Aur merá hál bi'lkull barbád;
 Main to náláiq hún farzand,
 Aur talkh hai pahle hál ki yád.
 Afsos ! main jáún kis ke pás?
 Main kis se karún iltimás?

Urái main ne wuh mirás
 Jo mili Báp ki mihr se;
 Aur ab na kuchh hai mere pás
 Siwác sharm o hájat ke.
 Par sharm o hájat o qusúr
 Haiñ Tujh par záhir, ai gafúr.

“Kar mujhe yád, Kḥudáwandá:”
 Yún chor ne kahá Kalvari par;
 Aur mahsúl-gir ne ki du‘á,
 “Mujh gunahgár par rahm kar:”
 Aur suni Tú ne iltijá;
 Sun meri bhi, Kḥudáwandá.

Tú tauba kar, ai meri ján,
 Aur tah i dil se kar du‘á;
 Miṭá de, Yisú' mihrbán,
 Gunáh is musrif beṭe ká.
 Tú jáma de rástbázi ká,
 Aur mujhe ghar meñ phir biṭhá. Ámin.

MAIN der tak rahá Tujh se dúr,
 Mujh pás na thá ásmáni núr;
 Par ab main áyá pur-qusúr.

Toṛ diye main ne kull ahkám,
 Na mántá thá Terá Kalám;
 Ab main ne liyá Terá Nám.

Main pahle Teri be-nazir
 Mahabbat jántá thá haqir;
 Par ab main us ká hún asir.

Behúda-go thi yih zabán,
 Aur bátíl mere the gumán;
 Par ab hún Terá sanákhwán. **Ámín.**

GAHRAON se Khudáwand ko
 Pukártá hún ró roke;
 Tú mujh par mutawajjih ho,
 Aur meri du'á sun le.
 Ai Yáh, gar Tú gunáhoṇ ká
 Hisáb le, to, Khudáwandá,
 Kaun Tere sámné thahre?

Tú karam o pyár se hai ma'múr;
 Gunáhoṇ kī mu'áfi
 Hai Teri baḵshish, ai Ḡafúr,
 Aur Teri baḵshish káfi.
 Sawáb hamáre aur nek kám
 Lá-hásil haiṇ aur ná-tamám;
 Pas faḵr karná chhoṇ.

Main dil o ján se intizár
 Ḳhudáwand hī ká karún;
 Us ke Kalám par main har bár
 Púrá bharosá dharún.
 Wuhi Panáh hai aur Chaṭán,
 Dilása baḵshtá aur amán;
 Yih meri hai tasalli.

Mere gunáh haiṇ be-bayán,
 Niháyat hai burái;
 Par Tere pás, ai Rabb Rahmán,
 Hai kasrat se rihái:
 Tú, Isráil ká hai Chaupán,
 Chhuṭkára dene ko tawán;
 Tujhi par hai tawakkul. Ámin.

DUKH se jab ham hoṇ ranjúr,
 Dil niháyat ho majbúr,
 Ánsú bahen firáwán,
 Sun, ai Yísú' mihrbán.

Tú ne pahiná jism ko,
 Aur hamará Zámin ho
 Tú gamzada thá Insán;
 Sun, ai Yisú' mihrbán.

Tú, hamará 'Iwazí,
 Sahtá thá be-hurmati,
 Tá bacháe merí ján;
 Sun, ai Yisú' mihrbán.

Tú maslúb bhi huá thá;
 Sar jhukáke múá thá:
 Báp ko saunpi Apní ján;
 Sun, ai Yisú' mihrbán.

Jab gunáh ke zakhmon se,
 Aur Shaitán ke hamlon se
 Ho hamará dil hairán,
 Sun, ai Yisú' mihrbán.

Jab is fání 'álam se
 Jáne ki Tú rukhsat de,
 Tab Tú thám hamári ján;
 Sun, ai Yisú' mihrbán. Ámin

MAIN jaisá hun, ek 'uzr hī
 Láke, ki Tú ne, ai Sháfi,
 Ján Apní mere liye di,
 Ai Yisú', áta hun.

Main jaisá hūṇ, dil hai hairán,
Andeshon se hai pareshán;
Sirf Tujh par takya kar har án,
Ai Yisú', átá hūṇ.

Main jaisá hūṇ, bekas, láchár,
Bínái, sihhat haiṇ darkár:
Sab dene ko hai Tú taiyár:
Ai Yisú', átá hūṇ.

Main jaisá hūṇ, Tú, ai Ğafúr,
Qabûl karegá bi 'z zarûr;
Hai khidmat Teri dil-manzûr:
Ai Yisú', átá hūṇ.

Main jaisá hūṇ, judái sab
Tere pyár se dūr hai ab:
Terá nit rahúngá, ai Rabb:
Ai Yisú', átá hūṇ.

Main jaisá hūṇ, us pyár ká gyán
Tá qadre jāṇchūṇ main yahāṇ.
Aur kámil taur se bar ásmán,
Ai Yisú', átá hūṇ. Ámín.

C. M.

A. M. 93.

TAMBÍH na de Tú qahr se
Mujhe, ai Rabb rahim;
Na gazab karke sazâ de,
Khudâwandá karim.

Gunáh ká merá bhári bār,
 Mujhe dabátá hai;
 Aur gam se merá dil láchár
 Árám na pátá hai.

Ummed hai mujh ko Tujhí se,
 Karim K̤hudáwandá:
 Meri faryád ko sun Tú le,
 Aur mujhe jald bachá.

Dil kholke apne sab gunáh
 Main kartá hūṇ qabúl;
 Kar mujh par rahm ki nigáh,
 Aur 'ásí ko na bhúl.

K̤hudáyá, mujhe tark na kar,
 Na ho Tú mujh se dúr:
 Meri naját Tú jaldi kar;
 Baḡhsh mere sab qusúr. Ámin.

YISÚ' Málík zist o shán ke,
 Tú ásmán se nazar kar:
 Tujhe dhūṇdhte haiṇ ham dil se;
 Pyáre Munji, kán Tú dhar:
 Apni mihr se,
 Rabb Rahim, hamen bachá.

LENT. (2) TAUBA.

Dil ki sakhti aur gunáh se,
Ghaflat aur makkári se,
Sab magrûrî, hirs aur dâh se,
Kina aur badkâri se,
Apni mihr se,
Rabb Rahim, hamen bachâ.

Jis waqt ham ko sakht ázmâen
Dunyâ, jism aur Shaitân,
Jab mukhâlif bhî satâen,
Aur nazdik ho imtihân,
Apni mihr se,
Rabb Rahim, hamen bachâ.

Khwâh ásâish ho hamâri,
Sihhat, seri aur surûr,
Khwâh musibat aur bîmâri,
Aur taklif se hon ranjûr,
Apni mihr se,
Rabb Rahim, hamen bachâ.

Marte dam hamâre pás ho,
Aur insâf ke roz 'azim;
Tû hamâri jân ki ás ho,
Aur panâh, ai Rabb Rahim:
Apni mihr se
Âkhir tak hamen bachâ Âmin.

MAIN gunáh se uṭhúṅgá,
 Apne Báp pás jáuṅgá
 Uṭh, ai jān, ab der mat kar,
 Ajal hai darwáze par.

Báp, mainṁ baṛá gunahgár,
 Gazab ká hūṁ sazáwár;
 Tere farzand hone ke
 Láiq nahīṁ; baḵsh Tú de.

Dekh, yih 'ājiz átá hai,
 Jis ko Tú bulátá hai;
 Áge ko, ai Mihrbán,
 Terá hūṁ ba dil o jān.

Báp, Tú merá ho dastgir,
 Terá hoke dāmangir;
 Ráh salib ki chalúṅgá,
 Dunyá se munḥ moṛúṅgá.

Is jahán ki achchhi chiz
 Teri nisbat hai náchíz;
 Tujhe hai ná-pasand jo,
 Mujhe bhí ná-pasand ho.

Ráh i rást par Tú chalá,
 Háfiz ho aur rahnumá,
 Tá ki rahūṁ ustuwár,
 Aur tá áḵhīr imándár.

Main gunáh se uthúngá,
Apne Báp pás jáúngá:
Uth, ai ján, ab der mat kar,
Ajal hai darwáze par. Ámin.

99

S. S. 475.
O. S. S. 10.

TERÍ shirin áwáz
Sunái deti hai:
Salib ki nahr síhhat-bakhsí
Gunáh dho leti hai.

Terí, ai Masih,
Letá hūn panáh;
Apne khūn se mujhe dho,
Uthá le sab gunáh.

Main áta hūn láchár;
Dekh meri hálat ko:
Najásat se kar pák o sáf,
Ki ek bhi dág na ho.

Yisú' bulátá hai,
Ki rakkhen pyár, imán,
Ki duniyá aur ásmán men bhi
Ho kámil itminán.

Wuh kámil kartá hai
Merá ná-kámil kám:
Jo faiz ko cháhtá hai, us ko
Faiz miltá be-anjám.

Khud Yisú' hai gawáh;
 Khúb jāneṇ mominin,
 Ki Us ke wa'de tá-dawám
 Haiṇ sachche bil-yaqín.

100

7 6 7 6 D.

A. M. 196.

A I Yisú', Tú hai khará
 Dil ke darwáze par;
 Aur sabr kartá rahtá,
 Jab tak na kholeṇ dar.
 Afsos, afsos, Masihi,
 Us nám se jo mashhúr,
 Ki lá-parwái karke,
 Tú Us se rahe dúr.
 Yisú' Tú khatkhatátá;
 Háth Tere haiṇ afgár;
 Tú ánsú hai bahátá,
 Hai sir par táj khárdár.
 Ai be-hadd mihrbáni,
 Tahammul aur pyár !
 Kyá badi hai lásáni,
 Gar kareṇ ham inkár !
 Yisú' halim, farotan,
 Hai púchhtá, "Kyá mujh ko
 "Tum aisá badla maut ká,
 "Piyáro, dete ho ?"
 Afsos kar, aur sharminda
 Ham kholeṇ dil ká dar;
 Munji 'aziz hamáre,
 Á, us meṇ rahá kar. Ámin.

APNE gunáh main dāltā
 Kḥudā ke Barre par;
 Ki sabhon ko uṭhāke
 Le jāe sarāsar;
 Hūn dil kā najas lātā;
 Wuh use dhoegā,
 Aur Apne khūn i pāk se
 Har dāg ko khoegā.

Aur apni sārī khwāhish
 Main lāyā Yisū' pās;
 Shifā Wuh mujhe degā,
 Aur rāstī kā libās;
 Kull ranj o fikr apnā,
 Aur dil kā sārā bhār,
 Sab Us ke pās main lāyā;
 Hai merā bār-bardār.

Yisū', sambhāl dil merā,
 Wuh thakā hārā hai,
 Par qādir hai Hāth Terā,
 Tū merā chāra hai:
 'Immānūel Masihā,
 Nām Terā hai shirin;
 Itr ki mānind kḥush-bū,
 Laziz hai aur hasin.

Yisū' Masih ki mánind
 Firotan aur rahím
 Main dil se honá cháhtá,
 Pák, sáf, garib, halím:
 Main Tere pás ásmán par,
 Ai Yisū' mihrbán,
 Ji ján se rahná cháhtá
 Bich pák firishtagán. Ámin.

102

6 4 6 4 6 6 6 4.

H. C. 157.

NÁ ná-ummedi se
 Main Tere pás
 Áyá, par Tujhi par
 Hai meri ás.
 Kiyá main ne gunáh,
 Tis par bhí, ai K̤hudá,
 Sun meri iltimás,
 Sun iltimás.

Áh, merá kull gunáh
 Qirmizi hai;
 Har tarah ki k̤hatá
 Main ne ki hai.
 Main ne na kiyá pyár,
 Kiyá na i'tibár;
 Hún to main sazáwár,
 Hún sazáwár.

Mere gunáhon se
 Hai Tú áshná;
 Sharm se main mántá hun
 Sab, ai Kḥudá.
 Mujhe burái se
 Dho, aur rihái de,
 Kar mujhe pák o sáf,
 Kar pák o sáf.

Áe jab gunáhgár,
 Ho be-riyá,
 Bakhshne ko bhi taiyár
 Hai Tú sadá.
 Pas main garibi se
 Mángtá hun Tujhí se,
 Mu'áfi Tú mujhe de,
 Tú mujhe de.

Teri mu'áfi se
 Hai itminán;
 Teri rifáqat se
 Dil hai shádmán.
 So Tere ráste par,
 Tujh par bharosa kar,
 Chalún main 'umr bhar,
 Main 'umr bhar. Amin.

CHHOR na mujhe, pyáre Yisú',
Meri sun faryád;
Auron par Tú rahm kartá,
Mujh ko bhi kar yád.

Koras:—Yisú', Yisú', meri sun faryád;
Auron ko Tú hai bulátá;
Mujh ko bhi kar yád.

Mujh ko Apne faiz se baḡhsh de
Barakat be-payán;
Jhuktá hūn main karke tauba;
De mujh ko imán. *Koras*:—

Hámi jántá hūn main Tujh ko,
Chihra ab dikhlá;
Changá kar is zaḡhmi rúh ko,
Fazl se bachlá. *Koras*:—

Tú hai ráhat ká sarchashma,
Ján se bhi 'aziz;
Tú hi hai zamin ásmán par
Merá dil 'aziz.

Koras:—Yisú', Yisú', meri sun faryád;
Auron ko Tú hai bulátá;
Mujh ko bhi kar yád. *Amin.*

104

Gazul

Hai gunáhoṇ ká sir pa bojḥ bhári, Iláhi tauba, Iláhi tauba;

Hai apne fi'loṇ se sharmsári, Iláhi tauba, Iláhi tauba.

Kḥataēṇ itni huiṇ, hamári zabán hai jin ke bayán se hári:

Qalam húá likhte likhte 'ári, Iláhi tauba, Iláhi tauba.

Mudám gaflat rahi yih tári, du'á na ki, yá Janáb i Bári,

Ki Tujḥ se hai chashm i rastagári, Iláhi tauba, Iláhi tauba.

Terá jo hai faiz i 'ámm jári, hai rakhtá banda ummed-wári,

Tere karam kí hai intizári, Iláhi tauba, Iláhi tauba.

105

Gazul.

Gunáhoṇ ko apne jo ham dekhte haiṇ,
To qahr i Iláhi baham dekhte haiṇ.

Agar gaur karte haiṇ fi'loṇ ko apne,
To láiq jahannam haiṇ ham dekhte haiṇ.

Are dil, tú gaflat meṇ kab lag rahegá ?
Tere wáste dard o gam dekhte haiṇ.

Gunáhoṇ meṇ, ai dil, rahá tú jo máil,
Sazá us ki páoge, ham dekhte haiṇ.

Tumháre gunáhoṇ ki baḡhshish ki **khátir**,
Mará hai Masih **khud**, yih ham dekhte haiṇ.

Jo pakṛe wasila shitábi Masih **ká**,
Hayát i baqá us meṇ ham dekhte haiṇ.

Tere dard o gam ki faqat hai yih **dáru**,
Ki Yisú' hai Sháfi, yih ham dekhte haiṇ.

Tú is bát par shakk na lá dil meṇ, 'asi;
Gawáhi hai Injil, ham dekhte haiṇ.

106

Gazal

Masihá, main láchár, hairán hūṇ,
Gunáhoṇ se apne pareshán hūṇ.

Khataēṇ miri go haiṇ be-intihá,
Main kartá hūṇ din rāt yih iltijá.

Tú Apne karam se mujhe de **shifá**,
Tiri zát 'Áli hai, ai Kibriyá.

Mujhe Rúh **ká** fazl de, ai Masih;
Dikhá Apni qudrat **ká** jalwa **sarīh**.

Miri hálaten Tujh pe sab haiṇ 'ayāṇ;
Karūṇ bekasí apní **kis** se bayāṇ?

Mire dard i 'isyân ki kar Tû dawâ,
Yihî ârzû hai, yihî iltijâ.

Masihâ gunâhon men hûn mubtilâ,
Karam se mujhe Apne lije bachâ.

Ilâhi, 'atâ kar mujhe zindagi,
Karûn phir main dil se Tîri bandagi.

Ilâhi, main Tujh se bahut dûr hûn,
Gunâhon ke bâ'is main majbûr hûn.

Karûn kis se hâlat main apnî bayân ?
Nahîn koi Tere siwâ mihrbân.

Masihâ, 'atâ kar mujhe nek khû,
Tîri khû ki mânind ho jis men bú.

Masihâ, main dunyâ men jab tak rahûn,
Tîri hi 'ibâdat hamesha karûn.

107

Gazal.

Âyâ hûn Yazdân Tîre dar par du'â ke wâste,
Dast-basta, chashm giryân, iltijâ ke wâste.

Âyâ khâli hâth hûn main, ai Khudâwand i Karîm ;
Kar karam mujh par Tû ab Us Be-nawâ ke wâste.

Dil-siyáh aur rû-siyáh aur saḡht hi badkár hūṇ,
Hoṇṭh khul sakte nahīṇ Teri saná ke wáste.

Rúh i Aqdas dijiye, aur pák mujh ko kijiye,
Hai yih meri árzú Us Muṭtabá ke wáste.

Dekhiye ulfat, zamin par ásmán se á gaye,
Ihn i Mariyam ban gaye Yisú' fidá ke wáste.

Rúh i Aqdas baḡhsh de, pákizagi bhi kar 'atá,
Kar karam mujh par Masih i Kibriyá ke wáste.

108

Gazal.

Yá Masih, kis se kahūṇ Tere siwá ráz apná ?
Shauq i 'isyāṇ se nahīṇ rahtá hai dil báz apná.

Khainche khainche liye jātá hai gunáhoṇ ki taraf;
Háe, kaisá hai yih dil mafsada-pardáz apná !

Saḡht muztar hūṇ, bahut hi mujhe be-chaini hai,
Laus i 'isyāṇ se húá hai 'ajab andáz apná.

Tang áe mire hamsáye mire náloṇ se,
Kis ko bhātá hai bhalá nagma i násáz apná ?

Pher de lazzat i dunyá se Tú mere dil ko,
Pyáre Yisú', mujhe dikhlá de yih i'jáz Aḡná.

Terá ham-dard siwá Us ke koi aur nahīṇ;
Pheṅk de pesh i Masih bojh Tú, Shahbáz, apná.

Lent (3) Tambih o Nasihat.

6 5 6 5 D.

A. M. 91

109

DEKH tú, ai Masihi,
Dushman be-shumār
Jang par kamarbasta
Hote haiñ taiyār.
Un par hamla kar tú,
Jang ká na'ra már;
Jān-nisāri kar tú,
Rah tú wafádār.

Yād kar, ai Masihi,
Dushman haiñ sharir,
Karte haiñ wuh dil men
Bahut bad-tāsir.
Zarra khauf na khā tú,
Dil na ho be-tāb;
Ḳhud-inkāri se tú
Hogā fathyāb.

Sun tú, ai Masihi,
Dil men yih āwáz:
"Chhoṛ de yih riyāzat,
" Minnat aur namáz."
Ḳhātir-jama' ho tú,
Kar na tú parwā;
Magar jāgtā rah tú,
Dil se māṅg du'ā.

“Khush ho, ai Masihí,”
 Yisú’ kahtá hai,
 “Mujhe hai ma’lúm sab
 “Jo tú sahtá hai.
 “Zarra sabr kar tú,
 “Kabhi shakk na lá;
 “Ákhir Mere pás tú
 “Ajr páegá.” Ámin.

Al gunahgáro, jaldi lo
 Masih ki barí bakhshish ko:
 Aur kyá tum karoge?
 Pás Us ke áo jaldí se,
 Gunáh ki saḡht gulámi se
 Rihái páoge.
 Gunáh hi meṇ tum murde ho,
 Aur ráh i rást se phire ho,
 Ab hue sazáwár;
 Par Yisú’ meṇ hai zindagi,
 Aur magfirat gunáhoṇ ki,
 Aur faẓl aur qarár.
 Aur jo tum gam meṇ dube ho,
 Masih ká háth ab jaldi lo,
 Ki Wuh bachátá hai;
 Naját ki Apní kishti meṇ
 Tumheṇ ásmán ki ráhat meṇ
 Pahuncháná cháhtá hai. Ámin.

111

878747.

S. S. 316.
R. M. 41.

GUNAHGÁRO, chale áo,
 Sust o gháyal o bimár,
 Yisú' pás tum jaldi áo,
 Karam o qudrat hai apár:
 Shakk mat karo,
 Sab ko kartá hai Wuh pyár.
 Bhúkhe pyáse logo, áo,
 Lo K̲hudá ki ni'mat ko;
 Tauba aur imán se áo
 Barakaton ki daulat ko
 Biná naqdi
 Muft k̲harid Masih se lo.
 Thake, mán̲de aur zerbár jo,
 Aur gunáh se be-árám,
 Nind se uthke ab be-dár ho,
 Suno Yisú' ká kalám:
 "Mujh pás áo;
 "Tumhen dūngá main árám." Ámin.

112

8787.

A. M 76.

DÁNISH síkho, ai nádáno,
 Deri kyūn tum karte ho ?
 Áj ká waqt ganimat jáno;
 Kal tak deri mat karo

Tauba karo, gunahgáro,
 Karo áj, ki jíte ho;
 Maut nazdik hai, sach tum jáno;
 Kal tak deri mat karo.

Áj to hai tumhárá swásá;
 Áj Masih ki or phiro;
 Jab tak swásá tab tak ásá;
 Kal tak deri mat karo.

Be-bahá naját ki punji,
 Gunahgáro, muft men lo;
 Yisú' ko tum jáno Munji;
 Kal tak deri mat karo. Ámin.

113

S. S. 392.
 O. S. S. 64.

SAB áo, jitne ho láchár;
 Masih pás hai áram:
 Gunáhoñ se jo ho zerbár,
 Ab máno pák kalám.

Koras :—Nind se jágo, der na karo,
 Áo Us ke pás:
 Hai bulátá aur bachátá;
 Us ki ho sipás.

Masih ne Apná khún bahá
 Gunáh haiñ kiye mu'áf;
 Is sháfi chashme men nahá,
 Yaqinan hoge sáf. *Koras* :—

Masih Sachchái hai , aur Ráh,
 Pas láo tum imán;
 Jo páte haiñ wuh árám-gáh,
 Mubáarak haiñ har án. *Koras :—*

Ai pyáre Yisú', Teri bát
 Main mánkar átá hun;
 Naját aur abadi hayát
 Muft Tujh se pátá hun. *Koras :—*

Pas ab kháss qaum meñ shámil ho,
 Aur lo mirás pur-núr;
 Ásmáni mulk meñ dákhil ho,
 Ba-khushi o surúr. *Koras :—*
 Ámin.

114

5 5 9.

R. M. 2.

A I tú jo májbúr,
 Aur dukh se ranjúr,
 Dál bojh apná Yisú' Masih par.

Ai tú jo hairán,
 Aur dil pareshán,
 De Qádir Rahmán ki duháí.

Wuh pyár se ma'múr,
 Bojh karegá dúr
 Shitáb Apni qudrat ke háth se.

Wuh dil se halim,
Hamdard aur rahim;
Kalām Us kā baḡhshtā dilāsa.

Wuh Háfiz hai pās,
Pas mat ho udās,
Na dukh se, na maut se ghabrá tú.

Pairau Us kā ho,
Wuh degā tujh ko
Is zist ke ba'd ráhat ásmāni.

Pas sabr tú kar,
Aur ás Us par dhar,
Tab chakhegā ḡhushi ke chashme. Ámin.

115

S. S. 417.
O. S. S. 123.

Kull dunyā táríki men ḡub gayi thi;
Is dunyā kā Nūr hai 'Yisū':
Ḳhudāwand ki raushni margūb āi thi,
Ki dunyā kā Nūr hai 'Yisū'.

Koras .— Ai gunahgār, is raushni men á;
Terā gunāh Wuh dūr karegā:
Ab dekhtā hun go andhā main thā,
Ki dunyā kā Nūr hai 'Yisū'.

Na rahen Masihi tārīk aur udās;
 Kull dunyā kā Nūr hai Yisū':
 Wuh raushni men chalte hai Yisū' ke pās,
 Ki dunyā kā Nūr hai Yisū'. *Koras :—*

Ai tum jo gunāh aur tārīki men ho,
 Is dunyā kā Nūr hai Yisū':
 Ab uthke yih barakat Khudāwand se lo,
 Ki dunyā kā Nūr hai Yisū'. *Koras :—*

Āsmān men yih sūraj na hogā zarūr,
 Us dunyā kā Nūr hai Yisū':
 Us shahr sunahre men Yisū' hai Nūr;
 Us dunyā kā Nūr hai Yisū'. *Koras :—*

Āmin.

116

Gazal.

Suno, ai jān i man, tum ko yahān se kūch karnā hai,
 Raho tum yād i Haqq men jab talak yān āb o dānā
 hai.

Are gāfil, tū kyūn bhulā hai is dunyā ke lālch men ?
 Rakho kuchh khauf bhī Haqq kā agar jannat ko jānā
 hai.

Karo tuk gaur tum dil men, kahā kyā kyā tumben
 Us ne ?
 Kiyā thā hukm jo Haqq ne, use tum ne na mānā hai.

Paṛe sote ho gaflat meṇ, zará tuk áñkh ko kholo:
 Húi hai shám, uṭh baiṭho, musáfir, ghar ko jáná hai.

Na daulat kám áegi, na is dunyá se kuchh hásil;
 Agar tum sochkar dekho, yih sab kuchh chhoṛ jáná hai.

Firishta maut ká áegá ik din tum ko lene ko;
 Bahána kyá karoge tum? Wuh sab se bhi siyáná hai.

Khudá jab tujh se púchhegá, “Tú kyá láyá us ‘álam
 se?”

“Ki di thi ‘umr aur daulat, to kyá tuhfá kamáyá hai?”

Agar gáfil rahe Haqq se, tumheṇ dozaḅ meṇ dálegá:
 Rahe ho yád meṇ Haqq ki, to jannat ghar tumhárá hai.

Hayát i jáwidán cháhe, to kah Yisú‘ Masih se tú:
 Wuhi Sháfi hai ummat ká, ki Jis ká Nám Yisú‘ hai.

Salib úpar Use rakhkar kiyá hai qatl zálím ne:
 Use mat bhúl, ai ‘ásí, Wuhi terá ṭhikáná hai.

117

Gazal.

Phaṇso mat jál meṇ dunyá ke, ákhir tum ko jáná hai,
 Bacho Shaitán ke phande se, ki wuh dushman siyáná hai.

Phiráo dil gunáhoṇ se, karo tum tauba ro roke,
 Bharosá rakkho Yisú‘ ká, agar jannat meṇ jáná hai.

Salibi maut men Yisú' ke markar zindagi páo,
Buri khwáhish ko phenko dúr, agar jannat ko páná
hai.

Raho ummed men qáim, yaqín apná karo kámil,
Mahabbat ká karo pichhá, jo Haqq ko munh dikhána
hai.

Mahabbat tamga hai Yisú' ki shágirdi ká 'álam men,
Mahabbat se sabhi jánenge, tum ne Is ko máná hai.

Musibat men raho sábir, Kḥudá ke fazl ke shákir,
Kḥudá ke Beṭe ko dekho, jo tum ko fath páná hai.

'Ináyat ko, Kḥudáwandá, mahabbat Apni de púri,
Main hún kamzor, Tú to Qádir i Mutlaq tawána hai.

118

Gazal.

Koi dam men dam jab yih jātá rahegá,
To, ai dil, batá kis se nātá rahegá ?

Zarā khwáb i gaflat se bedár ho ab,
Ki phir kaun tujh ko jagātá rahegá ?

Tú ab náz o nakhwat men phúlá phire hai,
Yihi tujh ko ákhir rolátá rahegá.

Musáfir hai tú, aur yih dunyá sará hai ;
Tú kab tak yahán dil lagātá rahegá ?

'Itá'at Masih kí jo kartá rahe tú,
To be-shakk Wuh tujh ko bachátá rahegá.

Jo kuchh ho sake kar le neki, ai gáfil ;
Yahán kaun phir phirke átá rahegá ?

Ai nádán, na hargiz kahá dil ká kijo,
Nahin tujh ko yih yán phansátá rahegá.

119

Guzal.

Mile khák men nau-jawán kaise kaise,
Gaye qabr men nukta-dán kaise kaise.

Sahe haiñ Masihá ne ummat kí khátir,
Zarar kaise kaise, ziyán kaise kaise.

Diye pánw lunjon ko, andhon ko áñkhen ;
Tawána kiye nátawán kaise kaise.

La'zar ko hásil hui ján táza ;
Zabán pá gaye be-zabán kaise kaise.

Jawánon ko marqad kí chakki ne písá ;
Húe chúr chúr ustukhwán kaise kaise.

Na Suhráb báqi rahá hai, na Rustam ;
Zamin khá gayi pahlawán kaise kaise.

Koi manzil i gor se phir na palá,
Rawána hui kárawán kaise kaise.

Karen yád kis kis ko, kis kis ko roen ?
In áñkhon ne dekhe samán kaise kaise.

120

Gazal.

Uṭh, musáfir, kar taiyári, ab to kuchh din bhi nahin
hai:

Dil kahin, didá kahin, aur ashk áñkhon mein nahin hai.

Lag rahá hai chal chalá yān rāt o din yaksān barábar :
Maut ká ḍaṅká baje hai : kyá tujhe kuchh gam nahin
hai ?

Maut kyá jāne larakpan, kya burhápá, kyá jawání,
Kyá amírí, kyá faqírí, maut ko parwá nahin hai.

Kyá teri áñkhon mein ab tak nīṇḍ gaflat ki bhari hai ?
Bhái aur mádar pidar, yān koi bhi apná nahin hai.

Mál o daulat, shán o shaukat, in mein dhokhá hai
sarásar :

Sári dunyá gar kamáo, tau bhi kuchh hásil nahin hai.

Hai shajar pur khār dunyá, zindagáni hai kaháni ;
Gam, alam, mátam siwá koi aur is mein phal nahin
hai.

Hai yih dunyá sāṅp kálá, zahr qátíl se bhari hai ;
Is ká káṭá koi, musáfir, ek dam jítá nahin hai.

Hai khushi Yisú' Masih mein ; Ráh i haqq, gáfil,
Wuhi hai :

Kyūn phire bhaṭká, musáfir ? Aur to koi ráh nahin
hai.

121

Guzal

Qayám rakhtá nahin zamána,
 Ghaṛi meṇ kuchh hai, ghaṛi meṇ kuchh hai;
 ‘Ajab hai dunyá ká kárkhána,
 Ghaṛi meṇ kuchh hai, ghaṛi meṇ kuchh hai.

Kahán hai Dára, kahán Sikandar,
 Kahán hain Sultán i haft kishwar ?
 Húe wuh sab maut ká nishána,
 Ghaṛi meṇ kuchh hai, ghaṛi meṇ kuchh hai.

Jinhen hamesha thi shádmáni,
 Baham thá asbáb i kámráni,
 Húe wuh muhtáj i áb o dáná,
 Ghaṛi meṇ kuchh hai, ghaṛi meṇ kuchh hai.

Dimág jin ká thá ásmán par,
 Kalám naḥwat ke the zabán par,
 Húe wuh muhtáj o be-ḡhazána,
 Ghaṛi meṇ kuchh hai, ghaṛi meṇ kuchh hai.

Nahin bharosa hai ek dam ká,
 Khulá hai yán rásta ‘adam ká,
 Hai har ghaṛi munḡalib zamána,
 Ghaṛi meṇ kuchh hai, ghaṛi meṇ kuchh hai.

Khajur ka Itwar.

122

A. M. 98.

HAMD ho, jalál o 'izzat
Ab Teri, ai Masih;
Yún laṛkon ne sitáish,
Aur pák Hosh'aná ki.

Tú Isráil ká Bádsháh,
Sháhzáda Bin Dáúd;
Ab Rabb ke nám men áyá,
Ai Munji, pák, mahmúd.
Hamd ho, jalál *wg.*

Ásmán men pák firishte
Haiṇ Tere sanákhwán:
Baṛái men haiṇ shámil
Zamín par sab insán.
Hamd ho, jalál *wg.*

Pesh áe the 'Ibráni
Ta'zím o adab se;
Hamáre bhi nazráne
Haiṇ hamd o shukr ke.
Hamd ho, jalál *wg.*

Unhon ne ráh men shákhen
Chhitráin aur libás:
Ham bhi mubárbádi
Haiṇ karte aur sipás.
Hamd ho, jalál *wg.*

Ta'rif aur un ki khushi
 Tab Tujhe thī manzūr ;
 Aur du'ā ho hamāri
 Qabūl Tere huzūr.
 Hamd ho, jalāl *wg.* Āmin.

HOSHA'NĀ ! Dekh, ai Zū'l Jalāl,
 Guroh hai karti istiqbāl;
 Bichhāti shākhen aur libās,
 Hamd karti Teri aur sipās.

Hosha'nā ! Ai Bādshāh salim,
 Rāh maut ki le, Munji halim;
 Masih Tū ab se hai zafir,
 Gunāh hai faut, hai maut asir.

Hosha'nā ! Shāh 'azimu'sh shān,
 Haiñ hairat men firishtagān,
 Dekhkar mahabbat kā kamāl,
 Ki jān tak detā Zū'l Jalāl.

Hosha'nā ! Ai Bādshāh kabir,
 Haulnāk hai Teri jang aḳhīr:
 Dekh Bāp hai kartā intizār,
 Ibn i Mamsūh tā ho tājdār.

Hosha'ná ! Ai Bádsháh salim,
Musibat men burdbár halim:
Insáni maut ki le Tú ráh,
Tá maut ká bhi Tú ho Bádsháh. Ámin.

Is roz ke wáste yih bhí munásib haiñ :

34. Main Tere istiqbál ko.

37. Hosha'ná, Hosha'ná, K̄hudáwand ko ho.

Masih ki Aziyat o Maut.

124

6565.

A. M. 107

HAMD Masih ki howe,
Jis ne dukh sahá,
Mere liye ján di,
Apná k̄hún bahá.

Usi k̄hún se miltá
Fazl aur hayát:
Ho mahmúd us be-hadd
Rahmat ki bahutát.

Barre ne k̄haridá
Dozakh se jahán
Apne qim'ti k̄hún se;
Hamd ho har zamán.

Hábil ká jo khún thá
 Bá'is la'nat ká:
 Par Masih ká khún hai
 Bá'is barakat ká.

Jab wuh mere dil par
 Chhirká jātá hai,
 Tab Shaitán ghabráke
 Dar se bhágtá hai.

Jab zamin par hote
 Bande sanákhwán,
 Hamd men hote shánul
 Lashkar i ásmán.

Pas baland áwáz se
 Gáen Yisú' ko:
 Tere khún ke liye
 Sadhá shukr ho. Ámin.

125

C. M.

A. M. 106.

RABB, Tujhe pyár main kartá hun,
 Na wáste nafa' ke,
 Naját ki khátir se nahin,
 Tã bachún sazã se.

Salib par Tũ ne ulfat se
 Phailãe Apne háth,
 Aur meri khátir kil aur bhál
 Utháí sharm ke sáth.

Aur gam aur izá be-shumár,
 Pasiná lahú ká,
 Aur maut bhí meri khatír se,
 Jo Terá dushman thá.

Pas Tujh ko main zarúr 'aziz
 Rakhúngá, Rabb rahmán,
 Na dozaḥ se bach jāne ko,
 Na páne ko Āsmán.

Na ajr ki ummed se main
 Pyár kartá hūṇ Tujhe,
 Par jaisá, ai Masih shafiq,
 Tú kartá hai mujhe.

Yūṇ Tujhe pyár main kartá hūṇ,
 Aur karúngá har án,
 Ki Tú hí merá hai Kḥudá,
 Aur Bádsháh mihribán. Ámín.

8787 D.

R. M. 63.

PYÁR, sab pyár se jo besh-qímat,
 Terá hai, Masih Maslúb;
 Tú ne sahá dukh musibat
 Mere wáste, ai Malibúb:
 Tú kaffára dene áyá,
 Tá naját jahán ki ho;
 Fidya dene ko baháyá
 Apne qím'ti lahú ko.

MASIH KI AZIYAT O MAUT.

Pyár se áñsú Tú baháke
Bág meñ huá thá ranjür;
Pyár se Tú salib uṭháke
Us ke bojh se thá majbúr;
Pyár se Tú ne ṭhaṭṭhá sahá
Aur bahut be-'izzaṭ;
Pyár se Terá ḵhún sab bahá;
Pyár se ján salib par di.

Pyár se marke Tú ne mujhe
'Atá ki ab'di naját;
Koré, ḵhún aur zaḵhm Tere
Baḵshste sihhat aur hayát;
Áh, is pyár se hai tasalli;
Ihsán Terá mántá hūñ;
Zaḵhmi pyáre, ján aur tan bhi
Shukr meñ guzrántá hūñ. Ámin.

127

II III II II.

H. C.

MAIN kartá hūñ dil se Masih ki ta'rif;
Nám Us ká buzurg hai aur zát hai sharif;
Main Us ki mahabbat se huá maglúb;
Pas merá mahbúb hai Masih i maslúb.

Salib par jo kare ḵhiyál, ai Masih,
Dil usí ká dard se hai jaltá sahih;
Par Teri taslib par naját hai mansúb;
Tú merá mahbúb hai, Masih i maslúb.

Khún Terá to bahá pāṇch zakhmon meṇ se,
 Tú múá, par uṭhá phir murdon meṇ se;
 So shukr hai Terá is liye, Mahbúb,
 Tú Munji hai merá, Masih i maslúb. Ámin.

128

Meth 48.

SALÍB par Yisú' múá hai,
 Yisú' ki sitáish ho:
 Wuh merá Sháfi huá hai,
 Yisú' ki sitáish ho.

Koras :— Khudáwand Yisú' hai rahmán,
 Dī Jis ne pyár se Apni ján
 Tá jiūṇ main aur sab insán;
 Yisú' ki sitáish ho.

Masih ne liyá merá bár,
 Yisú' ki sitáish ho:
 Ab bachá maut se main badkár,
 Yisú' ki sitáish ho.

Mit gaye mere sab gunáh,
 Yisú' ki sitáish ho:
 Main chaltá hūṇ ásmáni ráh,
 Yisú' ki sitáish ho.

Wuh nám sunáyá jātá hai,
 Yisú' ki sitáish ho:
 Be-chain ko sukh dilátá hai,
 Yisú' ki sitáish ho.

Jab hogi zindagi tamám,
 Yisú' ki sitáish ho:
 Tab karūñ Us ki hamd mudám,
 Yisú' ki sitáish ho.

Ámin.

129

7 7 7 7 7 7.

E. H. 358.
 A. M. 110.

BĀG Gatsamani ko já,
 Tú jo bojh se dabá hai;
 Munji ki musibat dekh,
 Sadná kyá uṭhátá hai.
 Mard gangín par kar dhyán,
 Du'á māngni síkh, ai ján.

Sáih já diwán-khāne ko,
 Jahāñ Málíku'l Hayát
 Hákim sámne khará hai,
 Sahtá az-hadd taklifát.
 Dukh se ab tú mat ghabrá,
 Us ke sáth salib uṭhá.

Koh i Kalvarí par charḥ,
 Sijda kar, ai meri ján:
 Kyá 'ajib mahabbat yih!
 Yisú' húa hai qurbán.
 "Púra húa" hai pukár;
 Rah tú maut tak wafádár: Ámin.

130

878747.

C. H. 76.

YISÚ', Báp ká pasandida,
 Dekho, bág meṇ paṛá hai;
 Maut tak Us ká dil ranjida,
 Ranj o alam baṛá hai:
 Meri khátir,
 Ai Masih, yih húa thá.

Dushmanon ne Tujhe liyá,
 Thaṭthon meṇ uráyá thá ;
 Kore már be-'izzat kiyá,
 Tú ne chupke sahá thá:
 Mujh badkár ne,
 Ai Masih, yih kiyá thá.

Phir salib par izá páke,
 Sir aur háth aur pánw pur-dard,
 Tú musibat sakht utháke
 Húa sachmuch dukh ká Mard:
 Mere háth ne
 Tujhe yih sab izá di.

Tisre din Tú phir jī uthá,
 Baithá Báp ke dahne háth;
 Par wasíle Rúhu'l Quds ke
 Rahtá hai Apnon ke sáth;
 Mere liye
 Tú ásmán par zinda hai.

Ai Masih, ai Munji mere,
 Merá Tú kaffára hai;
 Hai naját bá fazl Tere,
 Merá Tú piyára hai:
 Ai Khudáwand,
 Main hún Terá abad tak. **Ámín.**

MERÍ ján, ab khush-guftár ho ,
 Bá dil-sozî kar bayán
 Ki Maslúb ne kyúnkar sahá
 Gam aur dukh jo be-páyán:
 Pyár se 'ásion ke wáste
 Di Quddús ne Apni ján.
 Us ne saḡht saḡht koṛe kháe,
 Sir par thá ek táj khárdár;
 Húe haiñ ham in se change,
 Jo gunáh se the bimár;
 Dil ke zaḡhmon ko hamáre
 Báñdhtá hai wuh Mard gamḡhwár.
 Dekh, háth pañw haiñ Us ke jakṛe,
 Tá naját ho ummat ki;
 Zaḡhmon se jo khún hai jári,
 Nahr húi rahmat ki;
 Tá ham Us ke sáth maslúb hon
 Nisbat burí niyat ki.

Us kâ dil bhi chhedâ gayâ
 Bhâle se; dekh, meri jân,
 Âb o khûn jo us se bahâ,
 Hai muassir aur tawân,
 Ki gunâh se ham ko pâk kar
 Muft dilâe taj' âsmân.

Yisû', yih besh-qimat sote
 Khûb bujhâen dil ki pyâs;
 Sihhat aur najât kâ pyâla
 Kare dûr hamâri yâs;
 Khûn-kharide milkar karen,
 Munji, Teri hamd sipâs. Âmin.

132

S. S. 134.
 O. S. S. 127.

KRÚS ke pás rakh mujhe Tú,
 Yisû', pyâre Shâfi';
 Gunahgâron ko wahân
 Milti hai mu'âfi.

Korus :—Terâ Krús, Terâ Krús
 Hogâ faḡhr merâ,
 Jahân bahâ, ai Masih,
 Qim'ti lahu Terâ.

Krús ke pás mujh 'âsi ko,
 Yisû', Tú ne pâyâ;
 Terâ nûr 'ajib us waqt
 Mere dil meṇ âyâ.

Krus ke pās mujhe sikhā
 Zor o arz Krus kā,
 Tā main jānūn roz ba roz
 Ziyāda asar us kā.

‘Umr bhar main sabr se
 Apnā Krus uthāūn,
 Phir jab ‘umr ho tamām
 Tāj Āsmāni pāūn. Āmin.

133

L. M.

A. M. 108.

SALĪB par jab main karūn dhyān,
 Shāh jis par muā zu’l jalāl,
 To nafa’ gintā hūn nuqsān,
 Aur faḡhr ki na hai majāl.

Na kahīn merā faḡhr ho,
 Magar salib kā Yisū’ ke;
 Main chhoṛtā har ek khūbi ko
 Us hi ki khātir khushi se.

Dekh, sar aur hāth aur pānw Us ke
 Nishān haiṅ pyār ke be-misāl;
 Aur dekh ! kyā kabhi kanton se
 Tāj banā aisā pur-jalāl?

Gar hotā merā kull jahān,
 To laiq nazr nahīn thā;
 Yih pyār llāhi be-bayān
 Hai talib dil o jān hi kā.

Masih ke khún bahāe se
 Ab huā fazl be-bahā;
 To Us ke khún-kharīdon se
 Us ki sitāish ho sadā. *Ámín.*

134

8787.

A. M. 109.

JO salib pás waqt main káttá,
 Kyá mubáarak aur shirín!
 Ádmion ke marte Yár se
 Zist hai, sihhat o taskin.

Yahán thaharke main dekhtá
 Khún ki dhāreṇ karam-ma'mūr:
 Dil par jab wuh chhirká jātá,
 Main Khudá ko hun manzúr.

Yisú' ki salib ke tale
 Kyá mubáarak hai makán!
 Mujh par Us ke chashm i mihr se
 Lutf Ilāhi hai rakhsán.

Tujh par nazar karke sadá,
 Yisú', dil ko ho qiyám,
 Tá jalál aur khúbi Teri,
 Mujh par záhir ho mudám. *Ámín.*

135

7 6 8 6 8 6 8 6.

E. H. App. 22.
H. C. 188.

SALÍB ke sáye tale
 Gar khará hūṇ so khúb!
 Chaṭán ká sá hai sáya wuh,
 Jo mujhe hai matlúb :
Wuh biyábán meṇ hai makán,
 Wuh dhúp se hai panáh;
Jab chale āṇdhi aur túfán,
 Hai dil ki árámgáh.

Panáh i pur-salámat,
 Main Terá hūṇ mushtáq:
Mahabbat aur 'adálat ne
 Y'āṇ kiyá ittifáq.
Ya'qúb ne dekhá safar meṇ
 Ek rásta pur 'ajib;
Hai meri bhi ásmáni ráh
 Masih ki pák salib.

Salib ke sáye tale
 Ek aur bhi hai nishán;
 Tabáhi wuh batátá hai,
 Aur abadí nuqsán :
Par mere us ke darmiyán
 Salib Khudáwand ki
Hai háth phailáe kharí w'āṇ,
 'Alámat aman ki.

Yisú' salib par khiñche
 Jab dekhá jatá hai,
 Gunáh ká hásil wájibi
 Tab yád meñ átá hai.
 Phir tauba karke pashemán
 Dil merá mántá hai,
 Ki Us ká pyár hai be-bayán,
 Aur náqis merá hai.

Na koi aur wasila
 Hai madad dene ká;
 Sirf Yisú' ká kaffára pák
 Shafá'at karegá.
 Masihá, áge dar kinár
 Main chhorún dunyá ko;
 Mere gunáh meñ sharm, aur
 Salib ká fakhr ho. Amin.

136

7676 D.

A. M. III.

A I Sar, jo khún-álúda,
 Aur káñton se táj-dár;
 Ai Sar, jo zakhm-khurda,
 Pur-dard aur khwár hi khwár:
 Tú peshtar bañi 'izzat
 Jalál meñ thá baland;
 Ab jhuká hai ba-zillat:
 Hún Terá árzúmand.

Main dekhtá Teri quwwat;
 Aur zor hai nátawán,
 Aur maut se Teri sūrat
 Be-raunaq aur be-jān.
 Áh, yih 'ajīb kyá bará,
 Aur ulfat be-bahá!
 Ai Yisú', Apná chihra
 Mujh 'ási par chamká.

Jo Tú ne, Yisú', sahá,
 Meri kamái hai;
 Mere gunáh ki sazá
 Tú ne uṭhái hai:
 Teri salib ke tale
 Main 'ajiz khará hūn,
 Aur Terá dil o jān se
 Main shukr kartá hūn.

Chaupán 'ajiz, Tú pyār se
 Mujhe qabūl farmá,
 Aur maut ká waqt jab áe,
 Sáf Apne tain dikhá;
 Tá Tujh se liptá rahūn,
 Thām mujhe, ai Maslūb;
 Gar Teri god meṇ marūn,
 To merá marná khúb. Ámin.

137

887887.

A. M. 117.

MĀN uṭhākar gam ziyāda
 Hūi krūs ke pās sitāda,
 Jis par Munji mar rahā:
 Wuh saḡht ranj se thī shikasta,
 Us kā dil dukhon se khasta
 Tez talwār se chhidā thā.

Hāe, kaise dil-āzurda
 Thī mubārak mān afsurda
 Us iklaute Beṭe ki!
 Kyā hī izā, jab salib par
 Rabb jalil ki maut muhib par
 Maryam nazar kar rabi!

Kyā na hotē sab gamzada
 Jo us mān ko alamzada
 Takte krūs ke yūn nazdik?
 Kaun jo dekhtā Mān Kuṇwāri
 Aisā bojh uṭhātī bhāri,
 Us kā hotā na sharik?

Us ke upar jo ruswāi
 Har ek qaum ki khātir āi,
 Mān mubārak dekh rahi;
 Sab tasalli thī nā-dida,
 Bāp bhi Us se thā poshida;
 Ākhir Us ne maut sahi.

Hameñ baḡhsh hamdardi kámil,
 Tá ki Máñ ke dukh meñ shámil
 Howeñ ham, Yisú' maslúb:
 Tú sargarmí kar 'ináyat,
 Aur mahabbat be-niháyat,
 Tá ham Tere hoñ mahbúb. Ámin.

138

8886.

E. H. 117.

A. M. 119

DARYÁ dunyá ke Us ke the,
 Aur chashme sab paháron ke,
 Par kahá Us ne minnat se,
 Ki Main piyásá huñ.

Wuh pyás jo hai bimáron ki,
 Jo zaḡhmi ki hai tishnagi,
 Yih shiddat se Masih ki thí,
 Jab Wuh salib par thá.

Is pyás se dukh ziyáda thá,
 Ki pyár 'ajib Ḳhudáwand ká,
 Insán ke dil ko cháhtá thá,
 Hāñ, mere dil ko bhi.

Masih, sun meri iltimás,
 Ho mere dil meñ Teri pyás;
 Jo Tú ne sahi be-qiyás
 Wuh mere wáste thí. Ámin.

139

878747.

E. H. 248.
A. M. 287.

DE'TI hai áwáz sunái
Pur-piyár aur riqqat kí;
Kalv'ri par táríki chhái;
Bát hai ba'ri hairat kí.
"Púra húa,"
Hai áwáz shafá'at kí.

Púra húa wuh namúna
Neki aur mahabbat ká;
Púra húa bhi kaffára
Dunyá ke gunáhoṇ ká.
"Púra húa,"
Shukr ho, Ḳhudáwandá.

Púra húa, kyá hí ḳhushi
Pák kalám meṇ hai sahíh:
Fazl o karam be-andáza
Abhí baḳhshtá hai Masih.
"Púra húa"
Hai gawáhi Yisú' kí.

Púra húa har ek amr,
Músá kí sharí'at ká:
Us ne kahá nuqta koi
Is se nahín ṭalegá.
"Púra húa,"
Hai kalám tasallí ká.

Kull ásmán ke ai báshindo,
 Karúbin o Sarráfin,
 Sáth hamáre ham-áwáz ho,
 Karo Yisú' ki ta'zim.
 Púrā húa!
 Karo Yisú' ki ta'zim. Ámin.

Gazal

140

Yád hai mujh ko, Masihá, Terá áná yád hai;
 Kalvari par mujh ko Terá khún baháná yád hai.

Gatsaman men gam Tirá, aur krús par Terá alam,
 Ján-kani men piyáse ko sirká chakháná yád hai.

Pahlúe khátir men khár i gam bhalá khatke kahán,
 Sine men, Piyáre, Tirá barchhhi ká kháná yád hai.

Marke zinda qabr se Tú tisre din ho gayá,
 Maut par Terá mujhe wuh fath páná yád hai.

Kull masáib dár i fání ki usi ko hech hain,
 Krús kándhe par jise Apná utháná yád hai.

Maut ká khatra Use kyá, qabr ká andesha kyá?
 Jis ko La'zar sá Tirá murda jiláná yád hai.

Hai jahán Munji hamará, Yisú' Ibnuláh Masih,
 Ham ko bhi ázád wáñ apná thikáná yád hai.

Gazal.

141

Yisú' ki musibat jis dam tumhen sunáun,
Añkhoñ seti mainñ áñsú kyúñkar nahin baháun?

Dushman jab Us ko pakre be-ábrú kaise kiye !
O mánind chor ki bándhke Use shámil apne liye.

Háe, háe we Use ghúse aur tamánche máre khinchke,
Rakhá thá Us ke sir par káñton ke táj ko sajke.

Narkaṭ ke nal ko leke we sar par Us ke máre:
Háe, hálát Us ki dekho, Jo Kḥudá ke the duláre!

Munh par bhi Us ke thúke aur tháṭṭhe men uráe;
Buráián Us ki karke salib ko tab dharáe.

Aur marne ko le jáke, kapre bhi sab utáre:
Háe, háe, afsos ki já hai ! logon ne tháṭṭhe máre.

Løhe ki mekhen thonkke, háth páñw ko Us ke phore,
Salib ko jhaṭká deke, band band unhon ne tore.

Chha ghanṭe púre Yisú' rahe is saḳht 'azáb men;
Tab marke kámil kiyá sab kuchh naját ke báb men.

Háe, háe, yih kyá 'ajib hai ! gunáh to thá hamará;
Par mará gayá Yisú', Kḥudá ká Beṭá pyará.

Imán ab Us par láweñ sab log jo sunnewále,
 Mahbúb o Sháfi jánke, bharosá Us par dáleñ.

Is mausim ke wáste yih bhí munísib haiñ

248. Hamd o jalál us Barre ko.
 294. Masih ká lutf aur lahú pák.
 300. Ek chashma sháfi jári hai.
 447. Kan‘án meñ hai sarsabz pahār.
 448. Ab salib pás áke.
 450. Kyá hi ‘ajib aur be-qiyás.

‘Id i Qiyamat.

142

A. M. 134.

A J ji uthá hai Masih; Hallilúyáh!
 Yih ‘id khushi ki sahih; Hallilúyáh!
 Tá bach jáeñ sab insán, Hallilúyáh!
 Us ne di thi Apni ján. Hallilúyáh!

Hamd ke git ham gaeñ to Hallilúyáh!
 Apne Bádsháh Yisú ko: Hallilúyáh!
 Yisú‘ huá hai maslúb; Hallilúyáh!
 Us se hui maut maglúb. Hallilúyáh!

Múa thá, ab zinda hai, Hallilúyáh!
 Aur naját-bakhshinda hai; Hallilúyáh!
 Ab ásmáni fauj sharif Hallilúyáh!
 Karti Yisú‘ ki ta‘rif. Hallilúyáh! Ámin.

143

8884.

A. M. 135.

HALLILÚYÁH! Hallilúyáh! Hallilúyáh!
 Tamám hai jang, ab fathmand
 Khudáwand huá sar-baland;
 Git hamd ke gáke hon khursand.
 Hallilúyáh!

Ab maut ke zor se hai ázád;
 Ganim bhi sáre hain barbád;
 Jai, jai, jai kahke hon dil-shád.
 Hallilúyáh!

Phir uthke tisre roz zi-shán
 Kull ‘álam ká ab hai Sultán;
 Git gáen khushi se har án.
 Hallilúyáh!

Hai tūti gor ki qaid, ai ján;
 Yisú’ ne kholá dar ásmán;
 Ab khúb lalkárke hon shádmán.
 Hallilúyáh!

Masihá, Apne zakhmon se
 Tú maut ke dank se sihhat de,
 Tá gáen, zinda ho, Tujhe,
 Hallilúyáh! Ámín.

AJ Masih phir jī uthā,
 Yisú' huá qaid-kushá;
 Sun, firishte k̄hush-ilhán
 Gáte Us ki hamd har án:
 Hallilúyáh!

Jo gamzada huá thá,
 Aur salib par múá thá,
 Ab jalál men sháfi' hai,
 Aur niyáz ká sámi' hai.
 Hallilúyáh!

Qabr men Jo thá past-hál,
 Munji hai ab pur-jalál;
 Barre ko ab k̄halq-Ulláh
 Jáneṇ apná Sháhansháh.
 Hallilúyáh!

Apni qaum ko, Barre pák,
 Tū hayát-bakhsh de k̄hurák:
 Sab gunáh se de naját,
 Tá ham gáeṇ dīn aur rát:
 Hallilúyáh! Ámin.

145

7 6 7 6 D.

A. M. 132.

MASÍH ki áj qiyámat
 Hai khabar khushi ki;
 Mubárah pur-sa‘ádat
 Hai Fasah Alláh ki.
 Táriki se tá raushni,
 Maut se tá zindagi,
 Pár Yisú‘ ne pahuncháya,
 Aur hamen fath di.

Áj pák hon dil hamáre,
 Ki dekhen ham Masih;
 Ki raushan aur núrání
 Hai súrat Yisú‘ ki.
Gar áj ham Us se milen,
 Aur sunen wuh “salám,”
 Sachmuch ho “‘Id Mubárah,”
 Aur khushi lá-kalám.

Ho khush, ásmán i bálá,
 Aur khush ho, ai zamin ;
 Áj khush ho dil o ján se,
 Ai sáre mominin.
 Sitáish men aur shukr,
 Ho shámil ham-áwáz,
 Ki Yisú‘ hai ji uthá,
 Aur húa sarfaráz. **Amin.**

146

S. M.

A. M. 152.

MASÍH ji uṭhā hai;
 Pas ḵhush ho aur ḵhursand :
 Gunāh, Shaitān aur qabr par
 Rabb huā fathmand.

Masih ji uṭhā hai,
 Aur qaid ko kiyā qaid;
 Ab sāre imāndāron ko
 Najāt ki hai ummaid.

Masih ji uṭhā hai,
 Aur Us ke sāth ham bhī
 Ji uṭhke Us se pāte haiñ
 Hayāt i abadi.

Masih ji uṭhā hai;
 Ḵhush ho ba di! o jān,
 Aur milke sāth firishton ke
 Ho Us ke sanāḵhwān. **Ámin.**

147

7 6 7 6.

E. H. 285.
A. M. 225.

KHUSHÁ, Bahádur Yisú'!
 Tū jang men hai kámgar;
 Pás Teri ḵhāli gor ke
 Ham karte jai jai kār.

Zerpá hai zálím dushman
 Aur ruswá barmalá;
Pas ham khushdil ho gáte:
 “Hamáre sáth K̲huda!”

Ab sádiqon ke khaimc
 Haiñ shádi ke maqám;
Tú un ke bich men átá
 Yih kah, “Tum par Salám!”

Is ghar men áj, ai Yisú,
 Hamáre bich men á,
Aur Apni jang ke phal ko
 Tú Apnon men bantwá.

Hamáre dil par jhandá
 Firoz-bakhsh khará kar,
Tá maut ke zor se chhútkc
 Ásmán men páen ghar.

Jo Tere sáth ham maren,
 So jien Tere sáth;
Tá ráh i rást par rahen,
 Ho háfiz Terá hátli.

Dank maut ká ab ukhára
 Tú ne, K̲hudáwandá:
Báp ke ‘aziz ham hoke
 Pukárte haiñ, “K̲hushá!” Ám n.

148

S. S. 152.

O. S. S. 317,

KRŪS par 'aziz chaupān,
 Yisū' Khudāwand,
 Pyār se huā qurbān
 Munji Mahbūb.

Koras :—Khush ho, khursand! maut ke band
 Torke huā Yisū' fathmand:
 Fathmand ab huā Yisū' Shāh zi-shān,
 Zafarmand hai Yisū', aur maglūb Shaitān:
 Fathmand, zafarmand
 Yisū' huā: ho khursand!
 Bebas hai nigahbān,
 Muhr lā-hāsil;
 Lo, ji uthā bī'sh shān
 Shāh i Maslūb.
 Gor, terā zor kahān?
 Yisū' hai zinda;
 Gor aur gunāh, Shaitān
 Hūe maglūb.

Āmin

149

8787 D.

A! M. 137 4

HALLILŪYĀH ! Hallilūyāh!
 Dil āwāz ko kar baland;
 Git Khudā ki hamd ke gāo,
 Gāo Us kā git khursand:

Jo salib par zabh húa,
Tá naját jahán ko de,
Ab Masih, Jalál ká Bádsháh,
Hai jī uṭhá murdoṇ se

Yisú‘ uṭhá, aur pahla uṭhá
Húa sáre murdoṇ se;
Dúsri Ámad par sab murde
Uṭheṅge phir qabroṇ se:
Tab zamín kī fasl hogí,
Aur rástbáz núrání ho
Páeṅge tab kámil ḵhushi
Aur mírás ásmání ko.

Yisú‘ uṭhá, ham bhi uṭhe:
Ham par Apná nūr chamká;
Fazl kī ásmání os ko
Ham par kasrat se barsá,
Tá ham baṛhke phal bhi láeṅ.
Jab firishte roz’ qiyám
Terí qaum ko jama’ karen,
Tujh pás raheṅ ham mudám.

Hallilúyáh ! Hallilúyáh!
Hamd asmán par Báp kī ho!
Hallilúyáh ho Masih ko,
Maut par gálib húa Jo;
Hallilúyáh Rúhu’l Quds ko,
Pyár ká chashma pur-kamál;
Hallilúyáh ! Pák Sálús ko,
Wáhid, Qádir, zu’l jalál. Ámín

150

7878

A. M. 140E

YISÚ‘ jítá hai ! Ab se
 Maut ke zor se kyún khauf kháen?
 Yisú‘ jítá ! Ba’d is ke
 Gor ki qaid se kyún ghabráen?
 Hallilúyáh!

Yisú‘ jítá ! Bi’l yaqín
 Maut darwáza hai hayát ká;
 Is se dil ko hai taskín,
 Dunyá se jab ho chhutkárá.
 Hallilúyáh!

Yisú‘ jítá ! Múa thá,
 Tá hayát ásmáni páen,
 Aur pákdilí se sadá
 Us ki hamd ke gít ham gáen.
 Hallilúyáh!

Yisú‘ jítá hai ! Judá
 Karegá kaun Us ke pyár se?
 Lipte rahenge sadá
 Apne jíte Madadgár se.
 Hallilúyáh!

Yisú‘ jítá ! Takht-nishín
 Wuh Sultán hai kull jahán par;
 Ham bhi Us ke ham-nishín
 Takht par wáris hon ásmán par.
 Hallilúyáh! **Āmīn.**

151

8783.

A. M. 499.

ROZ' qiyámat par hamári
 Rúh aur badan milenge;
 Hogi abad tak ázádi
 Mátam se.

Rúh se jism ki judái
 Hai to maut ke sabab se;
 Magar is men hai rihái
 Dukhon se.

Thori der tak badan fání
 Khwáb men yahán rahegá;
 Phir jab charhá din núrání,
 Uthehá.

Rúh, jo zinda hai, ‘ibádat
 Karti hai Khudáwand kí ;
 Phir jab hui pák qiyámat,
 Khush hogi.

Hogá badan tab ásmáni
 Aur ham-súrat Yisú' ká;
 Rúh se milkar tab gairfáni
 Banegá.

Kaisi khúbi, kaisi farhat
 Hogi roz' qiyámat kí!
 Abad tak wuh khush rifáqat
 Rahegi.

Wálidain, farzand hamáre,
 Bhái bahin uṭheṅge;
 Ham se sáre dost piyáre
 Mileṅge.

Yisú, de Tú fazl hamen,
 Apne pák kaffáre se,
 Ki ham us hi din ko dekhen
 Khushi se. **Ámín**

Guzal.

152

Hai, dekho, zalzala áyá, qiyámat ki nisháni hai;
 Merá Munji uṭhá hai qabr se ; kyá shádmáni hai!

Khuliṅ qabren, uṭhe murde, qiyámat men qiyámat hai:
 Khuli, ai barguzido, Us se ráh i ásmáni hai.

Firishte jab hūe nāzil, nigahbān ban gaye murda
 Are murda-dilo, kaisi tumhāri nigahbāni nai?

Zafar pái Masihá ne hai qabr o maut par ai
 Ki tūtá ḍank donoṅ ká; ‘ajab yih kámráni ha .

Wuh uṭhkar tisre din qabr se zinda nazar áyá: [hai.
 Milá pahle Wuh jis ko thá, wuh Maryam Magdaláni

Wuh farzand i Khudá sábit huá Apní qiyámat se:
 Na máneṅ ab bhi jo Us ko, yih un ki badgumáni hai.

Nahin marte Masíh jo Masíh men maut páte hain;
 Hamári maut bhi goyá hayát i jáwidáni hai.

Mujhe zinda kiya qudrat se Tū ne, Qādir i Mutlaq;
Mere Mālik, mere Munji, yih Teri mihrbāni hai.

Wīsāl i Haqq ki gar khwāhish hai, to maslūb tū ho jā;
Yih zina āsmāni hai, yih rāh i zindagāni hai.

Gazal.

153

Mubārak, mubārak, Masih jī uthā hai!
Salāmat, salāmat, Wuh Nūr i Khudā hai.

Mujassam huā thā Jo aqnūm i sání;
Nahīn Bāp se ab Wuh ek dam judā hai.

Thā muflis akelā Jo dār i fanā meṇ,
Wuh wāris Shāhanshāh i mulk i baqā hai.

Thā mákhūz be-jurm pesh i 'adālat,
Chap o rást Us ke sazā o jazā hai.

Thā mazlūm súrat Jo zālim ke áge,
Wuhi āj Mukhtār i dār i baqā hai.

Huā jo rawān khūn pahlū se Us ke,
Tere dard i dīl ki wuhi to dawā hai.

Halim, ab na kar tū zarā fikr i mahshar,
Ki baḡhshish ká Us ki tujhe ásrā hai.

Itwar ya Roz i Rabbani.

154

7676 D.

A. M. 36.

A I roz i nūr mubāarak,
Ārām ke roz shirin,
Dilgir ki hai tasalli,
Aur mānde ki taskin.
Jalāl ke taḡht ke āge,
J'hāṇ Terā hai julūs,
Hamd karti hai Kalisiyā,
Quddūs, Quddūs, Quddūs.

Āj awwal i paidāish,
Nūr hūā thā namūd;
Āj mauṭ par gālib āke
Ji uṭhā Rabb mahmūd:
Āj utrā Rūh āsmān se
Karīm o jān-afroz;
Pas hai si-chand jalāli
Si-chand mubāarak roz.

Āsmāni mann āj paṛtā
Aqwām par bhūkhi jo,
Aur log bulāe jāte
Haiṇ pāk 'ibādat ko:
Āj pāk Injil kā nūr hai
Chamaktā raunaqdār;
Aur āb i siḡhat-baḡhsh se
Dil hote haiṇ phaldār.

Āsmāni sabt hai bāqī,
Us ke ham hain mushtāq;

Muqaddason se karen
Ba-khushī ittifāq.

Ab Tujhe, Bāp, aur Bete,
Aur Rūhu'l Quds, Kḥudā,

Buzurgi ho aur 'izzat
Kalisiyā se sadā. Āmin

155

S. M.

A. M. 70.

ITWÁR hai roz pur-núr;
Ujāle ko har jā,
Ai Shamsu's Sidq, Tū jāri kar,
Aur zulmat ko miṭā.

Āj roz hai pur-árām;
Sab thake dilon par
Tū barakatō ki os barsā,
Aur tar o tāza kar.

Āj roz hai shifā ká;
Hamāre dilon se,
Kḥudāwandā, sab dukh haṭā,
Qarār aur sihhat de.

Āj roz hai du'á ká;
Hamāre bich men ā;
Dunyā ke phañḍon se chhurā,
Dil apni taraf lagā.

Āj roz i awwal hai;
Kar nāzil Rūh' hayāt:
Har murde dil ko, Maut-sitān,
Jilā aur de-najāt. Āmin.

156

L. M.

A. M. 35.

RABBÂNÍ roz phir hai maujûd;
 Ho áj, Masíhiyo, khushnúd:
 Bá-khushi karo har Itwár
 Masíh ki fath ki yádgár.
 Shikast jab maut ko Us ne dí,
 Tab mili hain ko zindagi:
 Gar Us par rakhte hain imán,
 Na hogá maut se kuchh nuqsán.
 Jab Wuh hamára hai dastgir,
 Ham hain mubáarak aur amir;
 Jo rahte hain Us ke nazdik,
 Hayát mein hain Us ke sharik.
 Usi ki hai zist lá-zawál,
 Aur ráhat, khushí aur jalál:
 Hamáre bhí yih hain mudám,
 Ki sab hain Usi ke in'ám.
 Baqá ke Málik zu'l jalál,
 Hai Tujh mein ráhat pur-kamál:
 Pas áj aur sadá, ai Khudá,
 Ho Teri hamd lá-intihá. Ámin.

157

7777.

A. M. 297.

KHATM hai chha din ká kám;
 Áyá hai pák roz' árám:
 Sabt mubáarak, roz 'aziz,
 Teri ni'mat kyá laziz!

Dunyá, dil se pare ho,
 Jagah de 'ibádat ko:
 Yisú', mujh par rahm kar,
 Merá dil ho Terá ghar.
 Kán Tú baḡhsh de sunne ke,
 Aur rúhání táqat de:
 Du'á mángná Tú síkhá;
 Baibal ká mazmún samjhá.
 Rúhu'l Quds, Tú fazl de
 Apne ḡháss ḡhazáne se
 Tá ki meri rúh ki áj
 Rafa' ho kull ihtiyáj. Ámin.

Itwár kí shám.

158

L. M.

A. M. 335.

A B áí hai Itwár kí shám,
 Aur ḡhatm húá róz' árám
 Ḳhudáyá, Tere pák huzúr
 Ham shukr karen pur-surúr.
 Tú ni'maten to be-shumár
 Hai diyá kartá har Itwár;
 Tau bhi ham gáfil hote haiñ,
 Aur ni'maton ko khote haiñ.
 Bandon ki sári bhúl gunáh
 Baḡhsh fazl se Tú, ai Alláh:
 Tú ham ko Rúh ke asar se
 Dindári men taraqqi de.

Kalām hamāre wā'iz kā
 Hamāre dilon men jamá,
 Ki us kā fāida hāsíl ho
 Jamá'at ke sharikon ko. Ámín.

Gazal.

159

KHUDÁWAND kā roz Itwár hai ;
 'Ibádat karen ham ; sazáwár hai.

Karen rásti rúh se bandagi;
 K̲hudá ko pasandída yih kár hai;
 Karen tark ham kár sab dunyawí;
 Yahán dil ki yak-súi darkár hai.

Karen dhyán se ham 'ibádat yahán;
 Yihí bát manzúr i Sattár hai.

Masihá, Tú wā'iz ko de Pák Rúh:
 Terá Nám Quddús Gaffár hai.

Sunen ham Kalām i muqaddas Terá;
 Durustí i dil kā wuh auzár hai.

Itwár ke wáste yih bhí munásib haiñ :

24. Naját Dihin la, phir k̲hushdili se.
 196. Ai sab básnindo dunyá ke.
 199. Hosha'ná zinda Rabb ko ho.
 209. Ab rukhsat kar, K̲hudáwandá.
 432. Ab áyá din K̲hudáwand ká.

'Id i Su'ud.

160

A. M. 147

ROZ, mubáarak aur quddús, Hallilúyáh !

Áj Masih ká hai julús; Hallilúyáh !

Barrá huá Jo qurbán, Hallilúyáh !

Charhtá unche par pur-shán. Hallilúyáh !

Ai ásmáno, khurram ho; Hallilúyáh !

Unche ho, ai phátaako; Hallilúyáh !

Fathmand hai Zu'l Jalál; Hallilúyáh !

Us ká karo istiqbál. Hallilúyáh !

Lo, ásmáni kullí afwáj, Hallilúyáh !

Bádsháh par hai rakhtí táj; Hallilúyáh !

Wuh ásmán par hai já'gir, Hallilúyáh !

Hai Apnoñ ká khabargír. Hallilúyáh !

Dekho, zakhmon ke ásár, Hallilúyáh !

Háthon mein haiñ namúdar; Hallilúyáh !

Wuh ásmánon se mudám, Hallilúyáh !

Ham ko bakhshtá hai in'ám. Hallilúyáh !

Wuh ásmán mein Sháfi' hai, Hallilúyáh !

Us ki maut ab káfi hai; Hallilúyáh !

Sab ká, jo haiñ wafádár, Hallilúyáh !

Maskan kartá hai taiyár. Hallilúyáh !

Báp ke dahine háth, ai Rabb, Hallilúyáh !

Baithá Tú yaqínan ab; Hallilúyáh !

Bakhsish ki ham ba dil o ján, Hallilúyáh !

Tujhe dhúnḍhen bich ásmán. Hallilúyáh ! Ámin.

TÚ charhá únche par
 Ásmánon se baland,
 Firishte takht ke gird á gird
 Haiñ karte hamd khursand.
 Yahán ham haiñ dilgir
 Gunáh aur fikr se;
 Ai Rabb, Tú Madadgár ko bhej,
 Ki faiz aur ráhat de.

Tú charhá únche par;
 Par pahle utrâ bhi,
 Tá dukh aur maut se guzarkar
 Tájdâr ho abadi.
 Ham apní daur men khauf
 Aur gam se haiñ udâs;
 Par bakhsh ki yih salib ki ráh
 Pahunchâe Tere pás.

Tú charhá únche par,
 Par phir Tú áegâ;
 Lâkh lâkh muqaddason ke sâth
 Jalâl se utregâ.
 Rabb, hamen kar ‘atâ
 Tú Apná fazl ‘ajib,
 Ki pae jáen wafádâr,
 Jab âe roz muhib. Ámín.

162

878747.

E. H. 423.
A. M. 298.

QÁDIR aur buzurg K̤hudáyá,
Yisú' Terá pák farzand,
Jab ki maut ke bas men áyá,
Maut par huá fathmand,
Aur ásmán par
Chañhá hoke sarbaland.
Ilmás Tú sun hamári,
Hamen Tú na chhor yatim:
Rúhu'l Quds ko bhej hamáre
Dil men, táki de ta'lim,
Aur tasalli,
Ki ham raheñ mustaqim.
Chañhá jaisá Wuh ásmán men,
Hamen Us ke sáth pah'ñchá,
Tá 'ibádat us makán men
Us ki karen ham sadá:
Aur tá abad
Karen Terí hamd saná. Ámin

163

666688.

A. M. 202.

KHUDÁWAND hai Bádsháh ;
Hamd karo aur shukrán,
Ai sári khalq-Ulláh,
Ho khurram aur shádmán:
Aur dil áwáz ko kar baland
Masrúr ho, bháiyó, aur k̤hursand.

Ab Yisú' hai Bádsháh,
 ẖhudá e haqq aur pyár:
 Miṭake sab gunáh
 Āsmán par hai tájdár.
 Pas dil áwáz ko kar baland
 Masrúr ho, bháiyó, aur ẖhursand.
 Donoṇ jahán ká hai
 Bádsháh Wuh abadi,
 Wuh kunjí rakhtá hai
 Pátál aur maut ki bhí.
 Pas dil áwáz ko kar baland
 Masrúr ho, bháiyó, aur ẖhursand.
 ẖhudá ke dahine ab
 Wuh kartá intizár,
 Jab tak mukhálit sab
 Na hoṅge tábi'dár.
 Pas dil áwáz ko kar baland
 Masrúr ho, bháiyó, aur ẖhursand. Ámin.

164

S. S. 127.
 O. S. S. 305.

I MĀNDÁRO ẖhúb lalkáro.
 Dekho manzar pur-jalál;
 Ba'd laṛáí fath pái
 Usí ne Jo thá past-hál.
Koras. Ráj aur táj ká Wuh haqqdár hai,
 Yisú' 'álamgír Sultán ;
 Us ká sárá ikhtiyár hai,
 Ho, firishto, sanáẖhwán.

Tāj pahináo, hadye láo,
 Bádsháh huá Jo qurbán,
 Yisú‘ Munji maut ki kunji
 Lekar átá hai zi-shán.
 Jo láchár thá, past o k̄hwár thá,
 Huá hai ab tak̄ht-nishin:
 Ímándáro na‘ra máro,
 ‘Tāj k̄hárdár hai táj zarrin.
 Hallilúyáh, Hallilúyáh !
 Karo hamd aur ho khursand:
 ‘Izzat pahine Báp ke dahine
 Yisú‘ huá sarbaland. Ámin.

165

L. M.

A. M. 63.

KHUDÁ ki Haikal páktarín
 Ásmán par hai baland hasín:
 Wáq̄ Sardár-káhin gair-álúd
 Hamári zát men hai maujúd.
 Jo Krús par huá thá qurbán
 Tá zist ko pae kull insán,
 Ab hai hamára Madadgár
 K̄hudá ke pák huzúr har bár.
 Musibat, dukh aur gam ká Mard
 Hamáre gam men hai hamdard:
 Aur Apnon ká Wuh hai Shafiq,
 Shafi‘ aur Hámi aur Rafiq.

Pas jur‘at karke Takht ke pás
 Ímán se karen iltimás,
 Ki mu‘áfi mile aur qiyám
 Tá wáfi rahen tá dawám. Ámín

ASMÁN ke ai muqaddaso.
 Hamáre ho hamráh,
 Yisú‘ Masih Khudáwánd ko
 Tum jáno Sháhansháh.

Ai sab shahido, múc jo
 Ki Rabb ke ho gawáh,
 Apni naját ke Báni ko
 Tum jáno Sháhansháh.

Ai gunahgáro, yád rakho
 Masih ká pyár atháh;
 Maslúb, haqír, gamzada ko
 Tum jáno Sháhansháh.

Sab ni‘maton ke shákir ho,
 Ai sári khalq-Ulláh:
 Zamin, zamán ke Málik ko
 Tum jáno Sháhansháh.

Ásmánion men shámil ho,
 Khudáwánd ki dargáh
 Awwal aur Ákhir, Yisú‘ ko
 Ham jánen Sháhansháh. Ámín.

Asman.

167

8 7 8 7 8 7.

A. M. 232.

JĀ e nūr, ásmāni Sālem,
Tujh se dil ko hai qarār;
Teri raunaq be-qiyās hai,
Mahal Tere haiñ shahwār;
Teri raunaq ke bayān men
Ambiyā the khush-guftār.

Hallilūyāh wahān gāke,
Sadā karte haiñ tamjīd
Sab muqaddasīn, lā-ākhir
Karte haiñ Khudā ki 'Īd;
Sab kuchh pāk hai aur muqaddas,
Kull najāsāt hai ba'īd.

Wahān sūraj, chānd, na tārā,
Na chirāg kabhī zarūr;
Garmi, sardī, rāt na hotī,
Barra hai us jā kā Nūr,
Jis ke husn ī kamāl se
Sab bāshinde haiñ masrūr.

Khāki badan bhi tab hogā
Pāk, nūrānī aur shakīl,
Sihhat, tāqat, nau-jawānī,
Aur khūbsūr'tī se jalīl;
Kāmil 'ishrat, pāk khushnūdi
Aur ārām haiñ gair-tabdil.

Pas fi'lhál ká bojh uṭhákē
 Himmat bāṇdhke ho burdbār;
 Ba'd is mihnat ke ásmán par
 'Ajab tuḥfe haiṇ taiyār;
 Nūr se tab árāsta hoke
 Banegá tú raunaqdār.
 Hamd o 'izzat howe Bāp ki,
 Hamd o 'izzat Beṭe ki,
 Hamd o 'izzat Rúh i Pāk ki,
 Pāk Sálús Kḥudá ek hí;
 Zát o shán o quds barábar
 Tá zamánu'l abadi. Ámin.

168

C. M.

A. M. 2 Fr.

YARÚSHALEM, ai shahr pāk,
 'Aziz hai terá nám :
 Main dāḥhil hūṅgá tujh meṇ kab,
 Aur páuṅgá árām?
 Dar tere qim'ti moti ke,
 Aur haiṇ diwār baland:
 Haiṇ sar'keṇ kḥális sone kí,
 Ai shahr dil-pasand.
 Tú 'Adan se hai kḥushnumá,
 Hamesha kḥush-bahár:
 Yarúshalem ká dūr hí se
 Main kartá hūṇ didár.
 Haiṇ takht ke pás kull ambiyá,
 Rasúl bhí aur shahid;
 Aur shámil hote un ke sáth
 Masih ke sab murid.

Kab milegā dili ārām?
 Tasalli hogi kab?
 Us shahr pāk meṇ Tujhi ko
 Jab dekhūṅā, Ai Rabb. Ámín.

169

6 5 6 5.

R. M. 23.

YARÚSHALEM jadid,
 Tú khúb barráq hai,
 Makán tú hai, jis ká
 Dil nit mushtáq hai.

Núr terá Barra hai,
 Aur rāt na hoti:
 Darwāze bārah bhi
 Haiṇ bārah moti.

Diwāreṇ yashm ki
 Billaur si sáf haiṇ;
 Aur saṛ'keṇ sone ki
 Shishá shaffáf haiṇ

Baitu'l Muqaddas ko
 Ímán se jānte:
 Is liye, ai Masih,
 Ham shukr mánte.

Hamāre dil ko kheṇch,
 Ki sab kuchh chhoṛeṇ;
 Maqdūr bhar us jalál
 Kí taraf daureṇ.

Ímán se wuh jalál
 Yaqín ab láen;
 Tâ ákhir fazl se
 Dekhne bhi páen Ámin.

YARÚSHALEM zarrina,
 Ai shahr pur-jalál,
 Kaun Terí shán o shaukat
 Batáe ba-kamál?
 Ki dulhin sí árasta,
 Pákiza aur taiyár,
 Ásmán se utar áke
 Tú hogi namúdár.

Pur-raushni aur tajalli
 Aur khális sone ki,
 Billaaur sí, jaise yashm,
 Shaffáf tú chamkegi:
 Moti ke dar jo bárah
 Ta'rif se báhar hain;
 Aur teri bárah newen
 'Ajib jawáhir hain.

Pák shahr, tere andar
 Shahid firishtagán
 Tere jamál ko dekhkar
 Hamd karte hain har án;

Us par, Jo takht-nishin hai,
 Wuh karte haiñ nigáh;
 Gird Us ke khare hoke
 Wuh gáte hamd Ulláh.

Diwáreñ teri yashmi,
 Aur sa'keñ haiñ zarrín:
 Jawáhirát kí mánind
 Hai terá núr hasín:
 Aur tujh meñ rát na hogí,
 Aur maut bhi hogí dúr;
 Masih, Jo takht-nishin hai,
 So hai hayát aur núr.

Tujh meñ rihái páke,
 Masih ke zafarmand
 Har áfat aur gunáh par
 Sab honge fathmand:
 Peshwá ko apne dekhkar
 Pás Us ke rahenge,
 Aur hamd aur pák 'ibádat
 Tá abad karenge.

Yarúsbalem muháarak,
 Ghar barguzídon ká,
 Tú maskan hai Masih ke
 Sab khún-kharídon ká:
 Masih, pah'ñchá de hamen
 Us 'áli shahr ko:
 Sitáish Báp aur Beṭe
 Aur Rúhu'l Quds kí ho. Ám'n.

171

O. S. S. 251.

A I Yarúshalem zarrina, shahr k̄húb hasin,
 Kull Muqaddasin o Mominin, wuh tujh meṇ
 [haiṇ makin:

Ai jamálu'l 'álamín, Sháh' jalál hai taḡht-nishin
 Tujh meṇ, ai Yarúshalem zarrin.

Koras. Ai Yarúshalem zarrin, ai Yarúshalem hasin,
 Kull Muqaddasin o Mominin wuh tujh meṇ
 [haiṇ makin:

Ai jamálu'l 'álamín, Sháh' jalál hai taḡht-nishin
 Tujh meṇ, ai Yarúshalem zarrin.

Ai Yarúshalem zarrina, shahr dil-pizir,
Pur jalál hai terá manzar, tere burj haiṇ be-nazir;
 Moti ke haiṇ bárab dar, zindagi ke haiṇ shajar
 Tujh meṇ, ai Yarúshalem zarrin.

Ai Yarúshalem zarrina, shahr be-misál,
Ḳhurrami ke maskanon meṇ tere hai k̄hushi kamál:
 Fikr o gam, na áheṇ sard, ranj, alam, na dukh
 Tujh meṇ haiṇ, Yarúshalem zarrin. [na dard

Ai Yarúshalem zarrina, ummu'l mominin,
Farzand tere kyá mubáarak, kyá k̄hush-hál haiṇ bi'l
 [yaqin:

Sab gunáh se haiṇ mahfúz, pák mahabbat se
 [mahzúz
 Tujh meṇ, ai Yarúshalem zarrin. Ámin.

A B i hayát ki nadi hai,
 Billaaur sí hai shaffáf;
 Wuh bilá nága jári hai
 Hamesha pák o sáf.

Firdaus ko karti hai seráb,
 Ki bahí hai sadá;
 Ek qatra, agar dil men ho,
 Hai chashma khushí ká.

Sainundar men jo motí hai,
 Hai chhipá ánkhoñ se;
 Jo mann ki bañshish hoti hai,
 Wuh áí kahāñ se?

Yūñ zindagi ká chashma hai,
 Bhed mañhí sarásar;
 Poshida us ká masdar hai,
 Ná-dida us ká ghar.

Na áñkh ne kabhi dekhi haiñ,
 Na dil ko haiñ áshkár,
 Jo chízeñ wáste bandon ke
 Khudá ne kiñ taiyár.

Tau bhi wuh Rūh i Aqdas se
 Munkashif hūi haiñ;
 Wuh imándár ki áñkhoñ se
 Na mañhí rahí haiñ.

Khudâwand, us pâk chashme se
 Tú mujhe âb pilâ;
 Tab shâmil hokar wirse men
 Pâs Tere rahûngâ. Âmin.

ASMAÂN men nahîñ rât,
 Na waqt hai sonê kâ;
 J'ân pyâr aur khidmat ek hi hai,
 Na koi thakegâ.

Âsmân men nahîñ gam;
 Hai jagah khushi kî;
 Gam pahli chizon men se hai,
 Jo jâti rahengî.

Âsmân men nahîñ maut
 Na us kâ hai nishân;
 Libâs safed hai sabhon kâ,
 Aur pâk unki zabân.

Âsmân men nahîñ maut,
 Na zikr mâtam kâ;
 Kî jin ko milî magfirat,
 Unhin ko hai bagâ

Rah, Yisû', mere pâs,
 Kar raushan meri râh,
 Jab tak rât, gam aur maut rahê,
 Aur nest na ho gunâh. Âmin.

174

R. M. 55.

SIRF āsmān, hāñ sIRF āsmān
 Manzil hai maqsūd;
 Jo kuchh chāhte abī' imān,
 Wahāñ hai maujūd;
 Zamīn hī par
 Dukh aur sekh meñ hai tabdīl;
 Ūpar hai mīrās jalīl;
 Wāñ nazar kar.

Pas āsmān par tū har dam
 Apnā dīl lagā;
 Is jahān kā dukh aur gam
 Jald to guzregā.
 Is dunyā par
 Fāñī chīz lazīz mat jāñ,
 Par k̄hazīna bīch āsmān
 Tū jāma' kar.

Tū āsmān par āñkh uṭhā,
 Gam se jab nāchār;
 Har waqt hai Rahīm K̄hudā
 Terā khātīrdār.
 Hāirān mat ho;
 Jab yih safar hai tamām,
 Pāegā tū k̄hūb ārām
 Āsmānī ko.

Dekh, ásmán par Yisú' bhí
 Gayá dukh ki ráh,
 Us ká shágird ho, tú bhí
 Chal wah sakrī ráh;
 Salib uṭhá;
 Jitne pairau haiṇ dindár,
 Haiṇ ham-ráh aur ham-ázár:
 Sáth un ke já.

Dekh, ásmán meṇ ákhir án
 Maut p'hupchāti hai;
 Harchand us se meri ján
 Dahshat khátī hai:
 Sah já, sah já;
 Ab'di nūr miṭata rát,
 Báp ke ghar meṇ tú hayát
 Jald páegá.

Jab ásmán meṇ dákhil ho,
 Ankh se dekhegá
 Apne pyáre Yisú' ko,
 Khush ho gáegá:
 "Hallilúyáh!
 "Barre ne, tájdár hai Jo,
 "Galba bakhshá hai mujh ko;
 "Hallilúyáh!" Ámín.

175

8 6 8 6 6 6 6 6.

A. M. 234.

A I pāk Firdaus, ai pāk Firdaus!
 Kaun chāhtā hai ārām?
 Wuh dhūndhe mulk mubārak ko
 Jo 'umda hai maqām;
 Dindāron ki arwāh
 Us mulk mein hai pur-nūr;
 Khudā ki ho maddāh,
 Wuh sadā hai masrūr.

Ai pāk Firdaus, ai pāk Firdaus!
 Kaun 'ālam' fāni ko
 Na tere wāste chhogā,
 Hai ghar āsmāni jo?
 Dindāron ki arwāh, wag.

Ai pāk Firdaus, ai pāk Firdaus!
 Kāsh, ki safed poshāk
 Main pāūn, jis mein tere log
 Mulabbas hai aur pāk.
 Dindāron ki arwāh, wag.

Ai pāk Firdaus, ai pāk Firdaus!
 Kāsh, ki main wuh makān
 Jald dekhūn, jo Khudāwand ne
 Banāyā hai pur-shān.
 Dindāron ki arwāh, wag.

Yisú' Masih, Firdaus ke Sháh,
 Tú pyār se mujhe thām:
 Mubārak mulk tak hādī ho,
 Aur kāmīl de ārām.
 Dindāron ki arwāh, wag.

ĀSMĀN par hai chain:
 Ai sab, jo zerbār aur gamzada ho,
 Us manzil ke talib ho:
 Āsmān par hai chain.

Mubārak makān!
 Wuh khushi hai bahar sab fahm se;
 Is dunyā ke wahm se
 Na rahgā nishān.

Yih safar tamām,
 Sab dukh aur musibat m aurqūf hon jāh,
 Sa'ādat aur khushī tab
 Rahengī mudām.

Sab āptūn ko
 Khudā Apne hāth se khud ponchhegā:
 Dānk maūt kā na māregā
 Yisū' ke bandon ko.

Sab dānish aur pyār,
 Jo yahān hai nāqis aur nā-tamām,
 So bahēgā bā-dawām
 Āsmān par apār.

Ai watan matlūb,
 Zamīn par pardesi thaharte haiñ;
 Aur safar ham karte haiñ
 Āsmān ko, kyā khūb!

Kyūn hūn main be-chain?
 Ab sabr ke sāth sab main sahūngā,
 Aur khushi se kahūngā:
 "Āsmān par hai chain!" Āmīn.

177

|||||

H, C 243.

BĀG ki khushnumāi, tāj i lā-zawāl,
 Pāk didār Ilāhī, khilat pur-jalāl!
 Kis kā ho yih baḡhra, kis ki yih mirās?
 Mile kis ko āḡhir khushi be-qiyās?

Na us ko jo gaffat men hai so rahā,
 Magar jo Masih kā hūā shinawā;
 Gar wuh bojh uṡhāc, ho salib-bardār,
 Kare khud-inkārī, rahe wafādār.

Gar wuh de shahādat sāf aur be-riyā,
 Aur āsmāni daulat jāne be-babā;
 Gar wuh koshish kare nekī karne ki,
 Us hi ko āsmāni khushi milegi.

Yisū' ke sipāhi, kyā hi be-wafā!
 Hoti hai larāi, tū hai be-parwā!
 Hān, ta 'aish o isbrat kartā waqt barbād;
 Kahān teri milnat, kahān hai imdād?

Kar tū apnā farz, kar dilāwari,
 Aur na koi garz sipāhgari ki;
 Kyā tū hai dil-dāda fāni dunyā kā?
 Jo tū kare wa'da, kare na wafā?

Āge ko main laṛūṇ, ai Ḳhudāwandā,
 Gar main kabhī ḍarūṇ, mujhe yih sunā:
 “Ab’ go ho andēsha, dil bhi ho udās,
 “Āge hai hamesha ḵhushi Mere pās.” **Āmīn.**

178

D. S. M.

A. M. 231.

“**H**AMESHA Rabb ke sāth!”
 Āmīn! kī aisā ho;
 Main is se pātā zindagī
 Aur ab’dī ḵhushi ko.
 Is badan mein asir
 Daur dhūp uṭhātā hūṇ;
 Ek manzil apne ḍere ko
 Roz roz barhātā hūṇ.

Ghar Bāp kā hai āsmān;
 Wuh merī jān kā ghar;
 Imān se kabhi dekhtā hūṇ
 Us ke sunahre dar.
 Āh! tab ba dil o jān
 Hūṇ Us kā ārzūmand,
 Pāk logon kī jo hai mirās,
 Yarūshalem baland.

“Hamesha Rabb ke sāth!”
 Ai Bāp, gar marzi ho,
 To ab bhi mujh par pūrā kar
 Is ‘umda wa’da ko.

Ho mere dahine háth,
To húngá páedár;
Sambhál mujhe, ki marne tak
Main rahún imándár.

Aur jab is khaime ko
Tú toṛe marte án,
To maut ki talkhi karke dúc
Bachá Tú meri ján:
Aur mujhe Apne pás
Uṭhâe Terâ háth;
Pás taklit ke khush ho kahúngâ:
“Hamesha Rabb ke sâth!” Ámin.

179

S. S. 983.

JAB yih zindagi ho ákhir, is kâ ranj o gam tamám,
Main ásmâni chain o ráhat páúngâ;
Kyúñki khurrami ke maskanon men rahne ko mudâat
Apne Shâh Masih ke pás jáúngâ.

Koras. Pur-jalál mirás ásmâni,
Be-misál khushi rúhâni,
Lâ-zawâl aur jáwidâni
Apne Shâh Masih ke pás páúngâ.

Jab musibaton kâ ho hujûm, aur saḡht ho imtihân,
Sabr se main hál kâ dukh uṭháúngâ;
Ki dukhon se kâmil hokar páne ko hifz o amân
Apne Shâh Masih ke pás jáúngâ.

Fāni kharshiyān gar lubhāen aur dikhāen apnī shān.

Māin us pāk watan par dil lagāūngā,

Jahān nīenaten aur barakaten aur rāhat be-bayān,

Apne Shāh Masīh ke pās pāūngā.

Pas main kīdmat aur 'ibādat Munjī ki 'umr tamām

Apne sārē dil se kiye jāūngā:

Tab mau'ūda tāj i zindagī aur abadi ārām

Apne Shāh Masīh ke pās pāūngā. Āmīn.

180

7 6 7 6 7 6 7 6,

S S 975.

DAUR i zamān hai ākhir,
Nūr i sahr' mau'ūd

Ummedon ke āsmān par

Kis shān se hai maujūd.

Shab gam ki tirah tār thi,

Par din kā hai zuhūr;

'Immānūel kā mulk hai,

Mulk i jalāl o nūr.

Yisū' hai pyār kā chashma,

Chashma' hayāt shirin,

Pyār Us ke se āsmān par

Ser hūngā bi'l yaqīn:

Pyār Us kā wāṇ apār hai,

Samundar sā ma'mūr;

'Immānūel kā mulk hai

Mulk i jalāl o nūr.

Main hūn apne Maḥbūb kā,
 Aur merā hai Maḥbūb;
 Āh, mañh sá gunahgār bhī
 Ho Us kā dil matlūb!
 Sirf Wuh hai merā ásrá,
 Panáh aur Sháh gafúr;
 ‘Immánúel kā mulk hai
 Mulḱ i jalál o nūr.

Dúlhe par hai, na jáh par,
 Dulhin ki ápkh har gáh;
 Sháh apne par, na shán par,
 Hogi meri nigáh;
 Na táj par, jo Wuh degá,
 Par háth pai,—zaḥmí, chúr;
 ‘Immánúel ke mulk meñ
 Barra hai táj o nūr. Ámín.

‘Id i Nuzul.

181

L. M.

A. M. 157.

A I Rúh i Iḥháliq, dil meñ á,
 Ásmání nūr ham meñ chamká;
 Taqdis ke Rúh, ham bandon par
 Haft-chand in‘ám Tú názil kar.

Rúhání masah pur-kamál,
 Khudá ki bak̤hshish be-misál,
 Iláhi ág mahabbat ki
 Tú detá hai, aur tázagi.

Sab quwwaton ko de jilá,
 Iláhi fazl bhi barsá;
 Ai Qádir Madadgár mau‘úd,
 Dilon ko pák kar aur khushnúd.

Jismání táqat kar ‘atá,
 Aur fazl labon ko farmá;
 Ganim ko kar Tú ham se dúr;
 Mulk itminán se ho ma‘múr.

Hamári Tú hidáyat kar,
 Iláhi ‘ilm ‘ináyat kar;
 Pahchán de Báp aur Beṭe ki,
 Ai Rúh i Pák, aur Apní bhi.

Ab pusht dar pusht ab‘du‘z zamán
 Ham karen, hokar khush ilhán,
 Hamd khúbion ke Chashme ko;
 Báp, Beṭe, Rúh ki saná ho.

*In ákhirí do satron ke badle yih gáyá jé
 saktá hai.*

Báp aur Beṭe aur Rúh Pák ko
 Hamd hamesha aur ta‘rif ho. **Ámin.**

182

C. M.

A. M. 154

YAHOWÁH utrâ sábiq meṇ
 Quḍrat o qahr se;
 Bijli aur ág ki kaṛak thī,
 Aur bádal garje the.

Par rahm aur mahabbat se
 Wuh áyá dúsrī bár:
 Báḍ i sabá ki tarah se
 Rúh huá namúḍár.

Wuh ág jo Koh i Siná par
 Bhaṛakti thī haulnák,
 Muláimat aur quwwat se
 Ab dil ko karti pák.

Áwáz Iláhi nikli thī
 Andhere bádal se:
 Yih sunke Bani-Isráil
 Gir gaye dahshat se.

Jab názil huá Rúhu'l Quds,
 Áwáz ek áī bhi,
 Jis tarah áṇḍhi chalti hai,
 Wuh zor se chali thī.

Kalisiyá ke darmiyán
 Wuh dáḡhil hoti hai;
 Par dil sarkash aur bági meṇ
 Na jagah milti hai.

Mahabbat, hikmat, qudrat se
 Ab á, Khudáwandá:
 Na guzar jáe waqt maqbúl;
 Tú logon ko bachá. Ámín.

RÚHUL Quds, Tú utar á,
 Apni kir'non ko chamká,
 Dil hamáre kar masrúr:
 Á, ai Báp garibon ke,
 Apni púri baḡhshish de,
 Á, sab ádmion ke Núr.

Dil ká Tú mihmán mahbúb
 Detá hai dilása ḡhúb,
 Baḡhshtá ham ko tázagi;
 Dhúp ke waqt hai Tú panáh,
 Kám ke waqt hai árámgháh,
 Aur tasallí dilon ki.

Tú hai núr i mominin,
 Baḡhsh de raushni páktarin,
 Tujh se ham sab hon ma'múr:
 Ham men na liyáqat hai,
 Aur na ham men táqat hai,
 Jab tak Tujh se rahen dúr.

Jo haiṇ najis, un ko dho,
 Changé kar har zaḥmī ko,
 Sūkhe par to meṇh barsá:
 Sangdil ko muláim kar,
 Pairon ko Tú qáim kar,
 Murde dilon ko jilá.

Baḥsh ki Tere parastár,
 Karte haiṇ jo Tujhe pyár,
 Páeṇ haftguná in‘ám:
 Un ko de Apní naját,
 Baḥsh Tú abadi hayát,
 Un ko ḡlushí de mudám. Ámin.

184

C. M.

A. M 211

A I Rúhu'l Quds, ab názil ho,
 Zor Apná zāhir kar;
 Miṭá dil ki táríki ko,
 Kar haqq ko jalwagar.

Jo kuchh ki dil meṇ terhá ho,
 Nikál de sarásar;
 Ḳhudá ki pák mahabbat ko
 Tú ham meṇ jári kar.

Dil ki sargarmi hamen de;
 Aur susti dafa' kar;
 Ham meṇ, Masih ki ḡhátir se,
 Rúhání ḡhushí bhar. Ámin.

A I Rúh i Pák, Tú utarkar
 Hamáre bich sukúnat kar,
 Tú á, ai dil ki raushní:
 Ásmání Núr, Tú rahm se
 Hamáre andar raushní de,
 Ki Tujh men karen khushtí:
 Raushní, khushtí,
 Aur haqqání zindagání
 Tujh se páen,
 Io imán se Tujh pás áen.

Sachchái ká Tú sotá hai,
 Dindár men jari hotá hai;
 Zor Terá ham men áe:
 Tú fazl baḡhsh Kalisiyá ko,
 Ki ulfat men taraqqi ho,
 Aur dunyá men phail jáe:
 Kán dhar, karam kar,
 Ki shádmán ho, dil o ján ko
 Ham chaḡháen;
 Teri hamd o saná gáen. Ámín.

RÚH Iláhi, Rúh Muqaddas,
 Ab chamká Tú Apná núr,
 Kar maḡhsús yih dil ki haikal,
 Á, aur us ko kar ma‘múr.

Koras. Kar ma'múr, kar ma'múr,
Abhi us ko kar ma'múr:
Kar maḥsús yih dil ki haikal,
Á, aur us ko kar ma'múr.

Tú hai mere dil ki raushni,
Tú hai qudrat se bharpúr;
Har waqt main hún Terá tálib,
Á, aur dil ko kar ma'múr.

Main to sar tá pá kamzor hún,
Hún har taur se main majbú
A. ai Rúh, ai Rúh Iláhi,
Á, aur dil ko kar ma'múr.

Á, aur pák kar mere dil ko,
Kar sab badi mujh se dúr:
Kyá hí khúb hai Terí ámad,
Tujh se dil ho ab ma'múr. *Amin*

187

C. M.

A. M. 290.

I LÁHÍ Rúh, huzúri baḥsh,
Hamáre bích men á,
Aur fazl Apná názil kar;
Ai Rúh i akbar, á.

Á, núr ki tarah záhir kar
Dil ki bargashtagi;
Táriki ko munawwar kar,
Ai Rúh i zindagi.

Á, mánind ág ke dil ká mail
 Jalá de sarásar;
 Dil ki qurbáni ho maqbúl,
 Zor Apná zâhir kar.

Á, mánind os ke narmi se,
 Aur bar’kat de ham ko;
 Wiráni, khushki, dafa’ kar,
 Sab tar o táza ho.

Á, fakhta jaise par phailá,
 Wuh par mahabbat ke,
 Tâ kull Kalis’yâ dunyâ meq
 Panâh unhiñ meq le.

Ilâhî Rûh huzûrî bakhs, Ámin
 Gumráhî ko nijâ;
 Aur fazl Apná nâzil kar,
 Ai Rûh i akbar, á.

A I Bâp áziz, Khudâ rahím,
 Mahabbat Terí hai ‘azím ;
 Mujhe Rûh Pák ke asar se
 Rûhâni zindagâni de.

Kar dafa’ yih purâni k̄ho,
 Ki merí niyat nayi ho;
 Aur mere dil ko nayâ kar,
 Ki howe Rúhu’l Quds ká ghar.

Wuh mere dil ká rahnumá,
 Ásmán ki rəh le jáegá;
 Ímán ká peṛ is bande ká
 Munásib phal tab láegá.

Khudáyá, merá sárá hál,
 Aur merá bol, aur merí chál,
 Har ‘adat, tígat, kár o bār,
 Hoṇ Terí Rūh ke tábi‘dār. Ámín.

189

7775.

A. M. 219.

RŪH i Pak, ai Rūh Karím,
 Tujh se páke ham ta‘lím
 Cháhṭe ní‘amat i na‘ím,
 Pák ásmání pyár.

Pyár hai sábir aur salím,
 Pyár khair-khwáh hai aur halím,
 Pyár hai maut se bhi ‘azím:
 Baḡhsh de hamen pyár.

Peshingoi gair-zarúr
 Miṭegi baroz i núr:
 Pyár na hogá kabhi dūr;
 Baḡhsh de hamen pyár.

Go imán ki ho takmíl,
 Go ummed ki ho tahsíl,
 Par hai sadá pyár jalíl:
 Baḡhsh de hamen pyár.

Milte haiñ ummed, imán,
Hamráh pyár ke bich jahán;
Par in tinoñ meñ purshán
Aur hasin hai pyár.

Fákhta pák, ho par-afshán,
Ham par názil kar har án,
Jo ab gáte Teri shán,
Pák ásmáni pyár. Ámin.

8 6 8 4.

A. M. 207.

190

MUNJÍ ‘aziz Masih ne jab
Chhoṛ diyá dunyá ko,
Tasallí-dih bakhsh diyá tab,
Tá Hádi ho.

Rúh Pák tab utrā pur taskin;
Mubárah hai mihmán;
Banátā hai har dil miskin
Apnā makán.

Apni salim áwáz hí se
Sab khauf Wuh kartá dúr,
Aur Us ke nūr ásmáni se
Hai dil masrúr.

Sab pák k̄hiyál o nek a‘mál,
Dilerí aur idrák,
Sab ‘ilm ká hai ustád kamál
Aur báni pák.

Taqdīs ke Rūh, Tū kar nigāh
 Kamzor farzandon par,
 Hamāre dilon men har gāh
 Sukūnat kar.

Sitāish Bāp aur Bete ki
 Sitāish Rūh ki ho;
 Jo thā, aur hai aur hogā bhi
 Hamesha ko. Āmin.

191

Guzal.

Hamāre dil men ā, ai Rūh i Aqdas;
 Muqaddas Tū banā, ai Rūh i Aqdas.

Munawwar ham ko kar de Tū sarāsar;
 Tū baḡhshish haft-gunā bhi ‘atā kar.

Tū hi detā hayāt i sarmadi hai;
 Tū hi sar-chashma i pākizagi hai.

Hamāre dil ki tārīki Tū kar dūr;
 Tū bināi ‘atā kar, Nūr i daijūr.

Mitā de dāg dil ke, Rūh i Aqdas;
 Hamen pākizagi de, Rūh i Aqdas.

Muhāfiz ho hamāre dil kā har dam;
 Tasalli de hamen, aur dūr kar gam.

Is ‘Id ke wāste yih bhī mundaṣib haiṇ:

74. Ai Rūhu’l Quds, Rabbu’l Hayāt.
 467. Rūhu’l Quds, ai Pāk Mu‘allim.

‘Id i Taslis.

192

A. M. 164

A I Bâp, Tú pyâr se hai ma‘mûr,
 Hamâre bakhshtâ hai qusûr:
 Ham jhukte Tere qadmon par,
 Aur mu‘âfi châhte; kân Tú dhar.

‘Immânûel, Kalâm-Ullâh,
 Nabî aur Kâhin aur Bâdshâh,
 Ham jhukte Tere qadmon par,
 Bakhsht fazl ham ko sarâsar.

Ai Rûh i Pâk, Tú de shifâ;
 Pâk dili ham ko kar ‘atâ:
 Ham jhukte Tere qadmon par,
 Mahabbat dil men jâri kar.

Bâp, Bete, Rûh, K̲hudâ rahim,
 Sâlûs i Aqdas, Rabb ‘azim,
 Ham jhukte Tere qadmon par,
 Hamâre bîch sukûnat kar. **Âmîn.**

193

6646664

A. M. 366

HAM se K̲hudâwandâ.
 Apni tamjid karwâ:
 Hamd Terî ho!
 ‘Âlam ke Kirdigâr,
 Sab ke Parwardigâr,
 Tú kyâ hi kartâ pyâr
 Ham bandon ko!

Yisú‘ Kḥudāwandā,
Tú Munji dunyá ká,
Húa zabih:
Ham par ab kar nigáh;
Hamári ho panáh;
Bakhsh bandon ke gunáh,
Tú, ai Masih.

Rúh’ Quds, tasalli de,
Aur Apne fazl se
Ham ko sambhál:
Kar rahm bandon par ;
Hamen pákiza kar;
Ham chaleñ ‘umr bhar
Rásti ki chál. Ámin.

194

8710107.

. R. M. 28

RABBU’L AFWÁJ, Zinda Kḥudā,
Kḥáliq hai Tú dunyá ká;
Dunyá ká hai Tú akelā Ma’búd;
Dunyá ko kiyá Tú ne maujúd:
Sijde ko jhukte haiñ ham.

Yisú‘ Masih, Báp ke Kalám,
Hai mubáarak Terá nám;
Dunyá ká Munji Tú hai barqarár;
Dunyá par kiyá naját ká izhár:
Sijde ko jhukte haiñ ham.

Ai Rúhu'l Quds, ai Rabb ke Rúh,
 Madadgár Tú hai mamdúh;
 Kholtá hai ham par Tú Baibal ká bhed;
 Detá tasalli naját ki ummed:
 Sijde ko jhukte haiñ ham. Ámin.

195

888

C. H. 54.

HAYÁT ke Chashme, Tú Kḥudá
 Hai Bádsháh sári kḥilqat ká:
 Ham Teri karte haiñ saná.

Ai Báp, Parwardigár zi-shán,
 Ab aur tá abad sab insán
 Hoñ dil se Tere sanáḳhwán.

Yisú, lácháron ke Habib,
 Tú ne gawára ki salib;
 Hayát us maut se ho nasib.

Pák Rúh, hamára ho dastgír;
 Bandon ke dil par kar tásir;
 Dúr kar hamári har taqsir.

Báp, Bete, Rúh, bar-haqq Kḥudá,
 Sab qaumon meñ, har waqt, har já,
 Ho Teri hamd lá-intihá. Ámin.

Is ‘Id ke wáste yih bhí munásib haiñ :

1. Aqdas, Aqdas, Aqdas, Rabb Kḥudá e Qádir.
197. Kḥudáyá, kyá hi pur-jalál.
198. Wuh nazzára thá jaláli.

'Ibadat.

196

L. M.

A. M. 166.

Al sab bāshindo dunyā ke,
Ao Ḳhudāwand ke huzūr;
Tum gāo gīt shādmānī se,
Lalkāro ḡhushi se ma'mūr.

Yahowāh hai barhaqq Ḳhudā,
Hamārā Ḳhāliq aur Šultān:
Wuh Rāziq hai, ham jhunḡ Us kā,
Ham bherēḡ haiḡ, Wuh hai Čhaupān.

Tum gāo Us ki rāhoḡ meḡ
Tamjid o shukr ke mazmūr;
Aur Us ki pāk bārgāhoḡ meḡ
Hamesha Us se ho masrūr.

Ki bhalā hai hamārā Rabb,
Aur Us ki rahmat hai mudām;
Qaul Us kā barqarār hai ab,
Aur thā, aur hogā tā-dawām. Āmin.

197

C. M.

A. M. 169

KHUDĀYĀ, kyā hi pur-jalāl
Hai Tú aur Terī shān;
Kyā hi muqaddas hai kamāl
Takht Terā daraḡhshān!

Tú azal se hai, Pák K̤hudá;
 Aur Tere sāmne haiñ
 Wuh pák frishte jo sadā
 ‘Ibādat karte haiñ.

K̤hudáyá, Terá pák didár
 Hai kyá hí pur-jamál!
 Dil Teri zát i aqdas se
 K̤hauf khátá hai kamál.

Main Tere pás, Haiyu’l Qaiyúm,
 Ab áyá minnat se;
 ‘Ibādat Teri kartá hūñ
 Main k̤hauf aur hairat se.

Go Tú hai Málík ‘álishán,
 Tú mujh se rakhtá pyár;
 Aur kyá ‘ajib, kyá mihrbán!
 Tú cháhtá merá pyár.

Teri mahabbat sabhon se,
 K̤hudáyá mihrbán,
 Hai má aur báp ki ulfat se
 Ziyáda be-bayán.

Yisú’ ke Báp, Karim K̤hudá,
 Wuh kyá hí hazz kamál,
 Jab dekhūñ main wuh pák didár,
 Nazzára pur-jamál! Ámin.

198

8787.

A. M. 161.

WUH nazzāra thā jalāli,
 Jise dekha nabi ne;
 Royā meṇ bhi ḡhush-ilhāni
 Us ne suni ḡhushi se.

Dekhe us ne takht ke sāmne
 Karobin aur Šarāfin,
 Karte rūbarū Ḳhudā ke
 Hamd Ilāhi aur ta‘zīm:

“Ai Ḳhudāwand, Teri shān se
 Hai ma‘mūr āsmān zamīn;
 Ho tamjīd aur ‘izzat Teri,
 Ab aur abad tak, āmin.”

Ab bhi hai wuh sanākhwāni,
 Ham-āwāz hai kull zamīn;
 “Tū hai Aqdas, Aqdas, Aqdas;
 Terā shukr ho, āmin.”

Un ke sāth jo haiṇ āsmān meṇ,
 Yahān sāth Kalisiyā ke,
 Ham hoṇ shāmīl is tamjīd meṇ,
 Gāeṇ ham is tarāh se:

“Ai Ḳhudāwand, Teri shān se,
 Hai ma‘mūr āsmān zamīn;
 Ho tamjīd aur ‘izzat Teri
 Ab aur abad tak, āmin. Āmin.

199

88887

H. C. 217.

HOSHA‘NĀ zinda Rabb ko **ho!**
Hosha‘ná Az‘li Beṭe ko!

Wuh Munji hai aur Sháh mamsúh;

Wuh kull zamin par ho mamdúh.

Hosha‘ná ho ásmán par!

Masihá, Apne ghar meṇ á;

Ham bandoṇ par nigáh farmá,

Jo Tere nám se házir ho

Yád karte Tere wa‘de ko.

Hosha‘ná ho ásmán par!

Pák dil Tú ham meṇ paidá kar,

Tá banṇ Tere Rúh ke ghar;

Hamárá batin, ai Khudá,

Pak haikal Apní Tú baná.

Hosha‘ná ho ásmán par!

Ab Báp, aur Beṭá, aur Pák Rúh,

Taslis meṇ Wáhid ho mamdúh;

Zaminiyo, Ásmániyo,

Tum sab jalál o ‘izzat do:

Hosha‘ná ho ásmán par! **Ámín**

200

L. M.

A. M. 166.

TÚ, ai Khudá, nádida hai;

Sab áṅkhoṇ se poshida hai;

Tú Rúh Quddús lá-ibtidá,

‘Azim, hakim, lá-intihá.

Jo jism haiñ, so ṭaleñge;
Āsmān, zamin bhi gañge;
Pas Teri zāt gair-fāni hai;
Terā Kalām lāsāni hai.

Jab Teri nahīñ hai shabih,
Tab kis se Tujhe deñ tashbih?
Ham kis se Tujhe deñ misāl?
Akelā ‘Tú hai ‘Zu’l jalāl.

Gair-qaumon ke jo haiñ khudā,
So but, banāwaṭ haiñ har jā:
Par Tú, Yahowáh, zinda hai,
Sab ká Hayāt-dihinda hai. Āmin.

201

6 6 6 6 6 6.

A.I.M. 528.

NA sirf gunāhon ke
Kar mu‘āf, jo haiñ ‘azīm;
‘Ibādat par bhī, go
Hai qāsir, ho rahīm:
Khidmat o niyat par
Kar nazar i karīm.

Jab āeñ sar-nigún
Ham Tere pāk huzúr,
Jab bande hon mamnún
Aur hamd se pur-surúr,
Ai Házir Názir, kar
Gunāh hamāre dūr.

Jo khátir Tere pyár
 Tajwiz yá ‘amal ho,
 Jo mannat, jo iqrār,
 Puḡhta irāda jo,
 In sab par, ai Ḡafūr,
 Teri ‘ināyat ho.
 Par khásskar áeñ jab
 Pās Tere pyár ki mez,
 Kḡhiyāl satāeñ jab
 Kḡhaufnāk, hairat-angez,
 Wāste us Shāfi‘ ke,
 Ai Bāp, ho mihr-ámez.
 Hanī áe sharmsár;
 Nigāh kar bandon par;
 Hamāre dil ká pyár
 Hai náqis sarāsar:
 Faiz se ná-lāiq ko
 Tú Apne láiq kar. Ámin.

202

8787.

H. C. 463.

A I Khudá, Tú mujhe jāñchtā,
 Bī‘l-kull Tú pahchāntā hai;
 Merá uṡhná, merá baiṡhná,
 Sab kuchh Tú hi jāntā hai.
 Mere sab andeshon se Tú
 Kámil taur par hai ágāh;
 Gar main soñ, gar main jāgūñ,
 Mujh par Teri hai nigāh.

Rah men, ghar men, báhar, bhitar,
 Sab kuchh Tujh par zâhir hai;
 Mere dil ki har ek bát se
 Tú, Khudâyá, máhir hai.

Áge pichhe ghernewálá
 Hai har já Tú mere sáth;
 Auron se gar hún poshida,
 Mujh par nit hai Terá háth.

Kyá ‘ajib hai meri hálat!
 ‘Aql se wuh báhar hai:
 Merá sárá hál haqiqi,
 Sab kuchh Tujh par zâhir hai.

Mere dil par is ko naqsh kar,
 Ki har já Tú házir hai:
 Mere bol aur soch aur káñi ká
 Tú hamesha nâzir hai. Ámin.

A! Khudâwand, wâste Tere
 Jism o jân haiñ pareshân:
 Tujhe dhúndhúngá sawere;
 Hai pyási meri jân:
 Biyábán men
 Phirtá hún main sargardán.

Qudrat aur jalāl Rabbāni
 Maqdis mein jo dekhā thā,
 Yih 'ujūba mihrbāni
 Bande ko Tū phir dikhā:
 Rahm Terā
 Zist se bhi hai be-bahā.

'Teri ulfat ki shahādat
 Dil o jān se gāūngā;
 'Umr bhar main pāk 'ibādat
 Teri bajā lāūngā:
 Du'ā māngne
 Apne hāth barhāūngā.

Ab tak is pur-ḡhatar rāh mein
 Madad meri Tū rahā;
 Tere paron ki panāh mein
 Ḳhush o ḡhurram hūn sadā:
 Aur hamesha
 Bā-salāmat rahūngā. Āmin.

Al Yisū', Tū 'ajib Bādshāh
 Bahādur bhi mashhūr;
 Tū ḡhūbion kā chashma hai
 Shirini se ma'mūr.

Jab Tujh se dil munawwar hai,
 Tab haqq hai raunaqdār;
 Ilāhi pyār tab hai paiwast,
 Chiz fāni nāgawār.

Yisū', Tū hai jahān kā Nūr,
 Āftāb sadāqat kā;
 Sab lazzaton se hai laziz
 Chashma sa'adat kā.

Yisū', sab Tere tālib hon,
 Aur Tere wāqifkār;
 Nām Tere ke sab muqirr hon,
 Aur jāneñ Terā pyār.

Ai Yisū', ham sirf Tere pyār
 Aur hamd se hon khush-hāl;
 Ham karen 'umr bhar āshkār
 Sirf Terā hi jalāl. Āmīn.

205

C. M.

A. M. 199

TŪ Rāh hai: Tujh se ham āzād
 Gunāh aur maut se haiñ;
 Tere bagair ham Bāp ke pās
 Nahīñ ā sakte haiñ.

Tū Haqq hai; chashma dānish kā
 Hai Terā pāk Kalām:
 Wuh dil ko sihhat baḡhshtā hai
 Aur samajh bhi tamām.

Tú hai Hayát; ki maut ká zor
 Nest kartá Terá háth;
 Jo Teri maut men haiñ sharik
 Haiñ jite Tere sáth.

Ai Ráh, hamen hidáyat de;
 Ai Haqq, hamen sikhá;
 Ai Zindagi, Tú karam se
 Pás Apne de pah’ñchá. Ámin.

206

S. S. 35.

TAKHT o táj, ásmán, aur shahána shán
 Tú ne chhoñi, ai Munji matlúb;
Par saráe men bhi koi jagah na thi
 Tere liye, ai mere Mahbúb.

Koras. Karam farma, dil men á, Sháh Yisú’,
 Mere dil men ho maskan-guzin;
 Mere dil ká ho Sháh, ai Yisú’, Tú
 Mere dil men ho takht-nishin.

Tere sháyán i shán pák frishtagán
 Gáte the hamd ke gán kyá khúb!
Par garibi men, ráh salibi men,
 Paidá huá Tú, mere Mahbúb.

Hawá ke parand, maidán ke charand,
 Páte haiñ já’ árám margúb;
Terá bistar zamin thá, ai Sháh ‘alamin,
 Yisú’, Báp ke ‘Aziz, Mahbúb.

Rabb, Tū hūā insān, tā bach jāc jahān.

Gor, gunāh, Shaitān hon maglūb;

Korē, thaṭṭhe, mār, Krūs o tāj khārdar,

‘Iwaz hūā is pyār kā Mahbūb.

Jab phir shān ke sāth, Bāp ke dahine hāth,

Baiṭhke ācgā Tū, Maslūb,

Tere pyār kā farmān, sunke shād hūn us ān

Dākhil ho ghar meṇ, Bāp ke Mahbūb.

Koras. Tab khush hogi, shādmān, Shāh Yisū’.

Sunke pyār kā farmān, meri jān;

Jab Tū baḵshhegā ham ko, Yisū’,

Taḵht o tāj, Bāp kā ab’di makān.

Amin.

207

7 7 7 7 D.

A. M. 240.

TERE ghar ki pāk dargāh
Dilpasand haiṇ, ai Allāh:

Un meṇ Tere bandagān

Dekhte nūr o pyār ki shān.

Meri jān karāhtī hai,

Tujhe dekhna chāhtī hai;

Yā Masih, rahim, pur-nūr,

Karam o fazl se bharpūr.

Yahān bhi hai Terā ghar

Tere nūr se jalwagar,

Jab hamāre dārmīyān

Tū dikhātā Apnī shān:

Go gunāh bahuterā hai,
 Dukh o gam ghanerā hai,
 Teri qurbat se, Rahmān,
 Jān o tan bhi haiṇ shādmān.

Kyā mubāarak aur bashshāsh
 Tere ghar meṇ būd o bāsh
 Karte jo, we haiṇ har ān
 Teri hamd meṇ khush-ilhān:
 Gam ki wādī se guzar
 Quwwat pāte safar bhar,
 Aur Siyyon meṇ dākhil ho
 Dekhte Tere chihre ko.

Wahāṇ tak, Khudāwandā,
 Ho Tū merā rahnumā;
 Tū hai merā nūr o dhāl,
 Mujh kamzor ko Tū sambhāl;
 Apne bare faẓl se
 Apne pās bhi jagah de;
 Tū hai chashma barakat kā;
 Mujh par Apni os barsā. Āmin.

YISŪ', pās hamāre
 Ā Tū qudrat se;
 Ki ham barakat pāeṇ
 Is 'ibādat se.

Zindagi ke Chashma,
Hameñ bhi jilā;
Murda kām se hameñ
Khidmat ko bulā.

Pāk mahabbat dil meñ
Mihr se bhar de;
Dūr kar be-qarāri
Apni barakat se.

Yūñ ham tāqat pāeñ,
Teri qudrat se;
Intizār meñ raheñ
Tere āne ke. Āmin.

209

L. M.

A. M. 166.

A B ruḵhsat kar, Khudāwandā,
Ham sab pər bārakat Tū barsā;
Kar sab qusūron ko mu‘āf;
Kar dilon ko kalām se sāf.

Ham sab ke sab haiñ gunahgār;
Par fazl Terā hai apār:
Ab bandagi qabūl kar le,
Aur ruḵhsat kar salām’ti se. Āmin.

210

Gazal.

Sar jhukā is Majlis i ‘alā meṇ ānā chāhiye,
Bā-adab yāṇ baiṭhnā, aur yāṇ se jānā chāhiye.

Jalwā-farmā hai yahāṇ Wuh Bādshāh i zu’l jalāl,
Sāre ma‘būdōṇ se bartar jis ko mānā chāhiye.

Is maqām i quds meṇ nāpāk jāṇ is tarah,
Us ke ḵhūn i pāk se pahle nahānā chāhiye.

Fazl i Yisū‘ chāhiye, aur ho mahabbat Bāp ki,
Aur Rūhu’l Quds se bhī faiz pānā chāhiye.

Rāst haiṇ sab Teri rahēṇ, kām haiṇ sāre ‘ajib;
Tujh ko sab ta‘rifēṇ zebā, haiṇ, yih mānā chāhiye.

Bādshāhat, aur qudrat, aur hikmat, aur jalāl,
Sab se Tū ma‘mūr hai, yih ham ko gānā chāhiye.

211

Gazal.

Masihā, Tere dar pe ham sab haiṇ āe.

Khatakar haiṇ ham, sazāwār haiṇ ham,
Tere ḵhūn se par gaye haiṇ bachāe.

Nahīṇ intihā Tere fazl o karam ki;
Agar koi māṅge, yaqinan wuh pāe.

Terā ḵhwān i ni‘mat bichhā har taraf hai:
Tū haiṇ dast i rahmat ko har sū baṛhāe.

Huzúri Teri kháss záhír yahán ho;
 Terá Rúh har ek ke dil men samáe.
 Zamin Teri shaukat se bharpúr howe;
 Falak roz i mahshar kí ranjat dikháe.
 'Atá kar ki áyá hai jo shakhs yán par,
 Nubuwwat kí rúh leke har ek jáe.

Hamd o Shukrguzari.

212

6 7 6 7 6 6 6 6.

A. M. 379.

KHUDÁ ki ab ta'rif
 Zabán aur dil se gáo;
 Wuh ni'mat bakhshtá hai;
 Sab Us ká git sunáo:
 Jab má ki god men the,
 Us waqt se tá hanoz
 Hamári khabar li,
 Aur letá hai har roz.

Hamári 'umr bhar
 Khudá, jo pur-karámat,
 Hamen khush-dili de,
 Aur rakhe ba-salámat;
 Aur Us ke fazl men
 Ham rahen kull auqát;
 Ab hamen barakat de,
 Aur ákhir ko naját.

Ham shukr aur tamjīd
 Khudā ko bajā laen;
 Bāp ki, aur Bete ki,
 Aur Rūh ki hamd ham gāen;
 Wuh azal se maujūd,
 Tin-ek, barhaqq Khudā,
 Ab hai, aur abad tak
 Wuh bāqi rahegā. Āmin.

A B Khudā ko, Shāh āsmāni,
 Kah mubārak, meri jān:
 Us kā fazl hai lā-sāni,
 Us ki rahmat be-pāyān:
 Hallilūyāh!
 Ho Qaiyūm ki sanākhwān.

Us ki shafqat be-nihāyat,
 Ni'maten haiṇ be-shumūr;
 Sabr, barakat aur hidāyat
 Dene ko Wuh hai taiyār:
 Hallilūyāh!
 Hai Yahowāh wafādār.

Misl bāp ke Wuh rahim hai,
 Shāfi, Hāfiz aur Ḡafūr;
 God meṇ hamen Wuh hai rakhtā,
 Aur ganim ko kartā dūr:
 Hallilūyāh!
 Rahmat se Wuh hai ma'mūr.

Sijda karo, ai frishto,
 Páte ho jo pák didár;
 Sab aqwám ke bargúzido,
 Us ke ho k̄hidmatguzár:
 Hallilúyáh!
 Ham bhí hamd meṇ hoṇ sarshár. **Ámin.**

214

5 5 5 5 6 5 6 5,

A. M. 308.

DÍNDÁRO, tum sab
 Ab karo mashhúr
 K̄hudáwand ká nám,
 Quddús aur pur-núr;
 Masih ká nám jáno
 Buzurg, sar-baland,
 Aur Us ki bádsháhat
 Jalil, fathmand.

Ásmán par K̄hudá
 Hai takht par pur-shán;
 Par Apnoṇ pás bhí
 Hai Us ká makán;
 Wuh baṛi jamá'at
 Sab hai saná-khwán,
 Aur jānti hai Rabb ko
 Jalál ká Sultán.

"Jo hai takht-nishin,
 "Ho sadá mahmúd,
 "Aur Barre ko bhi
 "Sab karo sujúd;
 "Ta'rif ho aur 'izzat,
 "Buzurgi aur shán!"
 Haiñ jhukkar pukárte
 Zamin o ásmán.

Firishton ke sáth
 Ham Us ke huzúr,
 Firotan o pák,
 Aur dil se masrúr,
 Ab sijde ko jhuken,
 Aur karen ta'rif;
 Aur Barre ke pyár ki
 Ham karen tausíf. Ámin.

KARO Rabb ki hamd, ásmáno,
 Karo hamd, firishtagán;
 Súrāj, cháñd, aur sab sitáro,
 Khushi se ho saná-khwán.
 Rabb ki hamd ho: Us ne kahá,
 'Álam húa tab barpá;
 Shara' Us ká rást aur sachchá,
 Sadá qáim rahegá.

Karo saná Zu'l Jalál ki;
 Wa'da-wafá hai Kḥudá;
 Us ne ham ko fath baḵshi,
 Kiyá dushman ko zer-pá.
 Ho mahmúd, Kḥudá naját ke;
 Fauj ásmáni, hamd karo;
 Sab maḵhlúq zamin ásmán se
 Us ke Nám ki hamd karo. Ámin.

216

A. M. 550.

KHUSH-áwáz hai git ásmáni
 Pák firishton ká;
 Kḥush-áwáz hai bin bajáná
 Kḥún-kharidon ká:
 Haiṇ sunáte Teri 'izzat,
 Teri qudrat,
 Ai Kḥudá.

Tú balandi par hai rahtá,
 Báhar fahm se;
 Kyá hamára git hai láiq
 Tere sunne ke?
 Hāṇ, Tú suntá hai hamári
 Kḥush-áwázi
 Karam se.

Dekhtá hai Tú Apne háth ki
 San'at kḥushí se;
 Ki ham paidá húe wáste
 Teri 'izzat ke:

Mili hamen har fazilat
 Aur liyáqat
 Tujhi se.

Hai ná-láiq khidmat sári
 Tere bandon ki;
 Magar kar qabúl hamári
 'Ajiz bandagi.
 Nazr hai dil aur zabán ki,
 Aur qurbáni
 Shukr ki.

Báp aur Beṭe, Rúh i Aqdas,
 Teri ho sadá
 'Izzat aur jalál aur qudrat
 Hamd aur pák saná:
 Teri karti hai 'ibádat
 Sári khilqat,
 Ai Khudá. Ámin.

217

10 10 7.

A. M. 296.

A SMÁNÍ sab báshindo, khush-ilhán
 Ab láiq taur se gáo hamd ke gán:
 Lá-ákhir Hallilúyáh!

Jo ab'di Núr ke sámne házir ho,
 Ai qudratwálo, gáo Qádir ko:
 Lá-ákhir Hallilúyáh!

Pāk shahr ke bāshindo, ho khursand
Jawāb men karo sab āwāz baland:
Lā-ākhir Hallilūyāh!

Tum bhi, jo pah'nce ho manzil maqsūd,
Aur gālib hūe, gāo sab khushnūd:
Lā-ākhir Hallilūyāh!

Āwāz milā sab gāo wān har gāh,
Masih ko jāno apnā Shāhanshāh:
Lā-ākhir Hallilūyāh!

Safar pardesiñ kā jab tamām,
Yih hamd hai un ki seri aur ārām:
Lā-ākhir Hallilūyāh!

Tū jo sab chizon kā hai Kirdigār,
Ta'rif kar Teri sab hon khush-guftār:
Lā-ākhir Hallilūyāh!

Qādir Masih, ham bande āte haiñ
Tujh pās, aur dil aur jān se gāte haiñ:
Lā-ākhir Hallilūyāh! Āmīn.

218

E. H. 519.

A I nigahbāno, qudsiyo,
Ai sarāfin, karūbiyo,
Sanā gāo, Hallilūyāh!
Gāo, ai rūho 'ālishān,
Lalkāro, ai frishtagān,
Hallilūyāh, Hallilūyāh, Hallilūyāh,
Hallilūyāh, Hallilūyāh!

Tú sab frishton se jalil,
 Jo azal se hai be-tabdil,
 Un ká peshwá ho, ai Bádsháh!
 Tú Jo hai Alláh ká Kalám,
 Kar záhir Tú K̲hudá ká nám:
 Hallilúyáh, *w/y.*

Ai ambiyá aur buzurgán,
 Marhúmo sab, ho saná-ḡhwán,
 Hallilúyáh, Hallilúyáh!
 Gáo, rasúlo pur-jalál,
 Tum bhi, shahido pur-jamál,
 Hallilúyáh, *w/y.*

Ai dosto, ham bhi ḡhushi se,
 Git gáen sáth frishton ke,
 Hallilúyáh, Hallilúyáh!
 Báp, Beṭe, Rúh ki ho tamjíd,
 Sálus i Aqdas, Rabb Wahid,
 Hallilúyáh, *w/y.* Ámin.

219

R. M. 29.

RABB ki ta'rif ho! Wuh qudrat aur shaukat ká
 [Málik;
 Säre frishton ke sáth saná gáen sab sálik:
 K̲hushi karo,
 Gáte bajáte raho:
 Rabb hai Sultán i mamálik.

Rabb ki ta'rif ho! ki Us ne ki teri hidāyat;
Par i 'uqāb tale āṭ tujhe ki hai 'ināyat:

Karam se ma'mūr,
Jo kuchh ki tujhe zarūr,
Baḡhshtā hai Wuh bā-kifāyat.

Rabb ki ta'rif ho! ki hikmat se tujh ko banāyā,
Jism o ruh ko ārām deke hilm se chalāyā:

Āfaton se
Tujh ko Ḳhudāwand hi ne
Bārḡā panāḡ de bachāyā,

Rabb ki ta'rif ho! ki tujh ko kyā barakat pah'ṇchāi!
Bārish si Apni mahabbat āsmān se barsāi:

Ḳhudā rahim,
Qudrat hai Teri 'azīm;
Ulfat bhī kaisī dikhlāi!

Rabb ki ta'rif ho! jān meri kar hamd Us ke Nām ki:
Sab kuchh jo mujh meṇ, aur tum jo aulād Ibrāhīm ki,

Gāo mazmūr
Us kā, jo rāst o pur-nūr,
Rabb ki ta'rif howe! Āmin. Āmin.

220

5 5 5 5 6 5 6 5.

A. M. 431.

MILĀO āwāz,
Ai sab bandagān;
Bajāo tum sāz;
Ḳhudā hai Rahmān:

Naját aur rihái
 Hai baḡhshtá Ğafúr;
 Pas, ai imándáro,
 Ho ḡhush aur masrúr.

Wuh Parwardigár
 Hai Rabbu'l Hayát;
 Ser kartá hai roz
 Tamám maḡhlúkát;
 Ki Wuhí chamkátá
 Áftáb aur máhtáb,
 Aur bárish se kartá
 Zamin ko seráb.

Tum karo sujúd,
 Ai sab bandagán;
 Hai Alláh Mahmúd,
 Jahán ká Sultán:
 Hazáron frishte
 Haiñ Us ke áspás,
 Jo chheṛte haiñ barbat,
 Aur karte sipás.

Ğair-qaumo, tum sab
 Ab láo imán;
 Ğhudáwand Masih
 Hai sachchá Chaupán
 Aur abad tak sábit
 Hai Us ká kalám:
 Ğunáh kí mu'áfi
 Hai Us ká in'ám.

Sitaish aur hamd,
 Masihi ikhwān,
 Ab karo ba-dil;
 Kḥudā hai rahmān:
 Panāh hai aur Hāfiz
 Hamārā Kḥudā:
 Pas kḥush ho aur kḥurram
 Aur karo sanā. Āmīn.

221

L. M.

A. M. 8.

K HUDĀWAND ko, ai meri jān,
 Tū kah mubārak har zamān;
 Tū Us ki ni'mateṁ na bhūl;
 Shukráne meṁ tū ho mashgūl.

Masih ki kḥatir se Allāh
 Hai baḳhshtā tere sab gunāh;
 Aur dukh bimāri se tamām
 Wuh tujhe detā hai ārām.

Halākat se Wuh teri jān
 Bachātā hai har kḥauf ki ān;
 Aur Apne faiz aur rahmat kā
 Tāj tujh par rakhtā hai Kḥudā.

Wuh detā hai har achchhī chīz,
 Jo rūh aur badan ko 'aziz;
 Ki jis se hoti teri jān
 'Uqāb ki mánind nau-jawān.

Ai mere dil, ai meri ján,
 Khudáwand ko, har roz, har án,
 Tū kah mubáarak tá-dawám,
 Aur Us ki saná kar mudám. Ámin.

222

5 5 5 5 6 5 6 5.

A. M. 167.

ASMÁN ká Sultán
 Hai Rabbu'l Jalál;
 Mahabbat Us ki
 Aur qudrat kamál;
 Chaṭān hai aur Háfíz,
 Qadimu'l aiyám:
 Tum karo 'ibádat,
 Ai sári aqwám.
 Us Qádir ká pyár
 Tum karo bayán:
 Nūr Us ki poshák,
 Aur ghar hai ásmán:
 Firishte 'anásir
 Haiñ khidmatguzár;
 Usi ne banái
 Zamin páedár.
 Haiñ sūraj o chánd
 Aur dhúp o barsát,
 Samundar, pahár
 Us ke masnū'át:
 Parande, charande,
 Haiwán o insán,
 Sab Usi ke ganj se
 Haiñ ser o shádmán.

Ham kháki kamzor,
 Ai Parwardigár,
 Tawakkul Tujh par
 Haiñ karte har bár:
 Pur rahmat o shafqat
 Hai Haqqu'l Qaiyúm;
 Ai Kl.áliq o Hámi,
 Ai mushfiq Maḵhdúm.

Ai Qudrat be-hadd,
 Ai Pyár be-páyán,
 Hamd Terí meñ haiñ
 Firishte shádmán:
 Pas ham bhi bá-adab,
 Go misl i tiflán,
 Ta'rif o sitáish
 Nit karen bayán. Ámin.

223

A. M. 378.

SAB milke áj khush-dili se
 Sitáish ke gít gáo,
 Aur apne Rabbu'l Qádir ke
 Naját ke kám sunáo:
 Ki bará Us ká Nám,
 'Ajib haiñ pyár ke kám;
 Wuh sachchá hai Khudá,
 Aur Chashma fazl ká:
 Ai qaumo, sijda karo.

Pukárte the tang hálat meṇ,
 Faryád ko Us ne suná;
 Pas Usi par har hálat meṇ
 Karo bharosá púra:
 Us ki ta'rif ke gán
 Ham gáeṇ ḡhush-zabán,
 Aur sári ḡhalq-Ulláh
 Nit kahe, "Hamd-Ulláh!"
 Ai qaumo, sijda karo.

Sab milke áj ḡhush-dili se
 Sitáish ke git gáo,
 Aur apne Rabbu'l Qádir ke
 Naját ke kám sunáo:
 Ki bará Us ká Nám,
 'Ajib haiṇ pyár ke kám;
 Wuh sachchá hai Ḳhudá,
 Aur Chashma fazl ká:
 Ai qaumo, sijda karo. Ámín

S AB ḡhúbion ke Chashme ko
 Sitáish ho aur 'azmat;
 Ásmáni Báp ki saná ho,
 Be-hadd hai Jis ki rahmat:
 'Ajáib kám Wuh kartá hai,
 Tasalli ham ko baḡhshtá hai;
 Ḳhudáwand ká jalál ho.

Ai sab bádsháhon ke Bádsháh,
 Sab Teri fauj ásmáni,
 Aur kull zamín ki khalq-Ulláh
 Nit karti saná-khwáni;
 Sab kuchh hai Tere háth ká kám;
 Kyá kámil Terá intizám!
 K̲hudáwand ká jalál ho.

Sab ‘alam ká Tú Kirdigár,
 Aur shafqat se bharpúr hai;
 Tú sab ká hai Parwardigár,
 Aur rahmat se ma‘múr hai;
 Teri bádsháhat qáim hai;
 Teri sadáqat dáim hai;
 K̲hudáwand ká jalál ho.

Musibat men K̲hudáwand ko
 Is ‘ájiz ne pukára,
 Tab Us ne, merá Hámi ho,
 Sab khatron se bacháyá;
 Hazáron shukr hon, ai Rabb:
 Ai pyáro, shukr karo sab;
 K̲hudáwand ká jalál ho.

Masih ká nám jo jánte ho,
 K̲hudáwand ko jalál do:
 K̲hudá ki qudrat mánte jo,
 K̲hudáwand ko jalál do.
 Sab but ko karegá ruswá,
 K̲hudáwand Wuhí hai K̲hudá:
 K̲hudáwand ká jalál ho.

Ab 'ājizi aur k̄hushi se,
 Us ke huzūr meṇ áo;
 Aur dili ihsánmandi se,
 Us ki ta'rif sunáo:
 K̄hudá ki marzi aur sab kám
 Haiṇ kámil, k̄húb, aur pák tamám:
 K̄hudáwand ká jalál ho. Ámin.

A I K̄hudá, kamál ke Chashma,
 Mujh se Apni hamd karwá;
 Teri mihr hai lá-sáni,
 Qáim, Dáim, be-bahá;
 Terá pyár hai be-niháyat,
 Lá-zawál, be-intihá;
 Us ki mujh se, ai K̄hudáwand,
 Ab ta'rif ká git gawá.

Aban'azar! Tú, Masihá,
 Húa merá madadgár;
 Tere fazl se main hūṅgá
 Gam ke is daryá se pár:
 Jab main bhaṭki bheṛ ki mánind
 Thá áwára, pareshán,
 Apná k̄hún baháke dhūṇḍhá
 Tú ne mujhe, ai Chaupán.

‘Umr bhar main gátá rahún
 Tere fazl ki sipás;
 Apne karam se, K̤hudáwánd,
 Rakh. Tú mujhe Apne pás;
 Tujh se pherne ko to sadá
 Imtihán bahuterá hai;
 Muhr kar Tú mere dil par;
 Abad tak Tú merá hai. Ámin.

226

8 7 8 7 8 8 7 7.

R. M. 66.

TERÍ hamd o madhsarái
 Kyúnkar karún, Rabb ‘azím?
 Apne Rúh ki tawánái
 Mujhe bakhsh, K̤hudá rahim:
 Terá pyár aur mihrbáni
 Be-qiyás hai aur lásání;
 Shukr ho hazár hazár,
 Ai karim Parwardigár.

Jaisá báp pur-mihrbáni
 Lar̤kon par tars khátá hai,
 Waisá Tú bhi, Báp ásmání,
 Mujhe pyár dikhátá hai;
 Khwáh tambih, khwáh narmi húi,
 Ús se sirf bhalái húi;
 Shukr ho hazár hazár,
 Ai karim Parwardigár.

Tú ne dhúnḡhā aur bacháyá
 Mujhe maut se, ai Chaupán;
 Apná qím'ti khún baháyá,
 Aur naját dī aur ásmán;
 Kartá hai Tú nek hidáyat,
 Terá pyár hai be-niháyat;
 Shukr ho hazár hazár,
 Ai karim Parwardigár.

Tú ne, Báp, mujhe dikháyá
 Karam o faẓl be-bayán;
 Yisú', rahm se Tú áyá,
 Húa Munjī aur Chaupán;
 Rúh i Pák, Tú hai bulátá
 Mujhe, aur imdád farmátá;
 Shukr ho hazár hazár,
 Ai karim Parwardigár.

Hamd aur saná aur ta'rif ho,
 Ai Khudá, hazár hazár:
 Faẓl baẓhsh de mujh za'if ko,
 Rahún ákhir tak dindár;
 Jab tamám ho safar merá,
 Sáf main dekhúnḡá munh Terá;
 Tab ta'rif, Khudáwanda,
 Main hamesha gáúnḡá. Ámin.

227

II II II II.

S. S. 1023
O. S. S. 126.

ASMÁN bayán karte Kḥudá ká jalál,
 Aur fazá batáti hai Ūs ká kamál;
 Hān, subh, aur shām bhī, aur dīn bhī, aur rāt
 Dikhāte haiñ Qādir Kḥudá ki sifāt.

Na un ki zabān hai, na un ki āwāz,
 Bajāte haiñ tau bhī sitāish ká sáz;
 Kī Kḥāliq ká karti hai kḥilqat bayán,
 Wuh Qādir i Mutlaq hai, Rabb ‘ālishān.

Zamīn aur āsmán par hai Rabb ká kalām;
 Kī sūraj, aur chānd, aur sitāre tamám,
 Pahār aur samundar, maidān, aur daryā,
 Sab kahte haiñ “Kḥāliq hai Qādir Kḥudá.”

Dekh, dūlle ki mánind hai sūraj taiyār;
 Nikaltá hai pūrab se, ho raunaqdār;
 Aur pachchhim ko kartá hai gardish tamám;
 Aur chhipá hai us se na koi maqām

Āsmán bayán karte Kḥudá ká jalál,
 Aur fazá batáti hai Ūs ká kamál;
 Hān, subh, aur shām bhī, aur dīn bhī, aur rāt,
 Dikhāte haiñ Qādir Kḥudá ki sifāt. Āmin.

228

8787 D.

E. H. 499.

A. M. 292.

KYŪN na gāūṇ git Ḳhudā kā?
 Us se kyūṇ na hūṇ shādmān?
 Sāri khilqat men hūṇ dekhtā
 Kī Wuh kaisā mihrbān;
 Us ke dil men hai lāsāni
 Pyār aur shafqat lā-kalām;
 Sāri chizen go hon fāni,
 Pyār Ḳhudā kā hai mudām.

Dekh 'uqāb par apne jaise
 Bachchon par phailātā hai,
 Mujhe bhi Ḳhudāwand waise
 Ḳhatron se bachātā hai:
 Janam, rozi, zindagāni,
 Sab kuchh Us kā hai in'ām;
 Sāri chizen go hon fāni,
 Pyār Ḳhudā kā hai mudām.

Us ne baḳhshā mere wāste
 Apne pyāre Bete ko,
 Tā wasile Us ke khūn ke
 Maḳhlasi gunāh se ho:
 Ah, yih pyār aur mihrbāni
 Be-qiyās hai, lā-kalām;
 Sāri chizen go hon fāni,
 Pyār Ḳhudā kā hai mudām

Apne Rūh ko, Jo hai Hádi,
 Mujhe baḵshtá hai Rahmán,
 Tákí kare rahnumái
 Is jahán se tá ásmán:
 Dil ko kártá hai núrání,
 Baḵshtá ḵhushí aur árám;
 Sári chizeṅ go hoṅ fání,
 Pyár Ḳhudá ká hai mudám.

Pyár hai Terá, pák Ḳhudáyá,
 Kyá be-hadd aur be-kinár!
 Fazl se hūṅ farzand Terá,
 Ho Tú merá madadgár;
 Tákí Tujh se, Báp ásmání,
 Rakhūṅ ulfat 'umr tamám,
 Aur jab páūṅ zíst gairfání,
 Karūṅ pyár kí hamd mudám. Āmín.

AO, Rabb kí madhsaráí
 Kareṅ ham ba dil o jān:
 Us kí kareṅ ham baṛáí;
 Wuh naját kí hai chaṭán:
 Shukr karne ko tum áo,
 Áo Málík ke huzúr;
 Dil se Us kí saná gáo,
 Gáo Málík ká mazmúr.

Hai Yahowáh sab se bálā,
 Sab ma'būdō se 'azim;
 Wuh Bādsháh hai qudratwálā,
 Aur hakimōn ká Hakím:
 Ki zamin ki kull tarái,
 Har pahār, aur sab maidán,
 Tari bhi Us ne banái;
 Wuh hai Kháliq 'álishán.

Málik ke huzúr meṇ áo,
 'Adab se tum házir ho;
 Ghuṭne teko, dil jhukáo,
 Use sijda karne ko:
 Sab ká Wuh banánewálā,
 Hai hamará Wuh Chaupán:
 Gáo sab, Khudá Ta'álá
 Hai buzurg aur 'álishán. Ámín.

230

7777.

A. M. 447.

DIL o ján se, ai Khudá,
 Tere git main gáũgá;
 Tere nám ká sanákhwán
 Hũngá main ba dil o ján.

Teri rahmat ki ta'rif,
 Aur sachchái ki tausíf,
 Terá Nám, aur Pak Kalám
 Gáũgá main subh shám.

Jis din main ne ki faryád,
 Tú ne mujhe kiyá yád,
 Baḡhshí táqat be-qiyás,
 Suni merí iltimás. Ámin.

231

7 7 7 7 7 7.

C H. 364

RAUNAQ jo ásmán ki hai,
 Chamak sab sitáron ki;
 Aur har achchhi chiz jo hai,
 Is ḡhúbsúrat dunyá ki;
 In ke wáste, ai Ḳhudá,
 Terá shukr ho sadá.

Din ki barakat jo hai,
 Rát ki ráhat dil-pasand,
 Phúl, daraḡht aur phal jo hai,
 Chashme aur pahár baland;
 In ke wáste, ai Ḳhudá,
 Terá shukr ho sadá.

Dhúp ki parwarish jo hai,
 Ni'mat bád aur báriḡh ki,
 Ḳhurish aur poshák jo hai,
 Sihhat aur salámati;
 In ke wáste, ai Ḳhudá,
 Terá shukr ho sadá.

Pyār ki barakat jo hai,
 Wálidain aur bachchon ke,
 Dost jo pás hamáre hain,
 Dost jo sáth K̤hudáwand ke;
 In ke wáste, ai K̤hudá,
 Terá shukr ho sadá.

Teri shafaqat jo hai,
 Yisú' ki k̤hushk̤habari,
 Jo naját ki baḡshish hai,
 Aur hayát i abadi;
 In ke wáste, ai K̤hudá,
 Terá shukr ho sadá.

Pák Kalisiyá jo hai,
 Us ki k̤hidmat já ba já;
 Har namúna pák jo hai,
 Har ek mannat, har du'á;
 In ke wáste, ai K̤hudá,
 Terá shukr ho sadá. Ámin.

HAMD K̤hudá ki; Wuh hai Ulfat;
 Us ne Beṭá diyá hai,
 Jis ne takht ko pyār se chhorke
 Ham meṇ ḍerá kiyá hai.

Hamd K̲hudá ki; Wuh hai Rahmat;
 Ham ne jab sarkashi ki,
 Sazá Yisú' ne utháke
 Apni ján salib par di.

Hamd K̲hudá ki; Wuh hai Sulh;
 Yisú' mel karwátá hai:
 Achchhi jang jo yahán kare,
 Táj ásmáni pátá hai.

Hamd K̲hudá ki; Wuh Hayát hai;
 Rahtá Us ká haqq mudám:
 Sári khilqat be-sabát hai;
 Dáim Us ká pák kalám. Ámin.

233

C. M.

A. M. 176.

NÁM Yisú' ká hai kyá shirin
 Sab mominon ke kán!
 Dilgír ko baḡhshtá hai taskín,
 Gamnák ko itminán.

Dilása páte aur árám
 Jo thake aur zerbár:
 Dúr kartá ḍar aur k̲hauf tamám
 Masih ká Nám har bár.

Wuh bándhtá dil ke zaḡhmon ko,
 Bujhátá dil ki pyás,
 Ásúdagi baḡhshtá bhúkhon ko
 Aur nangoṇ ko libás.

Ai Nám 'aziz, Tú meri dhal,
 Panáh hai aur chatán;
 Tú fazl se hai málámál
 Khazána be-páyán.

Yisú', Tú merá hai Bádsháh,
 Nabí aur Káhin; háñ,
 Tú hai Hayát aur Haqq aur Ráh,
 Yár, Hámi aur Chaupán.

Ab dil ki koshish haiñ be-kár,
 Aur náqis mere gaur;
 Jab Terá páuñgá didár,
 Hamd hogi láiq taur.

Us waqt tak Terá pyár bayán
 Har waqt main karúñgá;
 Aur Tere nám se maut ki án
 'Tasalli páuñgá. Ámín.

234

84648884.

R. M. 60.

EK hi Sáhíb i kamál hai,
 Dekh Us ká pyár!
 Us ki ulfat be-misál hai;
 Dekh Us ká pyár!
 Be-qiyám haiñ dost insáni,
 Par Masih ki mihrbáni
 Aur mahabbat hai lásáni:
 Dekh Us ká pyár!

Us ká gyán ab'di hayát hai;
Dekh Us ká pyár!
Ni'maton ki bahutát hai;
Dekh Us ká pyár!
Ham ko dhúndhne ko Wuh áyá;
Apne lahú ko baháyá,
Apne galle men bhí láyá;
Dekh Us ká pyár!

Yisú' mere dil ki ás hai;
Dekh Us ká pyár!
Rahmat Us ki be-qiyás hai;
Dekh Us ká pyár!
Pák kalám dil khush karátá;
Wuh hidáyat nit farmátá;
Mere dil, tú kyún ghabráta?
Dekh Us ká pyár!

Us ke nám se mu'áfi páte;
Dekh Us ká pyár!
Dushman sab haṭáe játe;
Dekh Us ká pyár!
Barakat baḡhshtá hai rúhání,
Safar bhar ḡhurák gair-fání,
Áḡhir ko mírás ásmání;
Dekh Us ká pyár! Ámin.

6 6 6 6 6 6.

A. M. 303

JAB phatē pau hasīn,
Ham gāeṇ gīt shīrīn,

Yisū' ki ho sanā:
Masih har waqt, har hāl
Hamārā hai rakhwāl;
Yisū' ki ho sanā.

Khūb hogā ki zabān
Har waqt ho madhkhwān,

Yisū' ki ho sanā:
Yih gīt hai pur-takmil,
Tā abad be-tabdil,
Yisū' ki ho sanā.

Jab pāeṇ ham masrūr
Khudā ke pāk huzūr,

Yisū' ki ho sanā:
Pāk meṇ ke sāmne jab
Ham sijda karēṇ tab,
Yisū' ki ho sanā.

Ham rāt andheri meṇ
Is gīt ko yād rakheṇ,

Yisū' ki ho sanā:
Gar āeṇ bad kھیāl,
Yih dil kā ho rakhwāl,
Yisū' ki ho sanā.

Gar howe dil gamgīn,
Is gīt se hai taskīn,

Yisū' ki ho sanā:

HAMD O SHUKRGUZAR.

Tasalli hai zarúr
Gar gaeñ ham masrúr,
Yisú' ki ho saná.

Banegi rát pur-shán,
Gar gaeñ ba-imán,
Yisú' ki ho saná:
Dúr hogá rúh la'in
Yih sunkar gít shírin,
Yisú' ki ho saná.

Ai sab frishtagán,
Ho Rabb ke madhkhwán,
Yisú' ki ho saná:
Báshindo dunyá ke,
Lalkáro khushi se,
Yisú' ki ho saná.

Main karún din o rát
Hamd Us ki tá hayát;
Yisú' ki ho sana:
Wuh Munjí hai karím,
Wuh hai Khudá 'azim:
Yisú' ki ho saná.

S. S, 91
O. S. S. 146.

YISÚ' nám ki de duháí,
Tú jo dukh se hai ranjúr;
Us se chain aur dil-jamá'í
Tujhe milegi zarúr.

Koras. Nām 'aziz, kyā shirin!
Ai Jamālu'l 'ālamīn.

Yisū' nām ki de duhāi,
Wuhī dhāl hai aur chaṭān;
Us se tujhe tawānāi
Ho jab paṛe intihān.

Kyā besh-qīmat Yisū' nām hai,
Us se khush haiṁ dil o jān;
Us ki hamd dil-pasand kām hai,
Us kā pyār hai be-pāyān.

Yisū' nām 'azīmu'sh shān ho,
Salātin kā hai Sultān;
Kull zamīn aur kull āsmān ho
Us ke nām kā sanākhwān. Āmin

237

Meth. 48.

YISŪ' jabān meṁ āyā hai: Hallilūyāh, sanā ho:
Āsmān se utar āyā hai: Hallilūyāh, sanā ho:

Koras. Āh Terī mihr, ai Masih,
Hai be-nihāyat, ai Masih,
Bachāti mujh ko, ai Masih:
Hallilūyāh, sanā ho.

Insān banā hai is liye, Hallilūyāh, sanā ho:
Tā mujh ko Wuh rihāi de. Hallilūyāh, sanā ho.

Jān meri khātir Us ne di, Hallilúyáh, saná ho:
Aur mujh ko hai ázádi di. Hallilúyáh, saná ho.

Us ne utháyá merá bár; Hallilúyáh, saná ho :
Bach gayá maut se main badkār. Hallilúyáh, saná ho.

Ab zinda Wuh ásmán par hai, Hallilúyáh, saná ho
Hayát Wuh mujh ko bakhshá hai.
Hallilúyáh saná ho. Ámin.

238

8 7 8 7.

A. M. 197

SHÁH pyár ká merá hai Chaupán,
Kyá kamí hogi meri?
Pás Us ke páti meri ján
Tasalli, khushi, seri.

Wuh mujhe Apne chashmon se
Áb i hayát pilátá;
Main suthri charágáhon se
Khurák gair-fáni pátá.

Jab bhatká main nádání se,
Wuh mujhe dhúndhne áyá,
Aur kándhe par mahabbat se
Utháke ghar ko láyá.

Tú ráh i rást par Hádi ho,
Pakartá hun háth Tere;
Jab pahunchun maut kí wádi ko,
Khauf dúr kar, ho sáth mere.

Çanimon se khalási de
 Tú dastarkhwān bichhátá,
 Aur barakat ke piyále se
 Tú mujhe khush karátá.

Pyár Terá, dáim aur latif,
 Ho 'umr bhar sáth mere;
 'Aziz Chaupán, Teri ta'rif
 Nit gáun ghar men Tere. Ámin.

239

I I I I I I I

A. M. 305.

MUNJÍ, pyáre Munji, sun jab gáen ham,
 Dil o rág uṭhake, Sháh ki hamd har dam:
 Jo kuchh hai hamára, jism, rúh aur ján,
 Tere liye, Munji, karte haiñ qurbán.

Peshtar kaise dúr the zaḡhní pahlú se!
 Lá-parwá, áwára, pás na áte the:
 Áyá Tú, Masihá, dhūndhne ko hamen;
 Apne pyár se láyá ham ko galle men.

Teri qurbat páte roz ba roz ziyád;
 Tere sámne jhukte, Tujh se dil hai shád:
 Tú kaffára huá wáste sab insán;
 Ab jalál men baiṭhá bich firishtagán.

Terá faiz hai wáfir sáre 'álam men;
 Sadá qáim, dáim Teri ni'maten:
 Wāñ na dukh na ranj hai, mite sab gunáh;
 Gáte haiñ firishte Takht ke girdnawáh.

Áge baṛhte jāeṇ rāh' Kḥudá par ham,
Jis par sab muqaddas chalte the har dam:
Sab ko pichhe chhoreṇ, himmat dil meṇ ho,
Apne áge dekheṇ táj ásmáni ko.

Apni taraf kheṇch le, Munji mihrbán;
Dil ko qáil karke baḡhsh de itminán:
Tá muqaddasin sáth aur firishtagán,
Rabb ki hamd meṇ milke, gáeṇ kḥush-ilhán.

Ámin.

240

7 7 7 7.

A. M. 33.

TERI saná gáne ko,
Hamd ke git sunáne ko,
Ai Masihá, mere Yár,
Kar Tú merá dil taiyár.

Main gunáh ka thá gulám,
Bhulá, bhaṭká, be-árām;
Phirtá thá gumrah, náchár,
Be-tasalli, be-qarár.

Khojtá thá main madadgár,
Sab ko pátá thá náchár;
Kartá thá bahut tadbir,
Pátá thá sab be-tásir.

Sochtá thá main din aur rát,
Kyúnkar meri ho naját,
Kare kaun gunáh ko mu'áf,
Merá dil kaun kare sáf?

Mere úpar Yisú' ne
 Nazar ki tab rahm se,
 Húa merá madadgár,
 Aur utára merá bár.

Yisú', mere dil ke Yár,
 Shukr ab hazár hazár
 Ab se le hamesha ko
 Tere baṛe nám ká ho. Ámin.

MASÍH jahán ká hai Habib,
 Wuhí akelá hai Tabib;
 Ham rogi dukhi haiṇ gulám,
 Tujhi se páte haiṇ árám.

Tú bahre ká khol detá kán,
 Aur baḡhshtá gúnge ko zabán;
 Naját ki bát sunátá hai,
 Aur pák ta'rif karwátá hai.

Jo langre lúle haiṇ náchár,
 Tú un ko kartá ustuwár:
 Tú rásti par chalátá hai,
 Aur neki bhi karwátá hai.

Tú andhoṇ ko bhi detá núr,
 Aur dil ká parda kartá dúr;
 Tú koṛh se bhi, jo marz haulnák,
 Hāṇ, dil ke koṛh se kartá pák.

Jilānewālā murdoṇ kā,
 Aur jāṇchnewālā gurdoṇ kā;
 Gunāh ki maut se Tū jilā,
 Aur Āp se sab ko jald milā. Āmin.

242

C. M.

A. M. 199.

KALĪSIYĀ kā Tū Nigālbān
 Aur Dūlhā hai, Masīh;
 Nāchār ko baḥshtā hai amān,
 Kamzor ko zor sahih.

Tū subh kā Sitārā hai,
 Jalil Āstāb' jahān;
 Haqīqī Nūr Tū sab kā hai;
 Kar raushan merī jān.

Tujh binā pareshānī se
 Dil merā hai majbūr;
 Par Tere nūr āsmānī se
 Andherā hotā dūr.

Kaun kare Tere pāk kamāl
 Aur khūbī kā bayān?
 Jalāl se Tū hai mālāmāl,
 Par ham haiṇ nātawān.

Kaṛoṛoṇ meṇ Tū hai Sardār,
 Aur ulfat se bharpūr;
 Hai Terā sab par iḥtiyār,
 Jalāl se Tū ma'mūr. Āmin.

243

L. M.

A. M. 245.

MASÍH ko yád 'kar, meri jān,
Kar shukr Us ki ulfat kā;

Hai shafaqat Us ki be-bayān,
Aur Us kā fazl be-bahā.

Wuh paidā huā karam se
Ki kare terā qarz adā;
Aur mūā ki Wuh tujhe de
Ḳhudā ki qurbat aur baqā.

Taklif uṭhāi Yisū' ne
Ki pāe terā dil ārām;
Ki mihnat Us ne ḵhushi se,
Ki tujhe mile muft āsmān.

Hai baḵshish kyā hi be-bayān!
Wuh pyār hai bāhar fahm se;
Us ko na bhūl, ai meri jān,
Na gāfil ho us rahm se.

Mubārak ho Masih kā nām,
Sharif hai wuh sab nāmōṇ se:
Ham karen Us ki hamd mudām,
Aur 'izzat deṇ nek chalan se. **Āmīn.**

244

C. M.

S. S. 327.
O. S. S. 150.

KHUDĀWAND Yisū' Mālik hai,
Sultānōṇ kā Sultān;
Sab chizōṇ kā Wuh Ḳhāliq hai;
Zāt Us ki 'ālishān.

‘Immánúel hai Us ká nám,
 “K̤hudá hamáre sáth:”
 ‘Ajib haiñ Us ke sáre kám;
 Naját hai Us ke háth.

Insánon ke baḡhsháne ko
 Insán Wuh húá thá;
 Aur dukh aur maut miṭáne ko
 Wuh dukh meñ múá thá.

Wuh mominon ká jauhar hai,
 Aur moti be-bahá;
 Kalisiyá ká Wuh Shauhar hai,
 Aur Munjí dunyá ká.

Báḡ merá ḡhush aur táza hai;
 Wuh hai hayát ká áb;
 Bihisht ká Wuh darwáza hai,
 Aur rásti ká Áftáb. Ámín.

245

8 7 8 7 8 7.

A. M. 302.

IMÁNDÁRO, dil se gáo
 Yisú’ ko Hallilúyáh;
 Wuhi hai naját-dihinda,
 Azal se Jo Ibn Ulláh;
 Jo Kalám mujassam húá,
 Hai ásmánon ká Bádsháh.

Kalvari par zist ká Málik
 Huá barra sá qurbán;
 Us ne Apná khún baháke
 Di salib par Apní ján;
 Maut aur gor par gálib áke
 Ab ásmán par hai Zi-shán.

Us ke khún hí se naját hai,
 Us kí maut se hai hayát:
 Ab jalál ke taqlit ke sáunne
 Gáti sári qaum aur zát,
 Jitne khún ke haiñ kharide,
 Hallilúyáh dín aur rát.

Bín o barbat ko hamsáz kar
 Khúb bajáo aur latíf;
 Kull ásmán zamín se milke
 Gáen Us ká Nám sharif:
 "Barre ko, Jo zabh huá,
 Ho buzurgi aur ta'rif."

Hamd aur 'izzat howe Báp kí,
 Hamd aur 'izzat Beṭe kí,
 Hamd aur 'izzat Rúh i Pák kí,
 Pák Sálús, Khudá ek hí,
 Zát o shán o quds barábar,
 Tá zamánu'l abadi. Ámin.

246

C. M.

A. M. 299.

RABB ki sitāish karte haiñ
 Sab pāk firishtagān;
 Aur ham bhi un men milke hoñ
 Kḥudā ke sanāḥwān.
 “Barra sab hamd ke lāiq hai,”
 Wuh gā sunāte haiñ:
 “Barra sab hamd ke lāiq hai,”
 Ham milke gāte haiñ.
 Hamd o jalāl ke lāiq hai
 Hamārā Rabb Masīh;
 Aur sadā Us ki ho ta’rif,
 Jo hūā thā zabih.
 Kḥilqat tamām se ho mamdūh
 Kḥudā aur Barra Pāk:
 Maḥmūd ho Us kā nām jalil
 Zamin se tā aḥlāk. Āmin.

247

S. S. 17.
 O S. S. 38.

KHUDĀ ne aisi ulfat se
 Jahān ko kiyā pyār,
 Ki baḥshā Apne Bēṭe ko,
 Tā howe fidākār.

Koras. Dekh Kḥudā kā pyār ‘ajib,
 Ki Yisū‘ āyā hai;
 Salib par deke Apnī jān,
 Mujhe bachāyā hai.

Ímán se Yisú' merá hai,
 Jo húá thá maslúb;
 Usí ke khún se hai naját,
 Hai Ús se maut maglúb.

Masrúr raho, ki gunahgár
 Gunáh se haiñ ázád,
 Khudáwand ne Shaitán ká kám
 Ab kiyá hai barbád.

Pas khún-kharíde gáen sab,
 Masih ki howe jai!
 Hāñ, maut jab áe, kahúngá,
 Masih ki howe jai!

Jai, jai, jai! Masih ki jai,
 Maslúb Jo húá hai;
 Be-hadd hai Us ká pyár 'ajib,
 Jai, jai, Masih ki jai!

HAMD o jalál us Barre ko,
 Jo zabh húá hai;
 Aur Apne khún mubáarak se
 Ham ko kharidá hai.

Jis hál ham sab ho ná-ummed
 Andher men pare the,
 Musibat, bipat, áfat men
 Din rát tarapte the;

Masih ne, deke Apni jân,
Ham ko chhuṛāyā hai,
Aur Apni kḥāss huzūri meṇ
Ham ko bulāyā hai.

Āsmān, zamin, aur kull maḡhlūq
Masih ke hoṇ maddah,
Ki Us ne Apni ulfat se
Khol di hayāt ki rāh.

Hamd o jalāl us Barre ko
Jo zabh húa hai;
Aur Apni jân salib par de
Ham ko kḥaridā hai Amin.

249

989888.

R. M.45.

SACH, mere úpar rahm húa,
Jis ke main láiq nahīn hūn;
Masih insān ki kḥatir múá,
Is bāt ko dil meṇ jagah dūn:
Hāṇ Us kā rahm hai latif;
Main Us ki kartā hūn ta'rif.

Kahāṇ se sab kuchh tú ne páyá?
Jab koi kare yih suwál,
Jawáb yih hai, Kḥudá se áyá,
Sirf rahm, rahm hai kamál;
Main kahtā hūn, jhukáke sar,
Hai rahm se yih sarásar.

K̤hudāwandā, yih rahm Terā
 Insān na chhīne, na Shaitān:
 Hai rahm par bharosā merā;
 Nit us par merā hai imān:
 Us ki ta'rif main kartā hūn,
 K̤hwāh jitā hūn, k̤hwāh martā hūn.

K̤hudāwand, merī āṅkh hai Tujh par,
 Na Apnā rahm mujh se le;
 Jab marūn, mujhe Tū qabūl kar
 Masih ki maut ki k̤hātir se:
 Āsmān par Tere rahm kā
 Jī jān se git main gāūṅgā. Āmin.

250

7 7 7 8.

 S. S. 102.
 O. S. S. 190.

“MARD Gamnāk”, kyā nām ‘ajīb
 Yisū' kā, Jo hai habib,
 Gunahgār kā hai tabīb:
 Hallilūyāh, kaisā Shāfi!

Zillat saḡht uṭhāi thi,
 Mere 'iwaz mār sahī,
 K̤hūn bahā rihāi dī:
 Hallilūyāh, kaisā Shāfi!

Ham nāpāk the aur nādān,
 Wuh K̤hudā kā hai Qurbān;
 Us ne dī hai Apnī jān:
 Hallilūyāh, kaisā Shāfi!

Krús par charhá Wuh rástbáz,
 "Púra húa", di áwáz;
 Ab ásmán par sarfaráz:
 Hallilúyáh, kaisá Sháfi!

Áegá jab hashmat se
 Lene ham ko dunyá se,
 Ham ásmán par gáenge,
 Hallilúyáh, kaisá Sháfi! Ámin.

251

Gazal.

Masihá, do jahán meṇ, Áp ká ham ko sahará hai;
 Hamári jān ká langar, Ḳhudá ká 'Tú piyára hai.

Lagái jab se lau Tujh se, nahīṇ bhátá koī ham ko;
 'Ilāqa kuchh nahīṇ dunyá se, ab sab se kinára hai.

Nahīṇ Tujh sá koī Munji bachāe 'ásīṇ ko jo;
 La'in Shaitán ko kushtī meṇ 'Tú ne hī pachhárá hai.

Tere ghar kí ho darbáni muyassar gar, zahe qismat!
 Tere darbán ká darbán Sikandar aur Dára hai.

'Atá quwwat Ilāhi kar mujhe apne ḵhazāne se;
 Yisú', faiz o karam Terá sabhoṇ se hī niyára hai.

252

Gazal.

Mujhe, ai Masihá, Terí justojú hai,
 Terá zikr hai, aur Terí guftogú hai.

Gunáhoṇ ke dágoṇ ko dhotá hai har dam,
Tirá kyá mubárák muqaddas lahú hai.

Azal se rahá aur abad tak rahegá,
Miyáne do 'álam faqat Tú hi Tú hai.

Har ek shai meṇ hai rang i'jáz paidá,
Har ik já Tira naḥl i qudrat ki bú hai.

Gunáhoṇ se go jáma e dil hai mailá,
Lahú Terá káfi pae shust o shú hai.

Karam banda i zár par kar, Masihá;
Merá hál Tujh par 'ayán mú ba mú hai.

253

Gazal.

Yisú' ká nám jab ki dahan se nikal gayá,
Kāṇṭā mere gunáhoṇ ká badan se nikal gayá.

Áyá Yisú' zamín pe, mahabbat ká jám le,
Jis ne piyá, wuh ranj o mihan se nikal gayá.

Yisú' ki cháh ne mujhe yāṇ tak kiyá gariq,
Dúbá húa bhi cháh i hazan se nikal gayá.

Tásir dekhiye yih Masih ke kalám ki;
La'zar bhi chir gor o kafan se nikal gayá.

Yisú' ke ḡhún se húa aisá main sáf pák,
Jaise ki chāṇḍ apne gahan se nikal gayá.

Dil ásmán pe jis ká Masihá se lag gayá,
Dunyá e zisht ke wuh watan se nikal gayá.

Dunyá ki dosti húi, yih kyá gazab húa!
Tir i khatá ká wár thá tan se nikal gayá.

Pahli khatá ká aisá natija burá húa,
Ádam bhi háth malkar 'Adan se nikal gayá.

Apná kahe K̤hudá jise kyá cháhiye use,
Shaitán ki qaid o dunyá ke fan se nikal gayá.

254

Gazal.

Yá Rabb, Teri janáb meñ hargiz kami nahin:
Tujh sá jahán ke bích to koi gani nahin.

Rakhtá hai Apni zát meñ sári Tú k̤húbián:
Insán meñ ek bát bhi Tujh bin bhali nahin.

Sab ni'maton ká Tú hi k̤hazána hai, ai Masih:
'Arz o samá pe Tujh sá to koi dhaní nahin.

Tú Apni Pák Rúh se mere dil ko narm kar:
Ham se durust howe yih mumkin kabhi nahin.

Ai Áftáb i Sidq, jahán ká Tú Nú'r hai:
Tú jis jagah nahin hai, wahán raushni nahin.

255

Gazal.

Karún hamd, ai Rabb, maiñ Teri sadá;
Rakh Apne hi dar ká mujhe Tú gadá.

Bajuz Tere hargiz nahin aur koi;
Tú hai ek beshakk sabhon ka Khuda.

Tire fazl ka hun main ummedwar;
Dil o jan se hun main Tujh par fida.

Tujhi se faqat mujh ko unmed hai;
Gunahon ka hai bojh mujh par ladá.

Hai afzal mahabbat Teri, ai Masih;
Tha bakhshish ko ham sab ke Tú hi chhida.

Yihi iltija Tujh se hai, ai Masih,
Is 'asi ko hargiz na kijo juda.

256

Gazal.

Kya karun ta'rif Teri! mujh mein dani nahin,
Dekhiye, be-tab mein kuchh tab i goyai nahin.

Tu Khuda hai aur insān, yih merā imān hai,
Is 'ajab hikmat ki insān mein shināsāi nahin.

Kis tarah Tere qadam par main qadam ko rakhi sakun,
Jante hain Ap, bande mein tawānāi nahin.

Ai mire Maslūb, main Teri uthātā hun salib;
Bas yih 'izzat hai meri, is mein ruswāi nahin.

Gar karun ji jan se Tujh ko na main, Yisū', piyar,
Nam rakhtā hun, wale main dil se 'Isāi nahin.

Jān di Tū ne, Zabih-Ullāh, sab ke wāste,
Aisi k̄hūbī aur meṇ ham ne kabhi pāi nahīn.

257

Gazal.

Donoṇ jahān kā Mālik o Muḫtār hai Masih,
Is sārī kāināt kā Sardār hai Masih.

Abr i karam, Shāfi' i umam, Hāmil i alam,
Ham se thake hūṇ kā madadgār hai Masih.

Insān banke bachchoṇ pa zāhir kiya hai bhed
Zāt i K̄hudā kā, Kāshif i asrār hai Masih.

Ganj i Hayāt mol liya deke naqd i jān,
Muhtāj sārī k̄halb hai, Zardār hai Masih.

Hamdard āzmāishoṇ meṇ, ranj meṇ sharik,
Sardār-kāhin aur wafādār hai Masih.

Tārīkī i lahad meṇ nahīn kuchh maqām i k̄hauf,
Raushan hamārā Matlā' i anwār hai Masih.

Bār i gunāh se garchi dabā hai, pa kyā hai gam?
'Āsī hai gar safir, to Ḡaffār hai Masih.

258

Gazal.

Mahabbat kā Tiri 'ālam meṇ, ai Piyāre, fasāna hai;
Tū dildārī meṇ yaktā hai, wafā meṇ Tū yagāna hai.

'Ajab ázád'gi hai bandagi men Teri, ai Maulá;
Tere 'ushsháq ká k̄huld i barīn men áshiyána hai.

Bahut aflák se únchá Tirá 'arsh i-Ma'allá hai,
Tasawwur se bhi báhar Terá 'áli áshiyána hai.

Sitaish Teri gáte haiñ falak par lákhon hi malkút;
Yahán inaddáh, ai Barre, Tirá sára zamána hai.

Guzarná ek din sab ko hai is dunyá i fání se,
Koi áge rawána hai, koi píchhe rawána hai.

Khudá ke sámne jab hál i dil tum sab ká raushan hai,
Batáo, kyá tumháre pás gaffat ká bahána hai?

Gunáh se ai thake mándo, Masihá pás á jáo;
Siwá Us ke tumhárá aur nahīn koi thikáná hai.

Na dekhá Tujh ko, Piyáre, tau bhi main imán láyá
hūñ;
Dil i Shahbáz ko Tujh se mahabbat gáibána hai.

259

Gazal.

Húá jab se k̄hiyál i wisál Tirá,
Koi aur k̄hiyál rahá hi nahīn:
Tire qadmon pa k̄jiye jān fidá,
Koi árzú is se siwá hi nahīn.

Tere hijr men ashkon se chashm haiñ tar,
Miri hálát i zár pa kar Tú nazar:
Meri shám i firáq ko kar de sahar,
Ki siwá Tere mihr i ziyá hi nahīn.

Tere háth hai 'uqda-kusháí mirí,
 Tere wasl meñ sab hai bhaláí mirí,
 Tere fidiye se hogi riháí meri,
 Koi aur zari'a zará hi nahin.

Terá khún hai maraz i gunáh ki dawá,
 Mili lákhon marizon ko jis se shifá:
 Teri zát hai mamba' i lutf o 'atá,
 Koi Tujh sá tabib milá hi nahin.

Tire fazl ká káfi hai ganj mujhe,
 Nahin daulat o mál ká ranj mujhe,
 Kisi shai ká nahin shash o panj mujhe,
 Koi khwáhish i sim o tilá hi nahin.

Mere wird i zabán hai Kalám Tirá,
 Mere lab pa hamesha hai nám Tirá,
 Mere dil meñ hai 'ishq mudám Tirá,
 Kisi gair se rasm i wilá hi nahin.

Yih safir hai Áp ká banda i dar,
 Rakho hál pa is ke karam ki nazar,
 Ki jahán se ba khair ho is ká safar,
 Koi is se ziyáda du'á hi nahin.

260

Gazal.

Dasht i gurbat meñ musáfir ko watán yád áyá,
 Aise mauqa' pa mujhe Bág i 'Adan yád áyá.

Wáqi'a hádisa Gatsamni ká main ne jo suná,
 Gam ke máre na mujhe ján na tan yéd áyá.

Pāra pāra hūi hai jān miri Tere liye,
Jab mujhe Terā, Masih, ranj o mahan yād āyā.

Kuchh na lāyā hai, na le jāegā yān se koi,
Āh o hasrat men mujhe gor o kafan yād āyā.

Bad-rawi, bad-rawishi se main hūā hūn bezār,
Jab se mujh ko yih Tirā nek chalan yād āyā.

Thake māṇḍon ko bulātā thā Masihā har dam,
Tāza jān ho main gayā jab yih suḵhan yād āyā.

Tū Shahanshāh i jahān hai, ai Masih, is par bhi,
Mujh sā miskin Tujhe, Shāh i Zaman, yād āyā.

Khuda ka Kalam.

KHUDĀYĀ, minnat meri sun,
 Aur meri madad kar,
Ki Tere pāk Kalām ko main
 Yād rakkhūn 'umr bhar.

Tū gaflat aur sangdili ko
 Kar mujh se dūr tamām,
Tā mujh men na be-asar ho
 Terā 'aziz Kalām.

Sunne ke kán, Khudâyá, de,
Pák Rúh ki barakat baḡsh;
Tú narm dil mujhe aisá de,
Jis meṇ ta'lim ho naqsh.

Kar use mujh meṇ khúb phaldár,
Tá Terá nám sharif
Main karūṇ 'umr bhar áshkár,
Aur Terí pák ta'ríf. Ámín.

262

6 6 6 6.

A. M. 243.

PÁK Kalám Khudá ká
Sábit hai aur sachchá;
Khushi ká hai chashma,
Aur ásmáni rasta.

Dushmanon ke áge
Milti hai Kálám se
Madad, ustuwári,
Zor aur fathyábi.

Chaleṇ gar túfáneṇ,
Aur ham use máneṇ,
Deti hai dikhái
Núr aur rahnumái.

Agar dil se sunen
Yih muqaddas báteṇ,
Daulat be-bahá hai,
Be-misál jazá hai.

Is par hai hamará
Safar meñ sahára;
Jab ho maut ki ghañi,
Hai naját ki chhañi.

Us ká 'ilm ham máneñ,
Us ki qadr jáneñ;
Yún Khudá ki ulfat
Milegi aur qurbat. Ámin.

Al Báp, khazána be-bahá
Hai Terá Pák Kalám;
Ham shukr karte haiñ adá
Is barakat ká mudám.

Is se sab bhúkhe, nátawán
Pák giza páenge:
Yih muflison ká hai makán,
Ki raheñ maze se.

Yih chashma hai tasalli ká,
Aur jagah táqat ki;
Har dil piyásá páegá
Ásmáni tázagi.

Áwáz mubáarak hai yahán
Khudáwand Yisú' ki:
Jis já hai wuh áwáz, wahán
Hai ráhat abadi

Kāsh ki āsmānī saffhon ko
 Ham paṛhen̄ khushi se;
 Ki hamen̄ dānish hāsīl ho,
 Aur nūr dikhāi de.

Gar Tū, Khudāwand, ho ustād,
 Aur Apnā fazl de,
 Jab kabhi kholeṇ yih kitāb
 Ham Tujh se mileṅge. Āmin.

L. M.

H. C. 5

KHUDĀYĀ, Terā Pāk Kalām
 Hai sābit aur barhaqq mudām;
 Aur Tere sāre qaul qarār
 Haiṇ be-tabdil aur pāedār.

Jab Terā hūā thā farmān,
 Khalq hūe tab zamin āsmān;
 Aur āj tak sab kuchh qāim hai,
 Ki Terā hukm dāim hai.

Jab mujhe saḡht aziyat ho,
 Tab sochtā hūṇ Shari'at ko:
 Us par nit merī hai nigāh;
 Halākat se wuh hai panāh.

Sab chizen̄ hongī nest nábūd;
 Sab chizon̄ ki haiṇ hadd hudūd;
 Par be-pāyān, be-hadd, mudām,
 Yahowāh kā hai Pāk Kalām. Āmin

265

7 6 7 6 D.

A. M. 321.

YISÚ, Kalám Kḥudá ke,
 Ai Hikmat Alláh ki,
 Ai sáre 'ilm ke Chashme,
 Aur Raushni dunyá ki;
 Ho shukr bahuterá,
 Ki pák nawishton se
 Tú ab kalám hai kartá
 Sáth Apne bandoṅ ke.
 Kalisiyá ne yih baḳhshish
 Tujhi se pái thi;
 Aur karti hai wuh koshish
 Is ke phailáne ki:
 Hai is men baṛi daulat
 Kḥudá ki taraf se;
 Jawáhir bhi besh-qimat
 Haqq aur sadáqat ke.
 Wuh lashkar men Kḥudá ke
 Hai khará jhandá sá;
 Jo laṛe is ke tale,
 Wuh fath páegá:
 Hai zindagi ká naqsha,
 Ásmáni qutb-numá;
 Batátá hai har khatra
 Hamáre ráste ká.
 Baḳhsh de, ai Munji pyáre.
 Ki nūr phailáne ke
 Ham Tere hoṅ wasile
 Har jagah kḥushi se:

Aur roz ba roz ham chalē
 Is ki hidāyat se;
 Aur jab ham ghar meṇ pah'ṇcheṇ,
 Tū hamēṇ jagah de. Āmin.

266

Gazal.

Meri raushan Ilāhi kar basārat;
 Mujhe haqq ki samajh kar de 'ināyat

Kalām-Ullāh ke mazmūn sab pāk:
 Mere dil meṇ Tū de un ki bashārat.

Musāfir hūṇ, main 'ājiz hūṇ, Ilāhi:
 Chhipā mat rāz ki mujh se 'ibārat.

Merā jī jān hai mushtāq Terā:
 Sadā hai chāhtā Teri shahādat.

Tū Apne qā'ide mujh ko sikhā de:
 Mujhe fahm o zakā de aur zihānat.

'Ajāib kām tab samjhūngā Tere:
 Karegā mujh pe jab Tū nazar i shafqat

Merā dil murda hai, us ko jilā de:
 Nayā Tū zor kar mujh ko 'ināyat.

Durusti se chalūṅgā Terī rāh meṇ;
 Ḳhushi hogi meri Teri Shari'at.

Is Mazmūn kī bābat yih bhī munāsib hai:
 468. Baibal, Baibal, pāk kitāb.

Da'wat

MASÍH ne yūn farmáyá hai:
 "Sab thake aur zerbār,
 "Pās Mere áo, itminán
 "Main dūṅgā aur qarār."
 Yih sun main áyá Yisú' pās,
 Bekas, bedil, behál;
 Aur Us meṇ pāi já' árām,
 So ab main hūṇ ḳhush-hál.

Masih ne yūn farmáyá hai:
 "Jo pyásá hai, Mujh pās
 "Áb i hayāt muft páegá;
 "Bujhá tú apni pyás."
 Yih sun main Us pās áyá jald,
 Aur pike meri ján
 Is tazagi-baḳhsh chashma se
 Ser hūi aur shádmán.

Masih ne yūṇ farmáyá hai:
 “Jahān kā Mainṇ hūṇ Nūr;
 “Jo Merá pairau rahegá,
 “Hai zulmat us se dūr.”
 Jab jáke Us par nazar ki,
 Tab páyá nūr aur zist:
 Pas safar bhar mainṇ chalūngá
 Is nūr meṇ tā bá zist. Amin.

268

7 6 7 6 D.

A. M. 256

“A Mere pás, darmānda,
 “Mainṇ detá hūṇ árām.”
 Áwáz hai pur-salámat,
 Aur fazl kā paigám.
 Yisú' hai detá barakat
 Aur dili itminán;
 Us ki 'ajib mahabbat
 Kḥush karti hai mudám.

“Á Mere pás, gumshuda,
 “Mainṇ detá rahbari.”
 Áwáz hai pur-mahabbat
 Aur kḥabar kḥushi ki.
 Jab húi thi dilgiri,
 Aur húa ham gumráh,
 Yisú' ne di tasalli,
 Aur húa rahnumá

"Á Mere pás, pazhmurda,
 "Main detá tázagi."
 Áwáz hai pur-tashaffi,
 Aur khabar madad ki.
 Zoráwar hai to dushman,
 Jang sakht hai aur daráz;
 Yisú' bakhsh detá táqat,
 Aur himmat be-andáz.

"Use jo Mujh pás áe,
 "Main na nikálungá."
 Áwáz hai pur-yaqini,
 Aur wa'da mu'áfi ká.
 So áe ham, KHUDÁWAND,
 Ná-láiq aur láchár,
 Ki Tujh se mu'áfi páen,
 Tasalli aur qarár. Amin.

"MERE pás á, áram Main tujhe dúngá;"
 Ai dil shikasta, sun le yih paíyám;
 Yisú' kaffára degá aur chhutkára;
 Á Us ke pás, aur Us se le áram.

Tauba ab kar, aur Us se máng mu'áfi,
 Phir tú gunáh se, mán Us ke ahkám;
 Yisú' hai cháhtá, aur tujh ko bulátá,
 Á Us ke pás, aur Us se le áram.

Wuh wafádár hai, Jo yih báten kahtá;
 Ráh, Haqq aur Zindagi hai Us ká nám;
 Jo kuchh Wuh kahtá, so zarúr Wuh kartá,
 Á Us ke pás, aur Us se le árám. Ámin.

270

L. M.

A. M. 614.

LO, Yisú' Nás'ri jātá hai;
 Dekh, tujhe kaisá cháhtá hai !
 Mahabbat se farmátá hai,
 “Kaun Mere pichhe átá hai?”

Ai tú, jo dabá huá hai,
 Aur gam men pará huá hai,
 Kyá ápkhen na uthátá hai,
 Jab Yisú' Nás'ri jātá hai?

Ek shakhs, yih sunkar, jaldi se
 Uthá mahsúl ki chauki se;
 Aur nafa' chhoṛkar khushi se
 Mustagni huá Munji se.

Aur jo Masih ne kabá thá,
 Har roz wuh suná kartá thá,
 Us se wuh táqat pátá thá,
 Aur jánfisháni kartá thá.

Khudá hamen bulátá hai,
 Tó kyún tú deri kartá hai?
 Ásmáni núr Wuh bakhshtá hai,
 Tú kyún andherá cháhtá hai?

Ho shukr is mahabbat ká,
 Aur Mati ki buláhat ká:
 Main shukr karke Yísú' ká,
 Hamesha tábi' rahúngá. Ámin.

271

C. M.

A. M. 183,

JAB dil gunáh ke zaḡlmon se
 Za'if aur gáfil hai,
 Maslúb, sirf Terá zaḡhmi háth
 Shifá ke qábil hai.

Jab dil náchár gamzada ho,
 Aur ánsú se thaká,
 Sirf Terá dil, jo chhidá thá,
 Dardmand hai 'ásí ká.

Jab dil gunáh ke dágon se
 Pachhtáke rotá hai,
 Sirf sotá Tere lahú ká
 Har dág ko dhotá hai.

Yísú' ká khún hai kartá pák;
 Háth Us ká baḡhshtá zor;
 Dil Us ká un ká hai dardmand,
 Jo gam se haiñ kamzor.

Tú Apná zaḡhmi háth baḡhá,
 Khol sote sihhát ke.
 Panáh ham ko gunáhoñ se
 Tú Apne dil meñ de. Ámin.

Iman.

272

C. M.

A. M. 279.

KHUDÁYÄ, mujhe de imán,
Ímán jo zinda ho,
Ki jis se páe meri ján
Hayát aur táqat ko.

Ímán jo sáf, be-riyá ho,
Na shakk ko jagah de,
Yisú' ki nek kamái ko
Wuh apní hi kar le:

Ímán, jo sirf namúd na ho,
Jo pyár se ho bharpúr,
Haqir jo jánke dunyá ko,
Ho neki se ma'múr:

Jo ákhir tak bachátá hai
Gunáh se meri ján,
Aur maut par gálib átá hai;
Bakhsh mujhe yih imán.

Rahim K̲hudá, mujh 'ájiz ko
Tú bakhsh de haqq imán;
Har waqt Tú merá háfiz ho,
Aur merá nigahbán. Ámin.

273

C. M.

A. M. 165.

AI RABB, Tú guzre dinon men
Hamári thá panáh;
Tú áfat men muháfiz thá,
Ai abadi Árámgáh.

Amán se panáh Terí men
 Haiñ Tere bande sab;
 Aur Terá qawí bázú hai
 Kámil imdád, ai Rabb.

Peshtar jahán ki hastí se,
 Jab kuchh maujúd na thá,
 Azal se Tú Yahowáh hai,
 Aur rahegá sadá.

Tere huzúr haiñ sál hazár
 Ek pahar jaise rát,
 Aur lahze men guzarte haiñ
 Is 'álam ke auqát.

Zamánon ke sailáb par sab
 Insán bah játe haiñ;
 Aur khwáb ki mánind baní-khík
 Jald guzar játe haiñ.

Khudáyá, guzre waqton men
 Hamáre bár-bardár,
 Tá zist hamará háfiz ho,
 Aur abadi madadgár. Ámin.

274.

C. M.

A. M. 290.

DUNYÁ ke adal badal men
 Jab dukh yá sukh men hún,
 Khudá ki saná aur ta'rif
 Kyún kartá na rahún ?

Ta'rif tum karo mere sáth;
 Jai Us ke nám ki ho:
 Wuh jab duháí main ne di,
 Ayá bacháne ko.

Khudá ká lashkar hai maujúd
 Sab mominin ke pás;
 Hifázat un ki kartá hai,
 Jo Us par rakhte ás.

Pyár Us ká jāncho, jānchne se
 Tum jānne páoge
 Ki haiñ wuh khush jo haiñ sharik
 Us ki sachcháí ke.

Jo Us se darté, sabab phir
 Na kisi dar ká hai:
 Jo lage Us ki khidmat men
 Mahfúz wuh rahtá hai. Ámin.

275.

10 4 10 4 10 10

A. M 266.

ILÁHÍ Núr, kar raushan yih daijúr;
 Tú rahbar ho:
 Rát hai tárík, aur main hún ghar se dúr;
 Tú rahbar ho;
 Na cháhtá hún, ki dúr tak dekhún ráh;
 Páñw mere thámke Tú hí ho hamráh.

Na áge meri khwáhish thi, ki Tú
 Ho rahnumá;
 Main apni ráh nikáltá thá, ab Tú
 Ho rahnumá;
 Áh, main khudbín ho kaisá bháṭká thá!
 Tú guzre dín ki bhúl na yád farmá.
 Ab Tú hai rahbar: mujhe Tere háth
 Sambhálegá;
 Ráh mushkil ho; kyá dar? jo mere sáth
 Tú rahegá
 Zulmát ke ba'd main bich firishtagín
 Abadi jalál men húngá sanákhwan. Ámin.

276

878747.

E. H. 523.
A. M. 182.

MERÁ háfiz ho, Khudáyá,
 Main hun Terá dāmangír;
 Khwár láchár main Tujh pás áyá,
 Tere dar ká main faqir:
 Teri neki
 Mujhe karti hai amir,
 Barakat ki mirás aur pyálá
 Tujh se pae meri ján:
 Merá hissa, merá bakhrá
 Ho, Khudáwandá, har án:
 Faqat Tú hai
 Merá Munji aur Chaupán.

Ai Khudáwand, ho mubáarak,
 Tujhi par hai meri ás;
 Sulh aur saláh ke Báni,
 Hai naját sirf Tere pás;
 Ham tá abad
 Teri kareṅge sipás. Ámin.

277

11 10 11 10.

S. S. 550.
 O. S. S. 572.

HÁTH merá thám, ki main kamzor, láchár hūṅ,
 Tujh bin ek qadam na chal sakūṅgá;
 Háth merá thám, ai mere pyáre Munji.
 Tab kisi khauf se main na darūṅgá.

Háth merá thám, aur kheṅch nazdik Tú Apne,
 Apne nazdik, ai mere Rabb Rahmán;
 Háth merá thám, tá main gumráh na hoūṅ,
 Na Tujhe chhoṅ gir paṛūṅ nághán.

Háth merá thám, ráh bil'kull hai andheri,
 Jab Tere nūr se dil na ho ma'mūr:
 Par jab imán se dekhūṅ us jalál ko,
 Kyá khushi se main gáūṅgá masrūr!

Háth merá thám, jab hūṅ daryá kanáre,
 Jo Tú ne mere 'iwaz kiya pár;
 Ásmáni nūr se tab Tú kar munawwar,
 Tá pár ho pah'ṅchūṅ main us khush diyár. Ámin.

TÚ apni sári fikr
 Aur dil ke dukh ká hál,
 Bharosá púrā rakhke
 Parwardigār par dāl;
 Jo rāsta hai nikāltā
 Hawā aur bādāl ká,
 Wuh tere liye, bhái,
 Rāh bhi nikālegá.

Jo tú yih sachmuch chāhe
 Ki khatir-jama' ho,
 Bharosá púrā rakhke
 Pukār Kḥudāwand ko;
 Hazāron fikreṅ karke
 Kuchh hāth na áta hai;
 Par du'ā māngnewālā
 Kḥudā se pátā hai.

Ai mere Bāp āsmānī,
 Tú, rahm se ma'múr,
 Har waqt bakhūbi jāntá,
 Ki mujhe kyá zarúr;
 Aur jo kuchh mere liye
 Tú jāntá faidamand,
 So Tú zarúr hi degá,
 Jyūn Tujhe hai pasand.

K̤hush-waqt aur k̤hâtir-jama'
 Ab ho, ai meri jân,
 Harchand ab gam ke gâr men
 Tú pañi hai hairân;
 K̤hudâwand rahm karke
 'Ain waqt ke âne par
 Tujhe rihâi degâ;
 Tab tak tú sabr kar.

Ai Munji, taklifât se
 Mujh 'âsi ko chhurâ;
 Pânw mere ko Tú zor de
 Nek râh par chalne kâ:
 Har mushkil men Tú mujhe
 Apni panâh men le;
 Aur maut ke ba'd Tú mujhe
 Bihisht men jagah de. Âmin.

279

C. M.

A. M. 93.

JAB main pukârûn, ai K̤hudâ,
 Tab meri sun Tú le;
 Tú mere úpar rahm kar;
 Jawâb du'â kâ de.

"Tum Mere munh ke tâlib ho;"
 Jab Tú ne yih kahâ,
 "Tere didâr kâ tâlib hûn,"
 Dil merâ bol uñhâ.

Na kabhi mujh se ho rūposh,
 Na muñh Tū mujh se mor:
 Kar meri madad, ai Kḥudā,
 Aur 'āsi ko na chhor.

Gar merā bāp aur meri mān
 Tark karen bhi mujhe,
 Tab bande ko sambhālegā
 Tū kḥātirdāri se.

Muqaddaso, Kḥudāwand kā
 Ham karen intizār:
 Nigāh Wuh ham par karegā,
 Aur baḥshegā qarār. Āmin.

JAB tak, ai mere Bāp Kḥudā,
 Main is pardes mein rahūngā,
 Tū mujhe kahnā yih sikhā,
 Teri marzi ho.

Jis chiz par merā dil nādān
 Ho lagā, Terā hai qurbān;
 Thi Teri baḥshish, Mihrbān:
 Teri marzi ho.

Go mātām mein rahūn tanhā,
 Hoñ maut mein dost 'azīz judā,
 Tau bhi yih karūngā du'ā,
 Teri marzi ho.

Jo saḡht bimári áti ho,
 Aur merá jism kháti ho,
 Yih bát mujhe suháti ho,
 Teri marzi ho.

Gar mere sáth Rúh Teri ho,
 Aur táqat de rúh meri ko,
 Harchand taklif bahuteri ho,
 Teri marzi ho.

Tab apni khwáhish chhoṛúṅgá;
 Jo kuchh Tú cháhe, cháhúṅgá,
 Aur du'á dil se karúṅgá,
 Teri marzi ho.

Aur ákhir ko, jab meri ján
 Ázád ho chhoṛe yih makán,
 Tab gáúṅgá main bich ásmán,
 Teri marzi ho. Ámin.

281

Old H. C. 333.
 A. M. 123.

8 d 8.

A I Báp rahim, Khudá Ḡaffár,
 Ham Tere bande haiṅ kháksár;
 Kar dil men jári Apná pyár.

Tú Dátá hai, ham haiṅ faqir;
 Tú hai buzurg, ham haiṅ haqir;
 Ham kuchh nahin, Tú hai Kabir.
 Zulmát hai pás, par Tú hai Núr;
 Táriki Tujh se hoti dūr;
 Sab gunáh baḡhsh de, ai Ḡafúr.

Ham k̄hālī haiṇ, kar Tū ma'mūr;
 Ham haiṇ gamgin, kar Tū masrūr;
 Ham jāhil haiṇ baḡhsh de shu'ūr.

Ham haiṇ kamzor, par Tū Qadīr;
 Pardesi ham, Tū ho dastgīr;
 Ham haiṇ nāchār, ho Tū nasīr.

Past-hālī se Tū Apne pās
 Āsmān par chain de be-qiyās,
 Tā karen Terī hamd sipās. Amin.

ITMÍNÁN K̄hudā ká
 Misl i daryā hai,
 Sāri mushkilāt par
 Fath pátā hai:
 Kāmil hai, par tau bhi
 Baḡhtā jātā hai;
 Lambā, chauṛā, gahrā
 Hotā jātā hai.

Koras. Qurbat i Yahowáh
 Baḡhshti hai árām
 Ímándār ke dil ko
 Kāmil o tamām.

Us ká dast mubáarak
 Hai 'ajib panáh,
 Dushman ke fasád se
 Kámil árámgháh:
 Fikr aur be-chaini
 Dil se játi hai;
 Mutlaq na ghabráhat
 Wahán áti hai.

Har ek dukh yá khushi
 Úpar hi se hai;
 Chashma e mahabbat
 Us ká sotá hai.
 Apne ko ham saunp den,
 Wuh hai madadgár;
 Wuhi imándár ká
 Hai haqiqi Yár. Ámin.

283

8 8 8 8 8 8.

N. A. M. 340.
 A. M. 174.

HAM ne na Tujhe dekhá jab
 Firotan Tú insán baná;
 Na nazar ki us ghar par, Rabb,
 Jahán Tú bachpan men rahá:
 Par mánte haiñ ki Tú, Rahmán,
 Thá is jahán men Haqq Insán.

Na dekhi Teri saḡht salib
 Us bhiṛ ḡhúnrez ke darmiyán;
 Na suná wuh kalám ‘ajib,
 “Kar inheṇ mu‘áf, ki haiṇ nádán:”
 Par mánte haiṇ, Ḳhudáwandá,
 Ki Tú salib par muá thá.

Na dekhi ḡháli gor, ai Rabb,
 Jis meṇ Tú dafn húá thá;
 Na Tujhe dekhá, gor se jab
 Thá niklá Tú, Jo muá thá:
 Tau bhi hamará hai imán,
 Ji uṡhá Tú, ai Rabb, bi’sh shán.

Na dekhá wuh ‘ajib Su‘úd,
 Jab Tú ásmán par chaṛhtá thá,
 Jab Tujhe karte the sujúd
 Rasúl; ki Tú hai Haqq Ḳhudá:
 Par karte haiṇ yaqin ki Tú
 Thá chaṛhá un ke rú ba rú.

Ab ham se Tú poshida hai,
 Go barakat detá hai yaqin;
 Terá jalál nádida hai;
 Ásmán par Tú hai taḡht-nishín:
 Tau bhi ham rakhte haiṇ imán,
 Ki Tú phir áegá bi’sh shán. Ámin.

8787 D.

E. H. 514.

A. M. 523.

KAUN hai yih? ek chhoṭa bachchá,
 Beṭá hai kunwári ká;
 Charní hai Us ká pingúrá,
 Us ká ghar hai yih sará.
 Yih hai kull jahán ká K̲h̲áliq,
 Áyá 'ajab tarah se;
 Yihi hai insán ká Málík
 Abad tak aur azal se.

Kaun hai yih? mard i gamnák hai,
 Jo gunáh ke sabab se
 Rotá huá, thaká mánda,
 Chaltá hai udási se.
 Hai hamará pyará Munjí,
 Ab Wuh huá takht-nishín;
 Apne sáth Wuh legá hamen,
 J'ān na koi hai gamgín.

Kaun hai yih Jo bándhá huá
 Mára piṭá zulm se,
 Thatthe men uráyá huá,
 Chaltá hai dileri se?
 Hai hamará pák K̲h̲udáwand,
 Chashma har ek fazl ká;
 Magar Munsif bhi hai 'ádíl,
 Aur 'adálat karegá.

Kaun hai yih Jo ab hai múá
 Is salib par zillat se,
 Maskhará banáyá húá
 Dunyá ki sharárat se?
 Hai Kḥudá, Hayát ká Málík,
 Pyará Apne logon ká;
 Hákim, Wáhid aur Mubárák
 Kull jahán ká Sháhansháh. Ámín.

285

I I I I I 5.

E. H. 335.

A. M. 214.

YISÚ' Masihá, agar Tú na átá,
 Aur Terá lahú mujhe na bachátá,
 Is kḥwár láchár par kis ko rahm átá?
 Kis pás main játá?

Tere bagair gam merá be-niháyat,
 Par Tere pyár se meri hai kifáyat;
 Meri har waqt Tú kartá hai himáyat;
 Tú hi panáh hai.

Terá main rahún 'umr bhar, Masihá;
 Takyá main karún 'Tujhi par, Masihá;
 Meri sadá hidáyat kar, Masihá;
 Ámin, Masihá. Ámin.

286

7 6 7 6 D.

A. M. 186.

MASÍH zarúr hai mujhe;
 Main bará gunahgár;
 Dil merá hai andherá,
 Álúdá aur badkár;

Sirf Yisú' hi ke khún se
 Dil ki safái hai;
 Is sabab se Masih ki
 Har waqt duháí hai

Masih zarúr hai mujhe;
 Main hún bahut kangál,
 Musáfir aur pardesi,
 Garib bhi aur tang-hál:
 Masihá, Terá karam
 Nit rahe mere sáth;
 De táqat mere páñw ko,
 Aur thám le mere háth.

Masih zarúr hai mujhe;
 Wuh mere dil ká Yár;
 Hamdard hai mere dil ká,
 Utártá merá bár:
 Sambháltá hai Wuh mujhe,
 Jab dukh ká zikr hai:
 Mere Masih ke dil ko
 Nit meri fikr hai.

Masih zarúr hai mujhe;
 Har roz Wuh hai zarúr;
 Ai Yisú', Apne faiz se
 Tú mujhe kar ma'múr:
 Sukúnat Rúhu'l Quds ki
 Ho mujh men 'umr bhar;
 Ki Tujhe khúb main jánún,
 Hidáyat meri kar.

Masih zarūr hai mujhe;
 Ai Yisú', pyár hai Tú,
 Jald Tujhe dekhne páuñ
 Ásmán par rúbarú.
 Tab jitne fere log haiñ,
 Teri guroh sharif,
 Main un men milke gáuñ
 Hamd Teri aur ta'rif. Ámín.

287

7 8 7 8 7 7.

R. M. 37.

YISÚ' meri ummedgáh,
 Ásrá aur Naját-dihinda,
 Jis par meri hai nigáh,
 Murdon se phir húa zinda;
 Pas tasalli pátá hún:
 Maut se kyún ghabráta hún?

Yisú' zinda hai; Us se
 Pátá hún ummed naját ki;
 Jahán Ap Wuh hai, mujhe
 Jagah degá aur hayát bhi:
 Main to 'azú hún Us ká:
 'Azú ko Sir chhoregá?

Yisú' men main hún paiwand
 Pák mahabbat aur imán se:
 Us se, Jis ká hún dil-band,
 Liptá rahún dil o ján se;
 Maut ki talkhi kyún mujhe
 Us se judá kar sake?

Sach, main jism hun aur khak,
 Khak to khak hi men mil jati;
 Par is se na hun gamnak.
 Ki qiyamat chali ati;
 Tab main khak se uthunga,
 Aur Yisu' ko dekhunga.

Han, Najat-dihinda ko
 Dekhengi yih ankhen meri;
 Tujh pas, Yisu', sada ko
 Paunga main dil ki seri:
 Jo hai fani aur zalil,
 Hoga daim aur jalil.

Khush o khurram ab tum ho,
 Jitne 'azu ho Yisu' ke;
 Wuh jilaega tum ko
 Qabr se; pas gam ko chhorke
 W'ah lagao dil o jan,
 Jahān Yisu' hai pur-shan. **Amia.**

288

777777.

A. M. 193.
 N. A. M. 534.

YISU', mere jani dost,
 Andhi chalti hai ba-zor;
 Tere pas main bhagta hun,
 Maujen uthi hai ba-shor;

Jab tak chale yih túfán,
 Merí ár ho, Kháwindá;
 Ákhir Tú salámati se
 Merá berá pár lagá.

Meri hai Tú já' panáh,
 Meri ján ko rakh be-ḍar;
 Tú na tanhá mujhe chhoṛ,
 Mujhe khátir-jama' kar;
 Merá Tú bharosá hai,
 Merá hámi, ai Khudá;
 Tale Apne paron ke
 Apne bande ko bachá.

Jo kuchh mujhe ho darkár
 Tujh men hai maujúd tamám;
 Tú mujh thake mánde ko,
 Bár-bardár ko de árám;
 Terá nám hai rást aur pák,
 Main nápak hún aur majbúr;
 Main gunáh se ladá hún;
 Par Tú fazl se ma'múr.

Apne be-hadd rahm se
 Mere sab gunáh kar mu'áf;
 Rúhu'l Quds ke asar se
 Kar Tú mere dil ko sáf:
 Tú hayát ká chashma hai,
 Zindagi ká hai daryá;
 Mere andar jári ho;
 Bahtá rah lá-intihá. **Ámin.**

YISŪ', Tú hai meri ás,
 Átá hūṇ main Tere pás;
 Áb aur ḡhūṇ jo bahe the
 Tere chhide pahlú se,
 Wuh gunáh kí dawá ho
 Dozaḡh se bacháne ko.

Meri mihnāt hai be-kám;
 Rone se dil be-árām;
 Milti haiṇ sirf taklifāt;
 In se nahīṇ hai najāt;
 Mihnāt meri hai be-kár,
 Jo na ho Tú madadgár.

Ḳháli háth main átá hūṇ,
 Ḳuchh bhi nahīṇ látá hūṇ;
 Nangá hūṇ, faqír bad-hál;
 Mujh náchār ko kar nihál;
 De Tú mujhe sáf poshák,
 Kar Tú mere dil ko pák.

Andhá hūṇ; Tú faẓl se
 Bande ko binái de:
 Najis hūṇ; najásat ko
 Dho, ai Yisū', use dho;
 Ná-tawán ko rahm se
 Tawánái baḡhsh Tú de.

Jab tak rahe mujh meñ dam,
 Jis waqt áe maut ká gam,
 Jab qiyámat barpá ho,
 Aur Tú áe hashr ko.
 Yisú', mujhe tab bachá;
 Apni áñ meñ tab chhipá. Ámin.

ADMI sáre gunahgár the,
 'The wuh mullis aur náchár;
 Yisú' un ki hálat dekhke
 Huá un ká madadgár:
 Yisú' áyá
 Tá bacháe 'ási ko.

Yisú' hai Naját-dihinda,
 Mere dil ká hai mahbúb;
 Us se hun main kyún sharminda,
 Garchi huá Wuh maslúb?
 Yisú' múa
 Tá bacháe 'ási ko.

Sab gunáh aur gaffat meri,
 Ai K̤hudáwand, mu'áf farmá;
 Detá hun duháí Teri;
 Fazl kar mujhe bachá:
 Tú ji uthá
 Tá bacháe 'ási ko.

Yisú', kásh ki sachchá láen
 Kull insán Tujh par imán,
 Tujh se sab naját ko páen,
 Jáen ákhir bich ásmán:
 Wuh hai jitá
 Tá bacháe 'ási ko. Ámin.

291

989888.

E H. 458.
 R M 45.

AB main ne páyá us Chaṭán ko,
 Jo hai imán ki langargáh;
 Masih ke zakhmon men yaqinan
 Ján meri páti hai panáh:
 Nit qáim rahti yih Chaṭán,
 Jab nest bhi hon zamin ásmán.

Ai Báp, yih Teri dáim rahmat
 Hai báhar sáre fahm se:
 Qabúl Tú kartá gunahgár ko
 Niháyat karam aur rahm se;
 Pidrána shafqat se ma'múr
 Hai Terá dil, 'aziz Ḡafúr.

Ki ham halák hon Tú na cháhtá,
 Par Beṭá bakhshá pur-piyár;
 Naját ko utrá Wuh zamin par,
 Aur ab ásmán par hai tájdár:
 Wuh dil ke dar par átá hai,
 Aur zor se khatkhatá hai.

Ai pyár Iláhi, kyá 'amīq hai,
 Samundar sá, apár atháh!
 Nārāsti meri dhāñpi gayi,
 Miṭāe gaye sab gunáh:
 Masih kā khūn hamesha ko
 Pukártá, "Rahmat, rahmat ho."

Is rahmat par main dil aur jān se
 Bharosá karūngá mudām,
 Har waqt, har hál mein is Chaṭān par
 Main pátá 'umr bhar qiyām:
 Is bāt se sadá hūñ masrūr,
 Khudá hai rahmat se ma'mūr. Ámin.

IMÁN kā langar hai Masih;
 Salāmati meri hai sarīh:
 Gar chalá karen bhi tufán,
 Aur dushman ho tamām jahán,
 To main kab jumbish khāūngá,
 Jo Us par āsrá dharūngá?

Masih hamāri hai panáh,
 Hai Usi se najāt ki rāh;
 Us par bharosá merá hai,
 Ki Us kā faiz bahuterá hai:
 Aur khāss tasalli ki yih bāt,
 Masih ki maut se hai hayāt.

Autár Wuh leke áyá hai,
Hamará bojh uṭháyá hai;
Gunáhi ko mere kiyá dūr,
Bakhsháe mere sab qusūr:
Imán jo Us par látá hai,
Khalási wuhí pátá hai. Ámin.

293

R. M. ६२

KAUN ásmán par merá,
Yisú', magar Tú?
Na zamín par koi merá
Dil-nihád hai, magar Tú:
Tere pás bharpúri,
Kḥushi, barakat, ulfat kī ma'múri.

Agar Tú ho merá,
Chhoṛúṅgá sab kuchh;
Rahúṅgá main banda Terá,
Tujhe chhoṛ sab jānún tuchh:
Tere pichhe ho lūṅ,
Chauri rāh par bhīṛ ko jāne deūṅ.

Jahán Tú hí hotá,
Wahán merá ghar;
Sári ni'maton ká sotá
Tujh meṅ pátá sarásar:
Bháiyon se mil jáke
Hamd karúṅgá Tere taḡht ke áge. Ámin.

MASÍH ká lutf aur lahú pák
 Hai merí zinat ki poshák;
 Main us ko pahine sarásar
 Húngá maqbúl K̲hudá ke ghar.

Masih par merá hai imán;
 Main kyūnkar hoūn pashemán?
 Mu'áf hūe mere sab gunáh;
 Main kabhi húngá na tabáh.

Jo dastáwez Shari'at ki
 Mere k̲hiláf maujūda thi,
 Us ko K̲hudāwand Yisú' ne
 Miṭai Apne lahú se.

Barra halim aur faiz ma'mūr,
 Be-'aib Jo thá, aur be-qusūr,
 Salib par húa Jo zabih,
 So merá Munji hai Masih.

Masih ne dukh jo sahá thá,
 Masih ká k̲hūn jo bahá thá,
 So gunáh ká kaffára hai,
 Aur meri jān ká chára hai.

Merá bharosá sarásar
 Hai sirf Masih ke lahú par:
 Hān, jīte jī aur martī ān
 Us hī par merá hai imán. Āmin.

295

C. M.

A. M. 247.

MASÍHÁ, gar Tú merá ho,
 To dín aur dunyá ki
 Har achchhi ni'mat bande ko
 Be-shubha milegi.

Masihá, gar Tú merá ho,
 Jo mujhe hai zarúr,
 Yá dukh, yá sukh, yá jo kuchh ho.
 Sab mujhe hai manzúr.

Masihá, gar Tú merá ho,
 Satáe go Shaitán,
 To us se darún káhe ko?
 Main rahtá bá-amán.

Masihá, gar Tú merá ho,
 Khush-dil main rahúngá:
 'Aziz bhi mujhe chhoreñ to
 Main chupká sahúngá.

Masihá, gar Tú merá ho,
 Kyün darún maut se bhi?
 Tab khauf na hogá bande ko,
 Ki maut hai zindagi. Amin.

296

II II II 5

A. M. 214.

NA koi ráh, na koi zindagi hai,
 Na koi aur biná mu'áfí ki hai,
 Na koi aur ummed tasalli ki hai
 Magar Tú, Yisú'.

Kam hai imán, aur kam hai meri táqat,
 Par cháhtá hūn, Khudáwánd, Teri qurbat,
 Aur dil o ján se kartá baṛi minnat;
 Sun meri, Yisú'.

Hai Tú Hayát, go main hūn mará húa,
 Dil Terá hai bhi pyár se bhará húa,
 Aur dunyá meṇ na koi Munjí húa
 Magar Tú, Yisú'. Ámir.

A I Khuda ke Bete,
 Narm dil aur halim,
 Bandon ki faryád sun,
 Ai Yisú' karim.

Sab gunáh mu'áf kar,
 Qaid se kar ázád;
 Har ek chhipe but ko
 Dil ke kar barbád.

Ham ko kar pákiza,
 Dil meṇ pyár barhá;
 Ham ko kheñch, ai Yisú',
 Apne pás chaṛhá.

Safar bhar dastgir ho,
 Tú hai Ráh aur Núr,
 Yahán ki zulmát se
 Apne pák huzúr.

Ai Kḥudá ke Bete,
Nārm dil aur halīm,
Bandon ki faryād sun,
Ai Yisú' karīm. Āmin.

298

10 10.

A. M. 537.

KYÁ dunyá meṇ hai kámil itminán ?
Yisú' ke Kḥún se dil ko hai amán.

Kyá itminán, mashaqqat jab hai saḡht ?
Yisú' ke kám jo kare, hai nek-baḡht.

Kyá itminán, jab áe gam ki dhár ?
Yisú' ki god meṇ sadá hai qarár.

Kyá itminán, jab pyáre sab haiṇ dūr ?
Yisú' hai un ká aur hamará nūr.

Kyá itminán, andheri jab hai ráh ?
Yisú' hai rakhtá taḡht par se nigáh.

Kyá itminán, jab pás hai maut aur gor ?
Yisú' ne nest kar diyá maut ká zor.

Hogá tamám jald dunyá ká tufán,
Aur Yisú' degá kámil itminán. Āmin.

CHAIN o amán hai Tujh pás,
 Yisú, 'azíz Chaupán;
 Tere piyár se mujhe
 Hai khushí be-páyán;
 Suno, firishte gáte
 Ásmán se khush-ilhán;
 Un ki shirín áwáz se
 Dil merá hai shádmán.

Kull dil ki paresháni,
 Khatre aur sab gunáh,
 Dunyá ke imtilhán se
 Tù meri hai panáh:
 Sári taklif aur dukh ko
 Tù ham se kartá dúr;
 Aur thoṛi der tak roná
 Yahán par hai zarúr.

Yisú' salib par múá;
 Wuh meri hai panáh;
 Wuhí chaṭán hai meri,
 Ásrá aur ummedgáh;
 Yahán imán se Us ká
 Kartá hun intizár,
 Jab tak na din ki raushni
 Úpar se ho áshkár. Ámin.

300

C. M.

A. M. 487.

E K chashma sháfi jári hai
 Masih ke lahú ká;
 Jo us men gusl pátá hai
 Zarúr sáf howegá.

Wuh chor jo huá thá maslúb,
 So us men huá pák;
 Main bhi us men naháne se
 Pák hunjá aur be-bák.

Barre 'aziz, Tú Apná khún
 Har waqt muassir kar,
 Jab tak Tere kharide sab
 Na áen Báp ke ghar.

Mere gunáh Tú dhoegá,
 Ai Yisú', sarásar;
 Aur Tere rahm ki ta'rif
 Main karún 'umr bhar.

Phir marte waqt jab yih zabán
 Zamin par hogi band,
 Tab Tere nám ko karúngá
 Ásmán par main baland. Ámin.

Gazal.

301

Dil hai gunáh ke bár se bezár, ai Masih:
 Marte haiñ Tere tálib i didár, ai Masih.

'Isyān ke gam ki rahti hai dil mein sadā khalish;
Har dām khaṭaktā rahtā yih khar, ai Masih.

Dunyā ke ham pe par gaye uljhāwe saikron:
Is dām mein hue haiṅ giriftār, ai Masih.

Tere siwāe dām i alam mein be yās o gam
Koi nahīn hamārā madadgār, ai Masih.

Bauchhār har taraf Teri rahmat ki hoti hai:
Abr i karam hai Ap ki sarkār, ai Masih.

Dunyā mein, Tere dāman i rahmat ko chhoṛkar,
Jāe kahān mujh aisā gunahgār, ai Masih?

'Izā uthāi Kḥud, hamēn 'isyān se di najāt:
Tujh sā koi nahīn hai wafādār, ai Masih.

302

Mire dil mein yād Usi ki hai,
Mire lab pa Us kā hi nām hai,
Jo rafiq aur mūnis i 'āsi,
Jo Shafi' i roz i qayām hai.

Main kalima gair kā kyūn parhūn ?
Bhalā zai' waqt ko kyūn karūn ?
Mere lab pa kalima Usi kā hai,
Jo azal se Haqq kā Kalām hai.

Kiyá sair i dair o haram kabhi,
Kabhi kuchh hawá aur hawas rahi..
Magar ab to ráh wuh mil gayi,
Ki jo maqsad apná tamám hai.

So yih ráh garchi hai pur-ḡhatar,
Hai hazáron tarah ká is men ḡdar,
Tú baḡh áge, fíkr na zará kar,
Ki Masih terá Imám hai.

Jo tú ḡháli háth hai, ai gadá,
Dar i wá pa tú bhi Úsi ke já;
Tujhe ḡháli háth na pheregá,
Ki baḡhshish Us ki to 'ámm hai.

Mire dág i qirmizi jítne the,
Tere ḡhún i pák se dhul gaye,
Kabhi hogá Tujh se na be-wafá,
Ki yih ḡhún-ḡharidá gulám hai.

Sar i ráh tú jo hai so rahá,
Bhalá kab maqám na pahunḡhegá?
Mere dil, nind se uḡh zará,
Ki qarib á gayi shám hai.

Gazal.

303

Jab Tere ham, Masih, parastár ban gaye;
Dunyá ki to nazar men gunahḡár ban gaye.

Jitne yagáne apne the, begáne ho gaye;
The yár jitne apne, wuh agyár ban gaye.

Chhūte agar to chhūten nahiñ fikr kuchh hamen,
 Jab Áp khud hamāre madadgar ban gaye.
 Jān apni jis ne di hai Masihā ke wāste,
 Wuh zindagi ke wāris o haqqdār ban gaye.
 Maslūb hoke Áp ne yih martaba liyā,
 Roz i jazā ke Mālik o Mukhtār ban gaye.
 Yisū' gani hai aur saḡhi Us ki zāt hai;
 Muflis jo āe Us kane zar-dār ban gaye.
 Be-din jitne āe Masihā ke rūbarū,
 Us ke tufail sāre wuh dindār ban gaye.
 Yisū' ke faiz i 'āmm se jannat kā dar khulā;
 Bande bhi magfirat ke saziwār ban gaye.

Gazal.

304

Gunāhon se dil men baḡi bekali hai,
 Masihā se lekin tasalli mili hai.
 Uṭhāe nahiñ bojh uṭhtā gunāh kā,
 Na bunyād us ki hilāe hili hai.
 Hazāron 'ilāj us ke lāe 'amal men,
 Na tadbir koi hamāri chali hai.
 Ugā hai wuhi jo ki boyā thā dil men,
 Usi naḡhl ki shāḡh phūli phali hai.
 Jo āyā Tire dar pa, ai pāk Yisū',
 Panāh us ko beshakk Tujhi se mili hai.
 Nahiñ koi kūcha bache jis men 'āsī,
 Magar khāss, Yisū', tumhāri gali hai.

*Gazal.***305**

Dar i pāk se phirke main jāūn kahān ?
Kahīn dard i gunāh ki dāwā hi nahīn.

Tape jurm se zār o nahif hūā;
Mujhe aur dāwā se shifā hi nahīn.

Tirā nām hai marham i zaḡhm i dili;
Yih ḡhabar mujhe Rūhu'l Quds se mili.

Tirī zāt hai mazhar i rāz i ḡhafi;
Koi Tujh sā jahān meṇ hūā hi nahīn.

Main ne 'umr bhar apne gunāh hi kiyā;
Mujhe baḡhshiye, ai mere bār i Ḳhudā.

Tire āge main hotā hūṇ 'arz-rasān;
Ki siwā Tere aur Ḳhudā hi nahīn.

Tū ne saikroṇ murdoṇ ko zinda kiyā;
Tū ne sadhā marizoṇ ko baḡhshi shifā.

Jo ki rutba Ḳhudā se hai Tujh ko milā,
Kisi aur nabī ko milā hi nahīn.

Jinheṇ nām se Mere hai bugz sadā,
Unheṇ jald Tū Apnā karishma dikhā.

Unheṇ Rūh i Muqaddas kar Tū 'atā,
Jinheṇ ḡhauf Ḳhudā kā zarā hi nahīn.

Dil o jân se bharosâ Tujhi pe rakhûñ;
 Dam i naza' zabân se Masihâ kahûñ.

Tere bandon ke main bhi shumâr men hûñ;
 Meri is se ziyâda du'â hî nahîñ.

Yih jahân hai 'âlam i ranj o 'inâ;
 Bhâi, na dil apnâ yahân pe lagâ.

• Na rahegâ yahân par, na koi rahâ;
 Ki hai rahne ki yih to sarâ hî nahîñ.

Gazal.

306

Marizo, ab sambhal baitho, Masihâ ki awâi hai;
 Parâ hai shor duniyâ men, najât 'âlam men âi hai.

Habibo, mat karo merâ 'ilâj, ab tum tabibâna;
 Shifâ ke wâste meri Masihâ hi dawâi hai.

Phirâ saktâ hai mujh ko kaun ab Us ki mahabbat se ?
 Hamâre wâste Jis ne ki jân Apni laṛâi hai.

Chhuṛâyâ Jis ne sab bandon ko 'âlam ke gunâhon se,
 Usi ke hâth se mumkin hamâri bhi rihâi hai.

Na kar ab dūr mujh ko, âi Masihâ, Apne qadmon se;
 Gawârâ ab mujhe mumkin nahîñ Terî judâi se.

Uṭhâyâ dil ko lo main ne hai ab is dâr i fâni se;
 Safar mulk i baqâ kâ hai Ḳhudâ se lau lagâi hai.

Du'a.

307

10 10.

H. C. 272.

Nit du'a kar, ki du'a men har bár
Ilâhi Rûh hai terâ madadgâr.

Nit du'a kar; gunâh kâ marz haulnâk
Masih ke khûn se dûr hai, aur dil pâk.

Nit du'a kar; hai चाहति ruh udâs
Yûn du'a karke Bâp ke takht ke päs.

Nit du'a kar; ho dil terâ ranjûr,
Du'a se ranj aur dahshat hoti dûr.

Nit du'a kar jis waqt tû ho shâdmân;
Hain tere sâth firishte khush-ilhân.

Nit du'a kar rafiқ jab hon judâ;
Chain baқhshti hai rifâqat i Khudâ.

Dunyâ hai hech aur fâni sarâsar;
Baqa ko dhundhke sadâ du'a kar. Âmin.

308

D. L. M.

S. S. 316.
O. S. S. 48.

MUBÂRAK naubat du'a ki,
Jab chhorke fikr duniyawi
Main apne Bâp ke pâk huzûr
Sab Us se mangûn jo zarûr:
Du'a se dukh aur gam ki ân
Tasalli pâti meri jân;
Âzmâish se bhi bachtâ hun,
Jab du'a karke jagtâ hun.

M ubárah naubat du'á ki,
 Jab apne Báp ke wa'de ki
 Yád kar main sochtá Us ká pyár,
 Aur barakat ká hun ummedwár.
 "Tú Mere munh ká talib ho:"
 Yih sun main dhundhtá Usi ko,
 Aur apni fikr sarásar
 Du'á men dáltá Usi par.

Mubárah naubat du'á ki,
 Us se taskin aur tázagi
 Ho meri, jab tak bich ásmán
 Ná páun abadi makán:
 Tab khák se uthke Yisú' pás
 Núrání páun main libás,
 Masih ko dekhkar rúbarú
 Hun Us ki manind hú ba hú. Ámín.

YISÚ', rahmat se ma'múr,
 Chashma e hayát aur núr,
 Kháliq, qudrat se bharpúr,
 Ham par rahm kar.

Yisú', qawí aur rahmán,
 Muflis húa Jo insán,
 Barra húa Jo qurbán,
 Ham par rahm kar.

Yisū', takht par ab nishin,
 Yisū', Rabbu'l 'ālamīn,
 Aur Sultānu's salātin,
 Ham par rahm kar.

Yisū', barā munsif, Jo
 Āegā 'adālat ko,
 Sadā mutawajjih ho;
 Ham par rahm kar. Āmin.

310

II II II 5.

A. M. 214.

MĀLIK hayāt ke aur najāt hamāri,
 Hādi jahān ke aur ummed hamāri,
 Sun aur qabūl kar iltijā hamāri,
 Hāmi hamāre.

Hālat hamāri hai to kḥwār o kḥasta,
 Dushman haiṇ wāste jang ke kamar-basta,
 Hamen na hargiz hone de shikasta,
 Hāfiz hamāre.

Jab hai lāchāri, Tū hamen bachā le,
 Hamen panāh de, jab Shaitān āzmā le,
 Ham par na maut na dozaḥ gālib āe,
 Munji hamāre.

De Apni madaḍ ki ham fath pāen ;
 Bakhsh un ko mu'āfi jo hamen satāen ;
 Rāhat āsmān par ākhir ko ham pāen,
 Mālik hamāre. Āmin.

YISŪ', Tū karīm hai,
 Hamdard o halīm hai;
 Hāmi pāk, lihāz kar
 'Ājiz ki āwāz par.

Zindagi-baḡhshinda
 Aur Najāt-dahinda
 Tū, Masih maslūb, hai,
 Jān kā Tū mahbūb hai.

Teri pāk salīb par
 Nazar main garīb kar
 Jhuktā hūṇ imān se,
 Māngtā dil aur jān se.

Wāste Apne dukh ke
 Mujh bechain ko sukh de;
 Terā ḡhūn hai kāfī,
 Mujhe de mu'āfī.

Apne baḡe pyār se
 Bekas ko qarār de ;
 Ḡam aur ḡhauf sab dūr kar,
 Mujhe phir masrūr kar.

Rahbarī kar merī;
 Chāhūṇ qurbat Teri ;
 Dekh garīb rāhgir ko,
 Hāfiz aur dastgir ho. Āmīn.

312

8 8 6 8 8 6.

A. M. 276.

TÚ Málík hai, K̤hudáwandá,
 Aur chashma sári k̤húbi ká;
 Tú madad meri kar;
 Jab dukh aur dard se hūṇ hairán,
 Musibat se dil pareshán,
 Ai Rabb, yád meri kar.

Jab merá dil ho be-árám,
 Jab Tere liye hūṇ bad-nám,
 Tú madad meri kar;
 Jab mujh par áe imtihán,
 Gunáh satáe aur Shaitán,
 Ai Rabb, yád meri kar.

Ki Terá banda wafádár,
 Aur ákhir tak ho imándár,
 Tú madad meri kar:
 Har jagah aur har hálát meṇ,
 Waqt maut ke, aur 'adálat meṇ,
 Ai Rabb, yád meri kar. Ámin.

313

7 6 7 6

A. M. 405-

KHUDÁYÁ, Apni ráheṇ
 Mujh 'ási ko dikhlá;
 Aur mujhe Apne ráste
 Sadáqat ke batlá.

Tú merá hai Munajji,
 Ḳhudáwandá rahim;
 Mañ muntazir hún Terá:
 Tú mujhe de ta'lim.

Hai kámil Terá fazl,
 Aur rahmat hai 'azim:
 Tú Apne hilm ko yád kar,
 Jo Tujh meñ hai qadím.

Jawáni ki ḵhatáen
 Jo meri haiñ sadhá,
 So Apne nám ki ḵhátir
 Na kabhi yád farmá.

Tú baḵshshne meñ gunáh ke
 Hai 'ádil aur rahim;
 Tú detá hai garib ko
 Naját ki pák ta'lim.

Sadáqat aur mahabbat,
 Ai Rabb, hai Teri ráh;
 Tú Apne nám ki ḵhátir
 Baḵsh mere sab gunáh. Ámín.

314

8787

Stainer's Crucifixion 20.

RAHM se ma'múr, Masíhá,
 Bande par Tú kar nigáh;
 Merá núr Tú hai, Ḳhudáwand,
 Sáf dikhá naját ki ráh.

Main naját ki ráh se phirá,
 Bhará hún gamgini se ;
 Tere pánw par ab main girá;
 Dukhi ko tasalli de.

Kidhar bhágún main, Masihá?
 Kar Tú meri 'arz manzúr;
 Mere dil ki be-qarári
 Faqat Tujh se hogi dúr.

Dunyá hai tárik bin Tere,
 Raushni na chamakti hai;
 Dil ki raushni aur tasalli
 Tujh hi se mil sakti hai.

Tujh par merá hai bharosá;
 Hai naját sirf Tere pás;
 Apne faiz se mujhe bakhsh de
 Abadi mau'úd mirás. Ámin.

315

9898.

H. C. 38.

MASÍH se meri hai duháí;
 Masihá, meri khabar le:
 Masih se meri hai rihái;
 Masihá, meri khabar le.

Tárikí mere dil par chháí
 Shaitán ke ghabrá dene se;
 Dekh, khauf o dahshat dil men áí :
 Masihá, meri khabar le.

Salib par Tú ne maut jo pái,
 Aur phir ji uthá qabr se,
 Naját ki ráh is se banái;
 Masihá, meri khabar le.

Ímán aur pyár ki kull khoṭái.
 Aur sab gunáh ke jabr se,
 Masihá mujhe de rihái;
 Masihá, meri khabar le. Ámin.

JAB Tere áge, ai Kḥudá,
 Main jhukkar minnat kartá hūṇ;
 Masih ki maut ko yád farmá,
 Aur Us ki khatir meri sun.

Na yád kar mere sab gunáh,
 Aur mere dāg har tarah ke;
 Par mujhe dho, Kḥudāwandá,
 Masih ke kḥún baháe se.

Yád kar ki Terá banda hūṇ.
 Aur baná Tere háthoṇ se;
 Gunáh ki taraf máil hūṇ,
 Aur ghirá saḡht ázmáish se.

Aur Pák Kalám bhi yád farmá
 Aur Apne wa'de mihrbān,
 Ki suntá hai Tú har du'á,
 Aur magfirat hai Teri shán.

Na yád kar zidd jo main ne ki
 Sáth Tere, qasdan, be-hisáb,
 Par gam aur zári Yisú' ki;
 Wuh mere liye de jawáb.

Na band haiñ Teri áñkh aur kán,
 Háth kháli nahin táqat se;
 Dekh, házir hún, ai Mihrbán,
 Dekh, rahm karke madad de. **Ámin.**

317

S. S. 577.
 O. S. S. 64.

TÚ mujhe hai zarúr,
 Ai Yisú' mihrbán;
 Teri áwáz hi se
 Hai kámil itminán.

Koras. Rabb, mujhe Tú darkár hai,
 Dil merá be-qarár hai;
 De barakat, ai Khudáwand,
 Main áyá Tere pás.

Tú mujhe hai zarúr,
 Har roz mujhe sambhál;
 Kámyáb na ho Shaitán,
 Gar rahe Tú rakhwál.

Tú mujhe hai zarúr,
 Ki rásta hai tárik,
 Aur bátíl zindagi,
 Gar Tú na ho nazdik.

Tú mujhe hai zarúr;
 Rúh se hidáyat kar,
 Aur ni'mateñ mau'úd
 Mujh ko 'ináyat kar.

Tú mujhe hai zarúr,
 'Azíz Khudáwandá,
 Pas mujhe Apná kar,
 Aur merá ho sadá. Ámin.

BARAKATEN Tú hai barsáta
 Já ba já faiyázi se;
 Mujhe táza kar, Khudáwand,
 Mujh par búndey pañe de,
 Mujh par bhi.

Chhor na mujhe, Báp ásmáni;
 Hún na láiq fazl ke:
 Mujh par bhi ho mihrbáni,
 Mujh par rahm hone de,
 Mujh par bhi.

Chhor na mujhe, Yisú' pyáre,
 Merá dīl qabūl kar le;
 Sabhon ko Tú hai bulátá:
 Mujhe bhí pás áne de,
 Mujhe bhi.

Chhor na mujhe, Rūh i Qādir,
 Andhe ko bināi de;
 Tū mu'āfi ki hai muhr;
 Mujh par muhr hone de,
 Mujh par bhi.

Kyā main gaflat kartā rahā,
 Beparwā hun muddat se,
 Dunyā par bhi dil lagāyā ?
 Ab mu'āfi mujhe de,
 Mujhe bhi.

Bāp kā pyār jo hadd se bāhar,
 Khūn kā asar Yisū' ke,
 Rūh ki tāqat pāk, zorāwar,
 Mujh par gālib hone de,
 Mujh par bhi.

Chhor na mujhe, ai Khudāwand,
 Qurbat aur mu'āfi de;
 Ab hai jāri zinda chashma;
 Ab Tū barakat mujhe de,
 Mujhe de. Āmīn.

319

6 4 6 4 D,

HAYĀT ki roti de
 Mujh ko, Khudā,
 Jaise Galil mein bhi
 Tū detā thā:

Kalām i pāk men main
 Dekhtā Tujh ko;
 Main pyāsā hūn Terā,
 Hayāt-baḡhsh Jo.

Hayāt ki roṭi hai
 Tū, ai Ḳhudā;
 Haqq Terā hai kalām;
 Mujh ko bachā:
 Bhej Apnā faẓl o nūr,
 Aur raushni de,
 Tā mánūn Teri bāt
 Mahabbat se.

Bhej Apnā Rūh i Pāk
 Mujh par, Ḳhudā;
 Wuh meri āṅkhon ko
 Sāf kholegā:
 Rāz i Ḳhudā hai Tū,
 Kalām Ullāh;
 Kar Apne ko āḥkār,
 Mālik Ḳhudā.

Haqq ki Tū roṭi de,
 'Aziz Ḳhudā,
 Jaise Galīl men bhi
 Tū detā thā:
 Qaid se mujhe chhuṛā,
 Aur kar āzād;
 Ārām tab pāūṅgā,
 Aur hūṅgā shād. Āmin.

320

8884.

E. H. 29.
A. M. 19

A I Yisú', mujh par kar nigáh,
 Ki main hún bahut be-áram;
 Tú chashma hai tasalli ká,
 Aur pák áram.

Aur safar se, Khudáwandá,
 Kamzor ab húi meri ján;
 Hún tálib Teri madad ká;
 Tú hai tawán.

Aur dartá hún main ráste se,
 Rát hai andheri, ghar hai dúr;
 Ab raushni bakhsb, tashaffi de,
 Ki Tú hai núr.

Gunáh se dabá húa hún,
 Har waqt satátá hai Shaitán;
 Panáh main Tujh se mángtá hún,
 Aur itminán.

Jab pahunchún maut ki wádi par,
 Jab jánâ pâr hai mujhe bhi,
 Haṭá Tú maut ká sárâ ḍar,
 Ai Zindagi.

Aur hájat har ek bande ki
 Tú, Yisú', rafa' kartá hai;
 Kyá maut hi ho, kyá zindagi,
 Tú merá hai. Ámin.

321

C. M.

H. C. 394.

KHUDĀYĀ, meri khabar le,
 Aur meri madad kar;
 Har waqt, har hāl, har tarah se
 Tū meri madad kar.

Jo māl se hūṇ main mālāmāl,
 Dāl mere dil mein dūr;
 Jis waqt main hūṇ garib, tang-hāl,
 Tū meri madad kar.

Har gaffat se, Khudāwandā,
 Main bachūṇ 'umr bhar:
 Mujhe khatāon se bachā;
 Tū meri madad kar.

Sab jālon par is dunyā ke,
 Shaitān ke phandon par,
 Mujh 'āsi ko Tū galba de;
 Tū meri madad kar.

Aur jis waqt merā marnā ho,
 Mitā sab khauf o dār:
 Tū de panāh mujh 'ājiz ko,
 Aur meri madad kar. Āmin.

322

13 13 13 13.

A. M. 133.

JAB ki koi Tere pās apnā bojh utāre,
 Dil gunāh se ho udās, rahm ki panāh le;
 Jab ki koi, ai Khudā, Terā nām pukāre,
 Nazar kar āsmān par se, sun, aur use baḥsh de.

Jab ki koi dunyádár apná dil charháe,
 Aur jo musrif beṭā hai ghar ki taraf jāe;
 Jab magrūr bá 'ājizi tā'ib ho gurūr se,
 Nazar kar ásmán par se, sun, aur use baḵsh de.

Jab musáfir tálíb ho ghar aur itminán ká,
 Hájatmand ho jab garib roṭi aur makán ká;
 Koi jab musibat meṇ Tujh se madad máṅge,
 Nazar kar ásmán par se, sun, aur use baḵsh de,

Jab ki apní mihnát se kárigar ghabráe,
 Khet meṇ koi zamindár Terá nám sunáe;
 'Álim jab sachchái se 'ilm ásmáni cháhe,
 Nazar kar ásmán par se, sun, aur use baḵsh de.

Jab ki bachche aur jawán apne ghutne ṭeke,
 Búrḥá jab kamzorí meṇ Tujh se du'á máṅge;
 Bewá be-wasíla ho, aur yatim gam kare,
 Nazar kar ásmán par se, sun, aur use baḵsh de.

Dunyá ki kull maḵlúqát dard se jab karáhe,
 Jab ki is judái se koi áh nikále;
 Jab "Ḳhudāwand Yisú", á!" pák Kalisiyá kahe,
 Nazar kar ásmán par se, sun, aur use baḵsh de.

Ámín.

Guzal

323

Bahr i Karam, Sháh i saḵhá, meri taraf bhi dekhná,
 Tere hi dar ká hūṇ gadá; meri taraf bhi dekhná.

Ibn i Wahid o Munji e 'álam Tú hi hai, ai Masih:
 Sháh i sama hai Tú, Shahá; meri taraf bhi dekhná.

Qaid i gunáh men jo phañse rote the ráť o din paře,
Tú ne rihá un ko kiyá; meri taraf bhi dekhná.

Milrban hai aur Munji ákhiri din ká, Masihá:
Meri hai 'Tujh se yih du'á, meri taraf bhi dekhná.

Bande ki 'arz, ai Masih, kar Tú qabúl ai Saḡhi:
Rúhu'l Quds Tú kar 'atá; meri taraf bhi dekhná.

324

Ai mire jism o ján ke Báni,
Kar yih mushkil Tú hal bá ásáni.

Mere rone se kuchh nahin hásil,
'Tujh pe záhir hai ráz i pinháni.

Main to 'ási hūn, Tú Munajji hai,
Main hūn piyásá, Tú zist ká pání.

Saḡhttar garq i bahr i 'isyán hūn,
Ḡam ká sir se guzar gayá pání.

'Yás o hasrat gale ká hár hūi,
Tauq i la'nat se hūn ba hairáni.

Zindagi ki nahin koi ummed,
Gar na ho Terá fazl i Yazdání.

Main na jáúngá, main na jáúngá,
Tere dar se, ba in paresháni.

Tere qadamon se, hai yaqin mujh ko,
Na utháúngá main paresháni.

Yihi ro ro pukártá hún main,
 "Eli Eli Lamá Sabaqtáni!"
 Sach hai rahmát ke main nahín láiq,
 Najas i mahz, pur zi nádání.
 Teri tambih o wa'z aur tahrik,
 Sach hai, main ne na bárhá máni.
 Par mujhe rahm se Tú kar ázád,
 Tá karún main Tiri sanákhwání.

325

Gazal.

Tere siwáe kis se bhalá iltijá karún ?
 Aisá tabib chhorke kis ki dawá karún ?
 Ráz i nihán se dil ke Tú wáqif hai, ai Masih :
 Phir kyún na hál i zár main Tujh se kahá karún ?
 Záhir hai kull jahán pe sab mu'jize Tere:
 Merá wuh munh kahán hai, jo Teri saná karún ?
 Khwáhish na mál o zar ki pe hasrat hai bas yihí,
 Dín rát Tere dar ki gadái kiyá karún.
 Murda hai Tujh bagair, Masihá, yihí dil mirá :
 Kyá khák zindagi hai, jo Tujh bin jiyá karún ?

326

Kartá hún Tujh se iltijá, Yisú' Masih faryád sun:
 Qurbán Tere nám ke; Yisú' Masih, faryád sun.
 Tere siwá aur kaun hai, bakhshbegá jo mere gunáh?
 Mu'áf kar meri khatá; Yisú' Masih, faryád sun.

Ham sabhon ke wáste khud Áp Apni ján dī:
Mujhe bharosá hai Terá; Yisú' Masih, faryád sun.

Chár din ká murda La'zar bát'se Teri uthá:
De hayát abadi mujhe; Yisú' Masih, faryád sun.

Dard mere dúr kar, hargiz na ho mujh se khafá;
Mushkil meri ásán kar; Yisú' Masih, faryád sun.

Jo das hukm Haqq ne diye, main ne nahin un ko kiyá:
Láiq jahannam ke huá; Yisú' Masih, faryád sun.

Jab yád kartá hūn Tujhe dil ján se gar ek bár,
Akar bhulátá hai la'in; Yisú' Masih, faryád sun.

Main bahut kamzor hūn; imán kar mujh ko 'atá;
De mujhe Rúhu'l Quds; Yisú' Masih, faryád sun.

Thartharátá hūn, gunáhon men pará apne sadá:
Mujh pe Apná fazl kar; Yisú' Masih, faryád sun.

327

Guzal.

Merá nahin hai koi madadgár, yá Masih:
Tú hi hai ham sabhon ká Madadgár, yá Masih.

Ab le khabar shitáb, na kar bár, yá Masih:
Faryád meri Tujh se hai har bár, yá Masih.

Tere siwáe koi nahin yár, yá Masih:
Banda hūn Tere dar ká gunahgár, yá Masih.

Tú hi hai 'ásiyon ká kharidár, yá Masih;
Azbaquí hūn gunáh men giriftár, yá Masih.

Kartá hai 'ásiyon ko Tú hi pyár, yá Masih:
 Ham 'ásiyon ki Tujh se hai guftár, yá Masih.
 Teri taraf sabhon ki hai raftár, yá Masih.
 Kartá hun main gunáhon ká iqrár, yá Masih.
 Hun main gunáh men apne sharmsár, yá Masih;
 Hargiz na dáliyo mujhe dar nár, yá Masih.
 Shaitán mujh se kartá hai takrár, yá Masih:
 Rúhu'l Quds ki de mujhe talwár, yá Masih.
 'Ásí ko hai faqat Tú hi darkár, yá Masih:
 Tujh bin karegá kaun mujhe pár, yá Masih.

328

Guzal.

Masihá, Tú qudrat ab Apni dikhá de;
 Gunáh men jo murda haiñ, un ko jilá de.
 Tú hi núr i haqq hai, Tú hi rahnumá hai:
 Jo bhúle haiñ, un ko haqíqat batá de.
 Jo karte haiñ tauba gunáhon se apne,
 Unhen band i zálím se ákar chhuṭá de.
 Barhá shán o hashmat Tú Apni, Kḥudáyá;
 But o butparasti jahán se miṭá de.
 Tere kám aqdas ke karne men, ai Rabb,
 Jo haiñ mushkileñ pesh, un ko haṭá de.
 Jo tukhm i Kalám i muqaddas hai boyá
 Use sunnewálon ke dil men jamá de.
 Yihi hai tamanná i dil, ai Masihá,
 Hamen Apni rahmat se áb i baqá de.

Ummed.

Is mazmún ke wáste yih munásib haiṅ:

40. 'Immánúel, rihái de.
 72. Dekh, Kalisiyá, ai Khudáwand.
 167. Já e núr, ásmání Sálem.
 371. Barhe chalo, imándáro.
 376. "Thoṛi der," Masih ne kahá.
 377. Yih zindagi kotáh hai.
 379. Musáfiroṅ ke guroh.
 387. Rát hi rát hai yih zamána.
 388. Kalisiyá ki gairfání.
 390. Safar Kalisiyá ká.

Mahabbat.

[LÁHÍ Pyár hai kyá shirin!
 Dil merá is ká hai shauqín,
 Ki Tujh se ho bharpúr;
 Tú mujhe kar ázmúdakár,
 Ki samjhūṅ Terá bará pyár,
 Ai Yisú', faiz-ma'múr.

Naját is pyár se sádir hai,
 Pátál aur maut par qádir hai;
 Is pyár ki ho sipás:

Us ki gahrāi aur ūṇchān,
 Us ki lambāi aur chaurān
 Bi'lkull hai be-qiyās.
 Khudā khūb jāntā Apnā pyār:
 Kāsh ki wuh mujh par bhī āshkār
 Aur dil men jāri ho.
 Mahabbat kā main tālib hūn,
 Mahabbat par main rāgib hūn,
 Ki dil men kāri ho.

Masih Ustād ke pānw ke pās
 Mariyam ki si lagaūn ās
 Aur sadā hūn khush-hāl;
 Āwāz jab sunūn Dūlhe ki,
 Yih hogi khūb āsūdagi
 Aur khushī pur-kamāl. Āmin.

330

777777.

A: M. 100.

MERE dil, kaun terā yār,
 Kis par ṭhahrā terā pyār?
 Kahā kis kā māntā hai,
 Mālik kis ko jāntā hai?
 Mere dil, kaun terā yār?
 Kis par ṭhahrā terā pyār?
 Duniyā, dekh, hai be-qarār;
 Dost aur daulat nā-pācdār:
 Mat lagā ās aison par;
 In par tū na takiya kar:
 Mere dil, kaun terā yār?
 Kis par ṭhahrā terā pyār?

Jo kuchh dunyá meñ maujüd,
 Sab kuchh hai gunáh-álüd:
 Un par dil tú mat lagá,
 Un se apná háth uthá:
 Mere dil, kaun terá yár?
 Kis par thahrá terá pyár?

Sirf K̤hudá hai ba-qiyám;
 Sirf ásmán hai ja' áram;
 Sirf Masih hai sachchá Yár;
 Aur sab kuchh hai k̤hwár hí k̤hwár:
 Mere dil, kaun terá yár?
 Yisú' se ho terá pyár. Ámín.

331

989888.

R. M. 46.

EK sachchá Yár hai Yár ásmáni,
 Zamin par hai sachcháí kam;
 Is dunyá meñ to be-imáni
 Kasir hai, par wafái kam:
 So main yih jántá barqarár
 Masih hai sab se achchhá Yár.

Maslúb Wuh huá mere liye,
 Aur Apná k̤hún baháyá hai;
 Gunáh bhi mere sab baḡhsh diye,
 Sab k̤hatron meñ saháyá hai:
 Har hál meñ Wuh hai madadgár;
 Masih hai sab se achchhá Yár.

Us Yár ne mere dil ko liyá,
 Us Yár se húa main paiwast,
 Us Yár ne Áp ko mujhe diyá,
 Wuh Yár hai maut par zabardast:
 Yih bát ab húi barqarâr,
 Masih hai sab se achchhá Yár. Ámin.

332

6676.

R. M. 34.

EK Dost main ne páyá
 K̤hudá ki rahmat se,
 Aur Usi ne bacháyá
 Mujhe halákat se.

Gunáh main ne kiya,
 Qarz húe be-shumár,
 Par Us ne sab bak̤hsh diyá
 Aur húa madadgár.

Mujh 'ájiz ko dekhkar
 Tasalli Us ne di;
 Kamzor par taras khákar
 Phir táqat mujhe di.

So main tan aur man ko
 Usi ko saunptá hún,
 Naját Wuh degá mujh ko
 Ki nit k̤hush-hál rahún. Ámin

333

9898.

R. M. 24.

ASIHÁ, Tú merá Piyará,
 Hai Tú mere dil ká 'Aziz;
 Sáth Tere hai sab kuchh gawára;
 Bin Tere hai sab kuchh náchíz.
 Khúbsúrat Tú hai aur pákiza;
 Main Tere hí pyár se maglúb;
 Kalisiyá hai Teri 'aziza,
 Kalisiyá ká Tú hai mahbúb.
 Sab dunyá bin Tere hai kháli;
 Jahán hai bin Tere tárík;
 Sáth Tere hai dukh men khushháli,
 Dil khush hai, jab Tú hai nazdik.
 Tú merá Áftáb i sadáqat;
 Dil mere ko bakhshatá hai núr;
 Haqqáni hai Teri rifáqat;
 Main us men nit rahtá masrúr.
 Ai Yisú', main pairau hún Terá;
 Pás Tere hai meri naját;
 Jab dunyá se kúch hogá merá,
 Bakhsh mujhe tab abadi hayát. Ámin.

334

8787.

A. M. 634.

EK hi Pyará hai hamará
 Dost haqiqi. Yár 'aziz;
 Us ki nisbat sári ulfat
 Is jahán ki hai náchíz.

Sachchi 'izzat, láiq hurmat
 Us ki zát meṇ shámil hai;
 'Ilm aur fahm, hilm aur rahm
 Mere Yár ká kámil hai.

Merá ásrá aur bharosá
 Yisú' ki qurbáni hai;
 Dúsrá chára hai nákára:
 Sirf Masíh haqqáni hai.

Jo liyáqat aur sadáqat
 Us ki maut se sádir hai,
 So lásáni aur rabbáni;
 Wuh naját par qádir hai.

Us ki ulfat aur mahabbat
 Mere dil par gálib hai;
 Apne Yár ki mihr aur pyár ki
 Meri ján nit tálib hai. Ámin.

DEKH, wuh ulfat ká samundar!
 Dekh, wuh rahmat abadí!
 Dekh, Hayát ká Málik, Jis ne
 Apni ján beshqímat dí!
 Aise pyár ko kaun na máne?
 Kaun na gáegi zabán?
 Bhúleṅge ham kabhi nahín
 Jab tak qáim hai ásmán.

Koh i Kalvari se chashme
 Nikle gahre, be-bayán;
 Rabb ke fazl se daryá bhi
 Dekhe hue haiñ rawán.
 Fazl aur piyár ásmán se
 Kasrat se jo barse the,
 Ulfat aur insáf ne milkar
 Kiyá mel is dunyá se. Ámin.

336

8787 D.

 S. S. 343
 O. S. S. 117

YISÚ' hai kyá dost piyára,
 Dukh aur bojh utháta hai!
 Kyá hi barakat us ko milti
 Us ke pás jo áta hai!
 Ráhat se mahrúm kyūñ rahte?
 Ranj se kyūñ ghabráte ho?
 Sabab is ká hai yaqinan,
 Yisú' pás na áte ho.
 Garchi ho tum imtihán mein,
 Yá taklif mein giriftár,
 Himnat o dilerí karke
 Jáke Us ko de izhár:
 Aisá dost kahāñ mil saktá?
 Dukh mein hai Wuh bár-bardár:
 Jáne mein na karo derí,
 Karo du'á lagátár.

Kyá tumhárá hál hai pur-dard?
 Kyá tum bojھ se dabé ho ?
 Yisú' hai hamesha hamdard ;
 Sab kuchh Us se já kaho:
 Dost aur dunyá tum ko chھoڑ,
 Koi pás na rahe gar,
 Yisú' Ap tumháre dil ko
 Kھushi degá sarásar. Ámin.

337

7 6 7 6 T.

H. C. 529.

S. S. 1131.

O. S. S. 14.

WUH bát mujhe sunáo
 Qadim se jo mashhúr,
 Ki Yisú' mihrbán hai
 Aur pyár se hai ma'múr:
 Wuh bát mujhe samjháo,
 Ki bachchá hűn nádán,
 Gunáh se hűn álúda,
 Zerbár aur nátawán.
Koras. Wuh bát mujhe sunáo
 Ki Yisú' hai pur-pyár,
 Ki har ek bát aur hál meñ
 Wuh rahtá sachchá yár.

Bár bár mujhe sunáo,
 Tá use karűn yád,
 Ki yih kھushkھabari sunke
 Hűn dil aur ján se shád.
 Naját ká bhed batáo,
 Ki Yisú' áyá hai,
 Aur Apne qimati kھűn se
 Mujhe bacháyá hai.

Mujhe tab yád diláo
 Jab zár hún aur bimár,
 Aur gam aur dukh ke máre
 Bekas hún aur láchár.
 Is pyár ki bát ko sunke
 Tasalli pátá hún,
 Aur nám Yisú' ká leke
 Main shukr mántá hún.

Wuh bát mujhe sunáo,
 Jab áe imtihán,
 Aur gaffat se jagáo,
 Sambhálo meri ján;
 Aur maut ká waqt jab áe,
 Sunáo wuhí bát,
 Ki Yisú' ke pák khún se
 Hai abadi hayát. Ámin.

338

13 11 13 11 T.

S. S. 104.
O. S. S. 545.

YISÚ' Masih piyára, Wuh yár ásmáni hai,
 Das hazáron men, Wuh merá hai mahbúb;
 Munji 'aziz hamára aur Darmiyáni hai,
 Dil ko ráhat Us se milti hai, kyá khúb.
 Dukh men Wuh hai tasalli, taklif men hai amán,
 Gam, musibat men hai já' panáh margúb,
 Rúh meri ki tajalli aur ráhat be-bayán,
 Das hazáron men Wuh merá hai mahbúb.

Koras. Dukh meṇ Wuh hai tasalli, taklif meṇ hai amān,
 Gam, musibat meṇ hai jā' panāh margūb;
 Rūh meri ki tajalli aur rāhat be-bayān,
 Das hazāron meṇ Wuh merā hai mahbūb.

Yisū' hai yār āsmāni, shirin hai Us kā pyār,
 Dukh o gam ke bār ko mujh se kiyā dūr;
 Yih meri hai shādmāni, wuh Yār hai gamgusār,
 Imtihan meṇ zor hai, zulmat meṇ hai nūr;
 Iblis harchand satāe, dushman ho kull jahān,
 Kyā khūb panāh hai Yisū' Yār maslūb,
 Tā meri jān bachāe, di Us ne Apni jān,
 Das hazāron meṇ Wuh merā hai mahbūb.

Yisū' Masih piyāre, Tū yār hai wafādār;
 Be-tabdil hai mere Yār kā abadi pyār;
 Ai subh ke Sitāre, ai Yisū' jān-nisār,
 Jān o tan haiṇ ab se Tere tābi'dār.
 Jab ākhir ko jalāl meṇ pāūṇ Terā didār,
 Dil ki khushiyān hāsīl hoṅgi, Yār matlūb;
 Aur mudām tausif jamāl meṇ, yih gāūngā har bār,
 Das hazāron meṇ Tū merā hai mahbūb. Āmin.

339

D S. M

S. S. 484.
O S. S. 181.

MAIN bherī thā gumrah
 Aur jhund se rahā dūr,
 Chaupān ki bāt na māntā thā,
 Sarkash thā aur magrūr;

Main bāgi thā farzand,
 Na rahā tābi'dār,
 Par Bāp ke ghar ko chhoṛ karke,
 Thā baṛā ḵhatākār.

Is bheṛ ko dhūṇḍhne ko
 Ab āyā hai Chaupān,
 Aur pichhā karke pāyā hai
 Mujh ko dar biyabān;
 Nāchār main aur kamzor,
 Aur maut tak thā udās,
 Par kāṇdhon pər mujhe uṭhā
 Wuh lāyā jhūṇḍ ke pās.

Yisū' hai wuh Chaupān,
 Jān meri thi bimār,
 Pāk khūn se dhoke sihhat di;
 Dekh Us kā baṛā pyār!
 Us pās āsūdagi
 Aur suthrī charāgāh
 Main pātā hūn: hai abad tak
 Wuh meri ārāmgāh. Āmīn.

340

D C. M.

C. H. 388.

HAM Tujhe karte haiṅ piyār,
 Ḳhudāwand mihrbān;
 Is zindagi ki ni'mateṅ
 Haiṅ muft aur firāwān:
 Par aur bhi wajh, ai Ḳhudā,
 Piyār aur shukr ki
 Hai har rūhāni barakat,
 Jo Tū ne hamēṅ di.

Ham Tujhe karte haiñ piyár,
 Ki Apne fazl se
 Tú láyá hamen ráste par,
 Jab ham áwára the:
 Gam aur gunáh ki zulmat men
 Ham phirte the be-ráh;
 Aur ham par chamká Terá nūr,
 Jo húé the tabáh.

Aur garchi Teri marzi ko
 Na láe ham bajá,
 Par Báp hamará mihrbán
 Hamesha Tú rahá:
 Bár bár ham Tujhe bhúle the,
 Aur rahe beparwá;
 Na bhúlá kabhi hamen Tú,
 Ai mihrbán Kḥudá.

Ham se jo Tere dushman the
 Mahabbat Tú ne ki;
 Aur Terá Beṭá múá hai
 Ki páen zindagi:
 Hāñ, gazab ke ham húe the
 Har tarah sazáwár;
 Par ham par fazl húá hai,
 Pas karte haiñ piyár. Ámín.

MERÍ ján, tú kán lagá,
 Sun kalám tú Yisú' ká:
 Púchhtá Wuh, Ai gunahgár,
 Kyá tú Mujhe kartá pyár?

Thá tú qaid meṇ ná-ummed,
 Main ne kholi teri qaid;
 Gháyal thá, gumráh, náchár,
 Main tab huá madadgár.

Má bhi bhúle bachche ko,
 Us ke dil meṇ pyár na ho;
 Lekin Mujhe teri yád
 Hogi abadu'l ábád.

Merá hai be-badal pyár,
 Maut meṇ bhi hai páedár;
 Wuh ásmán se únchá hai,
 Aur pátál se gahrá hai.

Dekhegá tú Meri shán,
 Jo 'azim hai, be-páyán;
 Hogá takht ká hissadár:
 Kyá tú Mujhe kartá pyár?

Yisú', merá hai iqrár,
 Ab tak kam hai merá pyár;
 Ai Masih Kḥudáwandá,
 Mere dil meṇ pyár barhá. Ámin.

342

C M.

A. M. 236.

JIS tarah harni hoti hai
 Piyási pání kí,
 Yún meri rúh piyási hai
 Ḳhudá ki qurbat ki.

Ḳhudá ke wáste meri rúh
 Hai shauq se tarasti;
 Main dekhún kab wuh pák didár
 Aur shán Ḳhudáwand kí?

Ai meri rúh, ho kyún údás?
 Tawakkul karke tú
 Tasalli ákhir páegá
 Ḳhudá ke rú ba rú. Ámin.

343

L. M.

A. M. 177.

HAYÁT aur khushi, ai Masih,
 Haiñ jári Teri ulfat se;
 Aur sári khúbi dunyá ki
 Hai náqis Teri nisbat se.

Un par jo Tujhe cháhthe haiñ,
 Ai Yisú', Tú hai mihrbán:
 Aur sab jo Tujhe páte haiñ,
 Wuh páte daulat be-bayán.

K̤hurák ásmáni k̤hátir se
 Tú sabhon ko khilátá hai;
 Hayát ke Apne chashme se
 Tú dil ki pyás bujhátá hai.

Hamáre dil haiñ be-árám,
 Par k̤hush haiñ Tujhe dekhne se;
 Gar dil men is ká ho imán,
 Hai farhat Terí qurbat se.

Ai Yisú', rah Tú pás sadá,
 Bakhsh hamen Apná itminán;
 Gunáh ke bádál de miṭá,
 Ki jald munawwar ho jahán. Ámin.

344

10 10 10 10.

H. C. 99.

MASÍH Maslúb, Tú merá ján-'aziz;
 Sab Teri nisbat jántá hūñ náchíz;
 Is bát par qáim hūñ aur barqarár,
 Masih Maslúb hai merá jáni Yár.

Harchand zarúr ki Yisú' ke habib
 Sāth Us ke dukh uṭhāen, aur salib,
 Hāñ, ján ko bhi hon dene ko taiyár;
 Masih Maslúb hai merá jáni Yár.

Masih ki bihtar hai la'n ta'n aur dukh,
 Ki páūñ dunyá ká chand-roza sukh;
 Rabb ko ná-pasand jo, so nágawár;
 Masih Maslúb hai merá jáni Yár.

Main kyūṅkar hoūṅ qawī aur diler
 Tá jism aur Shaitān ko karūṅ zor ?;
 Taqwiyat baḵshtā hai Masīh kā pyār
 Masīh Maslūb hai merā jāni Yār.

Wuh pyār pahūṅchātā āḵhir tā āsmān,
 Ġairfāni táj tab páte bandagān;
 Kāsh, har insān yih kahtā barqarār,
 “Masīh Maslūb hai merā jāni Yār.” Āmīn.

345

8 6 8 8 8 8.

H. C. App 3.
 A. M 191

A I Yisú', Málik aur Hayát,
 Sun le Tú meri munājāt;
 Dhar Apnā kán is du'á par,
 Aur faiz Āsmān se nāzil kar.

Koras. Ai Yisú', ai 'azim Ḳhudá,
 Pyār merā roz ba roz baḵhā.

Kāsh main ab Tujhe, mere Yār,
 Munāsib taur par kartā pyār!
 Majbūr hai meri yih zabān,
 Ki zāhir kare Teri shān.

Kyá ḵhūbī mujh meṅ hai āshkār,
 Ki kare yūṅ Tú mujhe pyār?
 Yisú', yih ḵhushi hai 'ajib,
 Jo mujh ko Tujh se hai nasib.

Ghar, daulat, jo kuchh merá hai,
 Ai Yisú', ab se Terá hai :
 Hún Terá main ba dil o jān,
 Aur Tú hai merá har zamán. Ámin.

346

R. M. 30.

YISÚ' piyáre,
 Málik hamáre,
 Haqq Insán, aur haqq K̤hudá;
 Tú merá Yár hai,
 Sar o Sardár hai,
 Mahbúb Tú hai dil mere ká.

Bág aur gulzár haiñ,
 K̤hushnamúdar haiñ,
 Un ki bañi hai bahár:
 K̤hush, Yisú', Tú hai,
 Sab se k̤hush-rú hai;
 Tú mere dil ká hai gulzár.

Sūraj chamaktá,
 Chánd bhi jhalaktá,
 Aur sitáre be-shumár;
 Yisú' jaláli,
 Sab se jamáli,
 Sa' k̤hilqat se hai raunaqdár. Ámin.

347

11 10 11 6.

E. H. 482

PYÁR, jo sab k̥húbion meṇ hai lá-sáni,
 Hai azal se, K̥hudāyá, Terá nám:
 Baḡhsh hamēṇ pyár, jo hai tariq ásmāni
 Aur Terá k̥háss in'ám.

Sábir har án hai pyár, aur rahm kartá,
 Na kartá apne āp ko sarfaráz;
 Phúltá na hai wuh, na gurúr se bhartá,
 Aur na hai shek̥hibáz.

Jo k̥hidmat us ke háth meṇ kabli áti,
 Wuh púra kartá bá-sháishtagi;
 Pyár ki tamám hayát har waqt dikhlāti
 Kámil k̥húbsúratī .

Pyár kartá hai na ḥasad, badgumáni,
 Badkári se wuh rahtá hai dilgir;
 Badoṇ ki bábat wuh ummed gairfáni
 Rakhtá hai tá-aḡhír.

Jis waqt taklif ká boj hai us par bhári,
 Jab jaur o jafá karte haiṇ ganim,
 Pyár meṇ na gussa hai, na be-qarári;
 Wuh sadá hai halim.

Pyár ke K̥hudāwand, kar Tū mihrbáni,
 Bandoṇ ke dilc̥ṇ se kar k̥hudi dūr;
 Baḡhsh de ki ho hamári zindagāni
 Pyár se har waqt ma'múr. Ámin.

Is mazmún ke wáste yih bhí munásib hai :
 189. Rúh i Pák, ai Rúh Karím.

Taqaddus.

348

S. M.

A. M. 261.

MUBÁRAK haiñ pákdil;
K̄hudá ko dekheñge,
Aur un ke dil Ilāhī rāz
K̄hudá se páenge.

Zist aur salāmati
Rabb láyá az ásmán:
Garibi meñ Wuh húa hai
Namúna aur chaupán.
Firotan dil meñ Rabb
Áp hotá hai áshkár:
Pák dil meñ Us ká kháss makán
Aur takht bhí hai taiyár.

Rabb, Tere pák huzúr
Yih árzú meri hai,
De mujhe dil garib aur pák,
Jo haikal Teri hai. Ámin.

349

878747.

A. M. 51

APNÁ hi iklautá Beṭá
Tú ne bak̄shá, Báp Rahmán,
Tá Wuh Sháfi ho hamará,
Aur gunáh ká ho qurbán:
Barre pák ne
Dí Salib par Apni ján.

Maut ke zor par gálib áke
 Húá hai Wuh sarfaráz;
 Rúhu'l Quds ko Us ne bhejá
 Tá ki banen ham rástbáz:
 Jite dam tak
 Badi se ham raheñ báz.

De taufiq ki ham nikálen
 Bugz o badi ká khamir,
 Táki Teri k̄hidmat karen,
 Tere ho ke dāmangir:
 Ai K̄hudáwand,
 Tú hamará ho nasir. Ámin.

350

7 6 7 6.

H. C. 529.

MASÍHÁ, Terá fazl
 Rahe hamáre sáth;
 Na ho, Sháitán se dabeñ,
 Aur pañen us ke háth.

Masihá, Terá sukhān
 Nit ham meñ qáim ho;
 Wuh ho hamará hádi
 Haqq ráh batāne ko.

Masihá, Tere nūr meñ
 Ham chaleñ 'umr bhar;
 Apne kalām ki raushni
 Ham par chamkáyá kar.

Masihá, Teri barakat
 Ho Tere bandon par;
 Aur sab rúhání daulat
 Hamen 'ináyat kar.

Masihá, Terí aṛ meṇ
 Ham raheṇ har zamán;
 Tab dunyá aur Shaitán se
 Ham raheṇ bá-amán.

Masihá, Teri wafá
 Hamesha rahegi:
 Baḡhsh hamen wafádári
 Aur abadi zindagi. Ámín.

TÚ merá hádi ho,
 Ai pák Parwardigár,
 Ki Teri ráh par chalne ko
 Maiṇ rahún ḡhabardár.

Zabán ki ḡhatá se
 Tú bande ko bachá:
 Sári behúda-goi se
 Maiṇ dúr hí rahúṅgá.

Jab dunyádár ke sáth
 Ho kabhi merá kám,
 Maiṇ karún dúni chaukasi,
 Aur munḡ ko dúṇ lagám.

Lekin jab mauqa' ho,
 To main̄ Ḳhudá ki ráh
 Aur Us ke pák kalám ká bhi
 Diláwar hún gawáh. Amin.

352

6 4 6 4 6 6 4.

A. M. 277.

TUJH pás, Ḳhudáwandá,
 Tujh pás, Ḳhudá,
 Harchand mujh ko salib
 De pahunchá;
 Tau bhi yih gáúngá,
 Tujh pás, Ḳhudáwandá,
 Tujh pás, Ḳhudá.
 Dunyá ke jangal men̄
 Andherá hai;
 Par Tú, rahim Ḳhudá,
 Núr merá hai:
 Ḳhush ho main̄ chalúngá
 Tujh pás, Ḳhudáwandá,
 Tujh pás, Ḳhudá.
 Tú mujhe sáf dikhlá
 Ásmáni ráh,
 Tab kare meri ján
 Hamd ḵhátir-ḵhwáh;
 Main̄ jaldi jáúngá
 Tujh pás, Ḳhudáwandá,
 Tujh pás, Ḳhudá.

K̲hudáyá. Apne pás
 Mujhe bulá;
 Dunyá ká biyábán
 Tab chhoṛúṅgá;
 Shádmán main áuṅgá
 Tujh pás, K̲hudáwandá,
 Tujh pás, K̲hudá. Ámin.

353

6686 D.

C. F. 93

KAR mujhe Tú asir,
 Ázád yūṅ rahúṅgá;
 Gar le le merá Tú shamshir,
 To fath páúṅgá.
 Be-chain hūṅ, be-tabdir,
 Gar 'Tú na de qarár;
 Ho merá, Yisú', Tú dastgír,
 To hūṅgá ustuwár.

Dil merá hai hairán,
 Áwára aur gamgín,
 Gar Tú na baḵshe itminán,
 Aur mujh ko de taskín.
 Ázád hi jātá hūṅ,
 Gar Terá hūṅ asir;
 Rihái tab hi pātá hūṅ,
 Gar ulfat ho zanḵir.

Tawán hai nátawán,
 Jab tak na hūṇ gulām;
 Kar mujhe gairat se sozān
 Aur Rūh ká de ilhām:
 Jab kḥud na hūṇ maglūb,
 Zer kyūṇkar ho jahān?
 Jang meṇ salīb, ai Shāh Maslūb,
 Hai fath ká nishān.

Hai mujh ko iqtidār,
 Jab merá Tú maḥhdūm;
 Tab hūṅgá maiṇ bādshāh tájdār
 Jab Terá hūṇ mahkūm:
 Tá rahūṇ páedār
 Bich dunyá ke fasād,
 Merá, Masih, ho bārbardār,
 Aur Rūh meṇ kar ázád. Ámin.

354

10 10 10 10.

N. A. M. 533.
H. C. 59.

RABB, Terá hi maiṇ hūṇ tá zist gulām;
 Khūn Apne se Tú ne kḥaridá hai:
 Yih baḥsh ki Terá hi rahūṇ mudām;
 Yih dil gairon par bhi girwida hai.

Rabb, Terá hi maiṇ hūṇ tá zist gulām;
 Dil mere meṇ ab Tú hi ho Sultān;
 Kḥudi ki saltanat ko kar tamām;
 Shaitān se háfiz ho har waqt, har án.

Rabb, Terá hi main hūṇ tá zist gulám;
 Teri gulámi dil ko hai margúb;
 Mahabbat ká asir hūṇ lá-kalám;
 Ázádi hai gulámi i Mahbúb.

Rabb, Terá hi main hūṇ tá zist gulám;
 Nafs ki gulámi hai jaur o jafá;
 Ai qádir Munji, zor se mujhe thám;
 Tá abad us gulámi se bachá.

Rabb, Terá hi main hūṇ tá zist gulám;
 Gulám haiṇ Tere dost, rafiq, hamráz;
 Tere gulámoṇ ká hai yih in'ám,
 Sáth Tere haiṇ jalál meṇ sarfaráz.

Rabb, Terá hi main hūṇ tá zist gulám;
 K̤hidmat meṇ Apni rakh mujh ko mashgúl;
 Main Terá hūṇ, Tú merá hai mudám;
 Pas káfi hai ki hūṇ gulám maqbúl. Ámin.

355

88886.

S. S. 633.

MAHABBAT qádir aur 'ajib,
 Mujh 'ájiz bekas ko sambhál:
 Jo zist hai 'Tujhí se nasib,
 Ho Teri zist meṇ garq, Tabib,
 Tá banūṇ málámál.

Ál Nūr, insán ke Rahnumá,
 Meri mash'al Tú háth meṇ le:
 Phir nūr i bātin kar 'atá,
 Aur Apne nūr meṇ se sadá
 Tú mujhe raushni de.

Ai K̄hushí, ham na hoṇ hairán,
 Gō Tú ta'lim de dukh se bhi:
 Jab zor se átá hai túfán,
 Tab zāhir hotá hai Kamán,
 Nawíd tasallí ki.

Maslúb, de fazl mujhe bhi,
 Ki maut tak rahūṇ páedār:
 Sab shān o shaukat dunyāwī
 Náchíz ab main ne samajh lí,
 Tā páūṇ pák didār. Ámin.

Khidmat.

356

L. M.

N A. M. 540.

A M. 356

BOL mujh se Tú, K̄hudāwandá,
 Tā main bhi bolūṇ waisá hi;
 Mujhe sikhá, ki Tujhi sá
 Karūṇ talásh gumráhoṇ ki.

Mujhe chálá, ki wuhí ráh
 Bataūṇ main áwároṇ ko;
 Mujhe khilá, ki tvuh k̄hurák
 Main bhi khiláūṇ bhúkhon ko.

Rakh mujhe qáim aur mazbút,
 Ap hí chaṭán par páedār,
 Un ká jo dūbte jāte haiṇ,
 Tā banūṇ main ek madadgār.

Ta'lim Tú de, ai pák Ustád,
 Tá láiq taur se auron ko
 Main wuhi bát batá sakún,
 Jo jāñchti dil aur gurdon ko.

Apná árám Tú mujhe de,
 Tá gam aur áfat ke ayám
 Main bhi musitatzadon ko
 Tasalli dún aur k̄hush árám.

K̄hudáwandá, dil mere ko
 Apni ma'múri se Tú bhar,
 Tá Terá pyár, ta'rif aur hamd
 Main zāhir karún sarāsar.

Kām mujh se le, K̄hudáwandá,
 Jaise Tú cháhe, kahiñ bhi;
 Tab Tere sáth main rahúngá
 Ab'di jalál men bá-k̄hushi. Ámin.

357

R. M. 68.

MASÍHÁ, Terá hai yih kām
 Jis men ham haiñ masrúf:
 Jo Terá hai, so hai mudám,
 Na ho saktá mauqúf.
 Par dána, gar na maregá
 Zamin men, be-phal rahegá;
 Sirf maut se hotá samr i shád,
 Jab k̄háki zát se hai ázád,
 Ba-maut ázád,
 K̄hud-garzi se ázád.

Salib aur maut ki rāh, ai Rabb,
 Tú chalā hai āsmān;
 Aur usi rāh par chalte sab,
 Jo lāte haiṁ imān:
 Pas hamen bhi, Apne nazdik,
 Dukh aur jalāl men kar sharik:
 Daryā i maut ke pār baṛhā,
 Aur nūr men Apne pās chaṛhā,
 Nūr men chaṛhā,
 Is zulmat se chaṛhā. Āmin.

358

7777.

S S. 616.
 O. S. S. 416.

MERI zindagi Tú le,
 Us par muhr kar Tú de;
 Le Tú mere sab auqāt,
 Karūṁ hamd maiṁ dīn o rāt.

Kar qabūl in hāthon ko,
 In se Teri khidmat ho;
 Pāṁw bhi kar Tú tābi'dār,
 Tere kām men khush-raftār.

Mere kānon ko Tú chhed,
 Tā maiṁ mānūṁ Terā bhed;
 Mere honṭh qabūl farmā,
 Un se Apni hamd karwā.

Dhan o daulat jitni ho,
 Sab main detá hūṇ Tujh ko;
 'Aql ki kull táqaten
 Le Tú Apni k̲hidmat men.

Marzi apni detá hūṇ,
 Teri marzi letá hūṇ;
 Le Tú merá dil miskin,
 Us men ho Tú takht-nishin.

Ulfat ká k̲hazána sab
 Tujh par hai nisár, ai Rabb;
 Mujh ko le Tú sar á pá,
 Hūṅgá Terá hi sadá. Ámin.

359

6 6 6 6 6 6.

A. M. 259.

JÁN Apni Tú ne di,
 K̲hūṇ diyá besh-bahá,
 Ki mujhe zindagi
 Baḳhshe, K̲hudáwandá:
 Ján Tú ne di mujhe:
 Dūṅgá main kyá Tujhe?

Tú rahá kitne sál
 Taklifon se bharpúr,
 Ki Terá hi jamál
 Main dekhūṇ bi'z zarúr:
 Kyá ek bhi sál, K̲hudá,
 Main ne Tujhe diyá?

Tú chhoṛkar kḥáss jalál
 Zamin par áyá thá,
 Húa garib, taṅghál,
 Sadmá uṭháyá thá:
 Yún Tú ne chhoṛá sab:
 Kyá main kuchh chhoṛtá ab?

Musibat be-bayán
 Tú ne gawára ki,
 Ki ho maglúb Shaitán,
 Aur páuṇ makhlesi:
 Yún dukh meṇ Tú rahá;
 Kyá main ne kuchh sahá?

Tú láyá hai naját,
 Aur ulfat az ásmán,
 Aur abadi hayát,
 Aur kámil itminán:
 Sab Tú ne diyá hai:
 Main ne kyá diyá hai?

Pas Tujhe detá hún
 Auqát aur zor tamám,
 Ki Terá hi rahún,
 Ai Yisú', tá-dawám:
 Ján Apní Tú ne di:
 Main detá apní bhi. Ámin.

360

4 10 10 10 4.

N. A. M. 338.

H. C. 352.

Á mihnat kar:
 Kaun jur'at kare susti karne ki,
 Jab fasl hai taiyár K̲hudáwand ki,
 Aur jab áwáz hai áti Málík ki,
 "Áj mihnat kar?"

Á, mihnat kar:
 Hai yih na farz i kháss firishton ká,
 Par terá, so khushkhabari suná;
 Waqt ko ganimat jánkar mat bhúl já,
 Rát áti hai.

Á, mihnat kar:
 Jab tú hai sotá, dushman hai be-dár,
 Aur karwe dáne bone ko taiyár;
 Yád rakh, ai gáfil, ki wuh lagátár
 Kám kartá hai.

Á, mihnat kar:
 Dúr kar sab 'uzr be-imáni ke;
 Na koi hai ná-qábil k̲hidmat ke;
 Aur kám K̲hudá ká niz kamzoron se
 Ho saktá hai.

Á, mihnat kar:
 Ab hai na fursat mihnat karne se,
 Kám karte rahen jab tak din rahe;
 Shám ko, jab Málík hamen hukm de,
 Tab hai árám.

ॐ, mihnat kar:
 Hai mihnat pur-sawáb aur khush-gawár,
 Aur jo tú rahe kám men wafádár,
 Hai kyá hi khushi teri ákhirkár
 Masih ke sáth! ॐ.

361

C. M.

E. H. 408.
A M. 328.

SÁB ní'maton ke badle men
 Jo Tú ne bakhshe haiñ,
 Khudáwandá, dúñ Tujhe kyá?
 Hún 'ájiz muflis main.

Naját ká pyála, ai Khudá,
 Main ab utháúngá,
 Aur Terá hi muqaddas nám
 Main dil se gáúngá.

Pák nazren adá karne ko
 Sabhon ke rú ba rú
 Main Tere ghar men áúngá;
 Ho merá hámi Tú.

Mubáarak Tere bande haiñ;
 Khushi manátá hún,
 Shukrguzári ke qurbán
 Main Tujh pás látá hún. ॐ.

362

Gazal.

Ibn i Khudá Masih se 'ishq ab to kiyá jo ho so ho;
 Us Rahnumá ko be-shubha dil de diyá jo ho so ho.

Ráh i Kḥudá se, ai dilá, tá zindagi na ho judá,
Ranj o sitam, jazá, sazá, Rabb ki razá jo ho so ho.

Peshe 'udú i kinawar súa watan hai ab safar,
Jaur o jafá', nazá', qazá, bahr i Kḥudá jo ho so ho.

Yád i Kḥudá men be-khatá sadme sahe hazárhá,
Hai tár i dil judá judá, áge nafa' jo ho so ho.

Ai dil, ab hai kyá dard o gam, jab sab shikáyat hai
Tú ne kiyá 'atá baqá, pái shifá jo ho so ho. [khatm?

Is mazmún ke wáste yih bhí munásib hai:

395. Is jahán ke ranj o fíkr.

475. Aí Yisú', main ne kahá.

Masihi Jang.

363

C. M.

A. M 165.

IBN i Kḥudá jang kartá hai,
Tá ho jahán ká Sháh;
Hai kḥún-álúda fath-nishán;
Kaun Us ká hai hamráh ?

Jo dukh ká pyála pítá hai
Harchand ho ranj atháh;
Jo hilm se krús uṭhátá hai,
Wuh Us ká hai hamráh.

Awwal shahid ne marte dam
 Ásmán par ki nigáh,
 Kḥudá ke dahine dekhá Rabb,
 Aur Us ki li panáh.

Rabb ki si us ne du'á ki,
 Go izá thí jánkáh,
 "Tú jáhilon ko kar mu'áf:"
 Kaun us ká hai hamráh?

Rasúl bhí jin par utrá Rúh,
 Masih ke dil-'aziz,
 Ímán thá un ká barqarár,
 Salib aur maut náchíz.

Phar kháen go sher haibatnák,
 Satáen go bádsháh,
 Par jánkani men the diler;
 Kaun un ke haiñ hamráh?

Lashkar 'azim, búrhe, jawán,
 Kúnwáriyán, mastúrat,
 Munji 'aziz ke takht ke pás
 Dúlhe ki haiñ barát.

Ansú baháke pahunche haiñ
 Ásmáni panáhgáh:
 Kḥudá hamará hádi ho,
 Ki un ke hon hamráh. Ámín.

RÁH go hai andheri,
 Go hai rát muhib,
 Dahshaton ke bich men
 Chalti hai salib:
 Ándhi hai barh játi,
 Zor ká hai túfán,
 Tau bhi áge barhtá
 Hai wuh pák nishán.
 Dekh, sálibi jhandá
 Áge játá hai,
 Hamen Báp ke ghar ko
 Pahunchátá hai:
 Dushmanon ke bich men
 Faujen Yisú' ki
 Lákhon lákh hain karti
 Us ki pairawi.
 Gird us pák nishán ke,
 Jang ke darmiyán,
 Kitne hi muqaddas
 Húe jánfishán!
 Yisú', kar 'ináyat
 Himmat hamen bhí,
 Tá ham un ki mánind
 Karen pairawi.
 Dekh, ki jang o jadal
 Garm hai aur shadid;
 Dekh, Masih ke bande
 Hote hain shahid:

Chalti haiṁ talwāreṁ,
 Bhāle, barchhiyāṁ;
 Bich meṁ āge barḥti
 Hai salib bi'sh shān.

Wādi i tārīk meṁ
 Wuh guzarti hai,
 Maut ki rāh muhib ko
 Raushan karti hai:
 Māndoṅ ko tasallī
 Deti hai salib;
 Raushan hai āsmān par
 Us kā nūr 'ajib.

Apne dukh ki kḥātīr,
 Ai Maslūb Bādshāh,
 De taufiq ki chaleṅ
 Us salib ki rāh:
 Wāste Apnī Maut ke,
 Wāste zaḥmōṅ ke,
 Mulk 'azīz tak hamēṅ
 Rahnumāi de. Āmin.

L. M.

A. M. 263.

SALĪB uṭhākar pairau ho,
 Aur Rabb ke picḥhe tū ho le;
 Chhoṛ duniyā ke kḥazāne ko,
 Inkār kar apnī kḥudi se.

Salib uthá; go us ká bár
 Ziyáda hai, mardána ho;
 Rabb dil ko bakhshtá hai qarár,
 Aur quwwat tere bázú ko.

Salib uthá, aur ján náchiz
 Sharm us kí, aur na ho magrúr;
 Dekh, teri khátir Rabb 'aziz
 Salib ko kartá hai manzúr.

Salib uthá, aur rakh imán
 Masih par, aur diláwar ho;
 Ki ráh Wuh kartá hai ásán,
 Shikast Wuh detá qabr ko.

Salib uthá, Rabb hai qarib;
 Pas tá ba zist ho páedár:
 Jo haiñ utháte sakht salib,
 Jalál men honge wuh tájdár.

Sálús i Aqdas pur-jalál,
 Tamjid ho Teri tá-dawám:
 Bakhsht ham ko ráhat lá-zawál
 Hayát ásmáni men mudám. Ámin.

366

S. S. 669.
 O. S. S. 1.

A I jawáno, ho diláwar,
 Jang to hai dushwár;
 Lekin fath hai yaqini,
 Pás hai Madadgár.

Koras. 'Ho diler', Masih hai kahtá,
 'Ki Main hún nazdik';
 Do jawáb, 'Ham haiñ diláwar,
 'Gar Tú hai sharik.'

Go hai fauj zoráwar áti,
 Aur sardár Shaitán,
 Go haiñ ham shumár men thore,
 Dil bhi hirásán;

Daro mat, ganim past hongé,
 Garchi haiñ muhib;
 Yisú' hai Bádsháh hamará,
 Jhandá hai salib.

Kitni sakht bhi ho larái,
 Hai nazdik imdád:
 Yisú' áyá; na'ra máro,
 Ho, jawáno, shád. Ámín.

S. S. 703.
 O. S. S. 511.

JANG ki de pukár,
 Dushman hai bedár,
 Jhandá ho taiyár
 Yisú' ká:
 Háth men lo hathyár,
 Raho páedár,
 Ho sab wafádár;
 Hai haqq K̲hudá.

Koras. Himmat bāṇdho, jhaṇḍā ūṇchā karo,
 Uṭho, jāgo, karo nek iqrār:
 Āge baṛho, gāo sab Hosha'nā;
 Yisū' Apni fauj kā hai Sardār.

Rabb meṇ ho tawān
 Jang ke darmiyān,
 Yisū' hai har ān
 Zafarmand:
 Dhāl aur tez talwār
 Karo saiqaldār;
 Sāth hai madadgār
 Pāk Rūh haft-chand.

Yisū' zu'l jalāl,
 Mālik bā kamāl,
 Ham ko Tū sambhāl
 Fazl se:
 Jang jab ho tamām,
 Jis waqt āe shām,
 Zist kā tāj in'ām
 Ham sab ko de. Āmin.

E^K hai fauj hamāri,
 Ek hamārā nām;
 Ek ummed piyāri,
 Sab ko ek in'ām;

Ek laṛáí laṛte,
 Háth meṇ ek hathyár,
 Ek hamará dushman,
 Fauj ká ek Sardár.

Korus. Ek hai fauj hamári;
 Ek hamará nám;
 Ek ummed piyári,
 Sab ko ek in'ám.

Áge go Shaitáni
 Dushman ho bedár,
 Sáth hai fauj ásmáni,
 Sáth hai Madadgár:
 Háth meṇ háth miláke
 Chalo ek hí chál;
 Thoṛí dúr aur jáke
 Dekhoge jalál. Ámin.

369

S. S. 680
 O. S. S. 15
 A. M. 542

SALÍB ke ai sipáli,
 Masíh ká kar iqrár;
 Wuh Bádsháh hai hamará,
 Aur lashkar ká Sardár:
 Sab Apne dushmanon par
 Wuh gálib áegá;
 Kull dunyá ko mirés meṇ
 Zarúr Wuh páegá.

Koras. Iqrár Masih ká,
 Masih ká kar iqrár,
 Bádsháhi jhandá úñchá kar,
 Aur rah tú, aur rah tú wafádár.

Salib ke ai sipáhi,
 Masih ká kar iqrár,
 Go dunyá hai muḡhálif,
 Aur dushman be-shumár:
 Jo fazl hai Masih meṇ,
 Tú us se táqat pá;
 Ímán meṇ qáim hoke
 Mardánagi dikhlá.

Salib ke ai sipáhi,
 Masih ká kar iqrár,
 Na dukh taklif se hárná,
 Par ho diyánatdár:
 Zor apná náqis jánke
 Masih par takyá kar,
 Hathyár rúhání bándh le,
 Mazbút rah du'á par.

Salib ke ai sipáhi,
 Jald hogá jang tamám:
 Sakht ho go áj larái,
 Par hogá kal árám.
 Jo dunyá aur Shaitán par
 Ab gálib áegá,
 Hayát ká táj o ráj bhi
 Masih se páegá. Amin.

370

7773.

A. M. 269.

DU'Á kar aur ho bedár,
Jang ke liye rah taiyár;
Dekh, haiñ dushman beshumár:
Jágtá rah.

Apni fauj ko le hamráh
Kartá zulmat ká bádsháh
Terí gaffat par nigáh:
Jágtá rah.

Baktar bāñdhke bá imán
Du'á mángtá rah har án:
Ghát meñ baithá hai Shaitán:
Jágtá rah.

Sun, jo húe fathmand,
Jang un kí tamám harchand,
Kahte bá áwáz baland,
'Jágtá rah.'

Rabb ká, Jis ko kartá pyár,
Yád kar yih kalám har bár,
"Du'á kar, aur ho bedár;"
Jágtá rah.

Gar tú chāhe nek anjām,
Jágná tujh ko hai mudám;
Du'á karná terá kām,
Jágtá rah. Ámín.

371

7777.

A. M. 291.

BARHE chalo, imándár,
Go ki khatre haiñ bisyár;
Laṛo khúb aur koshish se,
Zor K̄hudá se páoge.

Roo na údási se,
K̄hauf na karo kisi se:
Tumhen táqat laṛne ki
Aur tasalli milegi.

Jang men tum diláwar ho,
Apná sáz rúhání lo;
Laṛo khúb aur khushi se,
Jaldi fath páoge.

Barho áge himmat se,
Tum shikast na kháoge;
Go ki dushman hon bisyár,
Barhe chalo, imándár.

Báp ásmání, Teri ho
Pák tamjid hamesha ko;
Yisú' ki bhi ho sadá
Rúh ke sáth hamd o saná. Ámin.

372

S. M.

A. M. 268.

MUKHÁLIF be-shumár
Tujhe satáte haiñ;
Ai mere dil, ho k̄habardár,
Wuh tujh par áte haiñ.

Tú jág aur máng du'á,
Diler ho aur niðar;
Tú háth ko jang se mat uṭhá,
Par ji se lará kar.

Mat dhúndh tú ab árám,
Ki yih hai jang ki já;
Jo jang men hogá fathyáb,
Táj us ko milegá.

Tab tak, ai mere dil,
Chhor de apná árám;
Jang ká Sardár jab áyá hai,
Tab hai sab dukh tamám. Ámin.

373

7777.

A M. 447.

Al sipáhi wafádár,
Ho diler aur ustuwár;
Tere liye hai in'am,
Lá-zawál aur be-bayán.

Jo tú huá fathmand,
Hogá baḡhra dil-pasand;
Na to 'izzat dunyáwi,
Par razá Ḳhudáwand kí.

Jo tú gálib áegá,
Ni'mat 'umda be-bahá
Wahán tujhe milegi
Ulfat aur rifáqat kí.

Dunyá hai zawál-pazir
 Us ki shaukat hai haqir;
 Dil ásmán meñ tú lagá,
 Terá bakhra hai Khudá. **Ámín.**

374

A. M. 378.

EK burj baland aur já' panáh
 Khudáwand hai hamará;
 Hamen har áfat se Alláh
 Bakhsh detá hai chhuṭkára:
 Iblis, sharir ganím,
 Muḫhálif hai qadim;
 Jaur jafá be-shumár
 Yih us ke haiñ hathyár:
 Kaun waisá hai zamin par?
 Hamári táqat hai náchíz;
 Ham hárte haiñ Shaitán se;
 Hamen hamará ek 'Aziz
 Bachátá hai nuqsán se:
 Sab jáno sáf saríh,
 Wuh hai Yisú' Masih,
 Aur lashkaron ká Rabb:
 Háreñge Us se sab:
 Wuh sab par gálib hogá.
 Shaitán ki faujeñ be-shumár,
 Go gárat karne áeñ,
 Ham nahíñ hoñge be-qarár,
 Harchand wuh sab ḍaráeñ:

Ki dunyá ká Sardár
 Ab húa hai náchár;
 Sir kuchlá hai us ká;
 Ab jári hai fatwá:
 Kalám se hai hár jātá.
 Kalám-Ulláh hai be-tabdil,
 Hai jáwidán aur dáim;
 Khudáwand Apná Rúh jalí
 Rakhegá ham men qáim:
 Go jáe mál makán
 Aur síhhat aur amán,
 Go ranj o slikwá ho,
 Kyá hai nuqsán ham ko?
 Khudá nit hai hamará. Amin.

375

7 6 7 6.

A. M. 405.

YISÚ' Masih ká fazl
 Hamáre ho hamráh;
 Ham yahán haiñ musáfir,
 Aur dekhte Us ki ráh.
 Gar fazl sáth na rahe,
 Na kare rahbari,
 Tang ráh par chal na sakeñ
 Ham ek hí qadam bhi.
 Jis fazl se bápdáde
 The dukhon men burdbár,
 Wuh ham ko bhi sambhále,
 Jo hál ke haiñ gamkhwár.

Gar dukh ziyáda baṛhe,
 Ham kaheṇ bá imán,
 "Tasalli de, Masihá;
 "Jald á, Munji tawán."

Tá jang meṇ hár na jāeṇ
 Baḵsh fazl firáwán;
 Mardána ho ham laeṇ
 Bá jur'at aur imán.

Jald fath hásil hogi
 Yisú' le lahu se;
 Taskin tab aur tasalli
 Milegi Usi se.

Khudáwandá, Tú sun le,
 Pukárte haiṇ Tujhe;
 Tá abad Terá fazl
 Sabhon ke sáth rahe. **Ámín.**

"**T**HORÍ der," Masih ne kahá,
 "Thorí der meṇ áuṅgá;
 "Yahán karoge tum nála,
 "Waqt hai yih musibat ká;
 "Par wuh khushi hogi sadá,
 "Jab Main phirke áuṅgá."

“Thoṛi der;” yih ‘umda wa‘da
 Yád Tú kar, ai meri ján;
 Dukh aur gam jo tujh par átá
 Is se hotá hai ásán;
 Yahán jo salib uṭhátá,
 Us ko miltá táj i shán.

Thoṛi der, Masíhi pyáro,
 Salar hogá tab tamám;
 Thoṛi der, ai dukhiyáro,
 Dukh se páoge áram;
 Thoṛi der, ai imándáro,
 Tab yaqínan fiek anjám.

Thoṛi der, aur kull Kalisiyá
 Dúlhá apná dekbegi;
 Thoṛi der, aur sári dunyá
 Rabb ko sijda karegi;
 Thoṛi der, tab Hallilúyáh
 Sári kḥilqat gáegi. Ámin.

Masíhi jang ke báre men yih bhí munásib haiṇ:

164. Ímándáro, kḥúb lalkáro.
 391. Yisú‘ ke sipáhi.
 469. Achchhi laṛái tum laṛo kḥúb.
 474. Marne tak ho imándár.

Masihi Musafirat.

377

7 6 7 6.

A M. 225.

YIH zindagi kotáh hai,
Chand roz hai ranj us ká;
Par zindagi ásmáni
Be-gam, lá-intilhá.
Kyá hi mubáarak jazá;
Dukh thorá, sukh apár!
Insán ke wáste jagah
Bibisht men hai taiyár.
Ab laṛná hai laṛái,
Tab kareṅge ham ráj,
Ki imándár ko miltá
Jalil gairfáni táj.
Ab daṛná hai aur jāgná,
Aur sabr hai darkár;
Ki Bábil kí asíri
Siyyon ko hai dushwár.
Tab dekheṅge ba-nazar,
Andekh jo pyará hai;
Tab jāneṅge ba-ḡhushi,
Masih hamará hai.
Nūr subh ká ho raushan
Tab kareḡá rát dūr,
Aur dín kí mánind hogá
Dindáron ká zuhúr.

Khudā ko apnā Bādshāh
 Wuh dekhkar haiñ masrūr;
 Aur sadā sijda karte
 Wuh Us ke pāk huzūr. Āmin.

378

R. M. 61.

MAIN āsmāni zindagāni
 Kartā iḡhtiyār;
 Jo hai fāni aur jismāni,
 Kartā hūñ inkār:
 Jo kuchh roke mere ta'in,
 Us kalām ko māntā main,
 "Kar tū pichhā us sila kā,
 "Upar jo taiyār."

Wuh bulātā, so main jāta
 Barre ke huzūr;
 Hoshyāri aur taiyāri
 Mujhe hai zarūr:
 Koi daure, daure ḡhūb;
 Ho wuh taj us ko matlūb
 Jo āsmāni aur gairfāni:
 Ḡaffat howe dūr.

Yisū', Terā bahuterā
 Rahm aur piyār:
 Rahnumāi, tawānāi
 Baḡhsh, jab main nāchār:

Log phuslāen, de qiyām;
 Gar chirhāen, bakhsh ārām:
 Tū hidāyat kar ināyat,
 Ki hūn imāndār.

Khench Tū mujhe, ki main Tujhe
 Jāntā hūn maljā;
 Pācdārī, ustuwārī
 'Atā Tū farmā:
 Pāk kalām to zinda hai:
 Rūh hayāt-bakhshinda hai:
 Jab āsmān men dākhil hōwen,
 Gāen hamd sadā. Āmīn.

379

7 6 7 6.

A, M. 224.

MUSĀFIRO āsmānī,
 Khush-waqt ho aur shādmān;
 Masih hamrāh tumhāre
 Aur manzil hai āsmān.

Masih ne krūs uṭhāyā,
 Āsmān par ab tājdār,
 Aur Apnī qaum ke liye
 Rāh Us ne ki taiyār.

Pas roz salib uṭhāke
 Tum Us ke pairau ho;
 Dukh safar kā chand roz hai,
 Pas sabr tum karo.

Ímán meṇ tum mazbút ho,
 Ummed meṇ páedár;
 Mahabbat meṇ baṛh jáke
 Kḥush-waqt tum ho har bár.

Sab dukh aur gam tumháre,
 Taklif aur imtibán,
 Jalál ki ráh meṇ áte,
 Par manzil hai ásmán.

Musáfiro, tumhára
 Hai nek aur kḥush iqbál;
 Dukh thorá hai aur fání,
 Par hogá sukh kamál. Ámin.

380

S. M.

A. M. 284

ASMANÍ ghar se dūr,
 Pardesi hūṇ udás;
 Mubáarak Rúh, Tū meri sun,
 Áram de Báp ke pás.

Kásh ki main uṛ sakūṇ,
 Aur jáūṇ apne ghar;
 Dil merá terá, ai Siyyon,
 Mushtáq hai sarásar.

Daur-dhúp uṭhátá hūṇ
 Main bich is biyábán;
 Kab dákhil hūṅgá tujh hi meṇ,
 Ai kḥush aur pák makán?

Tú sadá ho hamráh,
 'Aziz Khudáwandá:
 Ho merá hámi safar bhar,
 Aur ghar ko de pahunchá. Ámin.

381

11 10 11 10 9 12

A. M. 223.

SUN meri ján, firishte pur-soz gáte;
 Phailti áwáz zamin ki har jae-gáh;
 Kaisi shirin bashárat haiñ sunáte,
 Us zist ásmáni ki jo be-gunáh!

Koras. Núr ke firishto, gáo har bár,
 Rát ke musáfiron yún karc khush-raftár.

Safar ke waqt ham sunen un ki báten,
 "Ai thaki ján, Yisú' bulátá hai:"
 Rát men sun partin yih shirin áwázen;
 Injil ká nagma ghar batlátá hai.

Yisú' bulátá hai shirin áwáz se
 Sab logon ko, jo rahte bich jahán;
 Us ke kalám ko sun hazáron áte;
 Tú un ká hádi ho, 'aziz Chaupán.

Ráh dúr daráz ho, chain to hogá ákhir,
 Pau phatte waqt táríki hogi dúr;
 Manzil maqsúd par patá hai musáfir
 Apne ásmáni ghar ko pur-surúr.

Sunáte raho, ai 'aziz firishto,
 Ham ko ásmáni khush-sarodián,
 Jab tak na rone ki yih rát tamám ho,
 Jab tak na áen din ki khushián. Ámin.

382

8 5 8 3.

A. M. 254.

KYÁ tú thaká hai aur mánda,
 Bi'l kull be-árám?
 "Mujh pás ákar," Ek ne kahá,
 "Kar árám."

Tá us Murshid ko pahchánúñ,
 Kaun se haiñ ásár?
 "Zakhmoñ se haiñ háth aur páñw
 "Nishándár."

Kyá Wuh takht-nishín tájdár hai,
 Hashmat hai shahwár?
 "Hán, táj rakhtá, fi'l haqíqat,
 "Par khárdár."

Us ke pairau ko kyá jazá
 Milti hai yahán?
 "Gam, mashaqqat, dukh aur áñsú
 "Firáwán."

Agar Us se liptá rahún,
 Hogá kyá anjám?
 "Gam aur dukh aur safar hoñge
 "Sab tamám."

Mujhe Wuh qabúl karegá,
 Hogá na inkár?
 "Hargiz nahín, be-misál hai
 "Us ká pyár."

Gar tá ákhir imándár hún,
 Barakát hai yaqín?
 Ek munh ho bilishṭi bolte,
 "Bi'l yáqín." Ámin.

HÁDÍ ho, ai Rabb Yahowáh,
 Fáni 'álam meṇ mudám;
 Main kamzor hún, Tú hai qádir
 Apne háth se mujhe thám:
 De ásmání
 Roṭi mujh ko tá-dawám.

Jári kar áb i hayát ko,
 Jis se ráhat ho kamál;
 Ág aur bádal ke sutún se
 Safar bhar mujh ko sambhál:
 Ai Muháfiz,
 Meri ho panáh aur dhál.

Yardan ki jab dhár par áun,
 Kḥauf o kḥatar se bachá;
 Maujón se panáh main páun,
 Mulk Kan'án meṇ de pahunchá:
 Hamd o saná
 Har zamán main gaúṅgá. Ámin.

384

8787 D.

S. S. 522.
O. S. S. 131,

YISÚ', rāh mēñ sāth le chaltā:
Mujh ko aur kyā hai zarūr?
Us kā pyār main be-hadd pātā,
Wuh hai rāh mēñ merā nūr;
Main āsmāni tāqat pāke,
Rahūngā nit imāndār;
Jo kuchh khatra mujh par āe
Yisú' hogā madadgār.

Yisú' rāh mēñ sāth le chaltā,
Meri khabar letā hai;
Har taklif ko halkā kartā,
Mann āsmāni detā hai:
Jab main thakke thahr jātā,
Rāh ki dhūp satāti hai,
Tab chaṭān se dhārā ākar
Meri pyās bujhāti hai.

Yisú' rāh mēñ sāth le chale,
Pyār se bharā sarāsar,
Lo kyā kbushī mujh ko mile,
Jāūngā jab Bāp ke ghar!
Mile jab hayāt gairfani,
Aur āsmān par pahūnchūngā,
Gāūngā tab bā-shādmāni,
"Yisú' Hādi hai sadā." Āmin.

TÚ merá rahnumá ho,
 Ai Yahowáh;
 Tú ákhir tak dastgír ho,
 Aur de panáh:
 Akelá chal na saktá
 Ek qadam bhi;
 Pas Tú kar nigahbáni
 Mujh 'ási ki.

Kamzor par fazl karke
 Tú mujhe thám;
 Dil merá sákin karke
 Tú baḡhsh árám;
 Ki dukh aur sukh meṇ rahún
 Main Tere pás:
 Sab hálát meṇ nit rakhún
 Tujhi par ás.

Hai meri ráh andheri ;
 Ho merá núr;
 Tú mujhe baḡhsh dileri,
 Aur ḡhauf kar dūr;
 Tú merá rahnumá ho,
 Aur de panáh;
 Aur ákhir tak dastgír ho,
 Ai Yahowáh. Ámin.

5 5 8 8 5 5.

R. M. 31.

YISÚ', hádi ho
 Ráh batáne ko:
 Terí ráh par qadam dhareñ,
 Terí pairawi ham kareñ;
 Jis waqt nikle ján,
 Manzil ho ásmán.

Jab ham hon tang-hál
 Hamen tab sambhál:
 Dukh par dukh jo ham par áen,
 Tau bhi ham na kurkuraen:
 Dukh jab ho tamám,
 Milegá áram.

Jab musibat ho,
 Dekhen Tujhi ko:
 Dukhon se jab ghare jáen,
 Aur taklíf ba-shiddat páen,
 Tab Tú fazl se
 Hamen sabr de.

Ham par 'umr bhar
 Karam ki nazar kar:
 Rûh ki mushkil ho ghaneri,
 Tab Tú hamen de dileri,
 Daur jab ho tamám,
 Hamen baqshsh áram. Ámin.

RÁT hi rát hai yih zamána,
 K̄hauf o k̄hatra hai maujūd;
 Sab Masihi haiṇ musáfir,
 Un ká ghar hai mulk mau'ūd.

Gird á gird hai saḡht tārīki,
 Áge raushnī namūdār;
 Himmat bāṇdhke, báham digar,
 Chalte haiṇ sab imándār.

Ek hi hai wuh Nūr Iláhi,
 Jo hai detá itminán;
 Sáf hai us ki rahnumái,
 Dúr hai kartá k̄hauf tamám.

Ek hi hai murád hamári,
 Ek imán jo páedár;
 Ek hamári intizári,
 Ek ummed hai barqarár.

Ek hi gīt Masihi bhái
 Ek dil hoke gáte haiṇ;
 Ek hai k̄hatra, ek laṛái,
 Ek hi ráh par játe haiṇ.

Ek hi hogi tab shádmáni,
 Jab ki safar ho tamám;
 Ek hi hai wuh ghar ásmáni,
 Jis meṇ rahenge mudám.

Thoṛi der hai; sári mihnat
 Aur rukáwaṭ ráste ki,
 Bhúkh aur pyás ki sab musibat
 Wahán hamen bhúleṅgi.

Barhe chalo, imándáro,
 Áge chalti hai salib;
 Rát hai guzri jāti, pyáro;
 Ghar nazdik aur din qarib. Ámin.

Kalisiya.

388

7 6 7 6 D.

A. M. 215.

KALÍSIYÁ ki gairfáni
 Bunyád hai Rabb mahmúd;
 Az sar i nau wuh pání
 Aur Rúh se hai maulúd:
 Ásmán se Us ne áke
 Chun liyá Dulhin ko,
 Aur Apná khún baháke
 Kharidá hai us ko.

Har qaum ke bich hai sháhid
 Wuh barguzida zát;
 Wíládat ek; Rabb wáhid;
 Ímán ek; ek naját;
 Kḥurák ek; ek mubárak
 Nám us meṅ hai ma'rúf;
 Ummed meṅ bhi mushárak,
 Har fazl se mausúf.

Go ab wuh dushmanon se
 Mazlúm hai aur haqír,
 Go phút aur bid'aton se
 Wuh aksar hai dilgír;
 Muqaddasin bedár haiñ;
 "Kab tak?" un ki pukár;
 Aur wuh jo ab zerbár haiñ,
 Jald hoñge sab tájdár.

Kalisiyá ab mashaqqat
 Aur jang mein jo dushwár,
 Hai karti kámil ráhat
 Aur chain ká intizár;
 Didár tab hogá kámil,
 Jab húi jang tamám,
 Jalál mein hogi shámil
 Kalisiyá pur-árám.

Par yahán bhi Khudá se
 Rifáqat hai us ki,
 Suhbat shirín ásmán ke
 Muqaddason se bhi:
 Hamen taufiq aur táqat
 Bakhsh de, ai Rabb rahim;
 Hon ham is khush rifáqat
 Aur mel mein mustaqim. Ámin.

PUSHT dar pusht tú, pák Kalisiyá,
 Áge barhti hai bi'sh shán;
 Tere haiñ shahid, muqaddas,
 'Álimin o buzurgán:
 Tauba ki manádi karke
 Tú us pyár ká hai gawáh,
 Jis ki khátir Yisú' áyá
 Tá ki khole zist ki ráh.

Tú Masih ká Badan hokar
 Mihnat karti hai har án,
 Tá ham Rabb ke pánw pás áen,
 Jo hamára hai Chaupán;
 Bachpan men Masih ki god men
 Ham ko rakhti bi't ta'zim,
 Tá bach jákar Us ke khún se
 Fazl se hon mustaqim.

Jaise 'umr men ham barhte,
 Barhtin jab ázmáishen,
 Ham haftchand in'ám rúhání
 Páte haiñ Kalisiyá men:
 Is se barhkar bhi hai ni'mat;
 Kyá 'ujúba be-bayán!
 Rabb mujassam hai hamári
 Zist ki roñi az ásmán.

Is ke zor se áge barheñ
 Jab tak zist na ho tamám,
 Aur ham kámil bankar raheñ
 Qudsiyon ke sáth mudám.
 Tab tá-ákhir pák Kalisiyá
 Áge barhegi bísh shán;
 Us men hogi dág na jhurri,
 Par wuh hogi pák har án. Ámin.

390

S. M.

A. M. 534.

SAFAR Kalisiyá ká
 Ab hotá hai tamám;
 Aur karti hai wuh intizár,
 Ki mile kab árám.
 Tang hai naját ká dar,
 Na pahle se hamwár
 Hai wuh taríqa Yisú' ká,
 Par mushkil aur dushwár.
 Na pahle se kamzor
 Haiñ dushman be-shumár;
 Tá hál is jang men haiñ zarúr
 Khod, sipar aur talwár.
 Yún barhe chalte haiñ
 Khudá ke bandagán;
 Go dukh ho, dard, yá muflisi,
 Yá kho bhi jáe ján.

Pas barhe chalenge
 Ham bá diláwari,
 Aur dil lagáe karenge
 Masih ki pairawi. Ámin.

391

6565. T.

C. H. 480.
A. M. 391.

YISÚ' ke sipáhi,
 Áge qadam már,
 Ki salib hai áge
 Tere namúdár:
 Terá sháhi Peshwá
 Hai Yisú' Masih;
 Us ke jhande áge
 Chalte haiñ sarih.

Korus. Yisú' ke sipáhi,
 Áge qadam már,
 Ki salib hai áge
 Tere namúdár.

Is nishán ko dekhke
 Bhágtá hai Shaitán;
 Áge, ai sipáhi,
 Fath apni mán:
 Saná ki áwáz se
 Dozañh hai larzán;
 Bháiyó, hamd aur saná
 Gáo khushilhán.

Lashkar sí Kalisiyá
 Jang men̄ char̄hti hai,
 Mominin ko yád kar
 Áge bar̄hti hai.
 Ham ek badan, bháiyó,
 Be-tafriq haiñ ek,
 Ek ta'lim aur ásrá,
 Ulfat men̄ bhi ek.

Táj aur takht haiñ fání,
 Ráj haiñ beqayám,
 Yisú' ki Kalisiyá
 Rahti tá dawám.
 Yih hai Us ká wa'da,
 Ki sab iḡhtiyár
 Dozaḡh ká na gálib
 Hogá, na kámgar.

Pas, sab qaumo, áo,
 Jang men̄ shámil ho;
 Kḡhush áwáz bajáo
 Shádiyána ko.
 Bádsháh ki ta'rif men̄,
 Yisú' Jis ká nám,
 Ádmi aur frishte
 Gáte haiñ mudám. Ámin.

Is mazmún ke wáste yih bhí munásib hai:

368. Ek hi fauj hamári.

Muqaddas Din.

392

878777.

A. M. 427.

KAUN wuh haiṇ jo takht ke sāmne
Khare haiṇ jalil tájdár ?

Misl táron ke chamakte
Ek jamá'at be-shumár;
Hallilúyáh gáte haiṇ,
Sháh kí hamd sunáte haiṇ.

Un ke jáme haiṇ jaláli,
Aur libás hasin aur pák;
Yih Masih kí hai rástbázi,
Jo gairfáni hai poshák.
Wuh pák nazreṇ láe haiṇ:
Kaháṇ se wuh áe haiṇ?

Yih wuh haiṇ jo Rabb kí khátir
Sab kuchh jánte the nuqsán;
Aur jo Us ke nám kí khátir
Ákhir tak the jánfishán;
Jang meṇ wuh diláwar the;
Ab haiṇ sáthi Barre ke.

Sakht musibat se wuh áe,
Sakht thá un ká imtihán;
Du'á karke gálib áe,
Rabb meṇ húe wuh tawán:
Un kí áṅkhon se Kḥudá
Sáre áṇsú poṇchhegá.

Ḳhidmat karke Us ke áge
 Wuh musta'idd the har án;
 Us ke rúbárú ab páte
 Abadi ḳhushi be-bayán:
 Us ke chihre ká pák núr
 Dekhke hote haiñ masrúr. **Amin.**

SUN, ásmáni ḳhushilháni
 Lákhon ḳhún-ḳharidon ki,
 Hallilúyáh, Hallilúyáh,
 Ho sitáish Alláh ki;
 Hai sitáron ki si raunaq,
 Aur jaláli hai libás
 Unhíñ ká jo fathmand ho
 Kharé haiñ Ḳhudá ke pás.

Sab jo karte the Masih ki
 Pesh-rawi, sab ambiyá,
 Sab rasúl, Injil-nawis bhi,
 Sab shahíd aur auliyá;
 Bewá nek, aur pák kunwári,
 Mard aur 'aurat muttaqi,
 Ham-áwáz haiñ karte sáre
 Hamd o saná Alláh ki.

Yih haiñ wuh jo nikal áe
 Bari sakht musibat se;
 Sáif o shusta un ke jáme
 Ḳhún se húc Barre ke;

Qaid aur zillat, ta'na-zanī,
 Āg, sangsāri, aur talwār,
 Sab ke sab par wuh ho gālib,
 Maut tak rahe wafādār.

Pāk salib ke jhande tale
 Karte the yih pairawī
 Apne Munji, apne Hādi,
 Apne Bādshāh Yisú' kī;
 K̄hushi se taklif uṭhāi,
 Us ke sāth thi maut manzūr;
 Maut kī rāh se ab baqā meṇ
 Mili qurbat pur-surūr.

Wahān hai didār Ilāhī,
 Zindagi hai lā-zawāl,
 Hai musibat se rihāi,
 Mili k̄hushi pur-jalāl;
 Ab hai rāhat, pāk mahabbat,
 Ma'rifat sab bāton kī,
 Hai na hājat, na shikāyat,
 Balki ajr abadi.

Ai Masih, K̄hudā ke Beṭe,
 Nūr se Nūr, 'Immānūel,
 Tere k̄hun se sāth K̄hudā ke
 Hūā hai hamārā mel;
 Apne fazl se hamesha
 Kar Tū hamēn mālāmāl,
 Tā Bāp, Beṭe, aur Pāk Rūh kā,
 Ham se zāhīr ho jalāl. Āmin

HAI kyá hi majlis pur-jalál!
 Sab áe kahāñ se?
 Jo rakhte raunaq be-misál,
 Haiñ kaun aur kahāñ ke?

Haiñ wuh jo húa ab rihá
 Barí musibat se;
 Aur húa pák libás un ká
 Barre ke lahu se.

Ab khare haiñ wuh takht ke pás
 Muzaffar aur shádmán;
 Aur khidmat karte aur sipás,
 Haiñ páte itminán.

Na bhúkh aur pyás se haiñ náchár,
 Na dhúp se paresbán;
 Na maut na áfat dil-ázár
 Wāñ karti hai ziyán.

Har dil Khudá se hai masrúr,
 Aur khush hai har zabán;
 Aur shab o roz Us ke huzúr
 Wuh gáte khushilhán.

Aur Barra takht ke darmiyán
 Sardár hai sabhon ká;
 Wuh háfiz hai aur gallaban,
 Aur un ká rahnumá.

Wuh pás hayát ke chashmon ke
 Un ko le jægá;
 K̲hudáwand un ki áŋkhoṇ se
 Sab áṇsú poṇchhegá.

Shukr aur hamd aur pák ta'zim
 Báp, Beṭe, Rúh ki ho;
 K̲hudá i Wáhid, Rabb rahim,
 Ab aur hamesha ko. Ámin.

*Kisí muqaddas ke dīn ke wáste yih bhí mund-
 sib hai :*

348. Mubáarak haiṇ pákdil.

M. Andriyás.

395

8787.

A. M. 403.

IS jahán ke ranj aur fīkr,
 Dukh, taklif ke darmiyán,
 Yisú' kahtá, Ai Masihi,
 Merá pairau ho har án.

Sábiq meṇ rasúl yih sunke,
 Khaṛe ho daryá kinár,
 Ghar aur mál, k̲hándán sab chhoṛke,
 Húe Us ke tábi'dár.

Dunyá, daulat aur Shaitán se
 Raheṇ ham sab k̲habardár;
 Yisú' kahtá, Ai Masihi,
 Mujh ko kar tú ziyáda pyár.

Ho khushhāli, yā tanghāli,
 Mihnat ho, yā ho ārām,
 Yisū' kahtā, Ai Masihi,
 Īmāndār rah tā-dawām.

Yisū' pyāre, Tū bulātā,
 Da'wat Teri māntā hūṇ;
 Teri k̄hidmat meṇ main apnā
 Tan o man guzrāntā hūṇ. Āmin.

M. Tomá.

HAMEN na nazar átā hai
 Wuh mulk i k̄hushnumá,
 Jis meṇ na ranj dar átā hai,
 Na mātām, na gunāh.
 Itnā to dekhā jātā hai,
 Ki rāsta hai dushwār,
 Aur dushman jo satātā hai,
 Wuh saḁht aur tāqatwār.
 Na hamen nazar átā hai
 Masih kā dukh har án,
 Jis se chhurāyā jātā hai
 Har banda nātawān.
 Hāṇ, yih to dekhā jātā hai,
 Gunāh hai dil-pasand;
 Hamará dil lubhātā hai,
 Aur hūe ham páband.

Aur yih bhi dekhā jāta hai,
 Ki dil har kisi kā
 Kis mushkil se yih chāhtā hai,
 Ki hākīm ho Ḳhudā.

Īmān par ham to chalte haiñ,
 Na āñkhoñ dekhe par;
 Par shakk ham kabhi lāte haiñ
 Īmān ke kahe par.

Kalām par karen i'tibār,
 Jo milā Tomā ko,
 "Mubārak hai wuh imāndār
 "Jis ne na dekhā ho." Āmin.

Is roz ke liye yih bhī munāsib hai :

283. Ham ne na Tujhe dekhā jab.

M. Paulūs kā Rujū' Lānā.

397

8787.

A. M. 76.

YISŪ', Tū Damishq ki rāh meñ
 Us par, thā mukhālif jo,
 Zāhir hūā, aur chun liyā,
 Ki Injil kā ḳhādīm ho.

Harchand peshtar thā tārīkī
 Aur fareb meñ giriftār,
 Balki Tujhe thā satātā,
 Tū ne use kiyā pyār.

Khol ásmán, aur utar áke
 Mulk i Hind ke logon par
 Apni raushni, Apni khúbi
 Aur mahabbat záhir kar.

Jaise ánkhon se Shául ki
 Fauran chhilke gir paře,
 Yún is qaum par rahm karke
 Un ki ánkhen bhi khol de.

Bakhsh ki ab salib pás áke
 Wuh pukáren Terá nám;
 Tez talwár sá un ke dil ko
 Chhede Terá pák Kalám.

Jaisá waqt qadim men bhejá
 Apná Rúh hazáron par,
 Waise Tú ab ahl i Hind par
 Rúh i Haqq ko názil kar.

Ai Khudáwand, Apná bázu
 Qudrat se ab jald dikhlá,
 Aur is ákhiri zamán men
 Jaldi se, ai Yisú', á. Ámin.

Masíh ká Haikal men házir kiya jáná.

398

8 7 8 7 8 7.

N. A. M. 629

DEKH, Jo Haikal men ab áyá,
 Hai K̲hudāwand zu'l jalāl;
 Wuh na sauj āsmāni lāyá,
 Aur na lāyá sāth jalāl;
 Aur na majma' rāh men áyá
 Us ká karne istiqbāl.

Mān mubārak safar bhar men
 Húi Us ki nigahbān;
 Aur Wuh Apni Mān ki god men
 Házir hai ab nātawān;
 Yūn Wuh Apne Bāp ke ghar men
 Áyá hai 'aziz Mihmán.

Yūsuf kharā hai ta'zim se
 Us ki Wálida ke sāth:
 Shama'un imān 'azim se
 Jántá hai Rabbu'l Hayát;
 God men lekar, wuh-takrim se
 Dekhtá dunyá ki Naját.

Ham bhí Tujhe sijda karte,
 Haikal men Jo áyá thá:
 Tá insān ká fidyá bane
 Tú insān ká Bálak thá:
 Tau bhí makhluqāt se pahle
 Thá maulūd; Ibn i K̲hudá.

Ham haiñ Tere intizár mein,
 Ai tamám jahán ke Núr:
 Á Tú Apne maqdisoñ mein,
 Kar gunáh ko ham se dúr;
 Tá ham házir kiye jāñ
 Tere Báp ke pák huzúr. Ámin.

M. K. Maryam ke din.

YISÚ', sab ká Tú Ma'búd hai,
 Tú kuñwári se maulúd hai:
 Maryam nit mubárah hai,
 Ki Yisú' us ká Bálak hai.

Rihm jis ne Tujhe liyá,
 Chhátí jis se Tú ne piyá,
 Ankh jo Tujhe dekhti thi
 Sote waqt, mubárah thi.

Hāñ, jo Teri khidmat karte,
 Tujh se jo mahabbat karte,
 Yih bhi sab mubárah haiñ,
 Báp ke wuh lepálak haiñ.

Yisú', sab ká Tú ma'búd hai,
 Tú kuñwári se maulúd hai:
 Maryam nit mubárah hai,
 Ki Yisú' us ká Bálak hai. Ámin.

MM. Filippus aur Ya'qúb.

400

L. M.

A. M. 411,

GUNÁH aur ranj ki zulmat se
 Ek rásta hai rihái ká
 Us mulk ko j'āṇ na hai áftáb,
 Par chihrá hai Ḳhudáwand ká.

Haqq ek hí hai, aur Yisú' ne
 Us ki gawáhi hamēṇ di;
 Aur Us ke ḡhún mubáarak se
 Hai milti ek hí zindagi.

Is bát ko samjheṇ ham saríh,
 Jo chhipi thi Filippus se;
 Ki jis ne dekhá hai Masih,
 Hai Báp ko dekhá usi ne.

Par hamēṇ yih bhi hai ma'lúm,
 Ya'qúb ki pák fahmáish se,
 Gar sust ham raheṇ, to mahrúm
 Ham hoṅge táj ásmáni se.

Ai Ráh, hamēṇ táríki se
 Pás Núr Iláhi ke pahunchá;
 Ai Haqq kamál, ai Zindagi,
 Hai Tujh meṇ ráhat aur baqá. Ámin.

Is dín ke liye yih bhi munásib hai :
205. Tú Ráh hai: Tujh se ham ázád;

M. Matí.

401

L. M.

A. M. 404.

AJ us ká din, K̤hudáwandá,
 Jo chhoṛkar mál aur daulat ko,
 Jald húa Terá shinawá,
 Ki dil se Terá banda ho.

Ab zar ki dosti hai bisyár,
 Aur tangí hai garibon ki;
 Har ek ká dil hai be-qarár,
 K̤hwáh daulat ho yá muflisi.

Hameñ chhuṛá, K̤hudáwandá,
 Gulámi se is dunyá ki:
 Apni mahabbat se bujhá
 Átish i tama' duniyawi.

Mariz jab ghar meñ hai páband,
 Aur hai na táqat chalne ki,
 To use kyá hi dīl-pasand
 Hai har k̤hushbú bagiche ki.

Yun ham bhi haiñ kamzor, láchár,
 Aur árzú hai tasalli ki;
 To k̤habar kyá hi k̤hushbúdár
 Injil Muqaddas Matí ki.

Hai k̤habar us mahabbat ki,
 Jo ham se ki K̤hudáwand ne;
 Ásmáni táj o daulat hi
 Hai bihtar rúpe sone se. **Ámín.**

Is dīn ke wáste yih bhí munásib hai:
 270. **Lol** Yisú' Násri jātá hai.

M. Mikáíl aur kull Firishte.

402

10 10 10 10.

A. M. 423.

SUBH ke táre se raushan, pur nūr,
 Pák har gunáh se, aur Rûh se bharpûr
 Haiñ mulk ásmáni meñ firishtagân,
 Shab o roz Alláh ke haiñ sanákhwán.

Yih haiñ darbári, muqarrab mumtáz,
 Alláh ke pyáre, hasín, sarfaráz:
 Hámi hamáre haiñ, har waqt taiyár,
 K̲hidmat meñ házir haiñ, hukm-bardár.

Jab ki paidáish ká húá ágáz,
 In ki sitáish ki húí áwáz;
 Subh ke táre aur Bani Ulláh
 K̲hushi ke máre tab húe maddáh.

Karte pásbáni Yarúshalem ki,
 Yih nigahbán haiñ muqaddason ki;
 Inhiñ ke sáth Karobím, Saráfim
 Haiñ karte rahte K̲hudá ki ta'zím.

Málík ásmáni, 'ináyat farmá
 In se hamári himáyat sadá;
 A̲khir ham un ke sáth Tere huzúr
 Qurbat Iláhi meñ raheñ masrúr. Ámin,

6 5 6 5 D.

E. H. 360.

A. M. 306.

DEKH, K̄hudá i Qádir,
 Bádsháh pur-kamál,
 Núr se hai mulabbas,
 Rahtá dar-jalál;
 Us ke pák huzúr men
 Lákhoṇ lākḥ shándár
 Aqdas, Aqdas, Aqdas,
 Gáte haiṇ har bār.

Karúbín jaláli
 Haiṇ har dam maujúd;
 Saráfin núrání
 Karte haiṇ sujúd:
 Mikáíl zoráwar
 Fauj ká hai sardár,
 Har waqt jang iláhi
 Laṇe ko taiyár.

Wán haiṇ kháss frishte
 Házir ‘álishán,
 Nigahdár jo rahte
 Bachchoṇ ke har án:
 Yih sab Báp ká chihra
 Dekhte haiṇ pur-núr,
 Aur didár i pák se
 Har waqt haiṇ masrúr.

Un ki kull tajalli,
 Un ká zor tamám,
 Un ke táj o hashmat
 Rabb ká hai in'ám:
 Us ki pák huzúri
 Zist ká sotá hai;
 Us se pyár iláhi
 Sádir hotá hai.
 Ai Sálús e Aqdas,
 Ai Khudá wahid,
 Teri sab frishte
 Karte haiñ tamjíd;
 Ham bhi Tere faiz se
 Karte haiñ sujúd,
 Teri hamd o shukr
 Karte, ai Ma'búd. Ámin.

Kull Muqaddason ká din.

404

10 10 10 4.

A. M. 437.

UN sab ke liye jin ki jang tamám,
 Jo Tujh meñ, Rabb, ab karte haiñ árám,
 Hamd o tamjíd ho Teri tá dawám.
 Hallilúyáh.
 Tú un ká zor thá, aur mahfúz panáh,
 Tú jang meñ un ká rahbar thá har gáh,
 Tú hi zulmát meñ thá un ke hamráh.
 Hallilúyáh.

Tere sipāhi, jang men jān-nisār,
 Rāh sābiqin ki chalkar hon kāmgar,
 Tā ākhir pāen tāj i zar-nigār.
 Hallilūyāh.

Kāmil shirākat, rāhat-bakhsh, shirīn;
 Wuh fathmand, ham jang se tang, gamgin,
 Tujh men sab ek hai, Rabbu'l mominin.
 Hallilūyāh.

Jab jang shadid ho, sakht ho imtihan,
 Us pār ke na're sunkar dil o jān
 Taqwiyaat pāte hai aur itminān.
 Hallilūyāh.

Āftāb i fāni hotā hai gurūb,
 Ārām sipāhi pāte hai kyā khūb,
 Chain pāk Firdaus kā hai shirīn, margūb.
 Hallilūyāh.

Ākhir ā pahunchā roz 'azīm pur-nūr,
 Ji uthte hai kull mominin mansūr;
 Shāh i jalāl kā hotā hai zuhūr.
 Hallilūyāh.

Har qaum, har mulk se, barguzidagān
 Shahr i zarrīn ki zinat hai aur shān;
 Bāp, Bete, Rūh ki hanūd men hai shādmān.
 Hallilūyāh. Āmin.

405

8 8 8 8 8.

A. M. 428.

MARHÚM muqaddasin árám
 Ab jang se páte haiṇ mudám:
 Na teg na sipar hai zarúr
 Un ke Kḥudáwand ke huzúr.
 Masih meṇ, ai muqaddasin,
 Tumhári ráhat hai shirín.

Muqaddasin ab haiṇ mahzúz,
 Ganim se rahte haiṇ mahfúz:
 Na ṭhokar kabhi kháte haiṇ,
 Na dahshat se ghabráte haiṇ.
 Ai pák arwáh, ab tá-dawám
 Ásmán meṇ tum ko hai árám.

Chain páte haiṇ muqaddasin
 Pák bandargáh meṇ bi'l yaqín:
 Na maujoṇ se haiṇ pareshán,
 Na ándhí hai, na hai túfán.
 Ai pák arwáh, kyá hí shirín
 Us panáhgáh meṇ hai taskín.

Go pák arwáh bedár haiṇ sab,
 Haiṇ sote un ke badan ab,
 Jab tak na wuh bhi kḥák meṇ se
 Jalál ke sáth ji uṭheṅge.
 Ai pák arwáh, tum ho kḥushnúd,
 Kḥudáwand hogá jald maujúd.

Rúhon ke Báp, ab kán lagá;
 Shafá'at kar, Ibn i Kḥudá;
 Pák Rúh, Tú ham par tá-hayát
 Kar názil Apni kḥáss barakát,
 Tá pák arwáh ke sáth har án
 Firdaus meṇ pāeṇ itminán. **Ámín**

Khairat.

406

8884.

A. M. 365.

Al Málík donoṇ 'álam ke,
 Teri ta'zím ho sabhoṇ se:
 Láiq ta'ríf kaun kar sake,
 Ai Faiz-ma'múr?

Áftáb ká núr, bád i bahár,
 Phúloṇ aur phal ke bág gulzár,
 Shán Teri karte haiṇ áshkár,
 Ai Faiz-ma'múr.

Árám, mahabbat, sihhat bhi,
 Kull ni'mateṇ o zindagi,
 Teri hi baḳḥshish haiṇ sahi,
 Ai Faiz-ma'múr.

Tú hi ne Apne Beṭe ko
 Baḳḥshá ki pák kaffára ho:
 Shukr hamesha Terá ho,
 Ai Faiz-ma'múr.

Tú ne Pák Rúh 'ináyat ki,
 Chashma i-zor o tázagí,
 Haftchand haiñ barakateñ Us ki,
 Ai Faiz-ma'múr

Maḡhlasi Tú ne ki 'atá,
 Fazl o rahmat be-bahá;
 Badlá ham hi deñ Tujhe kyá,
 Ai Faiz-ma'múr.

Ásmáni Báp, Qádir Ḡafúr,
 Tere ham raheñ nit mashkúr;
 Hamári nazreñ kar manzúr,
 Ai Faiz-ma'múr. Ámin.

407

8787 D.

A.I.M. 367,

YISÚ', Tú ne hai ḡharidá
 Hamen ḡhún baháne se;
 Dene se dareg na kiyá
 Ján ko wáste dunyá ke.
 Úpar se bhi Tú ne barakat
 Hamen di faiyázi se,
 Aur nárásteñ par ki shafaqat
 Apní mihrbáni se.
 Sab kuchh Terá hai, Ḳhudáwand,
 Pas ham deñ saḡháwat se;
 Dúr kar dil ki sári saḡhti,
 Apní pák mahabbat de.
 Tú ne kahá thá, ki dená
 Hai mubáarak lene se;
 Búḡhl se Tú hamen pák kar,
 Aur kusháda-dili de

Tú ne kahá yih, ki k̥hidmat
 Jo ki jāe chhoṭṭṇ ki,
 Gar ham karen Tere nám par,
 Asl men hai Teri hi.
 Kaisí 'izzat hai hamári!
 Tú hamáre háthṇ se
 Māṅgtá hai k̥hairát, K̥hudáwand,
 Wáste Apne logṇ ke.

Sach hai, sárá gam, musibat,
 Dukh dard chároṇ taraf ká
 Talab karte haiṇ saṅháwat,
 Da'wá wájib aur bajá.
 Haqq hai Terá, ai K̥hudáwand,
 Ho na sakte ham ma'zúr:
 Jo na deṇ, to ham na páeṇ
 Rahm jab ki hai zarúr.

Yisú', Tú ne hai k̥haridá
 Hamen k̥hún baháne se;
 Dene se dāreg na kiyá
 Jān ko wáste dunyá ke.
 De imán, ummed, K̥hudáwand,
 Hamen Apní daulat se;
 Sab se baṛhkar, sab se a'lá,
 Apní sí mahabbat de. Ámín.

408

Shifá-khánon ke wáste.

8787D.

New C. H. 336.

QADÍM zamáne meṇ, Masih,
 Hāth Terá thá zoráwar,
 Bimári, maut aur qabr par
 Har waqt wuh rahá qádir:
 Jo koṛhí, andhe, gūnge the,
 Jab un ki thi lāchári,
 Pás Tere jákar unhoṇ ne
 Tujh hí se madad máṅgi.
 Langre ko Tú ne taqat di
 Aur andhe ko binái,
 Murde ko mili zindagi,
 Aur koṛhí ko rihái :
 Jis tarah Tú ne sabhoṇ ko
 Dikhái Apni qudrat,
 Ab hospitál meṇ házir ho,
 Aur shifá kar 'ináyat.
 In dinon meṇ bhi madad de,
 Ai jism o rúh ke Kháliq;
 Tú sihat aur tasalli de,
 Hayát aur maut ke Málík;
 Baḳsh Apne bandon ko, Ḳhudá,
 Hamdardi aur dánái,
 Ki sabhoṇ se hamesha ho
 Hamd Terí aur barái. Ámin.

Khairát ke báre meṇ yih bhí munásib hai :

358. Meri zindagi Tú le.

Pak Shirakat.

409

C M.

A. M. 161.

A I bhúkhe, pyáse, jitne ho,
Ab áo, bá-ímán;

Ki sab ke liye áte jo,
Hai bichhá dastarkhwán.

Lo, Apne háth phailátá hai
Masih Maslúb pur-pyár,
Aur sabhon ko bulátá hai,
“Pás áo, jo zerbár.”

Yisú' ká dil kusháda hai,
Mahabbat se bharpúr;
Wuh un se milne átá hai,
Jo dil ke haiñ ranjúr.

Ab áo pás, sab mominin,
Bulátá hai tum ko;
Sun lo Us ki áwáz shirin,
Gizá ruhání lo. Ámin.

410

10 10.

A. M. 313

K ÁMIL imán se áo ab nazdik,
Is pák rifáqat meñ tum ho sharik.

Yisú' ká Badan sachchi hai khurák;
Naját hai baqhshtá Us ká Khún i pák.

Barra Khudá ká huá hai zabih,
Fasah ká Barra huá hai Masih.

Tā Apne K̄hún se mol le sab insān,
 Yisú' Āp húa Kāhin aur Qurbān.
 Kāmil qurbāni hūi hai ek bār,
 Kāmil ho jāte us se imāndār.
 Pas, ai K̄hudāwand Yisú' mihrbān,
 Ham āte haiṇ pās Tere dastark̄hwān.
 Tere pāk Tan se, zabh húa jo,
 Hamārā badan pāk aur zinda ho.
 Apne pāk K̄hún se dho hamāri jān;
 Tū ham meṇ ho, ham Tujh meṇ hoṇ har ān.
 Jyūṇ Teri maut meṇ hūe haiṇ sharik,
 Tyūṇ ham hayāt meṇ Tere hoṇ sharik.
 Yisú', 'ajib hai Terā baṛā pyār;
 Ta'rif aur shukr ho hazār, hazār. Āmin.

411

L. M.

A. M. 317.

A RĀSTA ho, ai meri jān,
 Ki bichhā hai ab dastark̄hwān;
 Jāñch apne ko; ārásta ho
 K̄hudāwand ki ziyāfat ko.
 Tū ne K̄hudāyā, mihr ki,
 Mujh 'āsī ko farzandi di;
 Ai Bāp rahīm, Terā farzand
 Pāk 'Ashā kā hai ārzūmand.

Apne niháyat fazl se
 Árástagi Tú mujhe de;
 Haqiqi tauba kar 'atá,
 Mere gunáh sab mu'áf farmá.

Khudá, Tú merá hai habib,
 Main Terá banda hún garib;
 Main bhúkhá pyásá átá hún,
 Ásúda honá cháhtá hún.

Masih, jo ni'mat Teri hai,
 Usi se dil ki seri hai:
 Árasta ho, ai meri ján,
 Dekh, bichhá hai ab dastarkhwán. **Ámín.**

412

8787 D.

E. H. 593.
A M. 436.

PÁNÍ azali Chaṭán ká,
 Barakat aur naját ki dhár,
 Lahú bheṛon ke Chaupán ká,
 Shifá-bakhsh aur tázakár,
 Jo Masih' Maslúb se átá,
 Karam aur rahmat se ma'múr,
 Sihhat aur hayát dilátá,
 Wuhi ham ko hai zarúr.
 Mujh bimár aur gunahgár ko
 Apne Khún se sihhat de;
 Ai Maslúb, Tú madadgár ho,
 Mujhe Apni ár men le:

Dastarkhwan pás jab main jáun,
 Fazl kar, ki main tahqiq
 Sab gunáh ki mu'áfi páun
 Tere Kḥún se, ai Rafiq.

Terá Tan hai sachchá khána,
 Meri ján ki zindagi;
 Terá Kḥún hai sachchá piná,
 Meri ruh ki tázagi.

Kyá besh-qímat yih rifáqat!
 Meri bhúkhi pyási ján

Is se páti zor aur táqat;
 Ho mahmúd, 'aziz Chaupán. Ámin.

413

6 6 6 6.

H. C. 436.

RUH meri pyási hai
 Teri, Kḥudáwandá;
 Ai Chashma e hayát,
 Tú meri pyás bujhá.

Salib par diyá hai
 Tú ne pák Badan ko,
 Tá maut ko karke nest
 Hayát ki roṭi ho.

Aur Terá Kḥún i pák
 Bimár ko sihhat de,
 Sab dág se kare sáf,
 Kamzor ko táqat de.

Chaṭān ke pāni se
 Mujh pyāse ko pilā,
 Aur rūh ko tāza kar,
 Mujh murde ko jilā.
 Darakht angūr kā ho,
 Aur Apne se milā,
 Apni shirini ko
 Tú mujhe kḥub chakhā.
 Is ujre diyār meṇ Tú
 Parwarish meri kar;
 Gar miḥnat mushkil ho,
 Tú madad meri kar.
 Mere 'aziz Chaupān,
 Sambhāl mujh 'āsi ko;
 Ai Chashma e hayāt,
 Tú dil meṇ jāri ho. Ámin.

414

10 10.

H. C. 93

A SMÁN par Tú Jo húa sarfaráz,
 Sun le hamāri du'á ki áwáz;

Ham 'ājizōṇ ki Tú hi hai panāh;
 Mahabbat se ab ham par kar nigāh.

Ai Qādir Yisú', bheṛōṇ ke Chaupān,
 Hamārá ho har waqt Tú nigahbān.

Sirf Tere marne hi se hai hayāt,
 Aur Tere pāk kaffāre se najāt.

Ham bhūkhe haiṇ, Tú bandoṇ ko khilā;
 Ásmāni roṭi deke bhūkh miṭā.

Ham pyáse haiñ, hayát ke chashmon se
 Tú ham ko zindagi ká pání de.
 Taskin sirf Tujh se páte hain gamkhwár,
 Jo Teri rahmat ke haiñ ummedwár.
 Hamáre dil kí zulmat aur daijúr,
 Ai Núr, Tú Apne jalwe se kar dúr.
 Har roz hamáre sáth Tú rahá kar,
 Jab tak ham sab na pahunchen apne ghar.
 Amin.

415

8787D

A. M. 31.
 C. H. 33.

HALLILÚYÁH! dil se gáo,
 Yisú' takht par hai baland;
 Hallilúyáh! Apne zor se
 Yisú' huá fathmand;
 Sun Siyyon ke khush-sarod ko
 Be-shumár áwázon ke:
 "Yisú' ne khún se kharidá
 "Hameñ sári qaumon se."

Hallilúyáh! Ham na rahe
 Áge ko yatim gamgin;
 Hallilúyáh! Wuh nazdik hai,
 Yih imán se hai yaqin;
 Garchi Wuh ásmán par chahke
 Baithá Báp ke dahine háth,
 Kyá ham bhúlen Us ká wa'da,
 "Sadá hún tumháre sáth"?

Hallilúyáh! Tú hayát ká
 Áb aur Roṭi hai, aur Ráh;
 Hallilúyáh! Gunahgár ká
 Tú hai ásrá aur panáh;
 Ai insán ke Sháfi', meri
 Kar sífárish Báp ke pás,
 Jahán sári qaum muqaddas
 Karti Teri hamd sipás.

Hallilúyáh! Sháh ásmáni,
 Tú hai Rabbu'l 'álatin;
 Hallilúyáh! Darmiyáni,
 Tú ásmán par takht-nishin,
 Páktarin men dákhil hoke
 Sardár-Káhin hai pur-shán;
 Pák rifáqat men hamáre
 Fasah ká Tú hai qurbán.

Hallilúyáh! dil se gáo,
 Yisú' takht par hai baland;
 Hallilúyáh! Apne zor se
 Yisú' huá fathmand;
 Sun Siyyon ke kḥush-sarod ko,
 Be-shumár áwázon ke:
 "Yisú' ne kḥún se kḥaridá
 Ham ko sári qaumon se." **Ámin.**

416

8 7 8 7 4 7.

A. M. 555.

RABB, Tú murdon se ji uṭhá,
 Takht par hai Tú zu'l jalál;
 Apne logon ko sambháltá,
 Tú hai giza be-misál:
 Hallilúyáh!
 Sháh ásmáni pur-jamál.

Yán ham ulfat aur takrim se
 Tujhe karte haiñ sujud;
 De imán ki ab ta'zim se
 Ján leñ Munji e mahmúd:
 Hallilúyáh!
 Bhed meñ Tú ab hai maujud.

Tú frishton ká Ma'búd hai,
 Jaisá Baitlaham meñ thá;
 Shán o shaukat na maujud hai,
 Par yaqínan hai Khudá:
 "Hallilúyáh,"
 Gáti hai Kalisiyá.

Yisú 'jab Tú Krús par muá,
 Thi qurbáni ki takmil;
 Tab zabiha purá huá;
 Hai kaffára lá-tabdil:
 Hallilúyáh!
 Barra takht par hai jalil.

Yisú', Tú hai mann gairfání,
 Jite páni ki chaṭáu;
 Kull insán aur fauj ásmáni
 Ab hai Teri sanáḵhwán:
 Hallilúyáh!
 Tú ásmán par hai Sultán. Ámín.

417

6 6 6 6 8 8.

A. M. 319.

AI Chashma e hayát,
 Taiyár hai Teri mez;
 Ḳhudá ki roṭi hai,
 Pyálá hai labrez.
 Hayát hai Terá pák in'ám,
 Us ko taraqqi de mudám.
 Pyár hamen diyá kar
 Apne ḵhazáne se,
 Ki ham ásúda hon
 Teri ma'múri se:
 Kar hamen faiz se páedár,
 Ki páen Terá pák didár. Ámín.

418

10 10 10 10 10 10.

H. C. 439.

KHUDÁ ke Barre, hamen changá kar,
 Jo Teri maut ká karte haiñ izhár:
 Qurbáni hokar Krús ke mazbah par,
 Yisú', Tú zabh huá ek hi bár:
 Tú, kull insán ká Jo kaffára hai,
 Ab taḵht ke sámne ḵhará rahtá hai.

Tú páktarin makán meṇ khará hai;
 Hai Báp ke pás hamára Madadgār;
 Ab Terá Khún insán ká fidyá hai;
 Wuh káfi hai aur rahtá páedár;
 Wuh Khún mudám rahegá pur-tásir;
 Miṭatá hai hamári har taqsir.

Teri Qurbáni Báp ko hai manzúr,
 Sadá hai us ká dhūṇwāṇ kḥushbúdár;
 Kḥilqat tamám meṇ Us ke pák huzúr
 Wuh hai mahkátá chain, hayát aur pyár
 Aur us Qurbáni se sab mominin
 Ab páte mel aur magfírat shirín.

Ásmán par chaḥlná nahīṇ hai zarúr
 Ki Munji ko, utáreṇ dunyá meṇ:
 Har talib ko Tú kartá hai masrúr,
 Ki Tú kḥud hai kḥurák is da'wat meṇ.
 Yahāṇ, ai Yisú', har ek momin par
 Apní huzúrí is waqt záhir kar. Ámin.

419

10 10 10 10 10 10.

A. M. 322.

A I Báp ásmáni, Terá pyár 'ajib
 Ham Yisú' ki salib meṇ páte haiṇ;
 Aur Us ke kḥún-kḥaride bande ho,
 Is pák ziyáfat meṇ ham áte haiṇ;
 Faqat Masih qurbáni hai kamál,
 Wuhí hamári rásti aur jamál.

K̤hudāwandā, Masih par nazar kar,
 Aur ham par bhi Us ke wasile se;
 K̤hatāon se Tū chashm-poshi kar,
 Mulabbas kar Us ki sadāqat se;
 Masih hamārā darmiyāni hai,
 Wuhi kaffāra aur qurbāni hai.
 Usi ke Nām se ‘arz ham karte haiṇ,
 De Apni barakat sab ‘azizon ko;
 Bachā le unheṇ har ek āfat se,
 Mahzūz kar Apni qurbat se un ko:
 Kar unheṇ pāk sārī najāsāt se,
 Rūhāni quwwat, zist o k̤hushi de.
 Ham āe haiṇ, ab kar hamen qabūl,
 Ai sābir Munji, Tū hai pur-wafā;
 Apni is pāk rūhāni gizā se
 Har ek ke dil ki bhūkh ko de miṭā;
 Teri hi k̤hidmat meṇ k̤hush aur āzād,
 Hamesha Tujh meṇ milkar raheṇ shād.
Āmīn.

420

L. M.

A. M. 4.

A^B Tere sāmne, ai K̤hudā,
 K̤hush ho ham sir jhukāte haiṇ:
 Kalām shirīn aur fazl se
 Amān aur mu‘āfi pāte haiṇ.
 Ham Bāp ki rāh se rahe dūr,
 Par Tujh meṇ āe haiṇ nazdik;
 Ham bhūkhe the, par ab haiṇ ser,
 Ki ab ham Tujh meṇ haiṇ sharik.

Ásmán meṇ Tū hai abad tak
 Hamará Káhin 'álishán:
 Pas Tujh meṇ ho ham karte haiṇ
 Shikasta dilon ko qurbán.

Ab Báp ne ham ko Tere sáth
 Biṭháyá hai ásmánon par;
 Wuh hamen degá faiz bhi
 Ki raheṇ Tere sarásár.

Pas wáste sab in'ámon ke,
 Hayát o faiz o itminán,
 Jo milte in pák rázon se,
 Tahmid ho Báp ki har zamán. Ámín.

421

6 5 6 5.

A. M. 324.

YISÚ', yahāp húa
 Terá pák zuhūr;
 Kar Tū dil hamáre
 Neki se ma'múr.

Har ek achchhi khaslat
 Ham meṇ de baṛhá;
 Madad kháss aur barakat
 Roz ba roz farmá.

Ma'rifat aur ulfat,
 Rúh dánái ki,
 Hamen de, aur táqat
 Qáim rahne ki.

Teri yih pāk ni'mat,
 Hai to be-bahá;
 Shukr, ai K̄hudáwand,
 Teri barakat ká.
 Dil meṇ kar sukúnat,
 Use pāk baná;
 Ākhir Apni qurbat
 Baḡhsh, K̄hudáwandá. Āmin.

422

8 7 8 7 4 7.

A. M. 577.

BARAKAT de, ai Báp ásmáni;
 Munji, de Tú itminán:
 Rabb karim, ho sáth hamáre
 Mez se rukhsat hote án:
 Hamen barakat,
 Pāk Sálus, de har zamán.
 De Tú jātriyon ko barakat,
 Jo haiṇ ghar ke ráste meṇ;
 De Tú hamen abadi barakat
 Báp ke ghar ásmáni meṇ:
 Ham tá abad
 Tere nūr meṇ sab raheṇ. Āmin.

423

Guzal.

Ai Masihá, mire sab bojh uṭhánewále,
 Sāre dukh dardon se, ai mere chhuránewále.
 Sāri nāpākian̄ K̄hūn Apne se dhonewále,
 Rabb se phir Rūhu'l Quds ham ko dilánewále.

Ásmán par se jo utrā hai, wuh roṭi hai Tui,
 Peṭ bhar bhúkh ke mároṇ ko khilānewāle.
 Mez hai pák Tiri, aur haiṇ ham sab nāpák;
 Nahīṇ gustākhi se ham pás haiṇ jānewāle.
 Chūr chār us se gire ham ko milēṇ, yih bas hai;
 Fazl Tere hi se un ke bhi haiṇ pānewāle.
 Jism aur jān hamári Tú milá Apne sáth,
 Gosht Ḳhún Apni khilāne wa pilānewāle.

Pák Shirákat ke wáste yih bhí munásib haiṇ:

238. Sháh pyár ká merá hai Chaupán.

343. Hayát aur ḵushi, ai Masih.

Pak Baptisma.

Bachchon ká.

124

L. M.

A. M. 166.

“BACHCHON ko Mujh pás áne do,
 “Aur unheṇ mana‘ mat karo,
 “Ki aisoṇ hi ká hai ásmán:”
 Yih hai Ḳhudáwand ká farmán.
 Masih, hamára ḵhush nasib,
 Ki larṇoṇ ká Tú hai habib;
 Ham unheṇ láte Tere pás;
 Baḵsh unheṇ fazl be-qiyás.

Ab páni ke baptismá par
 'Ináyat Apní barakat kar;
 Rúh' Quds, Tú bakhsish is bachche ko,
 Ki us ki nau-paidáish ho.

Tú nazar kar is bachche par;
 Ham saunpte haiñ, qabúl Tú kar;
 Aur Apne bare fazl se
 Har waqt Tú us ki khabar le. Ámin.

425

7 6 7 6 D.

E. H. 572.
 A. M. 562.

A I Báp, Tú Apne faiz se
 Is bálak ko bachá;
 Sudhár Tú us ki hálát,
 Aur har ek dág miṭá:
 Aur is meñ Apní sūrat
 Kar sar i nau bahál,
 Ki farzand i haqíqī
 Wuh Terá ho har hál.

Yisú', qabúl kar is ko,
 Aur galle meñ milá;
 Tú bachchon ko qadim se
 Pyáre jántá thá.
 Yih Tere sáth ab mare,
 Tujh meñ jī uthe bhī;
 Aur Tujh se hásil kare
 Hayát i abadí.

Ai pyār ke Rūh, kar is ki
 Hifāzat tā-dawām,
 Jab tak kull jang aur kushti
 Aur dukh na ho tamām:
 Yih nayi tāqat pāe
 Aur barhe roz ba roz;
 Gunāh ko fath karke
 Sadā rahe firoz.

Ai Hikmat, Ulfat, Qudrat,
 Ai pāk Sālūs mahmūd,
 Is bachche ko ab baḡhsh de
 Khāss ni‘mat i mau‘ūd.
 Is bachche par ham lete
 Sichand mubārak Nām:
 Is ko qabūl aur pāk kar,
 Aur Apnā rakh mudām.

Āmin.

426

888888.

E. H. 460.
 A. M. 387.

AI pyāre Rabb, Yisū‘ Khudā,
 Tū chhoṭā bālak banā thā:
 Har roz Tū Apne fazl se
 Is bachche ko taraqqi de.
 Ab Tū is ki himāyat kar,
 Aur Apnā pyār ‘ināyat kar.
 Yisū‘, jo kuchh hai dar āsmān
 Wuh Tere tābi‘ hai har ān:
 Ilāhi quwwat aur najāt
 Is bachche ko de din o rāt.
 Ab Tū is ki himāyat kar,
 Aur Apnā zor ‘ināyat kar.

Har jagah aur har hâlat men
 Firishte us ke pās rahen:
 Aur ab wuh le uthā Salib,
 Tā tāj āsmān men ho nasib.
 Ab Tū is ki himāyat kar,
 Aur nayā nām 'ināyat kar. Āmīn.

HAMĀRĪ sun, ai Bāp mahmūd,
 Pāk Hauz ke pās ham āte haiṇ;
 Hayāt ki baḥshish i mau'ūd
 Yisū' ki khātir māṅte haiṇ.

Ibn i Ḳhudā, is bachche ko
 Paiwast kar Apne men jilā;
 Zaitūn kā sā tā paiwand ho
 Wuh baḥke phal de ḡhushnumā.

Ab pāni par, ai Rūh' Ḳhudā,
 Tū nāzil hoke jumbish kar;
 Is men ḡnāh kā marz miṭā
 Az sar i nau ab paidā kar.

Taqdis kar is wasile ki,
 Ai Pāk Sālūs, hai Qādir Tū:
 Hifāzat kar is bachche ki,
 Tā Tujh ko dekhe rū ba rū. Āmīn.

428

C M.

A. M. 328.

TÁ áj se kare tú iqrār
 Masih ká 'umr bhar,
 Nishán salib ká kheñchte haiñ
 Ham tere máthe par.

Tá na sharmáe tú Us se.
 Ham kheñchte yih nishán;
 Badnámi k̄hátir Yisú' ke
 Tú apná faḡhr ján.

Aur Yisú' ká sipáhi ho,
 Diler aur wafádár;
 Aur jhande tale larne ko
 Tú har waqt rah taiyár.

Masih ke naqsh i qadam par
 Salib uṭhāe jā;
 Us rāh par tú ásmáni ghar
 Yaqinan páegá.

Us máthe ko, ki jis par áj
 Ham kheñchte haiñ salib,
 Kásh ákhir ko ásmáni táj
 Masih se ho nasib. Ámin.

429

L. M.

E. H. 401.

MASÍH ke sáth ham mūc haiñ,
 Aur Us ki maut meñ haiñ sharik;
 Sáth Us ke dafn húc haiñ,
 Tá zist meñ Us ke hoñ nazdik.

Hai misl i gor yih áb shaffáf,
 Jo áb hai pák Baptisma ká;
 Ham us men hote haiñ mu'áf,
 Ki Báp ke farzand hon sadá.
 Us páni se jo uthte haiñ,
 Masih men páte haiñ hayát;
 Masih ko pahin lete haiñ,
 Aur hai Masih un ki naját.
 Mubáruk honge gar har dam
 Ázmáishon ke darmiyán
 Bedág gunáh se rakhen ham
 Rástbázi ká libás zi-shán.
 Sichand mubáruk honge ham
 Gunáh se hokar jab ázád
 Murdon men se ji uthen ham,
 Aur rahen Rabb ke sáth dil-shád. **Ámin.**

Baligon ke wáste.

430

C M.

A. M. 373.

SÁRÍ Kalisiyá ke Sardár
 Masih ká hai kalám:
 "Ásmán, zamín ká iḡhtiyár
 "Ab Merá hai tamám.
 "Sunáo tum bashárat ki
 "Áwáz sab qaumon ko;
 "Báp, Bete, Rúh ke nám men bhi
 "Unhen Baptisma do.

“Ímán jo koi látá hai,
 “Naját wuh páegá;
 “Aur jo Baptisma pátá hai,
 “Pák sáf ho jáegá.”

Khudáwandá, in shakhson par (is ádmi par)
 Ab fazl Tú barsá;
 Rúh Pák un ko (us ko) ‘ináyat kar,
 Aur sab gunáh miṭá.

Ham sab ko Apní barakat de,
 Ki chaleṇ Terí ráh,
 Aur Báp, aur Rúh, aur Beṭe ke
 Mashkúr ham hoṇ har gáh. Ámin.

431

8 7 8 7 D.

A. M. 362.

A I Khudáwand, dekh, yih bhái
 Tere sámne átá hai,
 Záhír karne, ki Masih par
 Sach imán wuh látá hai;
 Aur wuh ab sabhon ke sámne
 Karná cháhtá yih iqrár;
 Jhúṭhe mazhab ko wuh chhoṛke
 Hai Masih ká imándár.

Apná Rúh Tú fazl karke
 Bande ko ‘ináyat kar,
 Ki imán bhi aur iqrár bhi
 Sachchá ho Khudáwand par:

Jab Baptisma use mile,
 Us par yih munkashif ho,
 Ki K̤hudāwand Apni qaum meṇ
 Gintā hai mujh 'āsi ko.
 Aur Tū use yih taufig de,
 Ki sipāhi Terā ho;
 Aur har waqt taiyār wuh rahe
 Sharr kā sāmna karne ko:
 Ai K̤hudā, baḡhsh use tāqat
 Rāh i rāst par chalne ki,
 Tā Masih ke hāth se pāe
 Zindagāni abadi. Āmin.

Bachchon ke git.

~~~~~
Itwār.

432

S. S. 866.
 O. S. S. 65.

A B āyā din K̤hudāwand kā,
 Ki jis par uṭhā qabr se;
 De hamen tāqat, ai K̤hudā,
 Ki gāen git k̤hushdili se.

Koras.

K̤hushi se, k̤hushi se,
 Ham gāen git K̤hudāwand ke:
 Ai Bāp, hamāre dil jagā,
 Aur hamd ke git qabūl farmā.
 K̤hushi se, k̤hushi se
 Ham gāen git K̤hudāwand ke.

Jis waqt ham chalen Tere ghar
 Teri 'ibádat karne ko,
 Tú pyár aur faiz se nazar kar,
 Aur ham par mutawajjih ho.
 Ai Báp, Tú ham par zâhir ho,
 Aur haqq ki hamen de ta'lim:
 Jo gâfil hain jagá un ko;
 Jo hain magrúr Tú kar halim.
 Kar Tú durust hamári ráh,
 Aur bakhsh, jab 'umr ho tamám,
 Ham dekhen Teri pák dargáh,
 Aur karen Teri hamd mudám. *Ámin.*

Subh.

433

7 7 7 7.

E. H. 126.

ALQÁDIR ki sawere
 Tú hamd kar, ai dil mere;
 Us ke huzúr men áún,
 Us ki sitáish gáún.
 Andherá waqt jab áyá,
 Jab dil men khauf samáyá;
 Tú ne, ai Báp ásmâni,
 Ki meri nigahbâni.
 Pas rât ab chali gayi,
 Aur din ki raushni áí;
 Sab khauf Tú ne hatáyá,
 Har áfat se bacháyá.

Ab shukr karke gáũñ,
Teri ta'rif sunáũñ;
Ai Rabb, pur-mihrbáni
Qabúl kar yih qurbáni.

Tú Apni pák hidáyat
Áj mujhe kar 'ináyat;
Tere frishte áeñ,
Aur háthon par uṭháeñ.

Gar sáth ho rahmat Teri,
Kámyáb hai mihnát meri;
De barakat mere kám ko,
Tá us ká nek anjám ho.

Ab rah Tú hádi merá,
Dil bane maskan Terá,
Aur ákḥir jab mar jáũñ
Ásmán meñ daḡhl páũñ. **Ámín**

AJ ḡhushi se tum gáo
Ba zor Hallilúyáh;
Hosha'ná sab sunáo,
Masih hai Sháhansháh:
Ai laḡko, tum manáo
Khudáwand ki tahsín;
Ai laḡkiyo, miláo
Apni áwáz shírín.

Munásib hai ki bachche
 Masih ke hon sipáh,
 Aur Us ki saná gáen,
 Jo hai buzurg Bádsháh:
 Wuh un ká rahnumá hai,
 Jo dhúnðhte haiñ naját,
 Hai baḡhshtá Wuh salámati
 Aur abadi hayát.

Ai laḡko, ho Masih ke
 Har kám meñ wafádár;
 Ki mihnat meñ hamesha
 Thá Yisú' bhi taiyár.
 Ai laḡkiyo, tum sábir
 Masih ke pairau ho;
 Aur qaul aur fi'l meñ Us ká
 Har waqt namúna lo.

Masih ke sáth ásmán par
 Sab bachche honge shád;
 Na waháñ dukh na ranj hai,
 Par chain aur ittihád.
 Sab bachchon ko, ai Yisú',
 Taiyár kar fazl se,
 Aur us jaláli mulk meñ
 Tú hamen daḡhl de. Ámín.

435

C. M.

E. H. 375.

HAR ándhí meñ hai ek áwáz,
 Har phúl meñ ek zabán,
 Jo Teri saná karti hai,
 Ḳhudáyá 'álishán.

Parand sab apne Ḳhāliq ki
 Sitaish gāte haiṇ;
 Aur mausim bhi sab ham-āwāz
 Ta'rif sunāte haiṇ.
 Kyā main akelā 'ālam meṇ
 Chup rahūngā mudām?
 Kyā main na apne dil se lūṇ
 Terā mubāarak nām?
 Jahān kā qarz to thoṛā hai;
 Har chiz ṭal jāegi;
 Par Tū ne mujhe baḳhshi hai
 Hayāt i abadi. Āmin.

436

868687.

H. C. 511.

HAZĀRHĀ larke khare haiṇ
 Ḳhudā ke taḳht ke pās;
 Mahabbat se wuh bhare haiṇ,
 Aur karte nit sipās.

Koras. Gāte sanā, sanā, sanā,
 Sanā ho Ḳhudāwand ki.

Pāk hoke sab gunāhoṇ se
 Wuh rahte haiṇ ḳhush-hāl;
 Piyāre hoke Yisū' ke
 Wuh gāte haiṇ nihāl.
 Kis tarah pāyā bachchoṇ ne
 Wuh 'umda pāk maqām?
 Wuh bachke sab taklifon se
 Ḳhush rahte haiṇ mudām.

Is sabab se, ki Yisú' ne
 Baháyá Apná khún;
 Naháke us men fazl se,
 Ásmán par haiñ mamnún.
 Khudáwand se wuh dunyá par
 Mahabbat karte the,
 So ab hamesha Us ke ghar
 Wuh khurram rahenge. Ámin.

437

878777.

A. M. 329.

SHÁHR men Dáúd Bádsháh ke
 Ek miskin gaushála thá;
 Wáñ ek charni men thá sotá
 Bálak pák kuñwári ká:
 Maryam thi wuh mán halím;
 Bálak thá Yisú' karim.
 Wuh ásmán se utar áyá,
 Jo hai Kháliq sabhon ká;
 Us gaushále men Wuh rahá,
 Us ká pálná charni thá:
 Munji yún mahabbat se
 Rahá sáth garibon ke.
 God men letkar Yisú' pyár se
 Apní mán ko dekhtá thá,
 Aur shurú' hí se har bát men.
 Us ke tábi' men rahá.
 Ai sab laṛko, laṛkiyo,
 Aise tábi'dár raho.

Barhte waqt har hál meñ húa
 Thá namúna laṛkon ká;
 Wuh bhi royá haṁsá khelá,
 Paṛhá likhá kartá thá:
 Dukh o sukh jo ho hamára,
 Donon meñ Wuh hai sahára.
 Phir ham Us ke pyár ki kḥátir
 Us ká páenge didár;
 Ki Wuh Bálak nek aur pyára
 Hai Kḥudá pur-iḁhtiyár:
 Jagah wáste bachchon ke
 Hai sudhártá ulfat se.
 Tab na dekhenge ham Us ko
 Jánwaron ke darmiyán:
 Hokaṛ taḁht-nishin ásmán par
 Záhír hogá Wuh zi-shán:
 Aur pák bachche be-shumár
 Honge Us ke gird tájdár. Ámín.

438

8787.

A. M. 440. (a)

JAB Masih zamin par rahá,
 Cháhtá thá Wuh bachchon ko;
 Apne shágirdon se kahá,
 "Un ko Mujh pás áne do."

Apni god meñ un ko leke,
 (Kaisá pyár hai Yisú' ká)
 Un par Apná háth rakh deke,
 Barakat unhen detá thá.

Us ke shágirdon ne pahle
 Mana' kiyá bachchon ko;
 Par Masih ne kahá un se,
 "Un ko Mujh pás áne do."

Ai Masih, main pyará Terá;
 Terá pyár hai kyá laziz;
 Aur Tú pyará thahrá merá,
 Sáre pyáron men 'aziz.

Tú ne bará dukh uṭháya
 Dunyá ke bacháne ko;
 Apná lahú bhi baháyá
 'Ásí ke baḡhsháne ko.

Marke phir Tú húa zinda,
 Zinda hai ab Báp ke ghar;
 Dunyá ka Naját-dahinda
 Baithá takht ásmání par.

Ai Masih, main cháhtá Tujhe,
 Mere dil men rahá kar;
 Nayá dil Tú baḡhsh de mujhe,
 Apne rahne láiq ghar.

Nit main fazl Tujh se páuñ;
 Nit Tú meri khabar le;
 Yahán se jab kúch kar jáuñ,
 Tab bihisht men jagah de.   Ámin

6 5 6 5.

A. M. 569. (b)

Al Masihi bachcho,
 Tum Khudá ke ho;
 Bure qaul o fi'l se
 Har waqt báẓ raho.

Yisú' mihrbán hai,
 Sachchá aur salim;
 Bachche bhi sab waise
 Nek hon aur halim.

Ghát meṇ lagá baiṭhá
 Hai Shaitán sharir,
 Hilon se tá kare
 Tumheṇ wuh asir.

Us ki tum na suno,
 Cháhe jo kahe;
 Balki sámná karke
 Bacho badi se.

Hauz ke pás tum sab ne
 Kiyá hai iqrár,
 Ki ham laṅkar us se
 Honge wafádár.

Yisú' ke, ai pyáro,
 Tum sipáhi ho;
 Pas Masihi jang meṇ
 Khúb diláwar ho.

Wuh tunhárá Bádsháh
 Hai quddús, rahim:
 Waise hi, ai bachcho,
 Nek ho aur halim. Ámin.

440

L. M.

A. M. 335.

AI Báp hamáre, ai K̤hudá,
 Tú háfiz hai aur madadgár;
 Dil meṇ mahabbat Tú baṛhá,
 Ki hoṇ ásmán ke ummedwár.
 Ham laṛke haiṇ, kamzor, náchár,
 Na jánte Teri marzi ko:
 Sikhlá ki ham hoṇ tábi'dár
 Ráh' rást par sadá chalne ko.
 Mizáj Masih ká hamen de,
 Halim, firotan, aur 'aziz;
 Dindári meṇ taraqqi de,
 Baḡhsh zor aur hikmat aur tamíz.
 Ham aise chalenṇ dunyá meṇ
 Ki Teri k̤húbi záhir ho;
 Sitáish Teri ham karenṇ
 Nek chalan se hamesha ko. Ámin.

441

6 5 6 5.

H. C. 495.

ZU'L Jalál Masihá,
 Fazl de farmá,
 Jab ham sijda karke
 Gáte haiṇ saná.

Ham haiñ chhoṭe bachche,
 Hoñ na ham gumrah;
 Ho hamará hádi,
 Tá na bhúleñ ráh.

Hameñ Tú gunáh se
 Roz ba roz bachá;
 Tujh se ulfat rakheñ,
 Dúr kar sab khatá.

Yisú' jab buláe
 Ham ko bar ásmán
 Khushi se ham jákar
 Gaeñ khushilhán. Ámín.

442

C. M.

A. M. 461

EK chhoṭá bachcha, nátawán,
 Garib, náchár main hūñ;
 Naját ko cháhtá main nádán,
 Na jántá kyá karūñ.

Tú mere liye, ai Masih,
 Ek laṛká huá hai,
 Mujh chhoṭe ke bacháne ko
 Salib par múá hai.

Is pyár ke 'iwaz, ai Masih,
 Main Tujhe dúñ ab kyá?
 Aur Tujhe rázi karne ko
 Kyá karūñ? Tú batá.

Par, ai Masih, kyá bařá kám
 Ho saktá hai mujh se?
 Zoráwar Tú hai, main kamzor,
 Tú mujhe madad de.
 "Tú apne dil ko Mujhe de;"
 Yih hukm Terá hai:
 Ai Rabb, Tú bi'l-kull mujhe le;
 Tú Málik merá hai.
 Tú mere dil ka háfiz ho,
 Ná páki se kar pák;
 Kar raushan meri samajh ko,
 Bakhsh mujhe Rúh i Pák.
 Main is jahán se jáúngá,
 Jab Teri marzi ho;
 Tú khushi ki pák jagah mein
 Pahunchá mujh bachche ko.   Ámin.

443

7777.

 E. H. 591. (b)
 A. M. 38.

YISÚ' pyáre, pák, halim,
 Ho ham bachchon par rahim;
 Tere pás ham áte haiñ,
 Apne dil ko láte haiñ.
 Chhote haiñ ham aur kamzor,
 De Tú ham ko Apná zor;
 Ho hamári Tú panáh,
 Le chal ham ko sídhí ráh.

Thám le Tú hamáre háth,
 Haiṇ salámat Tere sáth;
 Tujh meṇ ham ko hai arám,
 Rah hamáre pás mudám.

Yisú' ab is dil ko le,
 Barakat baḡhshí Tú kasrat se;
 Kar ham bachchoṇ ko piyár,
 Apne liye kar taiyár.

Teri báteṇ haiṇ laziz,
 Tú hamará hai 'aziz;
 Terá ghar hai kyá hi ḡhúb,
 Yisú', merá Tú mahbúb. Ámin.

444

Meth. 412.

Larke. KAHÁN jāte ho, musáfir,
 Kahán jāne ke sāmān?

Larḡiún. Ham sab apne des ko jāte,
 Yihi Sháh ká hai farmán.

Sab. Karke tai pahār, maidán ko,
 Jāte haiṇ Báp ke makán ko,
 Jāte haiṇ Báp ke makán ko,
 Jāte Us ke ḡháss huzúr.

Larke. Kyá is ráh meṇ tum na ḡarte?
 Tum kamzor ho, ráh wirán.

Larḡián. Nahin ḡarte, gáte chalte,
 Haiṇ firishte nigahbán,

Sab. Pyára Munji bhi hai hádi;
Kaisi Khushnumá yih wádi
Kaisi Khushnumá yih wádi,
Yihí watan ki hai ráh.

Larke. Jánewálo, yih batáo,
Kis ummed se játe ho?

Larkián. Sálf libás aur táj jaláli
Báp ke háth se páne ko.

Sab. Pienge hayát ká páni,
Rúh ko hogi khush-ilháni,
Rúh ko hogi khush-ilháni,
Rahenge nit Báp ke pás.

Larke. Jánewálo, gar ham áen,
Ham ko bhi kyá loge sáth?

Larkián. Gar tum áo aur sharik ho,
Khushi se ham denge háth.

Sab. Dil hamára khush ho átá,
Yisú' tum ko bhi bulátá,
Yisú' tum ko bhi bulátá,
Chalo ab hamáre sáth. Ámin.

445

H. C 512.

E K mulk hai kháss o pák,
Dúr, dúr hai, dúr;
Wahán logon kí poshák
Núr, núr hai, núr:
Gáte us men har án,
"Yisú' Munji hai Sultán;
"Ham karen har zamán
"Dil se surúr."

Us mulk ko jāne ko
 Kaun hai taiyār?
 Shakk kyūnkar lāe ho,
 Kyūn ho bezār?
 Pāk k̄hushī se ma'mūr,
 Dukh o gam se hokar dūr,
 Ham Yisū' ke huzūr
 Gāen har bār.
 Us mulk men rahte jo,
 So haiñ k̄hush-hāl;
 Pyār sab ke dilon ko
 Rakhtā nihāl;
 Pas āo jaldi se,
 Tāj o rāj ko pāenge
 Yisū' K̄hudāwand se,
 Pur pur jalāl. Āmin.

DUNYĀ men haiñ diqqaten,
 Ranj aur sakht musibatēn,
 Judāi doston se.
 Hai āsmān men k̄hushi,
 K̄hushi, k̄hushi, k̄hushi;
 Hai āsmān men k̄hushi;
 Ham sab wahān milenge.
 Wuh jo rahe wafādār,
 Karte the Masih ko pyār,
 Haiñ sāth frishton ke.
 Hai āsmān men k̄hushi,
 K̄hushi, k̄hushi, k̄hushi;

Hai ásmán men khushi,
Ham bhi wáhan gáenge.

Wán hai Yisú' takht-nishin,
Karúbin aur Saráfin

Hain khare adab se.
Hai ásmán men khushi,
Khushi, khushi, khushi;
Hai ásmán men khushi;
Ham bhi Use dekhenge.

Tab ham khidmat Yisú' ki,
'Izzat aur sitáish bhi

Hamesha karenge.
Hai ásmán men khushi,
Khushi, khushi, khushi;
Hai ásmán men khushi;
Us ke pás ham rahenge. Ámin.

447

C M.

A. M. 332:

KAN'ÁN men hai sarsabz pahār
Jahān Masih mahbúb
Parā behadd musibat men,
Aur huá thá maslúb.

Bayān kis tarah karen ham
Us ranj aur alam ká?
Par sabab khúb ham jānte hain
Gunáh hamará thá.

Wuh múá thá, ki har insán
 Naját ká wáris ho;
 Phir ji uthá, ki Báp ke pás
 Pahuncháe bandon ko.

Ek bhi na milá aisá nek
 Ki láiq 'iwazi ho:
 Sirf Yisú' hi khol saktá thá
 Ásmán ke pháṭak ko.

Wáh! Us ká pyár hai kyá 'ajib:
 Pas ham bhi karen pyár,
 Aur Us ke pák namúna ko
 Ham karen iḡhtiyár. Ámin.

448

6 5 6 5 D.

Z. o G. 444.

AB salib pás áke
 Dekho gam ká Mard;
 Ai piyáre bachcho,
 Yisú' hai pur-dard.
 Tá naját o sihhat
 Páen gunahgár,
 Zakhmon se khún bahtá;
 Dekho Us ká pyár.
 Us ne bare pyár se
 De di Apni ján,
 Tá gunáh se chhúṭkar,
 Páen ham ásmán:

Gino Us ke zaḡhm,
 Dekho ḡhún ki dhár;
 Sar hai ḡhún-álúda,
 Káṇṭon se tájdár.

Sazá ká tumhári
 Wuh thá bárbardár,
 Apne áp ko jāno
 Us ke qarzdár.
 Tum, pyáre bachcho,
 Ḳhún-ḡharide ho,
 Áp ko dil o jān se
 Sauṇpo Usi ko. Ámín.

449

8 7 8 7 D.

E. H. 301.
A. M. 338

SUN, Ḳhudáyá 'arz hamári,
 Yih taufiq Tú baḡhsh ham ko,
 Ki Masih ki maut hamáre
 Dil meṇ be-tásir na ho:
 Jo Baptisma ham ne páyá,
 Wuh Masih ki maut ká thá,
 Táki ḡhwáhishen nafsáni
 Dil meṇ máren ham sadá.
 Aur ki ham ḡunáh ki nisbat
 Dafn hon Masih ke sáth,
 Táki har ek bure kám se
 Ham uṭháen apná háth:

Gor se jaisá Wuh ji uṭhá,
 Uṭheṇ badi se ham bhi,
 Aur ki, nayá janam pákar,
 Chaleṇ ráh i zindagi.

Múa Jo hamáre liye,
 Aur Jo dafn húa thá,
 Maut ko Jis ne faut kar diyá,
 Tisre din phir ji uṭhá:
 Us ke pák sawáb ke sabab
 Tú, ai Rabbu'l 'álamín,
 Sadá kar hamári madad
 Jab tak ham haiṇ bar zamin.   Ámin.

450

L. M.

New. CH. 628.

KYÁ hi 'ajib aur be-qiyás,
 Ki Yisú' chhoṛe Apni shán,
 Aur mujhe bhi bacháne ko
 Fidá Wuh kare Apni ján!

Hai sach, aur khabar khushi ki,
 Ki Báp ko chhoṛ kar Yisú' ne
 Uṭháya dukh aur muflisi
 Ki sabhon ko rihái de.

Main hún kamzor aur sazáwár;
 Kyún mujh par húa Wuh mihrbán?
 Ki mere dil meṇ kare ghar,
 Hai shafaqat kaisi be-bayán!

Jo kabhi karūṇ yih khiyál,
 To mánind ek taswir 'ajib,
 Dikhái detá sára hál,
 Wuh kil, aur káñte, aur salib.

Magar jo hotá main maujúd,
 Aur dekhtá inhiñ áñkhoṇ se,
 Kyá nazar átá sarásar
 Wuh pyár jo kiyá Yisú' ne?

Hai to 'ajib aur be-misál,
 Yisú' ki baḡhshish be-qiyás:
 Aur bhi 'ajib hai merá hál,
 Ki gáfil hun aur ná-sipás.

Pyár mere dil meṇ, ai Kḡhudá,
 Sozāṇ ho ág ki tarah se;
 Us se jalá de sab gunáh,
 Táriki dúr kar raushni se. Ámin.

451

7 7 7 7.

A. M. 334.

BHERON ke 'aziz Chaupán,
 Ho Tú merá nigahbán;
 Tere háth zoráwar se
 Kaun chhin saktá hai mujhe?

Húá Tú, 'aziz Masih,
 Mere wáste pák zabih:
 Ab tak kilōṇ ke ásár
 Tere háth meṇ haiñ áshkár.

Khun ká main kharidá hun,
 Pas main Terá sadá hun,
 Teri hamd main gáungá,
 Teri ráh par jáungá.

Mánungá, 'aziz Chaupán,
 Teri narm áwáz har án:
 Gar Tú mujhe de panáh,
 Chalúngá main sidhi ráh.

Apne naqsh i qadam par
 Meri rahnumái kar;
 Tab ásmán mein ákhirkár
 Terá páungá didár. Ámin.

452

8 7 8 7 D

R M 64.

EK hi Garariyá achchhá,
 Ek haqíqí hai Chaupán,
 Apni bheron ká hai sachchá.

Dost 'azíz aur nigahbán:
 Kyá tú jántá us Chaupán ko,
 Kahán se Wuh áyá hai?
 Báp ne Use kull insán ko
 Bare lutf se baqshhá hai.

Jab ki jhund se alag hoke
 Ek bhi bher bhakti hai,
 Wuh Chaupán sab galla chhorke
 Use dhundhne játá hai;

Aur jab mili, wuh bechári
 Kāndhe par rakh látá hai,
 K̄hushi se us thaki hári
 Bheṛ ki k̄habar letá hai.

Kaho, kyá tumhárá aisá
 Hai ek dost aur nigahbān,
 Jo hai dukh aur sukh meṇ waisá
 K̄hátirdār aur mihrbān?
 Jo Masih ki bheṛ ho jātá,
 Us ká hai ek Gallábān,
 Apnoṇ ko Jo k̄húb charátá
 Aur bachátá hai har án.   Ámín.

453

7 7 8 3 7 7.

R. M. 36.

YISÚ' ki main bheṛi hūṇ;
 Kyūṇ main k̄hushi na karūṇ?
 Achchhá merá hai Charwáhá;
 Us ne mujhe dil se cháhá;
 Mujhe k̄húb charátá hai;
 Nám le le bulátá hai.

Suthri meri charágáh;
 Mujh par Us ki hai nigáh;
 Kyá laziz k̄hurák hai meri:
 Us se hoti rúh ki seri:
 Rāhat ke chashmon ke pás
 Wuh bujhátá meri pyás.

Main mubáarak bheṛi hún;
 Kyá main khushí na karún?
 Marún jo, to khush-sarod men
 Jáungá Masih ki god men;
 Wahán khushi hai kamál;
 Hân, main hún mubáarak-hál.   **Ámin**

KHUSHÍ, kaisi khushi,
 Jab butlân ki ráh
 Chhoṛke bhaṭki bheṛi
 Le ásmán ki ráh.
 Jab ki hosh men áke
 Wuh pachhtáti hai,
 Aur Chaupán ko páke
 Jhunḍ men áti hai.
 Yisú' hi hai sachchá
 Bheṛon ká Chaupán;
 Us ne un ke wáste
 De di Apní ján;
 Táki Wuh bacháke
 Un ko de naját;
 Us se har ek páe
 Abadi hayát.
 Hai Chaupán bulátá
 Apne pás sab ko;
 Kásh ki har ek áke
 Us ká pairau ho.

Yisú', jald kar purá
 Apne wa'de ko,
 Ki ek Gaṛariyá
 Aur ek galla ho. Ámin.

455

7 6 7 6.

H. C. 522.

YISÚ', Tú pás hai mere;
 To kyūn main hūn udās?
 Ki dūr hai har andesha,
 Jab Tú hai mere pás.
 Gar Tú na áyá hotá,
 Ai mere Rahnumá,
 Bár bár main bhaṭak jātá,
 Aur hotá bhi tabáh.
 Bár bár main girá jātá,
 Aur pátá bhi nuqsán,
 Gar mujhe na uṭhátá
 Háth Terá mihrbán.
 Chaupán 'aziz, main rahūn
 Pás Tere 'umr bhar;
 Ki Teri khidmat karūn,
 Tú madad diyá kar. Ámin.

456

87 76 76 76.

A. M. 337.

CHHOṬE bachchon ká ek Dost hai,
 Jo rahtá bich ásmán,
 Aur Us ká pyár be-hadd hai,
 Nit rahtá hai yaksán;

Dunyáwi dost badalte,
 Na un men kuchh qiyám;
 Yihi Rafiq hai láiq,
 Yisú' hai Us ká nám.

Chhote bachchon ká ek ghar hai,
 Nafis aur 'álishán;
 Hai us ká bádsháh Yisú',
 Bihisht hai wuh makán;
 Na kabhi wahán roná,
 Na dukh, na choṭ, na ḍar,
 Har ek ké dil men pyár hai
 Aur khushi sarásar.

Chhote bachchon ká ek git hai,
 Rág us ká kyá dil-soz!
 Na gánewále thakte,
 Par gáte haiñ har roz;
 Bádsháh ki hamd haiñ gáte
 Be-shakk firishtagán,
 Par Yisú' apná Munjí
 Haiñ mánte sirf insán.

Chhote bachchon ko ek jáma
 Ásmán par miltá hai,
 Aur bin aur barbat leke
 Wuh gáte Rabb ki jai.
 Khudáwandá, Tú baḥsh de,
 Ki laṛakpan hi se
 Sab Yisú' ko pahchánke,
 Dil apná den Use. Ámin.

457

S. S. 1155.
O. S. S. 69.

YISÚ' mujhe kartá pyár,
Baibal se yih hai áshkár;
Bachchon ká Wuh hai rafiq,
Aur hamará hai shafiq.

Koras. Hân, Yisú' yâr hai,
Hân, Yisú' yâr hai,
Hân, Yisú' yâr hai,
Main Use karûn pyâr.

Yisú' mujhe kartá pyár,
Mujh par húa jân-nisár;
Wuh gunáh ko dhotá hai,
Bachchon ko bulátá hai.

Yisú' mujhe kartá pyár,
Garchi hun kamzor náchár;
Apne takht se dekhtá hai,
Meri khabar letá hai.

Yisú' mujhe kartá pyár,
Wuh hai merá madadgár;
Jab yahân se jáungá,
Us ke pás nit rahungá. Ámin.

E. H. 595.
S. S. 1136.
O. S. S. 432.

JAB Baibal mein dekhta hun Yisú' ki chál,
Ki bachchon ka dost kaisa tha,
Tab dil se yih chahta ki mera bhi hal
Yun hota un bachchon ka sa.
Ki mujh par bhi rakhta Wuh barakat ka hath,
Aur god mein bhi leta mujh ko,
Aur sunta jab bola mahabbat ke saath,
"Bachchon ko Mere pas aane do."

Par ab du'a mangke aur lake iman,
Ja sakti main Us ke huzur,
Aur jab Use dhundhunga ba dil o jan,
Tab paunga Use zarur.
Ek khushnuma jagah ki Us ne taiyar,
Sab ke liye jo hue pak saf,
Aur us mein hain bachche hazaron hazar,
Jin ke sare gunah hue mu'af.

Par duniya mein aur bahut bachche hain ab,
Nahin jante wuh Yisú' ka pyar;
Is khushi ki khabar den un ko ham sab,
Ki Masih hai kull bachchon ka yar.
Khudaya, mubarak zamana jald la,
Wuh rahat aur khushi ka waqt,
Jab bachche ba kasrat, sab mulkon se a,
Masih ke pas hongey khush-waqt. **Amin.**

459

S. S. 1155.
O. S. S. 69.

YISÚ' merá pyára hai,
Merá Wuh kaffára hai;
Us ne dekar Apni jân
Mujhe kiyá nit shádmán.

Koras. Hân, pyáre Yisú',
Hân, pyáre Yisú',
Hân, pyáre Yisú',
Main Tujh men hûn shádmán.

Badi main ab chhortá hûn,
Jál gunáh ká tortá hûn;
Rakhtá Yisú' par imán,
Us men rahtá nit shádmán.

'Umr bhar main wafádár
Tujh ko karûngá piyár;
Aur jab chhorûn yih jahán,
Rahûn Tere pás shádmán. Ámin.

460

L. M.

E. H. 597
A. M. 331.

AI Yisú', kám men barakat de,
Aur khel men rakh hifázat se;
Na jhagrâ bhi ho kisi kâ,
Na koi bát jo hai bejá.
Jab Tú Galil men bachcha thá,
Kám háthon se Tú kartá thá;
Sab kám haiñ is ke sabab se
Pasand aur láiq 'izzat ke.

Khúh parhen ham madrase men,
 Má báp ko ghar men madad den,
 Sab karen achchhi tarah se,
 Ki Yisú' ham sē khush rahe.
 Ham bázir jānen Yisú' ko,
 Kām aur khel men maza ho;
 Phir ākhir Use dekhenge,
 Aur Us ke sáth ham rahenge. **Āmin.**

HAM chhote bachche hain kamzor,
 Na kuchh bhi qādr rakhte hain;
 'Aziz Masih ki khidmat men
 Ham bachche kyā kar sakte hain?
 Dekh, Baitlaham ke bachchon ne
 Masih ki khātir jān de di;
 Aur be-shumār shahidon ne
 Nisār ki apni zindagi.
 Aur wa'da kiyā ham ne bhi,
 "Dukh sahne ko ham hain taiyār:
 Jān deni gar na ho zarūr.
 Kyā dekar ham dikhāen pyār?
 Jab dil men kina uṭhtā hai,
 Gurūr aur gussa, hasad bhi,
 Aur hāth taiyār hai mārne ko,
 Zabān par bāt sharārat ki:

Háth rakhen apne qabze men,
 Aur sakht zabán ko karen band.
 Yún hongé ham larái men
 Masih ke nám se fathmand.
 Khush-khulqi aur mahabbat se
 Ham apne ghar ke banen núr;
 Jo Teri khátir, ai Masih,
 Ham karen, so Tú kar manzúr.
 Ai bachche, ham men shámil jo,
 Tú chhotá hai yá nátawán,
 Salib uthákar kám bhi kar;
 Masih ki khidmat is ko ján. Ámín.

462

S. S. 1138.
 O. S. S. 590.

YISÚ' ká farmán hai,
 Tum bano núr;
 Dunyá ki táriki
 Is se hogi dúr.
 Go ho sakti ham se
 Raushni thorí hí,
 Terá diwá chamke,
 Aur merá bhi.
 Yisú' kahtá hai ki
 Main hún masrúr,
 Mere bachchon ká jab
 Chalan ho pur-núr.

Tá ho Us ko ham se
 K̐hushí k̐hurrami,
 Terá diwá chamke,
 Aur merá bhí.

Yisú' kahtá hai ki
 Tum bano nūr,
 Un ke liye jo haiñ
 'Dukhi aur ranjúr.
 Ghaṭe tá burái
 Tārik duniyá ki,
 Terá diwá chamke,
 Aur merá bhí. Ámin.

'UUMDA haiñ wuh chhoṭe háth,
 Kám jo karte pyár ke sáth;
 K̐húb haiñ ankhen wuh zarúr,
 Jin meñ hai Yisú' ká nūr.

Koras. 'Umda, han 'umda wuh chhoṭe háth,
 Kám jo karte imán ke sáth;
 'Umda haiñ ankhen aur pur-surúr,
 Jin meñ hai Yisú' ká nūr.

Chhoṭe háth haiñ bane sab
 Wáste Tere kám ke, Rabb:
 Pāñw bhí bane tez-raftár,
 Tá Tere hon tābi'dár.

Chhoṭe lab, jo haiṇ dilsoz,
 Du'á karen roz ba roz;
 Chhoṭe dil bhi hon kḥwáhán
 Pyáre Masih ke har án.

Tum se ab ho sake jo,
 Wuhí Us ki kḥátir ho;
 Máno tum ba dil o ján
 Yisú' ki bát har zamán. Ámin.

464

6 6 6 6 8 8.

A. M. 574.

HAIKAL Kḥudáwand ki
 Shiloh meṇ thi sunsán;
 Thi rát, aur bandagi
 Sab húi thi tamám.
 Aur lo! áwáz Kḥudáwand ki
 Wáṇ yakáyak sunái di.
 Thá káhin ná-tawán,
 Wuh soyá huá thá;
 Ek laṛká thá pásbán
 Kḥudá ki maqdis ká.
 So kḥabar Apní marzi ki
 Kḥudá ne us par záhir ki.
 Kḥudáyá, mujhe de
 Kán Samúel ká sá;
 Ki baṛi tezí se
 Húṇ Terá shinawá.
 Aur us ki mánind sun pukár
 Maiṇ jaldi se húṇ tábi'dár.

K̤hudáyá, mujhe de
 Dil Samúel ká sá,
 Jo Teri marzi ke
 Muwáfiq ho sadá;
 Jo cháhe Terá pák didár,
 Aur kare us ká intizár.
 K̤hudáyá, mujhe de
 Imán bhi us ká sá;
 Jo razámandi se
 Ho tábi' hukm ká.
 Yún samjhún main safái se
 Jo bát ho chhipi 'álim se.   Ámin

465

S. S. 1140,
 O. S. S. 17,

RABB farmátá, "Wuh din átá,
 "Jab mere log hongē
 "Kháss khazána, táj shahána,
 "'Azíz aur mahbúb."

Korús. Apne Yisú' men kámil,
 Aur jalál men ho shámil,
 Tab sitáron ki mánind
 Wuh chamkenge khúb.

Khún kharide barguzide
 Ikatthe tab hongē;
 Núr poshák hai, guroh pák hai,
 'Azíz aur mahbúb.

Chhoṭe bachche, chhoṭe bachche,
 Jo Rabb ko pyār karte,
 Haiṅ k̥hazāna, tāj shahāna,
 'Aziz aur mahbūb. Amin.

466

7 6 7 6

 E. H. 285
 R. M. 96

E K bāg meṅ main ne dekhe
 Hazār k̥hūbsūrat phūl;
 Bāgbān hai bare-gaur se
 Har roz un meṅ maṣhgūl.
 Wuh un ki k̥habar letā,
 Aur jo kuchh hai darkār,
 Wuh roz har ek ko detā,
 Tā phūleṅ k̥hush-bahār.
 Aur mujhe bhi Wuh lāyā
 Dunyā ke jangal se,
 Bāg Apne meṅ lagāyā,
 Tā meri k̥habar le.
 'Aziz Bāgbān, Rūh' Quds se
 Kar pāk dil mere ko;
 Kar aisā paudha mujhe,
 K̥hūb phūle phale jo.
 Firoṭanī, pāk-dili,
 Salāmatī aur pyār,
 Śadāqat aur narm-dili
 Hoṅ mujh meṅ k̥hūb phaldār.

Aur kúchh ká waqt jab áe,
 Tab Tú, Khudáwandá,
 Ásmáni bág mein leke
 Is paudhe ko lagá. Ámin.

RÚHU'L QUDS, ai pák Mu'allim,
 Mere úpar ho karim;
 Áp se áp main kuchh na jántá,
 De mujh bachche ko ta'lim.
 Mere zihn ko kar raushan,
 Ki main jánún apne ko:
 Tujh se raushni páke dekhún
 Dil mein jo kharábi ho.
 Mere dil ko kar ujálá,
 Jab main parhún pák Kalám;
 Baibal ki muqaddas báten
 Mere dil mein karen kám.
 Tá naját ká bhed main jánún,
 Rúhu'l Quds, Tú de samjhá;
 Áp se áp main kyúnkar jánún?
 Tú mujh bachche ko sikhá.
 Aur Masih ne jo kuchh kiya,
 Kám, kalám, mahabbat ká,
 Kaisá bolá, kaisá chalá,
 Sab kuchh Tú mujhe batá.

Mujh se kah, ki Yisú' pyára
 Mujhe bhi pyár kartá hai,
 Aur ki Apne pyár ke háth ko
 Sadá mujh par dhartá hai.
 Aur yih bát bhi mujh par khol de,
 Yisú' merá hai be-shakk;
 Main hun Us ka, Wuh hai merá
 Ab se le hamesha tak.
 Rúhu'l Quds, ai pák Mu'allim,
 Mere úpar ho karim;
 Áp se áp main kuchh na jántá,
 De mujh bachche ko ta'lim. Ámín.

468

BAIBAL, Baibal pák Kitáb,
 Tú khazána be-hisáb
 Deti hai ta'lim kamál,
 Záhir karti merá hál.
 Tujh se rásta hai saríh,
 Tujh se záhir hai Masíh;
 Raushni Tú phailáti hai,
 Dil mein pyár ugáti hai.
 Dukh mein Tú hai madadgár,
 Mushkil mein hai saláhkár;
 Tú síkháti wuh imán,
 Jis se bache meri ján.

Tú dikháti hai ásmán,
 Jahán Yisú' hai pur-shán:
 Tú hamesha, pák Kitáb,
 Hai khazána be-hisáb. Amin.

469

9999.

H. C. 375.

ACHCHHÍ larái tum laró khúb,
 Hai tawánái Masih men khúb:

Gar tere qabze hai zindagi,
 Khushi ká táj hogá terá hí.

Aur daur ásmáni tum dauro khúb,
 Ankhen lagáe Khudá se khúb:
 Go ráh hai mushkil, dekh rahnumá
 Yisú' Masih hai sab Apnon ká.

Us par tawakkul tum karo khúb,
 Fikr andesha tum chhoṛo khúb;
 Kar tú bharosá, to milegi
 Yisú' ki ulfat aur zindagi.

Wuhi nazdik hai, yád karo khúb,
 Aur tum 'aziz ho, so máno khúb;
 Detá hidáyat tumhen sahíh,
 Bakhra mubárák to hai Masih. Ámín.

470

Gazal.

Pyáre larke, Masih mihrbán hai;
 Chhoṛe bachchon ká Wuh Pásbán hai.
 Apne dukhon ko Us ko dikhá do;
 Sáre dukhiyon ká Wuh nigahbán hai.

Chhoṭe bachchoṇ ko Wuh hai bulātā;
 Miṭhi miṭhi to Us ki zabān hai.
 Kaisi shirin haiṇ Us ki sadāen!
 Kaisi ulfat zabān se 'ayān hai!
 Jaise bheṛoṇ kā hāfiz gaṛariyā,
 Waise bachchoṇ kā Wuh bhi shabān hai.
 Kahtā banda hai tum ko, 'azizo,
 Yisū' sachmuch to shirin dahān hai.

*Bachchoṇ aur jawānoṇ ke wāste yih bhī mundaśib
 haiṇ:*

297. Ai Khudā ke Bete.
 311. Yisū', Tū karim hai.
 366. Ai jawāno, ho dilāwar.
 367. Jang ki de pukār.
 494. Ham jotte haiṇ aur bote.
 495. Khudāyā, haiṇ Tere sab gul i maidān.
 502. Tū jo rahtā bar āsmān.

Istihkam.

471

C. M.

A. M. 176.

KHUDĀYĀ, mere dil ko le,
 Aur bi'l-kull Apnā kar,
 Tāk abhi Tujhe, ai Chaupān,
 Na chhoṛūṇ 'umr bhar.

Masih maslūb, sun meri 'arz,
 Aur baḡhsh ki áge ko
 Jahān ki nisbat hūn maslūb;
 Tū merā sab kuchh ho.

Tū mere dil par muhr kar
 Rúh Pāk se, ai Rahmān,
 Tā taḡht ke sāmne sijda kar
 Maiñ dekhūn Teri shān.

Tere sipurd ḡhiyāl aur qaul
 Aur fi'l hon 'umr bhar;
 To merā marnā bhī, ai Rabb,
 Āsmān kā hogā dar.

Sitāish Bāp Ḳhudā ki ho,
 Sitāish Bete ki,
 Sitāish Rúh i Pāk ki ho
 Zamānu'l abadi. Āmin.

A I Yisú' Bādshāh zu'l jalāl,
 Tū wāqif hai jawāni se;
 Aur taḡht par se hamārā hāl
 Tū dekhtā hai hamdardi se:
 Barhaqq Insān, barhaqq Ḳhudā,
 Sun ab hamāri iltijā.

Ai Yisú' pāk aur mihrbān,
 Tú hai hamārā madadgār;
 Wuh hargiz nahīn nātawān,
 Jo rakhe Terā i'tibār:
 Ham Tere haiñ, Tú fazl se
 Īmān baṛhā, mazbūti de.
 Jab Tujh meñ hūe ham paiwand,
 To kiye ham ne tin iqrār;
 Ab hāzīr haiñ Tere farzand
 Tā rakheñ un ko barqarār:
 Tú āj is pāk tariqe se
 Rūhānī tāqat hamēñ de.
 Hai is ki hājat be-bayān,
 Aur dushman bhi haiñ be-shumār;
 Par lākhon imāndār jawān
 Ho gaye gālib aur tājdār:
 Yih hūā Terī madad se;
 Masih, wuh madad hamēñ de.
 Tú hāth se Apne khādim ke
 Pāk Rūh hamēñ 'ināyat kar;
 Hamāri Us kī quwwat se
 Hukūmat aur hidāyat kar.
 Ham Tere haiñ, Khudāwandā,
 Sun yih hamāri iltijā. Āmin.

473

10 10 11 11.

A.M. 431.

SALIB kā nishān hai is kā girau,
 Ki hoge tum sab Masih ke pairau;
 Muqarrar tum Rūh kī pāk muhr se ho:
 Masih ke sipāhiyo, āge baṛho.

Sabhon ko hathyār hai detā Sultān;
 Haqq hai kamarband, hai sipar imān;
 Rāstbāzi kā baktar aur Rūh ki talwār,
 Hān sāre hathyār lo, Khudā ke hathyār.

Tumhare darpesh hai jangi maidān;
 Tumhāre khilāf hai kharā Shaitān:
 Tārīki ki fauj tumhen gher leti hai;
 Par us se zorāwar fauj Yisū' ki hai.

Go jang ho darāz, hai fath yaqīn;
 Aur bāqi hai sabt, āram i shirīn:
 Us waqt khatm hogi āsmān ki talāsh;
 Aur kahegā Yisū', " Ai bando, shābāsh!"

Gunāh se tum sab mardāna laṛo,
 Aur jhande ke gird sab qāim raho:
 Muqarrar tum Rūh ki pāk muhr se ho:
 Masih ke sipāhiyo, āge baṛho. Āmīn.

474

78877.

R. M. 78.

MARNE tak ho imāndār;
 Koi dukh Masih maslūb se
 Terā dil na judā kare;
 Rāh i tang kar ikhtiyār,
 Marne tak ho imāndār.
 Marne tak ho imāndār;
 Zindagi kā tāj wuh pāe,
 Ākhir tak jo gālib āe:
 Apne taīn tū kar inkār,
 Marne tak ho imāndār.

Marne tak ho imándár;
 Tú ghamand se kar kanára,
 Shahwat se tú máng chhutkára;
 Dunyá se ho khabardár,
 Marne tak ho imándár.

Marne tak ho imándár;
 Yisú' par dāl apnā langar,
 Sabhon se Wuh hai tawangar;
 Kar tú Us kā intizār,
 Marne tak ho imándár.

Marne tak ho imándár;
 Nazar kar us táj ki shán ko,
 Safar kar tú us makán ko,
 Barre pás jo hai taiyār;
 Marne tak ho imándár.

Rahúngá main imándár;
 Takúngá, ai Yisú', Tujhe:
 Fazl bakhsh Tú har waqt mujhe,
 Ki main rahún tábi'dár,
 Marne tak bhi imándár. Ámin.

475

7 6 7 6 D.

A. M. 271.

A I Yisú', main ne kahá
 Aur kiyá qaul qarár,
 Ki Terá hi sipáhi
 Main húngá wafádár:

Gar Tú ho meri taraf,
 Na khauf hai khatron ká;
 Gar Tú ho merá hádi,
 Main kyúnkar hún gumráh?

Ai kásh ki Terí qurbat
 Nit mujhe hásil ho,
 Khásskar jab burí niyat
 Ubhárti hai mujh ko;
 Jab dushmanon ke zulm se
 Dil merá ho udás,
 Masih, mubárák Hámi,
 Tab rah Tú mere pás.

Terí áwáz main sunún,
 Muláim aur shirin,
 Jab dunyá ki taklif se
 Dil hotá hai gangín;
 Farmá, 'aziz Masihá,
 Tufán ho jáe band;
 Tasalli bakhsh Tú mujhe,
 Main Terá árzúmand.

Ai Yisú', Tú ne kahá
 Aur kiyá qaul qarár,
 Ki Mere sáth jalál men
 Tú hogá hissadár;
 Aur main ne wa'da kiyá
 Ki main bhi 'umr bhar
 Rahúngá Terá pairau;
 Tú meri madad kar.

Ai Yisú', is muhimm men
 Tú merá sáthi ho,
 Aur dúr kar Apne zor se
 Meri kamzori ko:
 Ho Munji, Hádi, Hámi,
 Aur safar bhar sambhá;
 Phir ákhir ko Tú mujhe
 Dikhá Apná jalál. Ámin.

476

7777,

A. M. 280. (b)

TERE hi ham áj se haiñ,
 Tujhe sijda karte haiñ:
 Bakhsh ki ham, Khudáwandá,
 Raheñ Tere hi sadá.

Tere hi! núr Apne se
 Núr men hamen pahunchá de:
 Bandon ko, ai Sháhansháh,
 Zist ki jang men de panáh.

Tere hi! hai be-páyán
 Terá diyá itminán:
 Munji, Hámi, tá ákhir
 Ho hamará khabargir.

Tere hi! gar Tú ho dúr,
 Honge ham bedil, majbúr:
 Hamen Tú diler baná,
 Apni neki kar 'atá.

Tere hi! Tū rahbari
 Bakhshā hai aur tázagi:
 Tū gunāh kā hai Ḡaffār,
 Hamen bakhsh de pāk didār. Āmin.

477

Gazal.

Khudāyā, mere dil ko le, Tū bi'lkull is ko Apnā kar;
 Na chhorūn main Tujhe hargiz, mere Chaupān, mere
 Dāwar.

Mujhe maslūb kar dunyā ki nisbat, ai mere Mālik:
 Tū hi sab kuchh ho merā, aur imān ho merā Tujh par.

Mere dil par muhr kar de Tū Rūh i Pāk ki, Allāh:
 Jalāl o shān Terī dekhūn, mere ai Mālik i bartar.

Sipurd ab kartā hūn Tujh ko k̄hiyāl o qaul o fi'l apne:
 Marūn jab, khol de mere liye Tū āsmān kā dar.

Sitaish Bāp aur Beṭe ki aur Rūhu'l Quds ki bhi
 Karūn main dil se; mujh ko fazl yih de, Khāliq i Akbar.

Istikhām ke wāste yih bhī munāsib haiṅ :

358. Meri zindagi Tū le.

373. Ai sipāhī wafādār.

378. Main āsmānī zindagānī.

School Term ka Shuru'.

478

8 7 8 7 4 7.

A. M. 576.

A I Kḥudá, phir jama' hūe
Ham sab Tere karam se;
Pyár, imán, aur kḥauf ki chál meṇ
Ham ko Tū taraqqi de:
Baḳhsh hifázat,
Apní pák huzúri de.

Shukr us árám ke liye
Jo ta'til meṇ diyá thá;
Nayi táqat kám ke liye
Har roz hamen baḳhsh, Kḥudá:
Tan o man meṇ
Barakat ham ko kar 'atá.

Baná rahe sab ke dīl meṇ,
Baná rahe ghar ká pyár;
Us ki kashish se ham raheṇ
Sab bad-cháli se hoshyár:
Báp hamáre,
Rah hamáre sáth har bár.

Ai Kḥudá, hamen bachá Tū
Har Shaitáni phande se;
Susti aur nápáki ham par
Gálib Tū na hone de:
Yisú' Munji,
Apní ár meṇ hamen le. Ámin.

School Term ka Akhir.

479

878747.

A. M. 577.

RUKHSAT kar, rahím K̤hudáwand,
Hameñ Tû sáth barakat ke,

Aur sab ni'maton ká shukr

Ham se Tû qabúl kar le:

Sab k̤hatáen

Rahm karke mu'áf kar de.

Ab ta'til ká waqt jo áyá,

Rakh Tû hameñ k̤habardár,

Ki farágat aur árám meñ

Rahen Tere imándár:

K̤hushi meñ bhi

Tere thahren tabi'dár.

Jo kuchh ham ne paṛhá síkhá,

Us par Teri barakat ho:

'Aib jo us meñ ho miṭá de,

Thahre nek hamári k̤ho:

Sachchi dānīsh

De ham tālib-'ilmon ko.

Ham meñ se jo rukhsat hokar

Yahāp phir na áenge,

Jo unhon ne hāsíl kiya,

Us par Apni barakat de:

Jo phir áen,

Barhen dugni koshish se. **Ámin.**

Pak Nikah.

480

11 10 11 10.

H C. 524.

A M. 578.

A I kámil Pyár, Jo sadá be-misál hai,
Ham karte du'á Tere pák huzúr;
In donon ko de pyár jo lá-zawál hai,
Ek bankar Tujh meñ raheñ wuh masrúr.

Ai pák Hayát, Tú in meñ rah har hálát,
Aur in meñ paidá kar mazbút imán,
Sábir ummed, burdbári aur mahabbat,
Ki dukh aur maut meñ bhi ho itminán.

De un ko khurrami jo hai lásáni,
Taskin jo jang meñ rahti be-tabdil;
Phir ákhir un ko fatah de gairfáni,
Aur abadi pyár aur zindagi jalil. Ámin.

481

8 7 6 7 D.

A. M. 292.

A DAN meñ Tú ne thahráyá
Pák biyáh ki hálát ko,
Tá mahabbat ki taraqqi
Aur insán ki baḥthi ho:
Jaisá Tú ne barakat bakhshi
Pahle mard aur 'aurat par,
Yun in donon par, Khudáyá,
Apni barakat názil kar.

Qaná men Tû ne dikhâi
 Apni qudrat aur jalâl;
 Ab bhi hâzir hoke in ko
 Fazl se kar málámál:
 In kâ 'aqd Tû bāṇdh, ai Yisû',
 Faiz rûhâni kar 'atâ;
 Pāk Mihmân, Tû in ke ghar men
 Ap hi rahâ kar sadâ.
 'Umr bhar Tû in ke sâth ho,
 In ki nit hidâyat kar;
 Sâthon sâth yih dukh aur sukh men
 Chaleṇ Teri rāhoṇ par:
 Inheṇ barakat se ma'mûr kar,
 Raheṇ Tere hi sadâ;
 In kâ safar jab tamâm ho,
 Ghar âsmâni men pahunchâ.   **Âmin.**

482

Guzal.

Khudâwandâ, sabhoṇ ko shâd karnâ,
 Aur Apne fazl se âbâd karnâ.
 Tû is joṛe ko barakat de, Masihâ;
 Karam se Apne un ko shâd karnâ.
 Tere altâf aur ikrâm hoveṇ;
 Karam se un ki Tû imdâd karnâ.
 Sitâroṇ ki tarah chamkeṇ jahân men;
 Ise qumri, use shamshâd karnâ.

Jalál Apná Tú de in'ám in ko;
 Inheñ sháhi meñ Apní shád karná.
 Sadá milkar raheñ Tujh meñ yih shádán;
 K̤hushí ká in ko Tú irshád karná.
 Raheñ Rúhu'l Quds ke faiz se pur;
 Tú in ki, ai Masíh, imdád karná.

Pák nikáh ke wáste yih bhí munásib haiñ:

386. Yisú', Hádi ho.

476. Tere hi ham áj se haiñ.

Dafn.

483

7 6 7 6 D.

E. H. 207

INSÁN ki dekho faná;
 Wuh phúl sá khiltá hai;
 Chandroza, k̤hák se baná,
 Phir k̤hák meñ miltá hai.
 Par dekho, kyá karámat
 K̤hudá dikháegá;
 Yih badan roz' qiyámat
 Wuh phir uṭháegá.
 Faná meñ boyá jātá;
 Uṭhegá lá-zawál;
 Ho náqis gor meñ jātá,
 Uṭhegá bá-kamál;

Be-'izzat aur jismāni
 Ham badan bote hain;
 Jalāli aur rūhāni
 Wuh zinda hote haiṇ.
 Jo haiṇ a'zā haqiqi
 Masih ke Badan ke,
 So zindagi haqiqi
 Masih se pāenge;
 Hai Sar hamārā zinda,
 To 'uzwbhī zinda hai:
 Masih hayāt-dihinda
 Najāt Baḡhshinda hai.   Āmin.

484

777788.

A. M. 401.

AB Kḡhudā ke bande ko
 Fursat hūi mihnāt se;
 Bāp ne us ki kishti ko
 Kiyā pār hifāzat se.
 Use le, ai Bāp āsmāni,
 Kar Tū us ki nigahbāni.
 Ānsū poṇchhe jāenge,
 Wāṇ har 'uqda khulegā,
 Aur Kḡhudāwand rāstī se
 Haqq 'adālat karegā.
 Use le, ai Bāp āsmāni,
 Kar Tū us ki nigahbāni.

Jis ká marte dam yahán
 Yisú' par bharosá thá,
 Púri tarah se wahán
 Us ki ulfat dekhegá.
 Use le, ai Báp ásmáni,
 Kar Tú us ki nigahbáni.
 Hai be-khalal wuh árám,
 Dúr hai dushman dilon ká,
 Pás hai Yisú'; Wuh mudám
 Us ká háfiz rahegá.
 Use le, ai Báp ásmáni;
 Kar Tú us ki nigahbáni.
 "Khák ko khák" ham kahte haiñ
 Ab to dil-jama'í se;
 Aur sipurd ham karte haiñ
 Use us ke Málík ke.
 Use le, ai Báp ásmáni,
 Kar Tú us ki nigahbáni. Ámín.

485

8787D.

E. H. 109

TÚ hai ham se pahle gayá,
 Terí rúh ne ki parwáz
 Jahán áñsú nahiñ átá,
 Aur na ranj ki hai áwáz;
 Wahán fikr se hai fursat,
 Jism se ázádagi,
 Hai na wahán koí díqqat,
 Balki ráhat abadi.

Tú ne lambá safar kiyá
 Bojh bhi terá bhári thá,
 Magar Yisú' ne batáyá
 Tujhe rásta khushí ká;
 Mihnat se ab hai farágat
 God meñ Báp ásmáni ki,
 Jahán nahin hai mashaqqat,
 Balki ráhat abadi.

Wahán tú na kisi shubha
 Yá gunáh meñ pařegá;
 Terá Yisú' par bharosá,
 Wuh to qáim rahegá:
 Teri hogi bhi rifáqat
 Imándár piyáron ki,
 Jahán nahin hai musibat,
 Balki ráhat abadi.

Khák ko khák ke ham haṡále
 Karte hain udási se;
 Dil shikasta ham, piyáre,
 Yahán sabr karege:
 Thorí der meñ hogi naubat
 Ús mubáarak milne ki,
 Jahán hai na koi áfat,
 Balki ráhat abadi.

Jab Khudá hamen buláe
 Kár o bár se dunyá ki,
 Ham bhi páen pák rasái,
 Páen táj i zindagi;

Ho hamāri bhī shirākat
 Us mubārak majlis ki,
 Jahān qurbat hai Ḳhudā ki,
 Jahān rāhat abadi. Āmin.

486

Bachche ke dafn hone ke wāste.

7 6 7 6.

A. M. 225.

KHUDĀ ko pasand āyā,
 Ki ek ko rihlat de;
 Ek chhoṭe ko uṭhāyā
 Hamāre bich meṇ se.
 Firishta Us ne bhejā,
 Ki āhista use le,
 Aur use achchhi jagah
 Masih ki god meṇ de.
 Ab wuh Firdaus meṇ pātā
 Sukh, chain aur itminān,
 Ta'rif aur hamd bajātā
 Ḳhudāwand ki har ān.
 Ab us ki lāsh ham bote
 Zamin ki godi meṇ,
 Jahān sab jism sote
 Ummed i qiyāmat meṇ.
 So chain kar, ai dulāre,
 Narsingā phukeyā,
 Aur Yisū' Apne pyāre
 Zarūr jagāegā.

Wuh terā khāki badan
 Tab badal dālegā,
 Aur ek jalāli badan
 Zāmin se uṭhegā. Āmin.

Dafn ke wāste yih bhī munāsib haiṅ:

150. Yisū' jītā hai! Ab se.
 151. Roz' Qiyāmat par hamāri.
 287. Yisū' meri ummedgāh.
 299. Chain o amān hai Tujh pās.
 377. Yih zindagi kotāh hai.
 405. Marhūm muqaddasīn āram.

Ember ke Din.

487

L. M.

A. M. 353.

A I Nūr āsmānī, bandon par
 Tū Apnā nūr chamkātā hai;
 Aur mominin ke dilon par
 Ilāhi os barsātā hai.

Ustādon aur shāgirdon ko
 Kar Apni barakat se bharpūr,
 Pākiza tā Kalisiyā ho,
 Aur dil har ek kā ho pur-nūr.

Imān, ummed, pyār kar 'atā,
 Aur 'aql har ek khādim ko,
 Tā chalkar khud rāh i Khudā
 Chalāen apne galle ko.

Jamá'at ko Tú fazl de,
 Firotan dil, sunne ke kán;
 Jáneṅ garib bhi dunyá ke
 Ki sachchi daulat hai imán.
 Chaupán aur galle ko baḡhsh de
 Har barakat aur miláp kamál;
 Sachchi bedári un ko de,
 Aur marne tak sab ko sambhál.
 Ai Báp, gar Tú yih fazl de,
 Ki Tujh meṅ jien, mareṅ bhi,
 To qabl ásmán par pahunchne ke
 Ásmán ki ḡhushi milegi. Ámin.

Taqarrur.

488

L. M.

A. M. 355.

APNÁ Pák Rúh, Ḳhudáwandá,
 Apne chaupánoṅ par bahá;
 Aur ni'mat se Tú unheṅ bhar,
 Sadáqat se mulabbas kar.
 Mahárat de nawishton meṅ,
 Ki hamen pák nasihat deṅ:
 Tú unheṅ pahle de gizá,
 Ḳhud khákar hamen deṅ khilá.
 Pyár, hilm aur hikmat úpar se,
 Zor aur sargarmi un ko de,
 Tá Tere jhund ke nigahbán
 Charáeṅ bheṅoṅ ko har án.

Wuh dhūṇḍheṇ khoe hūṇ ko,
 Tasalli deṇ bimāroṇ ko,
 Bakheṇ meṇ hoṇ salāhkār,
 Har waqt, har tarah wafādār.
 Jab hūá un ká kām tamām,
 Wuh pāeṇ Tere pás ārām,
 Árām jo Teri k̄hidmat hai,
 Kām jis ká k̄hāssa ulfat hai. Āmin.

Ember aur Taqarrur ke wāste yih bhī munāsib haiṇ:

181. Ai Rūh i K̄hāliq, dil meṇ á.
 183. Rūhu'l Quds, Tú utar á.
 356. Bol mujh se Tú, K̄hudāwandá.

Processional.

Gasht ke wāste yih gīt munāsib haiṇ:]

218. Ai nigahbāno, qudsiyo.
 363. Ibn i K̄hudá jang kartá hai.
 364. Rāh go hai andheri.
 369. Salib ke ai sipāhi.
 379. Musáfiro ásmāni.
 387. Rāt hi rāt hai yih zamāna.
 391. Yisú' ke sipāhi.
 490. Ai roz mubárák, naubat k̄hushi ki.
 491. Yisú' hai bunyād haqiqi.
 492. ..Karo hamd K̄hudāwand ki.

Girje ki Bunyad.

489

L. M.

A. M. 57.

TÁ bunyád Tere ghar ki ho,
Ham dharte haiñ is patthar ko:
Yahāñ jo hogā ghar ta'mir,
Tú barakat baḡhsh us par kasir.

Jab ek dil hokar parastār
Dhūñdheñge Terā pāk didār,
Tab Maqdis i nādida se
Tú madad bhej aur barakat de.

Jab khādini Tere deñ ta'lim,
Injil ke kholeñ rāz 'azim;
Yisú' ki khātir se Tú á,
Achambe fazl ke dikhá.

Jalál Tú Apná is meñ bhar,
Baná Tú hamen Apná ghar:
Us dil meñ, Rabbu'l 'álatin,
Jo hai halim, ho takht-nishin.

Mahabbat Teri, ai Ḳhudá,
Fazl Masih Ḳhudáwand ká,
Rúh ki shirákāt, yih in'ám
Is ghar meñ hásil hoñ mudám. **Ámin.**

Girje ki Taqdis.

490

N.A.M. 255.

Al roz mubáarak, naubat khushi ki,
Ab shukr ho aur 'izzat Yisú' ki.

Is pák makán meñ har tarasti ján
Wuh ráhat páe jo hai be-bayán.

Is pák makán meñ karen imándár
Yisú' ki zát lláhi ká iqrár.

Hamesha rahe sábit yih imán,
Ki dil meñ ho ásmáni itminán.

Is pák makán meñ páen imándár
Yarúshalem ásmáni ká didár.

Aur yahán bahut dilon ko Khudá
Rúhání gusl bañhshe be-bahá.

Zor pákar wuh gizá ruhání se
Ham-shakl bante jáen Yisú' ke.

Yán bandon ki du'á Tú kar manzúr,
Aur un ko Apne fazl se ma'múr.

Is girje par ab barakat názil kar;
Hamesha rahe yih ásmáni dar. Ámin.

491

8 7 8 7 8 7.

A. M. 396

YISÚ' hai bunyád haqíqí,
 Sang aur sirá kone ká;
 Rabb ká chuná hai aur qimati
 Joṛ aur band Kalisiyá ká;
 Pák Siyyon ká Wuh hai háfíz,
 Já panáh us ki sadá.

Shahr pák ke sab báshinde,
 Jo 'aziz Kḥudá ke haiṇ,
 Bilánága hamd, buzurgi
 Barre ki sunáte haiṇ:
 Wáhid meṇ Sálús ko mánke
 Kḥushi kḥushi gáte haiṇ.

Ai ásmán zamin ke Málík,
 Is makán meṇ Áp hi á;
 Bande karen jab 'ibádat,
 Un ki sun aur karam farmá;
 Kámil barakat, kámil ni'mat,
 Is ke andar Tú barsá.

Isi ghar meṇ jo kuchh mángen
 Tere nám se, de murád;
 Ni'maten jo unheṇ miliṇ
 So na kabhi hoṇ barbád;
 Ákhir ko jalál meṇ rahen
 Tere sab muhibb ábád.

Hamd, buzurgi howe Bâp ki,
 Hamd, buzurgi Bete ki,
 Hamd, buzurgi Rúh i Pák ki,
 Ek men Tin, Tin men Ek hí;
 Yaksân qudrat, yaksân 'azmat
 Ho Sálus ki abadi. Ámin.

Fasl.

492

7777.

A. M. 30

KARO hamd Khudâwand ki
 Gáo git ba'ájizi:
 Us ki rahmat hai tamám
 Wáfi, qáim aur mudám.
 Súra j chānd aur kull ásmán
 Zâhir karte Us ki shán:
 Us ki rahmat hai tamám
 Wáfi, qáim aur mudám.
 Wuhi menh barsátâ hai,
 Aur anáj ugátâ hai:
 Us ki rahmat hai tamám
 Wáfi, qáim aur mudám.
 Waqt par khet ke hásilát
 Bâkhshtâ, phal ki bahutát:
 Us ki rahmat hai tamám
 Wáfi, qáim aur mudám.

Aur ḵhurák gairfání bhi
 Kámil baḵshish hai Us ki;
 Us ki rahmat hai tamám
 Wáfi, qáim aur mudám.

Ho mahmúd, ai Faiz-ma'múr;
 Ḳhilqat, hamd kar ho masrúr:
 Us ki rahmat hai tamám
 Wáfi, qáim aur mudám. Ámin.

493

7 6 7 6 T.

A.M. 386.

KISÁN bij bone gayá,
 Kám kiyá mihnat se;
 Aur intizár meṇ rahá
 Us ke jam jáne ke:
 Phir dhúp ki madad húi,
 Bárish ki barakat thi;
 Aur áḵhir fasl húi
 Aur naubat ḵhushi ki.
 Shukr, Kisán ásmáni,
 Parwardigár Ḳhudá,
 Ki Terí mihrbáni
 Yih karti hai sadá.

Masih, Kisán ásmáni,
 Bij bone jātá hai;
 Wuh Apne zaḵmí háth se
 Naját jamátá hai;

Zamín hai dil hamáre,
 Zarkhez har tarah se;
 Kásh ki, ai Yisú' pyáre,
 Wuh achchhi fasl de.
 Ḳhúbsúrat hai har phal se
 Wuh fasl neki ki;
 Is mansha se Ḳhudá ne
 Di hamen zindagi.

Ḳhudá, Kisán ásmáni,
 Aur bij bhi botá hai;
 Har ḳhún-ḳharid Masihi,
 Jo gor men sotá hai:
 Haiñ qabr men poshida,
 Par uñenge sahih;
 Aur garchi hon nádidá,
 Wuh dekhte haiñ Masih.
 Ai fasl i muqaddas!
 Na koi hai zabán
 Jo kare kisi qadr
 Us ḳhushi ká bayán.

Masih, Kisán ásmáni,
 Ek din phir áegá;
 Aur galla pák, gairfáni
 Tab jama' karegá:
 Wuh karegá 'adálat,
 Aur bhúsá ná-manzúr
 Wuh Munsif Apne pás se
 Dúr karegá zarúr.

Ai Hákim, pák aur 'ádil
 Us din Tú rahm kar;
 Jab húi Teri fasl,
 Tú hamen dúr na kar. Ámin.

494

A. M. 303.

HAM jotte haiñ aur bote
 Zamin men bij bár bár,
 Par barakat ke ham hote
 Kḥudá se ummedwár;
 Wuh os aur menḥ barsátá,
 Tá khet ki narmi ho;
 Wuh hawá ko chalátá,
 Aur bhejtá garmi ko.

Koras. Ni'maten ba kasrat
 Wuh baḳhshtá hai ham ko;
 Pas shukr ho, ḳhushdili se
 Kḥudá ká shukr ho.

Chánd, súraj aur sitáre
 Aur sári maujúdát,
 Jo girdágird hamáre,
 Hai Us ki maḳhlúqát
 Anáj aur sab ádhár ko
 Wuhi ugátá hai;
 Insán aur sab jándár ko
 Wuhi khilátá hai.

Pas Terá, Báp ásmáni,
 Ho shukr aur sipás;
 Hai Teri mihrbáni
 Be-hadd aur be-qiyás;
 Ba 'ájizi ham áte
 Ab Tere pák huzúr;
 Nazrána jo ham láte,
 So Tujhe ho manzúr. Ámin.

KHUDÁYÁ, haiñ Tere sab gul i maidán
 Guláb ki khusbúí aur sosan ki shán;
 Pahár ká sanaubar, darakht mewádár,
 Aur jangal ká nargis aur bág ká anár.

KHUDÁYÁ, hai Teri bhí qudrat 'ajib,
 Aur fahm se báhar hai us ki tartib;
 Zamin meñ hai tukhm aur Terá hi pyár
 Jamátá hai use jab áí bahár.

KHUDÁYÁ, hai Teri wuh os aur bárán,
 Kí ní'mat ásmáni haiñ sab firáwán;
 Do pahar ki garmi, aur bád i sabá
 Haiñ Teri 'ináyat, ai Qádir KHUDÁ.

KHUDÁYÁ, muqaddas hai Terá makán,
 Aur Teri mahabbat hai us hí ki shán;
 Bayán se hai báhar, par gul i maidán
 Jatáte haiñ hamen KHUDÁ ká ihsán.

Ham sihhat ke liye haiñ shukrguzár,
 Par haiñ bahutere kamzor o bímár;
 Kar fazl ki unhiñ ko gul i maidán
 Batáen ki K̤hálík hai Málík mihrbán.
 So Tere pás láe ham pyár ke nishán,
 Haiñ Tere banáe yih gul i maidán;
 Baḡhsh de ki ham Tere hoñ shukrguzár,
 Aur sáre bimár karen Terá piyár. Ámin.

Gair-hazir doston ke waste.

496

६ 5 8 3.

E, H. 366.
 A. M. 595

BĀP Quddús, Tú sun hamári
 Apne rahm se;
 Un ki jo haiñ dost hamáre,
 K̤habar le.
 Wuh haiñ dúr, par, Yisú' pyáre,
 Apni qurbat se
 Har waqt un ko rakh bacháe
 K̤hatar se.
 Jo dilgiri, jo andesha
 Ho judái se,
 Tú tasalli pák hamesha
 Un ko de.

Un ki ho najāt ki khushi,

Un ko tāqat de;

Karte jāen wuh taraqqī

Fazl se.

Bakhsh, ai Rūh i Pāk, ki chalen

Wuh dindāri se;

Tāki jang men fath pāen,

Madad de.

Bāp aur Beṭe, Rūh i Aqdas,

Un ko de sadā

Barakat, rahmat aur hifāzat,

Ai Khudā. Amin.

Bahri Musafiron ke waste.

A I Bāp āsmāni, Kirdigār,
Hai Tere hāth kull iḵhtiyār;

Josh o kharosh samundar kā

Hai tābi' Tere hukm kā.

Bachāe rakh Tū khatar se

Musāfir sab samundar ke.

Ai Yisū', kiya jab farmān

Tū ne, tab hūā band tūfān:

Samundar par Tū chaltā thā,

Aur kishti men Tū sotā thā.

Bachāe rakh Tū khatar se

Musāfir sab samundar ke.

Ai Rúh i Pák, jab khilqat par
 Kí jumbish Tú ne páni par,
 Ba jáe josh ke zindagi
 Aur ráhat Tú ne paidá ki.
     Bacháe rakh Tú khatar se
     Musáfir sab samundar ke.
 Ai pyár aur qudrat ke Khudá,
 Ho háfiz Apne bandoṅ ká;
 Tufán yá ág yá takkar se
 Na zarar un ko pahúnchne de:
     Pas khushki aur tari par se
     Ham Terá shukr karenge.   Ámin.

Yaganagat i Madaran.

498

878787.

A. M. 179.

TÚ Masih, jalál ká Bádsháh,
     Nanhá bachchá baná thá;
 Zát insáni meṅ Tú ákar
     Mán ki god meṅ leṭ rahá:
 Aur Tú rakhtá hai mahabbat
     Chhoṭe bachchoṅ se sadá.
 Jab se Maryam, pák Kuṇwári,
     Tujh ko Beṭá kahti thi,
 Ham insáni mádarán ko
     Kyá hi 'izzat Tú ne dí!
 Tá ham wáfi pái jáeṅ
     Kar 'ináyat fazl bhi.

Bakhsh dil hamen pāk o sâbir,
 Zebâ kām aur bāt halim,
 Tā hamāre bachche hamen
 Dekhkar banen mustaqim;
 Aur hamāre sâth wuh Tere
 Pairau hon, ai Rabb rahim.
 Jab wuh 'umr men hon barhte,
 Duniyâ ki jab dekhen shân,
 Ham ko kar 'atâ mahabbat,
 Ma'rifat, ummed, imân,
 Tā ham un ki madadgâr hon
 Zist ki jang ke darmiyân.
 Fazl bakhsh, ai Munji pyāre,
 Jab tak zist na ho tamām,
 Ki mahfūz ham sadâ rakhen
 Mâdar kâ muqaddas nām;
 Tā aulād jo ham ko mili
 Tāj o khushi ho mudām.   Āmin.

Badshah ki Khair.

BĀD SHAH salāmat ho;
 Yâ Allāh, Bādshāh ko
 Rakh Tū ba khair:
 Kar use fathmand,
 Khushhāl aur sarbaland,
 Rāj us kâ iqbālmand:
 Bādshāh ki khair!

Uṭh, ai Ḳhudáwand, ab,
 Aur us ke dushman sab
     Kar pareshán:
 Kar un ki sab tadbír
 Bâtil aur be-tásir;
 Bandon kâ ho dastgír:
     Bâdsháh ki ḵhair!
 Jitni jo ni'mat ho,
 Bakhsh de Tú Bâdsháh ko:
     Râj rakh ba ḵhair:
 Râj ki shari'at par
 Chale wuh 'umr bhar:
 Tab gâen, ḵhushi kar,
     Bâdsháh ki ḵhair!

Litaniya.

500

7776.

A. M. 463 a.

YISÚ', Tú ásmání shán
     Chhorke húa hai insán,
 Táki Bâp ki de pahchán;
     Meri sun, pák Yisú'.
 Tere, Barra e Ḳhudá,
 Pák kaffára hone kâ
 Ḳháss gawáh Yúhanná thá;
     Meri sun, pák Yisú'.

Biyábán meñ ṭahrkar
 Chális rát dīn fáqa' kar,
 Gálib huá dushman par;
     Meri sun, pák Yisú'.

Teri chál, kalám aur kám
 Záhīr karte haiñ mudám
 Ham par Tere Báp ká nám;
     Meri sun, pák Yisú'.

Jo gunáh se the ranjūr,
 Dukh aur áfat se majbūr,
 Un ká sháfi thá aur nūr;
     Meri sun, pák Yisú'.

Bachchoñ ko thá kartá pyár,
 Thá miskin ká kḥātirdār,
 Sabhoñ ká thá madadgár;
     Meri sun, pák Yisú'.

Bág meñ tanhá jāgtá thá,
 Gam se Tú taraptá thá,
 Terá kḥún ṭapaktá thá;
     Meri sun, pák Yisú'.

Tú hamará 'Iwazí,
 Sahtá thá be-'izzatí,
 Ṭhaṭṭhe, thúk aur koṛe bhí;
     Meri sun, pák Yisú'.

Krús par kḥún-álúda ho
 Laṭká thá gamzada Jo,
 Tá bacháe dunyá ko;
     Meri sun, pák Yisú'.

Marke Jo ji uṭhā hai,
 Shān ke takht par baiṭhā hai,
 Sardār-kāhīn sadā hai;
 Meri sun, pāk Yisú'. **Ámin.**

501

7776.

A. M. 467.

WÁSTE pāk paidáish ke,
 Hikmat ki afzáish ke,
 Roza aur ázmáish ke,
 Meri sun, pāk Yisú'.

Wáste Apní páki ke,
 Narmí aur burdbári ke,
 Hilm aur nekokári ke,
 Meri sun, pāk Yisú'.

Wáste dukh uṭhāne ke,
 Apná khún bahāne ke,
 Sharm aur koṛe khāne ke,
 Meri sun, pāk Yisú'.

Wáste krús par marne ke,
 Sānp ká sar kuchalne ke,
 Qabr meṇ utarne ke,
 Meri sun, pāk Yisú'.

Wáste phir ji uṭhne ke,
 Aur ásmán par chaṛhne ke,
 Shān ke takht par baiṭhne ke,
 Meri sun, pāk Yisú'.

Wáste Apne wa'de ke,
 Apne Nám piyāre ke,
 Aur Pāk Rūh ke āne ke,
 Meri sun, pāk Yisú'.

Jab bimāri se ranjūr,
 Dukh aur gam se hūṇ majbūr,
 Tū hi hāmi ho aur nūr;
 Meri sun, pāk Yisú'.

Jis waqt āe imtihān,
 Dushman se dil ho hairān,
 Āṇsū bahen firāwān,
 Meri sun, pāk Yisú'.

Maut ki wādi men Tū thām,
 Dūr kar khauf aur ḍar tamām,
 Apne pās Tū de ārām;
 Meri sun, pāk Yisú'.

Teri qudrat hai kamāl,
 Kar ham sab ko phir bahāl,
 Tāki Terā ho jalāl,
 Meri sun, pāk Yisú'. *Āmin.*

Bachchon ke wāste.

TŪ Jo rahtā bar āsmān,
 Zāhir kartā Apnī shān,
 Dekhtā hai tamām jahān;
 Sun, Kḥudāwand Yisú'.

Ham to chhoṭe haiṇ náchár,
 Dil meṇ bhi haiṇ gunahgár,
 Tau bhi ham haiṇ ummedwár;
 Sun, Kḥudáwand Yisú'.

Bachchoṇ ko Tú kartá pyár,
 Un ká dost hai wafádár,
 Madad dene ko taiyár;
 Sun, Kḥudáwand Yisú'.

Tú ne chhoṛá thá ásmán,
 Yahán huá thá qurbán,
 Terá pyár hai be-páyán;
 Sun, Kḥudáwand Yisú'.

Jo imán se áegá,
 Wuh rihái páegá,
 Tú zarúr bacháegá;
 Sun, Kḥudáwand Yisú'.

Jāṇch hamáre dil ká hál,
 Us meṇ se gunáh nikál,
 Pák Tú kar hamári chál;
 Sun, Kḥudáwand Yisú'.

Kám meṇ, khel meṇ bhi, har bár,
 Banē ham farmánbardár,
 Tere rahē wafádár;
 Sun, Kḥudáwand Yisú'.

Tú Jo hai jahán ká nūr,
Tú hí hamen hai zarúr,
Ham se kabhí ho na dūr;
Sun, Kṣhudáwand Yisú'.

Apní ráh men Tú chalá,
Nigahbán ho sabhon ká,
Ākhir Apne pás bulá;
Sun, Kṣhudáwand Yisú'. Ámin.

Punjábí Zabúr ka Zamíma.

Masíhí Gít kí Kitáb kí Committee American United Presbyterian Mission kí bahut mashkúr hai kí unhon ne “Punjábí Zabúr” men se yih intikháb karne kí ijázat farmáí hai. S. 2, S. 3 wagaira se murád hai kí Zabúr ka Rág san 1908 kí rágwálí jild ke us Safhe par páyá jáegá.

503

Z 1.

S. 2.

Hai Kyá hí mubárák oho ádmi,
Saláh te sharirán di chaldá nahin.
Na bureán de ráh utte rahndá khará,
Makḥaulián di jhundḍi wích na baithdá
Kḥudá di shari‘at de wích hai magan,
Hai dín rāt ose di ohnūṇ lagan.
Oh os búṭe wāṅgar hai rahndá hará,
Jo nahar de utte hai laggiá hoia.
Oh phal dendá hai apne wele seti,
Na sukḍá koí ohḍá pattar kadi.
Oh sab apne kammán de wích hai bhalá,
Te rahndá-e phuldá te phaldá sadá.
Ajehá nahin par sharirán dá hál,
Oh uḍ jāṇde bho uḍḍá jiṇ wá de nál.
‘Adálat de thāṇ na khalowan badkár,
Na bad othe ṭhairan jithe hon sachchiár.

Khudá sachcheán dá hai ráh jándá,
Sharirán dá ráh nás ho jáwegá.

504

Z. 2.

S. 3.

<i>Koras:</i> Lok káhde lai pánde	Káhde lai pánde
dand,	dand.
Sardár te sab bádsháh,	
Masih te Rabb di zid de	Kyün karde haiñ
wich	saláh?
Oh ralke kahnde, áo,	Ohnán de kholáñge
band	
Ohnán di rassi apne thon	Tarorke suñtáñge.
Ásmán utte jo baiñhá hai	Ohnán te hassegá,
Rabb ohnán nún mañh-	Hun ap udáwegá,
aulán ná	
Tad gusse hoke ohnán	Karegá pareshán.
nún	
Te gusse de wich ohnán	Eh karegá farmán:
nún	
Saihún de pák pahár te	Biñháya apná sháh,
maiñ	
Khudáwand dá farmán	Maiñ oh sunáwángá.
jo hai	
Tú beñá merá aj thon	Báp terá i maiñ hán,
haiñ,	
Tún maithon mang te	Sab qaumán deáñgá.
tainún maiñ	

Te kul zamin de hisse wi Main tainūn deaṅgā,
Ohnān nūn lohe de soṭe Tūn āp taroṅgā,
nāl

Ghumihār de bhānde Bhannēgā ohnān
wāṅgar tūn nūn.

Sab bādshāho te munsifo, Manno nasihat nūn.

Dar nāl Kḥudā di Kḥauf nāl karo
bandagi kḥushi,

Beṭe nūn chummo, tān Na howo fanā hi.
rāh wich,

Kyūnjo hun qahr Kḥu- Chheti nāl bharkegā,
dāwand dá

Oh jehṛe os te rakhde ás Mubárik haiṅ sadā.

505

Z. 16

S. 28

Ai Kḥudāwand mere, tūeṅ kar rakhwāli
Merā sab bharosā tūeṅ haiṅ Rabb wāli.

Meri jān Kḥudā nūn eho kahndi ái,
Tere bājhoṅ meri nahiṅ hai bhaliái.

Jo hai dharti utte bhalā lok changerā
Ohnān de nāl rázi rahndá-e dil merā.

Hornān de nāl banhde qaul qarār hun jehṛe,
Ohnān de dukh sadā wadhange bathere.

Na tapāwan kḥūni ohnān de tapāwān, -
Na maiṅ apne munḥ te ohnān da nān liāwān.

Tūn mirás haiṅ meri, merā tūn piálā
Jehṛā merā hissa, ohdá tūn rakhwálā.

Thāṇ hai minniā gayā mere wāste jehṛā,
Oh hai jagah sohni, suthrā hissa merā.

506

Z. 16

S. 31.

Mubārak Khudawand nūṇ main ākhāṅgā,
Ki ditti hai jis mainūṇ chāṅgi salāh.
Ki rāṭiṇ de wele eh gurde mere
Sikhāṇde hi rahnde haiṇ mainūṇ sadā.
Ḳhudā utte meri nigāh hai hamesh,
Oh hai mere sajje, na ṭal jāwāṅgā.
Mere dil nūṇ ese sabab hai ḵhushi,
Hai ḵhush meri 'izzat, merā martabā.
Saṇwegā merā jism ummed wich
Na jān meri nūṇ gor wich rakheṅgā.
Tere pāk quddūs dā jism wi
Zarā qabr de wich na saṛ jāwegā.
Ki rāh zindagi dā jo siddhā hai sáf,
Ḳhudāwandā, tūṇ mainūṇ wikhlāweṅgā.
Tere ghar de wich hai ḵhushi te ḵhushi
Tere sajje hath 'ishartāṇ haiṇ sadā.

507

Z. 17.

S. 35.

Meri sun lai āpiṇ du'ā:
Āpiṇ du'ā, Rahmān.

Sach nūṇ sun tūṇ, ai Ḳhudā- Rakh faryād te dhiyān.
wand,

Meri dú'á jo sachche dil thon	Os te rakh tún kán.
Meri kar 'adálat, yá Rabb,	Sach nún tún pachhán.
Parkhiá táyá tún mainún,	Rátin haiñ nigáhbán.
Mere wich na kujh buriái	Páwengá, Rahmán.
Merá munh na bole oh gal	Jis thon ho nuqsán.
Lokán de kam bhaiře wekhke	Shara' nún pachhán.
Bureán ráhán thon bacháyá	Áp nún, ai subhán.
Mere qadmán ne ráh terá	Pagriá hai hun án.
Mere pair hun kadi na thiřkan	Kadi na thedá khán.

508

Z. 17.

S. 36.

Tainún sadnán, K̲hudáyá
Sadnán main wáján mār.

Mere te wal kan dhar tún, K̲hudáyá.
Sun lai meri tún pukár.

Záhir kar tún mihrbáni,
Ásán wáleán nún tár.

Apne sajje hath nál, Rabbá,
Dútán nún pichhe mār.

Akh di putli wángar mainún
Parán de rakh wichghár.

Oh sharir jehře at dukh deñde
Ján dá karan na udhár.

Apni charbi wich oh chhip gae
Munhon bolan hankār.

Gheran sādē qadmān nūn oh
Degan di rakhde oh tār.

Sher bachche wāngūn chhapke bahnde
Sher jiūn kardā shikār.

Yā Rabb, uṭhke sāmna kar tūn,
Dushman mere mār.

Jān meri rakh lai sharir thiṇ,
Nāl apni talwār.

Ohnān thon meri jān bachā tūn
Dunyā nūn karde jo piyār.

Ohnān dā hissa hai ese jahān wich,
Daulat tūn baḡhshanhār.

Rajjegi ohnān di āl aulād wi,
Daulat chhaḍ jān be-shumār.

Par main sadāqat wich chehre tere nūn
Wekhāngā bāram bār.

Jāgke teri sūrat te main
Rajjāngā kar didār,

Dukkhān de wele teri
Izzat teri wadhāwegā

Khudāwand sune dū'ā.
Yā'qūb dā Khudā.

Haikal thoṇ apni ghalle	Tere wāste madad.
Saihūn wichchoṇ āpiṇ	Sambhāle tainūn sadā.
Qurbāni terī sārī	Kare āp oh qabūl.
Te nazrān teriān nūn	Bhi oh yād karegā.
Bakhshegā tainūn sab jo	Tere dil di hai murād.
Pūrā karegā oh terā	Matlab zarā zarā.
Gawāngā git, yā Rabbā,	Teri najāt de,
Jhandā karāṅge apne	Ḳhudāwand hī dā kharā.
Darkhwāstān oh teriān	Pūri karegā āp.
Apni janāb pāk thoṇ	Ya'qūb dā Ḳhudā.

510

Z. 23

S. 60.

Rabb ayāli mere kol, Mere dil nūn nahīn ḍol.

Kadi na howegi thuṛ mainūn, Rabb jo merā ayāli hai,
 Hari ghā te mainūn bahāle, miṭṭhe pāni kol.

Meri jān nūn āp hī Ḳhudāwand murke jilāwegā.
 Apne nān di khātir mainūn liāndā sachāi kol.

Maut de sāe dā jo jangal, jad main os wich jāwān,
 Ḳhauf balāwān dā na hargiz howegā mere kol.

Teri soṭī, teri lāthī mainūn laiṇ sambhāl, [kol.
 Kyūn jo tadon tūn, Ḳhudāwand, howengā mere

Dushman agge mere wāste, Rabb wachhāndā mez,
 Tel bhi mere sir de utte oho deṇdā ḍohl.

Rahm te mihr sārī umar rahngiān mere nāl,
 Main Ḳhudā de ghar wich sadā rahāngā ohde kol.

511

Z. 24.

S. 72.

Rabb Ḳhudāwand bādshāh hai,
Oh jalāl dā bādshāh hai.

Uchche karo sir, darwāzeo, uchche ho sab daro,
Jān jalāl dā bādshāh āwe, sir tad uchche karo.

Eh jalāl dā bādshāh kaun hai? kaun bādshāh kamāl dā?
Rabb jo jang wich hai zorāwar, oh bādshāh jalāl dā.

Uchche karo sir, darwāzeo, uchche ho sab daro,
Jān jalāl dā bādshāh āwe, sir tad uchche karo.

Eh jalāl dā bādshāh kaun hai? kaun bādshāh kamāl dā?
Lashkarān dā Rabb Ḳhudāwand, oh bādshāh jalāl dā.

521

Z. 31.

S. 80.

Meri ās hai tere utte, Mainūn tūn, Ḳhudāwandā,

Meri ās hai tere utte, Mainūn tūn, Ḳhudāwandā.
Kadi na howan de sharm- Par sachchiāi nāl chhuḍā.
inda

Mere wal tūn kar kan apnā, Mainūn chheti de armān,
De panāh, ho qila' merā, Meri ho mazbūt chaṭān.

Tueṇ āp chaṭān hai meri, Qila' haiṇ tūn bande dā,
Apne nān de wāste meri Kar agwāi, rāh dikhlā.

Ohnāṇ ne ik lukke kitā   Mere lai jāl tiyār,
 Kaḥ os wichchoṇ, tūṇ   Pakkā zor te maḍadgār.
     haiṇ merā

Saunpdā hāṇ rūh apni   Ai sachchiāi de Ḳhudā,
     tainūṇ
 Tūṇ eṇ oh Rabb ki jihune   Mainūṇ kitā hai rihā.

Main te ohnāṇdā hāṇ wairi,   Jehre mande jhūṭh butlān;
 Meri ās hai Rabb de utte,   Us par merā hai imān.

Teri rahmat te main, yā   Ḳhush ho ḳhushiāṇ karāṅgā,
     Rabb,
 Meri jān de dukh tūṇ jāndā,   Kiti ohnāṇ te nigāh.

Ohnāṇ wich na chhaḍḍiā   Jehre att hathyāre haiṇ,
     mainūṇ,
 Mere pair hun khulle thāṇ   Tūṇ āp khulāre haiṇ.
     wich

513

Z. 45.

S. 125.

Mere dil wich shāh de wallon
 Ḳhush ḳhiyāl jo āyā hai,
 Ōhdā main bayān hāṇ kardā
 Jo mazmūn banāyā hai.

Meri eh zabān hai qalam   Chheti likhnewāle dī,
 Bani ādam thoṇ hai wadhke   Teri sohnī sūrat wī.

Tere hoṭhāṇ ne, ai bādshāh,   Rahm te faẓal pāyā hai,
 Es lai mubārak tainūṇ   Rabb ne āp ṭhairāyā hai.

Ai pahlwán, uṭh pahn lai apní	Tún buzurgi di talwár,
Apní 'izzat te buzurgi	Hashmat de nál ho aswár.
Tún sachchiái te halimi, Áp apne iqbal de andar,	Apní rásti lai bádsháh, Agge agge wadhdá já.
Tere hath, ai bádsháh, tainún,	Dáhde kamm sikháwange,
Tere tikkhe tirán de nál	Loki ḍig ḍig jáwange.
Tere dúti dushmanán de Terá tikkhá tir hai dāhdá,	Dil de andar, ai bádsháh, Dussar pár ho jáwegá.
Ai Kḥudáwand, takht jo terá	Sadá qáim rahegá,
Teri saltanat dá soṭá,	Soṭá hai sachchiái dá.
Tún sachchiái nún hai cháhdá	Dushman haiṇ buriái dá,
Tere Rabb ne tere sir te	Maliá tel hai kḥushi dá.
Sab musáhibán thon wadhke,	Tún haiṇ chuniá kḥásul kḥás.
Úd te murr te táj nál rachchiá,	Terá kḥushbúdár libás.
Dand-khandán de mahlán andar	Ohnán tainún kitá piyár,
Tere ghar wich bádshahán di	Beṭián rahndián 'izzatdár.
Soná pahniá hai Ofir dá Tere sajje hath shahzádi,	Gahná gaṭṭá moti hai, Adab nál khaloti hai.

514

Z. 45.

S. 126.

Sun ai beti, tũn eh soch lai   Apnā kan tũn aidhar kar.
Apni gaum te apne pio dā,   Dil thon tũn bhulā de ghar

Tān jo bādshāh ‘āshiq howe   Teri khush-jamālī dā,
Ohde agge sijdā kar tūn   Oho terā hai Khudā.

**Tair di beti tere agge   Nazrān tohfe le āwegi,
Qaum de daulatwāle howan   Tere sab khushāmadi,**

Ghar de andar hai shahzádi   Kull jalál nál jalwágar,
Os dá sab libás sonahrá,   Bütédár hai sarásar.

Sháh de kol le áí jándi   Rangá rang poshákán pahñ,
Sab kañwári saheliáñ ohdiáñ   Pichhe pichhe áoñdiáñ
hain.

Oh puchái jāndiān haiñ sab, Dil wich khushi hai kamā,
Shāh de mahlāñ andar dākḥil Hundiān haiñ sab khushiāñ
nāl.

Tere säre puttār howan   Tere pio dādeāṇ di jā,
Ohnān nūn es dharti utte   Tūn sardār thairāwengā.

Sab qaumān de andar terā   Nān karāwāngā main yād,
Teri mihmān sadā tīkar   Gāwange sab ādamzād.

515

Z. 46.

§. 127.

**Rabb áśádá zor hai te nále sáđi hai panáh,
De madad oh sakhtián wich, jehrá sádá hai Khudá.**

Es lai kujh dar nahin bhāwen zamin jāwe ulaṭ,
Sāre parbat ruṭhke bhāwen wich samundar pain jā.

Bhāwen jekar har bhi āwe nāle pāni karn shor,
Khauf na kariye pahārān dā bhāwen chhaḍ jān jā.

Ik nadi hai dhārān jihdiān shahr nūn khush kardiān,
Pāk Rabb de maskanān nūn, jis dā mālīk hai Kḥudā.

Hai Kḥudā wich os de, ohnūn na jumbish howegi.
Fajre hi howegā madadgār Rabb os shahr dā.

Qaumān āiyān josh wich te bādshāhiān hil gaiyān,
Dharti gai sārī paghar Rabb ne jadoṅ kiti sadā.

Lashkarān dā jo Kḥudā hai, āp sāde nāl hai.
Jo Kḥudā Ya'qūb dā hai so hi sāḍi hai panāh.

516

Z. 47.

S. 128.

Sab loko māhnge māro hun ral mil karo khushi,
Apne Kḥudā de agge jā, na're māro tusi.

Kḥudāwand di shān dāhḍi hai jo dharti dā bādshāh,
Oh sāde heṭhān karegā kull ummat duniyā di.

Oh sāde wāste āp mirās pasand hun karegā,
Ya'qūb te howe sar buland hai khwāhish ose di

Lalkārān mārke charh gayā Kḥudā asmānān te,
Sitāish karo, ose dī git gāo wī tusi.

Jahān dā khālīq mālīk hai, Kḥudāwand pāk Kḥudā,
Git gāo soch te samajh nāl ta'rif karo es di.

Sab qaumāṇ utte pāk Kḥudā, bādshāhi kardā hai,
Jalāl de nāl oh baiṭhā hai, pāk takht de utte wi.

Kḥudā jo Ibrāhīm dā hai, manniā sab qaumāṇ ne,
Jahān di dhāl sab Rabb di hai, zāt uchchi ose di.

517

Z. 49.

S. 131.

Sune dhar kan adnā ā'lā, Mohtāj te daulatwālā.

Mere munḥ ne hikmatwāle Kalme ne khūb nikāle.
Merā dil hai dānishwālā.

Tamsil utte kan lāwāṇ Nāle barbat khūb wajā-
Khol dassāṇ bhed nirālā. wāṇ,

Darāṇ dukh de kyūṇ diḥāre Bad ghēre mārke wāre,
Jehṛā daulat dā maṭwālā.

Ohnāṇ wich na kise nūṇ yārā Jo bhāi dā de kafārā,
Eh badlā nahīṇ sokhālā.

Eh kamm kadi na hogā, Oh sadā na jīwan jogā,
Kare maut na us thiṇ ṭālā.

Oh wekhe dānā marde Mūrakh wi wāṅ daṅgar
Dhan dūjeāṇ eh sambhālā. de

Oh soche, "Sāde ghar wi, Sadā qāim rahnde dar wi.
Mainḥ hāṇ zamināṇwālā."

Oh sadā na 'aish kumāndā, Wāṅ daṅgar de mar
Insān jo daulatwālā. jāndā,

Nádání ráh ohnándá   Jo magar ohnándé jándá,
 Manne ohnándá chálá.

Bhedán wáng qabre páe,   Char maut oh nán nún jáe,
 Sachchiár hon hákam 'álá.

Maut shaklān sab wigāre   Jad já pain qabre sáre,
 Rihá koí na phir gharwálá.

518

Z. 51.

S. 137.

Fazl nál, ai Rabb   Baḡhsh gunáh sab mere,
 Wánguṇ fazl rahm kar   Tūeṇ utte mere.

Changi tarah dho de,   Meri kar safái,
 Mainún kar tūṇ pák sáf   Baḡhsh de sab buriái.

Kyún jo sab buriái   Apni main man laindá,
 Merá jo gunáh hai   Mere agge rahndá.

Ai Ḳhudá, main terá   Gunáh kitá bhári,
 Tere hi huzúr wích   Badi kiti sári.

Tāṇ tūṇ apni gal wích   Sachchá ho har hálat,
 Rásti zāhir howe   Kareṇ jad 'adálat.

Main bhi paidá hoía   Wekho wích buriéi,
 Mainún wích gunáh de   Jammiá meri máí.

519

Z. 51.

S. 138.

Wekh, Ḳhudá, tūṇ dil di   Cháhndá haiṇ sachchiái,
 Mere dil wích, ai Rabb,   Mainún baḡhsh dánái.

Zúfe nál tún sáf kar
Barf wāngar howān

Mainūn hun khushkhabri
Tuṭṭiān haḍḍiān tadon

Bakhsh khatā tún meri,
De tún apni pāk rūh,

Hikk na apne aggon
Mukti di bakhsh khushi,

Tadon main rāh terā
Tauba tad oh karne

Khūnon mainūn pāk kar,
Uchchi ditti gāwān

Tadon pāk main hondā,
Jad tún mainūn dhondā.

Āp sunāin, Rabbā,
Hongiān khush sadā.

Sab gunāh muāf kar,
Mainūn pāk sáf kar.

Rūh na maithon lai tún,
Rūh nál dhāsnā de tún.

Bureān nūn sikhlāwān,
Jadon main sunāwān.

Ai Khudā, asāde,
Tere hukm niyāre.

520

Z 62.

S. 157

Khudāwand nūn uḍikdi rah
Ki os thon meri hai umed,

Oh meri jān dā qila' hai,
So main te apni jāgah thon

Khudā thiṇ meri hai najāt,
Khudāwand meri panāh hai,

Ās ohde utte rakkho sab,
Jhukāo ch de agge dil,

Ārām nál meri jān,
Oh meri hai chaṭān.

Najāt te panāhgāh,
Na kadi ṭalāngā.

Hai os thiṇ meri shān,
Zor mere di chaṭān.

Ai ummato, sadā,
Ki oho hai Khudā.

521

Z. 63.

S. 158.

Ṭarke main tainūṇ ḍhūṇḍāṇ, Yā Rabb mere Ḳhudāyā,

Meri jān teri tihāi   Tan merā ḵhusk sāi,
Dhup ne zamīn jālāi,   Main wi hāṇ terā tihāyā.

Main wekhāṇ teri qudrat   Nāle tere zor te hashmat,
Jehā tere ghar muqaddas   Wich mainūṇ nazrī āyā.

Teri jo mīhrbāni   Bihtar ki zindagāni,
Howe meri zubāni   Waḍḍiāi wi, Ḳhudāyā.

Jad tik main jūṇḍā rahāṅgā   Dhan-bād tainūṇ kahāṅgā,
Nāṇ terā jān main lāṅgā   Hath apnā tāṇ uṭhāyā.

Raj meri jān jāwe   Jūṇ charbi gūdā khāwe,
Mūṇh merā gīt gāwe   Ḳhushiāṇ de wich jo āyā.

Rāti jadoṇ main saunāṇ   Tere ḵhiyāl wich
Tere parāṇ de heṭhāṇ   bhaunāṇ,
Ḳhush rahnā hāṇ,   Ḳhudāyā.

Tudh nāl parit hai meri,   Hath terā de daleri,
Jo chāhnde jān meri   Matā mār dā pakāyā.

Jāwan pātāl oh sāre,   Tālwar nāl māre,
Bad hāl moe wichāre   Gidṛāṇ ne sabnūṇ khāyā.

Rabb thiṇ ḵhushi shāh pāndā,   Os di qasm jo khāndā,
Ḳhush ho ḵhushi manāndā,   Jhūṭhe nūṇ chup karāyā.

522

Z. 66.

S. 163.

Sárió loko sáde Rabb nún, Dhan dhan, ákhke gáo,
Oh di ustat de wích sabbho khush áwáz sunáo.

Sádi jindri nún hayáti áp 'atá farmáwe,
Sáde pairán nún Kḥudáwand tilkan thoṇ bacháwe.

Ai Kḥudáwand, tún te sánún ápiṇ hai azmáya,
Táyá tún ajehá sánún jiṇṇ ruppe nún táya.

Sádeán lakkán te dukh baddhá, pháhi wích phasáyá,
Túeṇ sádeán sirán utte lokán nún chaṛháya.

Páni, ag wích pae, par Kḥudáyá túeṇ,
Sánún kaḍhke changi thán wích áp pucháyá túeṇ.

Sokhtani qurbáni laike tere ghar wích jáwán,
Tere agge, ai Kḥudáwand, nazrán sab chaṛháwán.

Jehrián apne múnhoṇ mannián dukh jab sir te áya,
Oh sab guzránáṅgá maiṇ. mere pák Kḥudáyá.

Pále hoe wachchhe bakri, bhedán di khushboi.
Sokhtani qurbáni, Rabbá, tere agge dhoi.

523

Z. 67.

S. 165.

Rabb asáda sáde utte	Apná rahm wikháwe,
Barkat dewe chehrá apná	Sáde te chamkáwe.

Terá ráh is dharti utte,	Yá Rabb, játa jáwe,
Sab qaumán wích teri mukti	Sáf pachháni jáwe.

Ai Kḥudá, sab loki teri
Teri ustat, teri mehmán

Ustat te waḍḍiái,
Gáwe sab lokái,

Sáriān qaumán ápas andar
Kḥushiān de wich lahrán de
nāl

Kḥushi manáwan teri,
Ustat gáwan teri.

Kyūn jo lokán di 'adálat
Dharti uppar ummatán nūn

Tūeñ áp chukáweñ,
Tūeñ ráh wikhláweñ.

Ai Kḥudá, lok gáwan teri
Teri ustat, teri mehmán

Ustat te waḍḍiái,
Gáwe sab lokái.

Howegi hun dharti utte
Sánūn dewegá Rabb sáḍá

Paidáwár batheri,
Barkat áp ghaneri.

Barkat dewegá Rabb sáḍá
Kambange sab lok Kḥudá
thoñ

Dharti de kináre,
Mannange ḍar sáre.

524

Z 85.

S. 216.

Main gal Kḥudá di sunāngá
Ki oh te apne bandeān nāl,

Jad karegá kalám,
Pák lokán nāl tamám.

Gal káregá, jo os di bát
Par cháhidá hai jo mūṛiye na

Hai sulah salámati di,
Es gal thoñ asiñ wi.

Hai mukti neṛe ohnáṇde,
Tāñ sári dharti sáḍi wi

Jo rakhde os dá ḍar,
Jalál dá howe ghar.

Sachchiái rahmat ápo wich
Te chumiá ik dúje nūn

Hun doñweñ miliān neñ,
Sachchiái sulah neñ.

Hun dharti wichchon wekh- Sachchiái uggegi,

oge
Sachchiái wi ásmán thon Hun jhāti páwegi.

Jo chaṅgá hai so dewegá Khudáwand bilyaqín,
Te apná hásil dewegi Eh sáḍi sar zamin.

Sachchiái ohde agge hi Tad chaldi jáwegi,
Te apne khure paintare nūn Ik ráh banáwegi.

525

Z. 86.

S. 218.

Ai Khudáwand apni ráh Apne bande nūn wikhá,
Teri hi sachchiái di Karāṅgá main pairawi,
Merá dil ik páse kar Tān main rakkhān terá ḍar.

Ai Khudáwand, pur jalál Apne sáre dil de nál,
Teri ustat gáwān main, Sadá tik sunáwān main
Tere nān di, ai Khudá, Main waḍḍiái karāṅgá.

Teri rahmat hai kamál, Ai Khudá, es bande nál,
Gor de wich sí meri jān Tūeñ os nūn, ai Rahmán,
Qabar de pátal thon wi Tūñ khalási baḥshí sí.

526

Z. 91.

S. 234. & 235.

Teriāñ siftān de gáone git, karná shukr-i-Khudá.
Mere Rabbá, eh hai chaṅgi rit, Karná shukr-i-Khudá.

Waḍḍe te wele shafqat teri, Rát de wele rahmat teri,
Kariye yád sadá,

Das tārā ik sās banāke   Bin barbat khushrang
                                              wajāke,
                                              Kariye yād sadā.

Apne kammán thon, yá   Mainún tún khushhá! hai,
Rabbá,   kitá,
Kariye yád sadá.

Tere hath diān kārīgariān   Wekh, khushi de sáz
wajáwān,
Kariye yád sadá.

Yá Rabb, tere kammín   Dúnghe haiṇ mansúbe tere,
waḍere,
Kariye yád sadá.

**Ahmaq os nún kadi na jáne, Jáhil ohnún na pachháne,
Kariye yád sadá.**

Jad sharir ghá wāngar ugde, Te badkār khushi wich
julde,
Kariye yād sadā.

Es lai eh hai, Ḳhudáyá, Ṭan oh hon faná hamesha,
Kariye yád sadá.

Par tūṇ, mere pāk Ḳhudáyá, Haiṇ hamesha tikar
uchchá,
Kariye yád sadá.

**Kyũŋki tere dushman, Rabbá, Howange sab nâs hamesha,
Kariye yâd sadâ.**

Sab badkâri karnewâle   Khillar pullar jāwan sâre,
Kariye yād sadā.

Gaiṇḍe de jiṁṇ siṅg uchere   Tūṇ banāwengā siṅg mere,
Kariye yād sadā.

Laikē sajrā tel changerā   Choparēṅā tū āp sir merā,
Kariye yād sadā.

Mere jo haiṇ dūṭi wairi,   Ohnāṇ di hālat wekhāṇ
bhairi,
Kariye yād sadā.

527

Z. 92

S 236.

Khurme de darāḥt de wāṅgar
Śādiq lahlahāwegā,
Jiṁṇ lubnāṇ dā sarū wadhdā
Oh wi wadhdā jāwegā.

Oh sab jo lagāe gae   Ghar de wich Khudāwand
de,

Oh dargāhāṇ wich Khudā di Phulde phalde rahange.

Buddhe wele wi sab sādīq   Mewā dende rahange,
Harē bhare te wadhde   Taro tāzā howange.
phalde

Rāst te sachchā hai Khudā-   Tā ho karṅe eh biyān,
wand

Ohde wich na kujh wi jhūṭh   Oho meri hai chaṭān.
hai

528

Z. 95.

S. 240.

Áo Rabb di waḍḍiái   Gáíye dil de zor de nāl,
 Jehṛá sáḍá mukti dáta   Os nūn pūjiye ásan nāl,
     'Ísá chaṭān hai, jis thoṇ sáḍi mukti hai.

Karāṅgá waḍḍiái ohdi   Jáke ose de huzúr,
 Nále ḵhushi asīn kariye   Gáonde hoe pák zabúr.
     Shukr ohdá hai, jis thoṇ sáḍi mukti hai.

Kyūṇ jo oh ásáḍá Rabb hai, Jehṛá waḍḍá hai bádsháh,
 Sāre deoteāṇ thoṇ agetrá   Oh ikallá hai Ḵhudá,
     Oho málík hai, jis thoṇ sáḍi mukti hai.

Sab ḍunghiáíāṇ zāmin diāṇ   Haiṇ ose de ikhtiyár,
 Rabb de qabze wich haiṇ   Nikke waḍḍe kul pahār,
     sāre

Sab kujh ohdá hai, jis thoṇ sáḍi mukti hai.

Ohdi pūjá asīn kariye   Dil hí apne nāl sadá,
 Ohde agge matthá ṭekiye   Jheṛá sáḍá hai Ḵhudá,
     Ḵhálíq oho hai, jis thoṇ sáḍi mukti hai.

Kyūṇ jo oh ásáḍá Rabb hai   Asīn ohde bande hāṇ,
 Asīn ohdi juh de lok hāṇ   Ohde hath diāṇ bhedāṇ
     hāṇ,

Os di suniye, jis thoṇ sáḍi mukti hai.

529

Z. 96.

S. 242.

Áo ik nawāṇ git Rabb lai gáo,
 Sab jo zamin de ho, gáwan lai áo.

Karo sab buzurgi Khudáwand de nāṇ di,
Roz roz mukti os di sunáo.

Ohde waḍḍe kamm tusi lokāṇ nūṇ dasso,
Qaumāṇ agge buzurgi batáo.

Kyūṇ jo Rabb hai sab deotāṇ nālon waḍḍá,
Tusi laiq taur nāl ohnūṇ waḍḍiáo.

Lokāṇ de but sáre jhúṭhe te náchiz haiṇ,
Ásmān de Khudá nūṇ kháliq banáo.

Ohde húzúr wich hai 'izzat te daulat,
Pák ghar wich ohde neki nāl áo.

530

Z 98

S 245.

Git nawāṇ gáo,
Gáo ik nawāṇ git, gáo ik nawāṇ git,
Git nawāṇ gáo,
Git ik nawāṇ gáo Rabb dá-Rabb dá gáo nawāṇ git

Git ik nawāṇ gáo Rabb dá, ohde haiṇ ajáib kám,
Git ik nawāṇ gáo,
Ohde sajje hath ne os nūṇ fatah baḵhshi hai tamám.

Pák Khudá ne rahmat karke áp naját wikhái hai,
Git wag.

Qaumāṇ utte zāhir kiti, jo ohdi sachchiái hai.

Isráel lai yád farmái rahmat te amánat wí,
Dharti de sab kanḍeāṇ wekhí mukti sáḍe Rabb hi di.

Ai sab dharti Rabb de wáste na'ra már tú khushi dá,
 Khushiān de nāl uchchi ditti apne Rabb di ustat gá.

Gáo sab wajáke barbat hamd Khudá di khushiān nāl.
 Gáo hamd wajáke barbat, thik sab howe sur te tál.

Turhiān te narsinghe phunko, khushiān di awáz suná,
 Apne Rabb de agge gáo, jehrá sádá hai Khudá.

Kul samundar shor macháwe, ohdi sab bharpuri wí,
 Sára álam milke gáwe, kul abádi dunyá di.

Khush pahār hon Rabb de agge, nahrān milke dewan tál,
 Dharti di 'adālat karne, aondá hai Rabb pur jalál.

Dunyá di 'adālat ápiñ rásti nāl Rabb karegá,
 Qaumān dá insáf karegá nāl sachchiái de Khudá.

531

Z. 101.

S. 251.

Git tere niān de maiñ gáwān, Rabbá,
 Saná rahm tere di sunáwān, Rabbá.

Maiñ te kámil ráh wích challāngá,
 Maiñ te ráh dánish dá mallāngá,
 Mere kol tún kad tik áweñ, Rabbá.

Maiñ te kámil dil nāl apne ghar,
 Piyá tahlāngá be khauf o khatar,
 Kadi neñe badi de ná jáwān, Rabbá

Dil merá na os nāl raldá hai,
 Jehrá chál siddhi nahiñ chaldá-
 Ohnān nāl na yári páwān, Rabbá.

Maithiñ dūr rahe jo hai khot-dilā,
 Na main mel bure nāl rakkhāngā,
 Kadi nāl ohnāñ de na jāwāñ Rabbā.

532

Z. 101.

S 252.

Git tere niāñ de main gāwāñ, Rabbā,
 Sanā rahm tere dī sunāwāñ, Rabbā.

Jehṛā lukke hāl sunāndā hai,
 Hamsāe te 'aib jo lāndā hai,
 Main te aise nūñ mār mukāwāñ, Rabbā.

Jehṛā ākaṛ de wich āyā hai,
 Jehde wich ghumañ samāyā hai,
 Main te ohdi kadi na saharāñ, Rabbā.

Meri nazar ohnāñ utte dāim hai,
 Jehṛā wich imān de qāim hai,
 Main te aise nūñ sāthi banāwāñ, Rabbā.

Jehṛā chāl siddhi piyā turdā hai,
 Siddhe rāh thoñ kadi na muṛdā hai,
 Aise kolon main ṭahl karāwāñ, Rabbā.

Jehṛā dagā te jhūt kumāndā hai,
 Mere ghar wich rahn na pāndā hai,
 Apne sāhmne main na ṭhairāwāñ, Rabbā.

Main nās karāñ badkārāñ dā,
 Wadde wele ohnāñ nūñ mārāngā,
 Tere shahron badi nūñ miṭāwāñ, Rabbā

533

Z. III.

S. 286.

Tusi gáo saná, gáo saná tusi Rabb di,
Sachcheāṇ di ṭoli wich dil nāl Saná sunáwāṇ main,
 gáwāṇ, Rabb di.
Kamm Khudá de att hain Qudrat ohdi sáf labhdi.
 waḍere,
Kamm ohdeāṇ hatthāṇ de Ohdi sachchiái hai abadi.
 sabbho jaláli,
 Rabb ne 'ajáib kamm jo kite, Yádgarí rakkhi sab di.
 Pák Khudáwand att mihr- Rahmat be-hadd Rabb
 bán hai, di.
 Rozi pánde, bhukkhe na Ás jinhāṇ nūṇ Rabb di.
 rahnde,
 Jo kuchh Rabb ne 'ahd hai Yád oh rakhdá abadi.
 kitá,

534

Z. 119.

S. 299.

Jawān bhalá kis tarah Sáf rakkhegá apná ráh?
 Tere kalām de muáfíq chale, Rakkhe ohde te nigáh.
 Tainūṇ main dhundíá, Apne hukmāṇ thōṇ gum-
 mainūṇ na hon de, ráh.

Tere kalām nūṇ mainḍ dil   Karāṇ na terā gunāh.
wich rakkhiā,

Tūeṇ, Ḳhudāyā, dhan haiṇ, Apni shara' dikhlā.
so mainūṇ,

Kitā biyān tere sāre niāṇ dā, Mere hoṭhāṇ ne, Ḳhudā.

Teri shara' thoṇ hun aisā   Jaise ḵhazānā milā.
mainḍ ḵhush hāṇ,

Dhiyān karāṅgā teri shara' te, Sāhweṇ rakkhāṇ teri rāh.

Tere mainḍ hukmāṇ wich   Bhulāṇ kalām na terā.
magan rahāṅgā,

535

Z. 121.

S. 92.

Akkhiāṇ chuknā hāṇ mainḍ wall pahāraṇ:
Madad lai mainḍ kis nūṇ pukāraṇ?
Akkhiāṇ chuknā hāṇ mainḍ wall pahāraṇ.

Meri madad nūṇ Rabb āpiṇ Jis ne dharti, akāsh banāyā,
āyā,

Tere pairāṇ nūṇ dewe khulāraṇ.

Terā rākhā na kadi uṅgh-   Tere Rabb nūṇ niṇdar wī
lāwe,   na āwe,
Isrāel diāṇ rakhdā oh tāraṇ.

Āpiṇ terā Ḳhudāwand rakh-   Tere utte oh chhāṇ karan-
wālā,   wālā,
Shukr ose dā har dam guzāraṇ.

**Dine sùraj na tainún satáwe, Rátin chan wi na kujh
dukh pucháwe,
Khauf kháwengá na wich ujárán.**

Terā Rabb tainūn āpiṇ   Sāri badiān thoṇ tainūn
bachānda,   cihuḍānda,
Teri jindari diān rakkhe tārān.

Tere ráh wich Kḥudáwand Sadá howegá terá rakh-
Ta'álá, wálá.
Main te Rabb hi nūn har dam pukárán.

536

Z 122

S. 328.

**Main khush hoia jad mainun akhan lagge,
Ki ao Khudawand de ghar chaliye.**

**Ai Yarushalem, tûn K̄hudâwand dâ shahr,
Tere bûheân wîch hun khare sâde pair.**

Ai Yarushalem, tũṇ 'ajāib bani,
Teri sārī wasson hai dāhdi ghani.

Te jis wich Khudāwand di sab toliān,
Gawāhi di khātir hain charh jāndiān.

**Ki tán Isráel de oh sháhíd bannan,
Khudáwand de nán di sitáish karan.**

**Ki os wich dhare hain 'adálat de takht,
Ki Dáúd de sab gharáne de takht.**

537

Z. 122.

S. 322.

Dúá mango eh milke sab dam ba dam,
Salámat rahe shahr i Yarúshálem.

Tere dost, hāṇ, sab tere ḵhair ḵhwáh,
Salámat rahn, hāṇ, salámat sadá.

Tere sáre walgan, tere sab chaugán,
Tere mahlāṇ wích howe amn o amán.

Main apne bharáwāṇ 'azizāṇ lai,
Du'á mangdá rahndá teri ḵhair di.

Ḳhudáwand de ghar lai, jo sáḍá Ḳhudá,
Teri ḵhair sallá main mangdá sadá.

338

Z. 126.

S. 326.

Qaidi Saihúni jadoṇ Rabb ne leánde san chhudá,
Tad asáḍá hál sí jiṇṇ sufná koi wekhdá.

Múṇh asáḍe bhar gae hásse te rágāṇ nál tad,
Ḡair qaumāṇ wích eh charchá sí, ki ehnāṇ dá Ḳhudá.

Kardá hai ehnāṇ de utte bháriāṇ mihrbániāṇ,
Sáḍá Rabb hai mihrbán ḵhush hāṇ asiṇ es thoṇ sadá.

Tūṇ asáḍe qaidi, sáre dakhni nahrāṇ de wāṇḡ,
Apni rahmat nál, yá Rabb, achhudá ke ghar lai á.

Hanjūāṇ de rahmat nál ro roke jo bí haiṇ bijde,
Fasal waḍḍhange ḵhushi de nál gá gáke sadá.

Bij dá chukke zakhira rondá hoiá jándá hai,
Par khushi de nál be-shakk bharián chukke áwegá.

539

Z. 133.

S. 332.

Wekh kyá hi changi gal hai Te khúb suháni wi,
eh
Jad dil de nál ho ik saláh Sabhnán bharáwán di.
Háp eh os itar wángar hai, Jo sir te dullhá hai,
Wagke Harún di dāhi thōñ Á bhiondá pallá hai.
Harmún di howe jiūñ tarel Paindi paháran te,
Ajehá bháiyán dá hai mel Har taraf Saihún hi de.
So Rabb os thāñ nūñ kardá Khúb barkat nál nihál.
hai
Hamesha di zindagáni dá Hukm dittá rahmat nāl-

540

Z. 137.

S. 338.

Bábul dián nahrán te, jadoñ baithe asīñ já,
Saihún nūñ kar yád tadoñ roe már dhá dháh.
Tang dittián asāñ barbatāñ baitāñ de rukkhāñ nāl
Sāde qaid karanwāle kahnde, deo kujh sunā.
Apne Khudá de git asīñ gāonde kis tarah,
Oh si begānā des, nále gair oh jágah.
Yarūshalem, Yarūshalem, bhul jáwāñ je kadi,
Ustādi apni dewe merā sajjā hath bhulá.

Apni khushi thiñ wadhke je main yád na rakkhāñ,
Tad jibh meri mere tálú nál lagge jā.

Din yád kar, Khudáyá, Adúmi oh kahnde sán,
Yarúshalem nūñ muḍḍhoñ muloñ deo milke dhá.

Bábul di dhi, luṭeríye, sánūñ ujáiyá,
Dhan oh jo taithoñ badlá lawe tere zulm dá.

Dhan oh hai jehrá bachcheāñ nūñ tere pagaṛke,
Pathrañ de utte márke sabbho kare faná.

541

Z. 145.

S. 352.

Niháyat hai rahim Khudá,
Mihrbán, mihrbán, mihrbán.
Oh dhímá gusse wích sadá.
Mihrbán, mihrbán, mihrbán.
Rahm ohdá wadhke hai kamál,
Bhaliái kardá sabhnāñ nál,
Sab khalqat os thoñ hai nihāl,
Mihrbán, mihrbán, mihrbán.

Sab kárigariāñ, ai Khudá,
Mihrbán, mihrbán, mihrbán.
Git gáwan teriāñ siftāñ dá,
Mihrbán, mihrbán, mihrbán.
Pák lók jo tere hain tamám,
Oh kahnde laikey terá nám,
Ki tun mubárik haiñ mudám,
Mihrbán, mihrbán, mihrbán.

Oh sab teri bádsháhi di,
 Mihrbán, mihrbán, mihrbán.
 Buzurgi dasde rahnde wi.
 Mihrbán, mihrbán, mihrbán.
 Oh karde rahnde hain bayán,
 Tān sáre loki lain pachhán,
 Ki teri qudrat be-páyán,
 Mihrbán, mihrbán, mihrbán.

Yá Rabb, bádsháhi teri hi,
 Mihrbán, mihrbán, mihrbán,
 Hamesha tika rahegi.
 Mihrbán, mihrbán, mihrbán.
 Sab lokān nūn eh dasde chá,
 Rāj pīrhān tika rahegá,
 Sab khalqat utte Rabb hi dá.
 Mihrbán, mihrbán, mihrbán.

542

Z. 148. (Hissa I).

S. 360.

Karo Rabb di hun waḍḍiái Sab ásmánān di uchchiái,
 Ta'rif, ta'rif karo bulandi par.

Ta'rif karn firishte sáre Ohdiān faujān mārān na're
 Ta'rif, ta'rif karo bulandi par.

Chan, sūraj, chamkile tāre Sab ásmān te pāni sáre,
 Ta'rif, ta'rif karo bulandi par.

Os ne hukm kitā jāri, Khalqat paidā hoi sári,
 Ta'rif, ta'rif karo bulandi par.

Os ajehe mazbút banáe   Tān jo kujh wiṭal na jāe,
Ta'rif, ta'rif karo bulandi par

543

Z. 148, (Hissa 2).

S. 360.

Karo Rabb di hun waḍḍiái   Karo zamin di sári lokái,
Ta'rif, ta'rif karo zamin sári.

Sab dūnghíaiān, sab gahráo, Ole, barf, ta'rifān gáo,
Ta'rif, ta'rif karo zamin sári.

Agg te dhund, haneri sári,   Hukm Rabb dá manan-
hári,
Ta'rif, ta'rif karo zamin sári.

Uchche ṭileo, sab paháro,   Phaldár rukkho, sab deo-
dáro,
Ta'rif, ta'rif karo zamin sári.

Jangli jánwar, chaukhar sáre, Sab parinde, kīre káre,
Ta'rif, ta'rif karo zamin sári.

Sab parjá, sab ráje sáin,   Sab amir te sab niáin,
Ta'rif, ta'rif karo zamin sári.

Sab jawán te sab kawári,   Buḍḍhe, bachche, ḵhalqat
sári,
Ta'rif, ta'rif karo zamin sári.

Hai shánwálá nám Ḵhudá   Sab thān hai jalál ose dá,
dá,

Ta'rif, ta'rif karo zamin sári.

Apni qaum nūn de uchchiái, 'Izzat ohnáṇdi wadhái,
Ta'rif, ta'rif karo zamin sári.

Isráel di ummat sári,   Ohdi hai eh 'izzat bhári,
Ta'rif, ta'rif karo zamin sári.

FIHRISHT PAHLÍ SATRON KÍ.

A.	Gft.		Gft.
A mere pás, darmánda ..	268	Al Masfhá, mire sab bojh uþháne-	
A, mihnat kar ..	360	wálo (Gazal) ..	423
Ab áí hai Itwár kí shám ..	158	Al Masfhí bachcho ..	439
Ab áyá din Khudáwánd ká ..	432	Al mire jism o ján ke Báni	
Ab guzrá hai puráná sál ..	55	(Gazal) ..	324
Ab í hayát kí nadí hai ..	172	Al nigahbáno, qudsiyo ..	218
Ab Khudá ke bande ko ..	484	Al Núr í ásmání, bandon par ..	487
Ab Khudá ko, Sháh ásmání ..	213	Al Núr í khurram, Yisá' Rabb	
Ab main ne páyá us Chatán ko ..	291	'azím ..	13
Ab rahí thorí der ..	56	Al pák Firdaus, al pák Firdaus ..	175
Ab rukhsat kar, Khudáwándá ..	209	Al pyáre Rabb, Yisá' Khudá ..	426
Ab Salsb pás áke ..	448	Al Rabb, Tú guzre dinon men ..	273
Ab shám á gayí hai, aur din guzar		Al roz í núr mubáarak ..	154
gayá hai (Gazal) ..	25	Al roz mubáarak, naubat khushí kí ..	490
Ab shám ke waqt Khudáwánd ko ..	18	Al Ráh í Kháliq, dil men á ..	181
Ab shukr ho hazár hazár ..	58	Al Ráh í Pák, Tú utarkar ..	185
Ab Tere sámné, al Khudá ..	420	Al Rúhu'l Quds, ab názil ho ..	184
Abana' zar í Málik mere ..	59	Al Rúhu'l Quds, Rabbu'l Hayát ..	74
Achehí laráí tum laro khúh ..	469	Al sab báshindo dunyá ke ..	196
'Adan men Tú ne þahráyá ..	481	Al sab imándáro ..	43
Ádmí sáre gunahgár the ..	290	Al Sar jo khún-álúda ..	136
Al Báp ásmání, Kirdigár ..	497	Al sipáhí wafádár ..	373
Al Báp ásmání, Terá pyár 'ajfb ..	419	Al tú jo majbúr ..	114
Al Báp 'azfz, Khudá rahím ..	188	Al tum sab jo gamzada ..	35
Al Báp hamáre, al Khudá ..	440	Al Yarúshalem zarrína, shahr	
Al Báp, khazána be-bahá ..	263	khúh hasín ..	171
Al Báp rahím, Khudá Gaffár ..	281	Al Yisá', Bádsáh Zu'l jalál ..	472
Al Báp, Tú Apne faiz se ..	425	Al Yisá', kám men barakat de ..	460
Al Báp, Tú pyár se hai ma'múr ..	192	Al Yisá', maip re kahá ..	475
Al bhúke, pyáse, jitne ho ..	409	Al Yisá', Málik aur Hayát ..	345
Al Chashma e Hayát ..	117	Al Yisá', mujh par kar nigáh ..	320
Al gunahgáro, jaldí lo ..	110	Al Yisá', Tú 'ajfb Bádsáh ..	204
Al jawáno, ho diláwar ..	366	Al Yisá', Tú hai khará ..	100
Al káml pyár, jo sadá be-misál		Al jf uthá hai Masfh ..	142
hai ..	180	Al khushí se tum gáo ..	434
Al Khudá, kámál ke chashma ..	225	Al Masfh phir jf uthá ..	144
Al Khudá ke Beté ..	297	Al us ká din, Khudáwándá ..	401
Al Khudá, phir jama' hús ..	478	Alqádir kí sawere ..	433
Al Khudá, Tú mujhe jánehtá ..	202	Andherá gayá hai ..	6
Al Khudáwánd, Apná faiz ..	73	Xo, Rabb kí madhsaráí ..	229
Al Khudáwánd, dekh yih bháí ..	431	Apná hí eklantá Betá ..	349
Al Khudáwánd, Tere bande ..	52	Apná Pák Ráh, Khudáwándá ..	488
Al Khudáwánd, wáste Tere ..	203	Apne gunáh main dáltá ..	101
Al Málik, donon 'álam ke ..	406	Apní bar'kat kar' ináyat ..	23
Al Málik sáre 'álam ke ..	76	Aqdas, Aqdas, Aqdas, Rabb	
Al Masfh, hamárfí khátir ..	88	Khudá e Qádir ..	1

FIHRIST PAHLI SATRON KI.

	Glt.		Glt.
Krásta ho ai meri ján ..	411	Dekh, Kalfsiyá, ai Khudáwand ..	72
Ásmán bayán karte Khudá		Dekh, Khudá e Qádír ..	403
ká jalál ..	227	Dekh tú, ai Masíhí ..	109
Ásmán ká Sultán ..	222	Dekh, wuh ulfat ká samundar ..	335
Ásmán ke, ai muqaddaso ..	166	Detí hai áwáz sunáí ..	139
Ásmán ke kull írshítágán ..	46	Dil apná bág bág hai aur shád-	
Ásmán men nahín rát ..	173	kám hai (Gazal) ..	51
Ásmán par hai chain ..	176	Dil hai gunáh ke bár se bezár,	
Ásmán par Tú Jo húa sarfaráz	414	ai Masíh (Gazal) ..	301
Ásmání Báp, ham Tere ..	3	Dil o ján se, ai Khudá ..	230
Ásmání ghar se dūr ..	380	Din hai guzar gayá ..	12
Ásmání sab báshindo, khush-		Din húa hai tamám jo Tú ne diyá ..	22
lhan ..	217	Din o sál guzarte játe ..	53
Awázen hai, hazár hazár ..	83	Díndáro, tum sab ..	214
Áyá hún, Yazdán, Tere dar par		Donon jahán ká Málik Háfiz Tú	
du'á ke wáste (Gazal) ..	107	hai, Khudáyá (Gazal) ..	9
'Azíz Masíhí, ján ke nūr ..	20	Donon jahán ká Málik o Mukhtár	
		hai Masíh (Gazal) ..	257
B		Du'á kar aur ho bedár ..	370
Bachchon ko Mujh pás áne do ..	424	Dukh se jab ham hon ranjúr ..	94
Bádsháh salámat ho ..	199	Dunyá ke adal badal men ..	274
Bág Gatsamaní ko já ..	129	Dunyá men hai diqqaten ..	446
Bág kí khushnumáí, tájí i lá-zawáf	177		
Bahr i karam, Sháh i sakhá, meri		E	
taraf bhí dekhná (Gazal) ..	323	Ek bág men main ne dekhe ..	466
Baibal, Baibal, pák kitáb ..	488	Ek burj baland aur já'panáh ..	374
Baitel ke din se bandon ká ..	60	Ek chushma sháfi járf hai ..	309
Báp karim, yih nayá sál ..	61	Ek chhotá bachcha, nátawán ..	442
Báp Quddús, Tú rahm kar ..	11	Ek Dost main ne páyá ..	332
Báp Quddús, Tú sun hamárf ..	496	Ek hai fauj hamárf ..	368
Barbe chalo, imándár ..	371	Ek hí Garariyá acehchá ..	452
Barakat de, ai Báp ásmání ..	422	Ek hí Pyárá hai hamárá ..	334
Barakaten Tú hai barsátá ..	318	Ek hí Sáhíb i kamál hai ..	234
Bheron ke 'azíz Chaupán ..	451	Ek mulk hai kháss o pák ..	445
Bint i Siyyon Yaráshalem ..	85	Ek sachcha Yár hai Yár ásmání ..	331
Bol mujh se Tú, Khudáwandá ..	356	Ek sitára khushnumá ..	61
C		G	
Chain o amán hai Tuij pás ..	290	Gahráon men se iltijá ..	89
Chhor na mujhe pyáre Yisú ..	103	Gahráon se Khudáwand ko ..	93
Chhoté bachchon ká ek Dost hai	456	Grínland ke mulk i sard se ..	78
		Gunáh aur ranj kí zulmat se ..	400
D		Gunáh ká húa main páband ..	91
Dánish síkho ai nádáno ..	112	Gunahgáro, chale áo ..	111
Dar i pák se phirke main jáún		Gunáhon ko apne jo ham dekhte	
kahán (Gazal) ..	305	hai (Gazal) ..	105
Daryá dunyá ke Ús ke the ..	138	Gunáhon se dil men ba'fí bekalí	
Dasht i gurbat men musáfir ko		hai (Gazal) ..	304
watan yád áyá (Gazal) ..	260	Guzrá hai Tere rahm se, ai Rabb,	
Daur i zamán hai ákhir ..	180	puráná sál (Gazal) ..	63
Dekh, Dálhá ánewálá hai ..	30		
Dekh, Hákim dunyá ká, Masíh ..	31	H	
Dekh, Jo hálkal men ab áyá ..	398	Hádí ho, ai Rabb Yahowáh ..	383

FIHRIST PAHLI SATRON KI

	Gft.		Gft.
Hai áj ká din nayá mubáarak, kí sál píchhlá judá húa hai (Gazal) ..	62	'Immánúel, riháí de ..	40
Hai dekho zalzala áyá, qiyámat kí nisháhn hai (Gazal) ..	152	Injíl aur merí khatír se ..	82
Hai gunáhon ká sar pe boj bhárf, Iláhf tauba, Iláhf tauba (Gazal) ..	104	Insán kí dekho faná ..	483
Hai kyá hí majlis pur-jalál ..	394	Is jahán ke ranj aur fíkr ..	395
Hai Yardan ke kanáre par ..	27	Itmínán Khudá kí ..	282
Haikal Khudáwand kí ..	464	Itwár hai roz pur-nur ..	155
Hallílayáh, dil se gáo ..	415		
Hallílayáh, Hallílayáh ! (Dil áwáz ko) ..	149	J	
Hallílayáh, Hallílayáh, Hallílayáh ! (Támám hai jang) ..	143	Já e núr, ásmání Sálem ..	107
Hallílayáh, khush-ilhárf ..	86	Jab Baibal men dekháá hún ..	458
Ham chhoté bachehe haiñ kamzor ..	461	Yisú' kí chál ..	271
Ham jotte haiñ aur bote ..	494	Jab kí kof Tere pás apná bojh utáre ..	322
Ham ne na Tujhe dekhá jab ..	283	Jab main pukárfón, ai Khudá ..	279
Ham se Khudáwandá ..	193	Jab Masfh zamin par rahá ..	438
Ham Tujhe karte haiñ piyár ..	340	Jab phate pau hasín ..	235
Hamáre dil men á, ai Rúh í Aqdas (Gazal) ..	191	Jab tak, ai mere Báp Khudá ..	280
Hamárf sun, ai Báp mahmúd ..	427	Jab Tere áge, ai Khudá ..	316
Hamd ho, jalál aur 'izzat ..	122	Jab Tere ham, Masfh, parastár ban gaye (Gazal) ..	803
Hamd Khudá kí ! Wuh hai Ulfat ..	232	Jab yih zindagi ho ákhir, is ká ranj o gam tamám ..	179
Hamd Masfh kí howe ..	124	Jág utho, áwáz baland kar ..	36
Hamd o jalál us Barre ko ..	248	Jág utho, imándáro ..	28
Hamen na nazar áta hai ..	396	Jágo, Masfhíyo, aur ho khushnúd ..	45
Hamesha Rabb ke sáth ..	178	Jald á, ab der na kar ..	41
Har ándhí men hai ek áwáz ..	435	Jald á, ai Hákim sabhon ke ..	29
Har samt men hai záhir áftáb ká jamál ..	69	Ján Apní Tá ne dí ..	359
Háth merá thám, kí main kamzor, láchár hún ..	277	Jang kí de pukár ..	367
Hayát aur khushí, ai Masfh ..	343	Jis tarah harní hotí hai ..	342
Hayát ke Chashma, Tá Khudá ..	195	Jo Salb pás waqt main káttá ..	131
Hayát kí rotí de ..	319		
Hazárfá lapke khare haiñ ..	436	K	
Hosha'ná ! Dekh, ai Zu'l jalál ..	123	Kahán játe ho, musáfir ..	441
Hosha'ná, Hosha'ná, Khudáwand ko ho ..	37	Kalísiyá ká Tá Nigahbán ..	242
Hosha'ná zinda Rabb ko ho ..	199	Kalísiyá kí gairfání ..	388
Húa jab se khyál í wisál 'Tirá (Gazal) ..	259	Kám se háth utháta hún ..	16
		Káml ímán se áo ab nazdík ..	410
I		Kan'án men hai sarsabz pahár ..	447
Ibn í Khudá jang kartá hai ..	363	Kar mujhe Tá ásr ..	353
Ibn í Khudá Masfh se 'ishq (Gazal) ..	362	Karo hamd Khudáwand kí ..	492
Iláhf Núr, kar raushan yih datjár ..	275	Karo Rabb kí hamd, ásmáno ..	215
Iláhf piyár hai kyá shírf ..	329	Kartá hún Tujh se íltijá, Yisú' Masfh faryád sun (Gazal) ..	320
Iláhf Rúh, buzúrfí bakhsh ..	187	Karón hamd, ai Rabb, main Terí sadá (Gazal) ..	255
Ímán ká langar hai Masfh ..	292	Kaun ásmán par merá ..	293
Ímándáro, dil se gáo ..	245	Kaun hai yih ? ek chhotá bacheha ..	284
Ímándáro, kháb lalkáro ..	164	Kaun wuh haiñ jo takht ke sámne ..	392
		Khábar de dunyá tamám men, Yisú' hai Khudá ..	81
		Khatm hai chha din ká kám ..	157
		Khudá e Haqq, ai Rabb 'azím ..	10

FIRIST PAHLI SATRON KI.

	Gft.
Khudá ká dekho kaisá pyár ...	47
Khudá ká shukr ho ..	7
Khudá ke Barre, hamen changá kar ..	418
Khudá kí ab ta' ríf ..	212
Khudá kí haikal páktafín ..	165
Khudá ko pasand áyá ..	486
Khudá ne aisi ulfat se ..	247
Khudáwand hai Bádsáh ..	163
Khudáwanda ká roz Itwár hai (Gazal) ..	159
Khudáwand ko, ai merí ján ..	221
Khudáwand Yisú Málík hai ..	244
Khudáwand, sabhon ko shád karná (Gazal) ..	482
Khudáyá, Apní bar'kat ..	71
Khudáyá, Apní ráhen ..	313
Khudáyá, hai Tere sab gul i maldán ..	435
Khudáyá, kyá hí pur-jalál ..	197
Khudáyá, mere dil ko le (Aur b'í kull Apná kar) ..	471
Khudáyá, mere dil ko le, Tú b'í kull is ko Apná kar (Gazal) ..	477
Khudáyá, merí khabar le ..	321
Khudáyá, minnat merí sun ..	201
Khudáyá, mujhe de imán ..	272
Khudáyá, Terá pák kalám ..	261
Khush ho, Khush ho! Masfh ab paída húa ..	49
Khush-áwáz hai gít ásmání ..	216
Khushá, Bahádúr Yisú ..	147
Khushí, kaisí khushí ..	454
Kísán b'í bone gayá ..	193
Kof dam men dam jab yih jātá rahegá (Gazal) ..	118
Krús ke pás rukh mujhe, Tú ..	132
Krús par 'azfz Chaupán ..	148
Kull dunyá túfki men dúb gayí thí ..	115
Kyá dekhtá hún, Alláh karím ..	33
Kyá dukh kí pukár ..	79
Kyá dunyá megh hai kámil itmínán ..	204
Kyá hí 'ajb aur be-qiyás ..	450
Kyá karún ta' ríf Terí? mujh men dānāf nabin (Gazal) ..	256
Kyá khúf chamaktá hai pur-núr ..	66
Kyá tú thaká hai aur mágdá ..	382
Kyún na kúnén gít Khudá ká ..	228

I.

Lo, Wuh bádalon par átá ..	32
Lo, Yisú Nás'rif jātá hai ..	270

	Gft.
M	
Mahabbat ká Tírí 'alam men, ai Piyáre fasána hai (Gazal) ..	258
Mahabbat qádr aur 'ajfb ..	355
Main ásmání zindagání ..	378
Main bherí thá gumráh ..	339
Main der tak rahá Tujh se dūr ..	92
Main gunáh se uthúngá ..	98
Main jaisá hún, ek 'uzr hí ..	95
Main kartá hún dil se Masfh kí ta' ríf ..	127
Main Tere istiqbál ko ..	34
Málík hayát ke aur naját hamárf ..	310
Mán uthákar gam ziyáda ..	137
Manzil manzil, safar karke ..	54
"Mard Jamnák", kyá nám 'aifb ..	250
Marhúm muqaddasín áram ..	405
Marfzo, ab sambhal baitho (Gazal) ..	306
Marne tak ho imándár ..	474
Masfh jáhán ká hai Habfb ..	241
Masfh jf uthá hai ..	146
Masfh ká dukh aur mihnát ..	77
Masfh ká jutt aur lahú pák ..	234
Masfh ke sáth ham mée hai ..	429
Masfh kí áj qiyámat ..	145
Masfh ko yád kar, merí ján ..	243
Masfh Maslúb, Tú merí ján-'azfz ..	344
Masfh ne yún farmáyá hai ..	267
Masfh se merí hai duháí ..	315
Masfh zarúr hai mujhe ..	286
Masfhá, do jáhán men Ap ká ham ko sahárá hai (Gazal) ..	251
Masfhá, gar Tú merá ho ..	295
Masfhá, main láchár, bafrán hún (Gazal) ..	106
Masfhá, sham ko Tere pás ..	14
Masfhá, Terá fazl ..	350
Masfhá, Terá hai yih kám ..	357
Masfhá, Tere dar pe ham sab hai ..	211
de(khatákar hai ham) (Gazal) ..	333
Masfhá, Tú merá Piyárá ..	328
Masfhá, Tú qudrat ab Apní dikhá de (Gazal) ..	80
Masfhí dín ká jhandá ..	276
Merá Báfz ho, Khudáyá ..	327
Merá nahín hai kof madadgár, yá Masfh (Gazal) ..	330
Mere dil, kaun terá Yár ..	269
Mere pás á, áram Main tujhe ..	131
Mérí ján, ab khush-guftár ho ..	341
Mérí ján, tú kán lagá ..	266
Mérí rausban láhí kar basárai (Gazal) ..	

FIHRIST PAHLI SATRON KP.

	Git.		Git.
Meri zindagi Tū le ..	358	Qayām rakhtā nahī; zamāna (Gazal) ..	121
Milāo āwāz ..	290	R ..	
Mile khāk men nau-jawān kaise kaise (Gazal) ..	119	Rabb farmatā, "Wuh din ātā" ..	465
Mire dil men yād Usf ki hai (Gazal) ..	302	Rabb, Tū murdon se jī uṭhā ..	418
Mubārak haiṅ pāk-dil ..	318	Rabb ki sirāfsh karte haiṅ ..	246
Mubārak ho masfā ..	70	Rabb ki ta'rif ho, Wuh qudrat aur shaukat kā Mālik ..	219
Mubārak, mubārak! Masfā jī uṭhā hai (Gazal) ..	153	Rabb, Terā hī main hūn tā zīst gulām ..	354
Mubārak naubat du'ā ki ..	308	Rabb, Tujhe pyār main kartā hūn ..	125
Mujhe, ai Masfā, Terī justojī hai (Gazal) ..	252	Rabbānī roz phir hai maujūd ..	156
Mujhe jalwā, Masfā, Tū dikhānā nūr se Apne (Gazal) ..	36	Rabbu'l Afwāj, zinda Khudā ..	194
Mulghālif beshumār ..	372	Rāh go hai andherī ..	361
Munjī 'azīz Masfā ne jab ..	190	Rah, Masfā, mere sāth ..	21
Munjī, pyāre Munjī, sun jab gāeṅ ham ..	239	Rah mere sāth, jald hūā chāhī shām ..	15
Musāfir-o āsmānī ..	379	Rahim se ma'mūr, Masfā ..	311
N ..		Rāt hī rāt hai yih zamāna ..	287
Na koi Rāh, na koī zindagi hai ..	390	Raunaq jo āsmān ki hai ..	231
Na nā-ummedī se ..	102	Roz, mubārak aur quddās ..	160
Na pūchho, 'azīzo, ki Yisū' hai kab se (Gazal) ..	50	Roz, Qiyāmat par hamārī ..	151
Na sirf gumāhon ko ..	201	Rūh hāhī, Rūh Muqaddas ..	186
Najāt Dihinda, phir khushdilī se ..	21	Rūh i Pāk, ai Rūh Karīm ..	189
Nām Yisū' kā hai kyā shfrin ..	233	Rūh merī pyāsi hai ..	413
Nigāhbān, hai khabar kyā ..	42	Rūhu'l Quds, ai pāk Mu'allim ..	467
Nit du'ā kar, ki du'ā men har bār ..	307	Rūhu'l Quds, Tū utar ā ..	183
Nūr, Jo hai Khudā se sādīr ..	67	Rukhsat kar, rahīm Khudāwānd ..	173
P ..		S ..	
Pāk dil mujh men, Khudā ..	90	Sab āo, jitne ho lūchār ..	113
Pāk kalām Khudā kā ..	262	Sab khūbfon ke chasme ko ..	221
Pānī azālī Chatān kā ..	412	Sab milke āj khush-dilī se ..	223
Phanṣo mat jāl men dunyā ke, ākhir tum ko jānā hai (Gazal) ..	117	Sab ni'maton ke badle men ..	361
Pusht dar pusht tū, pāk Kalisiyā ..	380	Sab qaumen, ai Khudā ..	75
Pyār, Jo sab khūbfon men hai ..		Sach, mere āpar rahm hūā ..	249
lā-sānī ..	347	Safar Kalisiyā kā ..	390
Pyār, sab pyār se jo besh-qīmat ..	126	Salf kā nishān hai is kā girāu ..	473
Pyāre laṛko, Masfā mihrbān hai (Gazal) ..	470	Salf ke ai sipāhī ..	369
Q ..		Salf ke sāre tale ..	135
Qadīm zamāne men, Masfā ..	408	Salf par jab main karūn dhyān ..	132
Qādir aur buzurg Khudāyā ..	162	Salf par Yisū' māā hai ..	128
Qādir Khudā, Parwardigār aur Khālīq ..	19	Salf uthākar, pārau ho ..	365
Qaumen, qaumen, dekh yih guroh ..	84	Sar jhukā is majlis i 'alā men ānā chāhiye (Gazal) ..	210
		Sarī Kalisiyā ke Sardār ..	430
		Shāh pyār kā merā hai Chāupān ..	238
		Shahr men Dāūd Bādshāh ke ..	437
		Shahr sharīf aur 'ālī-qadr ..	65
		Shamsu's Sidq, tamām āsmān ..	5
		Shukr kare kull jāhān ..	38
		Sirf āsmān, hān sirf āsmān ..	174
		Subh kā qurbān ma'qūl ..	8

FIHRIST PAHLI SATRON KI.

	Gît.
Subh ke tãre se raushan, pur-nûr	402
Subh ke waqt, karîm Khudâ	2
Sun, âsmânî fauj sharîf	44
Sun, âsmânî khush-îhânî	393
Sun, Khudâya, 'arz hamârf	449
Sun, merî jân, firshte pur-soz	
gâte	381
Suno, ai jân i man, tum ko	116
(Gazal)	

T

Tâ aj se kare tû iqâr	428
Tâ bunyâd Tere ghar kî ho	489
Taiyâr hai dil, Khudâwandâ	4
Takht o tâj âsmânî, aur shâhânâ	
shân	206
Tamâm hai din kî raushnî	17
Tamâm hai jang, ab fathmand	143
Tamâh na de Tû qahr se	96
Terâ Iklautâ, ai Khudâ	57
Tere farmân se, Rabb	68
Tere ghar kî pâk dargâh	207
Tere hi ham âj se haij	476
Tere siwâe kis se bhalâ iltijâ	
karûn (Gazal)	325
Terî hamd o madhsarâf	226
Terî sanâ gâne ko	240
Terî shîrîn âwâz	90
"Thorî der" Masîh ne kahâ	376
Tû, ai Khudâ nâdîda hai	200
Tû apnî sârfî ilkr	278
Tû charhâ ûnche par	161
Tû hai ham se pahle gayâ, terî	
rûh ne kî parwâz	485
Tû, Jo rahîâ bar âsmân	502
Tû Mâlik hai, Khudâwandâ	312
Tû, Masîh, jalâl ke Bâdshâh	498
Tû merâ hâdî ho	351
Tû merâ rahnumâ ho	385
Tû mujhe hai zarûr	317
Tû Râh hai; Tujh se ham âzâd	205
Tujh pâs, Khudâwandâ	352
Tum karo taiyârî, Khudâwandâ	
hai âtâ	39

U

Ulfat 'ajîb, ulfat 'ajîb	48
'Umda haij wuh chhoṭe hâth	463
Un sab ke liye jin kî jang tamâm	404
Uṭh musâfir, kar taiyârî (Gazal)	120

W

Wâste pâk paidâish ke	501
Wuh bāt mujhe sunâo	337
Wuh nazzâra thî jalâlî	198

Y

Yâ Masîh, kis se kahûn Tere siwâ	
râz apnâ (Gazal)	108
Yâ Rabb, Terî janâb men hargiz	
kamî nahîn (Gazal)	254
Yâd hai mujh ko, Masîhâ, Terâ	
ânâ yâd hai (Gazal)	140
Yahowâh utrâ sâbiq men	182
Yarûshalem, ai shahr pâk	168
Yarûshalem jadîd	169
Yarûshalem zarîna	170
Yih zindagî kotâh hai	377
Yisû', Bâp kâ pasandîda	130
Yisû', châlîs din aur rât	87
Yisû', Hâdî ho	386
Yisû' hai Bunyâd haqqî	491
Yisû' hai kyâ Dost piyârâ	336
Yisû' jahân men âyâ hai	237
Yisû' jîtâ hai ! Ab se	150
Yisû' kâ farmân hai	462
Yisû' kâ nâm jab kî dahan se	
nikal gayâ (Gazal)	253
Yisû', Kalâm Khudâ ke	265
Yisû' ke sipâhî	391
Yisû' kî maîn bherî hûn	453
Yisû' kî musîbat jis dam tumhen	
sunâûn (Gazal)	141
Yisû' Mâlik zist o shân ke	97
Yisû' Masîh kâ fazl	375
Yisû' Masîh piyârâ, Wuh Yâr	
âsmânî hai	338
Yisû' Masîhâ, agar Tû na âtâ	285
Yisû' merâ pyârâ hai	459
Yisû', mere jânî Dost	288
Yisû', merî unmedgâh	287
Yisû' mujh ko kartâ pyâr	457
Yisû' nâm kî de duhâf	236
Yisû' pâs hamâre	208
Yisû' pyâre	346
Yisû', pyâre, pâk, halîm	443
Yisû' râh men sâth le chaltâ	384
Yisû', rahmat se ma'mûr	309
Yisû', sab kâ Tû Ma'bûd hai	399
Yisû', Tû âsmânî shân	500
Yisû', Tû Damîshq kî râh par	397
Yisû', Tû hai merî âs	289
Yisû', Tû karîm hai	311
Yisû', Tû ne hai kharîda	407
Yisû', Tû pâs hai mere	455
Yisû', yahûn hûâ	421

Z

Zu'l jalâl Masîhâ	441

FIHRIST ĞAZALON KÍ.

			Ğazal.
A			
Ab shám á gayi hai, aur dín guzar gayá hai	..	..	25
Ái Masfhá, mire sab bojh ughánewále	...	..	423
Ái mire jism o ján ke Báñf	..	..	324
Áyá hún, Yazdán, Tíre dar par du'á ke wáste	..	..	107
B			
Bahr i karam, Sháh i sağhá, merí taraf bhí dekhná	..	..	323
D			
Dar i pák se phirke main jáñ kahán	..	..	305
Dasht i gurbat men musáfir ko watan yád áyá	..	..	280
Dil apná bág bág hai aur shádkám hai	..	..	51
Dil hai gunáh ke báñ se bezár, ái Masfá	..	..	301
Donon jahán ká Málik Háñz Tá hai, Khudáyá	..	..	9
Donon jahán ká málik o mukhtár hai Masfá	..	..	257
G			
Gunáhon ko apne jo ham dekhte haiñ	..	..	105
Gunáhon se dil men bañ bekáñf hai	..	..	304
Guzrá hai Tere rahm se, ái Rabb, puráná sál	..	..	63
H			
Hai áj ká dín nayá mubáarak, kí sál picchhlá judá húa hai	..	..	62
Hai dekho zalzala áyá, qiyámat kí nisháñf hai	..	..	152
Hai gunáhon ká sar pe bojh bháñf, Iláñf tauba, Iláñf tauba	..	..	104
Hamáre dil men á, ái Ráh i Aqdas	..	..	191
Húa jab se khyál i wisál Tírá	..	..	259
I			
Ibn i Khudá Masfá se 'ishq	..	..	362
J			
Jab Tere ham, Masfá, parastár ban gaye	..	..	303
K			
Kartá hún Tujh se iltijá, Yisú' Masfá faryád sun	..	..	326
Karún hamd, ái Rabb, main Terí sadá	..	..	255
Khudáwand ká roz Itwár hai	..	..	159
Khudáwandá, sabhon ko shád karná	..	..	482
Khudáyá, mere dil ko le, Tá bí'kull is ko Apná kar	..	..	477
Kof dam men dam jab yih játa rahegá	..	..	118
Kyá karún tá'rif Terí? mujh men dāñf nahín	..	..	256

FIHRIST QAZALON KY.

			Qazal.
M			
Mahabbat ká Tírī 'álam men, ai Piyaṛe, fasána hai	..	..	258
Marīzo, ab sambhal baitho	..	..	306
Masīhá, do jahán men 'Ap ká ham ko sahára hai	...	...	251
Masīhá, main láchár, hairán hún	...	...	106
Masīhá, Tere dar pa ham sab hañ de (Khatákár hañ ham)	...	...	211
Masīhá, Tú qudrat ab Apní dikhá de	...	...	328
Merá nahñ hai koí madadgár, yá Masīh	...	..	327
Merī raushan Iláhi kar basárat	..	...	286
Míle khák men nau-jawán kaise kaise	...	..	119
Míre dil men yád Usí kí hai	...	...	302
Mubárák, mubárák, Masīh jī uthá hai	...	...	153
Mujhe, ai Masīhá, 'Terī justojí hai	..	..	252
Mujhe jalwa, Masīhá, Tú dikhána nūr se Apne	...	...	26
N			
Na púchho, 'azízo, kí Yisú' hai kab se	...	...	50
P			
Pharso mat jál men dunyá ko, ákhir tum ko jáná hai	.	..	117
Pyáṛe haṛko, Masīh mihrbán hai	..	...	470
Q			
Qayám rakhtá nahñ zamána	...	..	121
S			
Sar jhuká is majlis i 'alá men aná cháhiye	..	..	210
Suno, ai ján i man, tum ko	..	..	116
T			
Tere siwáe kis se bhaká iltijá karún	..	..	325
U			
Uṭh, musáfilé, kar taiyárf	...	..	120
Y			
Yá Masīh, kis se kahún Tere siwáe rúz apná	..	..	108
Yá Rabb, 'Terī janáb men hariz karam nahñ	...	..	254
Yád hai mujh ko, Masīhá, 'Terá aná yád hai	..	..	140
Yisú' ká nám jab kí dahan se nikal gayá	...	..	253
Yisú' kí musibat jis dam tumhen sunáun	...	...	141

FIHRIST PUNJÁBI ZABÚRON KI.

		Zabūr		
Ai Khudāwand mere, tūen kar rakhwālf ..	16	..	505	
Ai Khudāwand apnī rāh ..	86	..	525	
Akīkhān chuknā hān main wall pahārān ..	126	..	535	
Āo ik nawān gīt Rabb laf gāo ..	96	..	529	
Āo Rabb dī waḡḡiāf ..	95	..	524	
B				
Bābul diān nahrān te, jadon baiṭhe asīn jā ..	137	—	540	
D				
Dukkhān de wele terī ..	20	..	509	
Du'ā mango eh milke sab dam bā dam ..	132	..	537	
F				
Faiz nāl, ai Rabb ..	51	..	515	
G				
Gīt nawān gāo ..	98	..	530	
Gīt tere nān de main gāwān Rabbā ..	101	..	531 & 532	
H				
Hai kyā hī mubāarak oho ādmī ..	1	..	503	
J				
Jawān bhalā kis tarāh ..	119	..	534	
K				
Karo Rabb dī hun waddiāf (Hissa I) ..	148	..	542	
Karo Rabb dī hun waddiāf (Hissa II) ..	148	..	543	
Khudāwand nūn uḡkḡf rah ..	62	..	520	
Khurme de darukht de wāṅgar ..	92	..	527	
L				
Lok kāhde laf pānde ḡand ..	2	..	504	

FIHRIST PUNJABI ZABURON KI

	M	Zabûr	
Maîn gal Khudâ dî sunânzâ	85	..	524
Maîn khush hoîâ jad maînûn âkhan lagge ..	122	..	536
Merî sun laî âpûn du'â	17	..	507
Merî âs hai tere utte	31	..	512
Mere dil wich Shâh de wallon	45	..	513
Mubâarak Khudâwand nûn maîn âkhângâ ..	18	..	506
N			
Nihâyat hai rahîm Khudâ	145	..	541
Q			
Qaidî Saibûnî jadon Rabb ne leânde san chhuda ..	126	..	538
R			
Rabb ayâllî mere kol, Mere dil nûn rahîm dol ..	23	..	510
Rabb Khudawand Bâdshâh hai	24	..	511
Rabb asâdî zor hai te nâle sâqî hai panâh ..	46	..	515
Rabb asâdâ sâde utte	67	..	523
S			
Sab loko mâhnge mâro hun raî mil karo khushî ..	47	..	516
Sârio loko sâde Rabb nûn	66	..	522
Sun aî beff, tûn ch soch laî	45	..	514
Sune dhac kan adna âllâ	49	..	517
T			
Tainûn sadnân, Khudâyâ	17	..	508
Tayke maîn tainûn dhûndlî	63	..	521
Terâin sifât de gâone gît, karnâ Shukr-i-Khudâ ..	92	..	526
Tusî gao sanâ, gâo sanâ tusî Rabb dî	111	..	533
W			
Wekh, Khudâ, tûn dil dî	51	..	519
Wekh kyâ hî chahgî gal hai ch	133	..	539

NEW.	OLD.	NEW.	OLD.	NEW.	OLD.	NEW.	OLD.
1	143	45	45	90	80	134	95
2	1	46	50	92	279	136	102
3	3	47	47	93	73	139	100
4	4	49	49	94	331	141	428
6	2	50	422	95	254	142	109
7	5	52	53	96	75	143	110
12	8	53	57	97	326	144	111
15	13	54	58	98	72	146	118
16	14	55	60	100	253	147	115
17	15	56	295	101	86	149	113
18	9	57	56	103	280	150	112
20	12	58	61	105	425	153	431
21	16	59	59	110	70	154	20
23	11	61	62 _a	111	69	155	22 _a
24	27	64	63 _a	112	71	157	19
28	31	66	64	113	82	158	26
31	33 _a	68	384	114	252	160	123 _a
32	35	70	487	116	466	161	124
33	36	71	66	119	477	162	129
34	28 _a	72	391	120	479	163	128
35	28 _b	73	390	122	90	165	127
36	32	74	392	124	94	166	125
37	29	75	389	126	103	167	247
38	38	76	382	127	93	168	238
39	30	77	386	129	104	169	239
41	34	78	385	130	99	170	240
42	37	85	388	131	101	172	241
43	41	86	67	132	105	174	242
44	43	88	68	133	92	175	243

NEW.	OLD.	NEW.	OLD.	NEW.	OLD.	NEW.	OLD.
176	244	227	151	285	206	333	214
178	246	228	148	286	258	334	215
181	130	229	157	287	117	337	256
184	135	230	154	288	211	339	223
185	136	232	170	289	204	341	197
186	140	233	212	290	178	344	205
188	133	234	213	291	321	346	184
190	132	236	198	292	183	348	231
192	144	238	221	293	218	349	120
193	145	239	199	294	97	350	271
194	146	240	187	295	217	351	274
196	164	241	186	297	194	352	289
197	161	242	185	298	248	357	304
199	91	243	207	299	224	358	310
200	167	244	196	300	96	361	315
202	163	245	189	305	478	362	473
204	177	246	180	306	471	370	298
205	191	248	179	307	281	372	297
209	333	249	208	308	332	374	283
212	397	252	481	309	267	375	292
213	317	261	334	311	193	376	294
214	176	264	337	312	263	377	293
215	158	267	251	313	264	378	299
217	318	271	270	315	85	379	305
219	169	272	291	321	265	380	296
220	313	274	173	326	467	381	232
221	314	275	277	327	469	382	250
222	165	276	287	328	474	384	306
223	398	278	288	329	220	385	286
224	156	279	266	330	210	386	285
225	312	280	273	331	219	388	227
226	147	281	272	332	322	391	403

NEW.	OLD.	NEW.	OLD.	NEW.	OLD.	NEW.	OLD.
392	230	430	352	452	190	486	409
393	233	431	353	453	320	488	228
395	235	432	25	454	324	489	405
397	234	434	372	456	365	491	226
406	395	435	168	457	359	492	401
409	340	436	362	461	368	494	402
410	343	440	370	465	367	497	396
411	341	441	369	466	364	499	486
412	342	442	356	467	363	500	411
413	345	443	360	468	339	501	412
415	344	446	357	471	375	502	371
419	346	447	366	474	376		
424	349	449	106	475	377		
428	351	451	358	481	380		

N. B.—Reference to existing English Hymn Books are as follows:

A. M. = Ancient and Modern, Edition 1889.

H. C. = Hymnal Companion, 3rd Edition, 1908.

C. H. = Church Hymns, Edition 1906.

O. C. H. = „ „ „ 1888.

S. S. = Songs and Solos, Revised Edition (1,200 pieces).

O. S. S. = Songs and Solos, Old „

E. H. = English Hymnal, 1906.

N. A. M. = Ancient and Modern, New Edition, 1904.

C. F. = Hymns of Consecration and Faith.

ENGLISH ORIGINALS.

	No. in Hind. Bk.	Source.
A		
A cry as of pain	79	C. F. •
A few more years shall roll	56	A. M. 288
A living stream, as crystal clear	172	A. M. 213
A mighty fortress is our God	371	S. S. 2
Abide with me; fast falls the eventide	15	A. M. 27
Again the Lord's own day is here	156	A. M. 35
All glory, laud, and honour	122	A. M. 98
All hail the power of Jesus' name	106	A. M. 300
All people that on earth do dwell	196	A. M. 166
All the way my Saviour leads me	381	S. S. 522
Alleluia! Alleluia! Hearts to heav'n and voices raise	119	A. M. 137
Alleluia! Sing to Jesus	415	A. M. 316
Alleluia! song of sweetness	86	A. M. 82
And now, O Father, mindful of the love	419	A. M. 322
Angel voices, ever singing	216	A. M. 550
Around the throne of God in heaven	436	H. C. 511
Art thou weary, art thou languid	382	A. M. 254
As pants the heart for cooling streams	342	A. M. 238
As with gladness men of old	61	A. M. 79
At even ere the sun was set	14	A. M. 20
At the Cross her station keeping	137	A. M. 117
At Thy feet, O Christ, we lay	8	A. M. 6
Author of life Divine	417	A. M. 319
B		
Beautiful the little hands	463	) Meth: Ind- ian Hym. 632
"Behold the Bridegroom draweth nigh"	30	N. A. M. 50
Behold the Master passeth by	270	A. M. 614
Behold us, Lord, before Thee met	472	A. M. 348
Beneath the Cross of Jesus	135	H. C. 188
Bless'd are the pure in heart	348	A. M. 281
Break Thou the Bread of Life	319	) Meth: Hym: 325
Brief life is here our portion	377	A. M. 225
Bright the vision that delighted	198	A. M. 181
Brother, thou art gone before us	485	H. C. 542

ENGLISH ORIGINALS.

	No. in Hind. Bib.	Source.
C		
Christ is made the sure Foundation	491	A. M. 306. (Pt. (ii))
Christ the Lord is risen again	144	A. M. 136
Christ, whose glory fills the skies	5	A. M. 7
Christian, dost thou see them?	109	A. M. 91
Christian! seek not yet repose	370	A. M. 269
Christians, awake, salute the happy morn	45	A. M. 61
Come, ev'ry soul by sin oppress'd	113	S. S. 392
Come Holy Ghost, our souls inspire	181	A. M. 157
Come, labour on	360	H. C. 352
Come, let us join our cheerful songs	246	A. M. 290
Come, sing with holy gladness	431	A. M. 341
Come, thou Holy Spirit, come	183	A. M. 156
Come unto me when shadows darkly gather	269	(Meth: Hym: 1462)
Come unto me, ye weary	268	A. M. 256
Come, ye faithful, raise the anthem	245	A. M. 302
Coming, coming, yes they are	84	C. F. 444
D		
Days and moments quickly flying	53	A. M. 280
Dear Lord, on this Thy servant's day	401	A. M. 420
Do no sinful action	439	A. M. 563
Draw nigh, and take the Body of the Lord	410	A. M. 313
E		
Earth has many a noble city	65	A. M. 76
Eternal Father, strong to save	497	A. M. 370
F		
Far down the ages now	390	A. M. 537
Far from my heavenly home	380	A. M. 284
Father hear us while we pray	427	—
Father, let me dedicate	61	A. M. 74
Father of Heav'n, whose love profound	192	A. M. 164
Father of mercies, in Thy Word	263	A. M. 531
Fight the good fight with all thy might	409	A. M. 540
For all the Saints who from their labours rest	404	A. M. 437
For ever with the Lord	178	A. M. 231
"For my sake and the Gospel's," go	82	H. C. 601
For the beauty of the earth	231	C. H. 403.
Forty days and forty nights	87	A. M. 92
From Greenland's icy mountains	78	A. M. 358
G		
Gliding through the shadows	364	N. A. M. 637
Glory be to Jesus	124	A. M. 107
Glory to the Lamb	128	—
Glory to Thee, my God, this night	18	A. M. 23

ENGLISH ORIGINALS

	No. in Hind. Bk.	Source.
Go to dark Gethsemane	129	A. M. 110
God lov'd the world of sinners lost	247	S. S. 17
God save our gracious king	499	H. C. 599
Gracious Spirit, Holy Ghost	189	A. M. 210
Great God, what do I see and hear	33	A. M. 52
Guide me, O Thou great Redeemer	383	A. M. 196
H		
Hail, festal day !	490	(?) N. A. M. 255
Hail, gladdening Light, of His pure glory pour'd	13	A. M. 18
Hail, the day that sees Him rise	160	A. M. 147
Hail to the Lord who comes	398	E. H. 209
Hail to the Lord's Anointed	70	A. M. 219
Hark ! hark, my soul ; angelic songs are swelling	381	A. M. 223
Hark, my soul ! It is the Lord	341	A. M. 260
Hark ! the herald-angels sing	44	A. M. 60
Hark ! the sound of holy voices	393	A. M. 436
Hark, the voice of love and mercy	139	H. C. 195
Here is Love vast as the ocean	335	) Welsh Revi- (val Hymn.
Here kneeling at Thine altar, Lord	420	
Here we suffer grief and pain	446	H. C. 509
His are the thousand sparkling rills	138	A. M. 119
Ho, my comrades ! see the signal	366	S. S. 669
Hold Thou my hand ! so weak I am, and helpless	277	S. S. 550
Holy Bible, book divine	468	H. C. 487
Holy Father, cheer our way	11	A. M. 22
Holy Father, in Thy mercy	496	A. M. 595
Holy, Holy, Holy ! Lord God Almighty	1	A. M. 160
Ho y night ! peaceful night	48	) Canad. (B. C. P. 2. 74
Hosanna to the living Lord	199	A. M. 241
How bright appears the morning star	68	H. C. 110
How bright these glorious spirits shine	394	A. M. 438
How sweet the name of Jesus sounds	233	A. M. 176
Hush'd was the evening hymn	464	A. M. 574
I		
I could not do without Thee	286	A. M. 186
I hear ten thousand voices	83	C. M. S.
I hear Thy welcome voice	99	S. S. 475
I heard the voice of Jesus say	267	A. M. 257
I hunger and I thirst	413	H. C. 436
I lay my sins on Jesus	101	H. C. 163
I need Thee every hour	317	S. S. 577
I think when I read that sweet stor of oyl	458	H. C. 479
I've found a friend in Jesus	338	S. S. 104
I was a wandering sheep	339	A. M. 258
In our work and in our play	460	O. C. H. 573
In token that thou shalt not fear	428	A. M. 328

ENGLISH ORIGINALS.

It is a thing most wonderful

J

Jerusalem, my happy home
 Jesu, gentlest Saviour
 Jesu, Lover of my soul
 Jesu, meek and gentle
 Jesu, meek and lowly
 Jesu, my Lord, my God, my All
 Jesu, my Saviour look on me
 Jesu, still lead on
 Jesu, Thou Joy of loving hearts
 Jesus bids us shine with a clear pure light
 Jesus calls us; o'er the tumult
 Jesus Christ is risen to-day
 Jesus high in glory
 Jesus keep me near the Cross
 Jesus lives! No longer now
 Jesus, Lord of life and glory
 Jesus loves me, this I know
 Jesus shall reign where'er the sun
 Jesus, stand among us
 Just as I am, without one plea

L

Lead, kindly Light, amid the encircling gloom
 Light of God's own light eternal
 Light's abode, celestial Salem
 Like a river glorious
 Lo! He comes with clouds descending
 Look, ye saints, the sight is glorious
 Lord, behold us with Thy blessing
 Lord, dismiss us with Thy blessing
 Lord, enthroned in heavenly splendour
 Lord, her watch Thy Church is keeping
 Lord, I hear of showers of blessing
 Lord Jesu Christ, our Lord most dear
 Lord of glory, who hast bought us
 Lord of life and King of glory
 Lord of our life, and God of our salvation
 Lord, pour Thy Spirit from on high
 Lord, speak to me, that I may speak
 Lord, Thy Word abideth
 Loving Shepherd of Thy sheep
 Low in the grave He lay

M

Make me a captive, Lord
 "Man of Sorrows," what a name
 My God, accept my heart this day
 My God, how wonderful Thou art

No. in Hind. Bk.	Source.
450	H. C. 482
168	A. M. 236
421	A. M. 324
288	A. M. 193
297	A. M. 194
311	A. M. 188
345	A. M. 191
320	O. C. H. 400
388	H. C. 369
343	A. M. 190
462	S. S. 1138
305	A. M. 403
142	A. M. 134
441	—
132	S. S. 131
150	A. M. 110
97	A. M. 287
457	H. C. 503
69	A. M. 220
208	H. C. 215
95	A. M. 255
275	A. M. 266
67	—
167	A. M. 232
282	S. S. 652
32	A. M. 51
164	S. S. 127
478	A. M. 576
479	A. M. 577
416	A. M. 555
72	A. M. 262
318	A. M. 629
426	E. H. 338
407	A. M. 367
498	(M. U. Hymn)
310	A. M. 214
488	A. M. 355
356	A. M. 356
262	A. M. 243
451	A. M. 334
148	S. S. 152
353	C. F. 98
250	S. S. 102
471	A. M. 319
197	A. M. 169

ENGLISH ORIGINALS.

My God, I love Thee ; not because
My God, my Father, while I stray

N

Nearer, my God, to Thee
No, not despairingly
None other Lamb, none other name
Not for our sins alone
Now my soul, thy voice upraising
Now thank we all our God
Now the day is over
Now the labourer's task is o'er

O

O come, all ye faithful
O come, O come, Emmanuel
O day of rest and gladness
O Father, bless the children
O for a faith that will not shrink
O God of Jacob, by Whose hand
O God of Truth, O Lord of might
O God our Help in ages past
O happy band of pilgrims
O Jesu, King most wonderful
O Jesu, Thou art standing
O Jesus, I have promised
O King of mercy, from Thy throne on high
O Lord of Heav'n, and earth, and sea
O Love divine, how sweet Thou art
O Love, that wilt not let me go
O Paradise ! O Paradise
O perfect Love, all human thought transcending
O quickly come, dread Judge of all
O sacred Head, surrounded
O Spirit of the living God
O Strength and Stay, upholding all creation
(?) O Thou, from Whom all goodness flows
O Thou, Who makest souls to shine
O Word of God Incarnate
O worship the King
Oft in danger, oft in woe
Oh, Jerusalem the golden : city bright and fair
On Jordan's bank the Baptist's cry
On the Resurrection morning
Once in royal David's city
Once pledged by the Cross
One there is above all others
Onward, Christian soldiers
Onward thro' the rolling ages
Our blest Redeemer, ere He breathed

No. in Hind. Bk.	Source.
125	A. M. 106
280	A. M. 264
352	A. M. 277
102	H. C. 157
236	C. H. 479
201	A. M. 528
131	A. M. 103
212	A. M. 379
12	A. M. 316
484	A. M. 101
43	A. M. 59
40	A. M. 49
154	A. M. 36
425	N. A. M. 284
272	A. M. 278
60	A. M. 512
10	A. M. 10
273	A. M. 165
379	A. M. 224
204	A. M. 178, Pt. II
100	A. M. 198
475	A. M. 271
414	H. C. 452
406	A. M. 365
329	A. M. 195
355	S. S. 633
175	A. M. 234
480	A. M. 578
29	A. M. 204
136	A. M. 111
74	H. C. 53
19	A. M. 12
321	A. M. 283
487	A. M. 353
235	H. C. 260
222	A. M. 167
371	A. M. 291
171	O. S. S. 251
27	A. M. 59
151	A. M. 499
437	A. M. 329
473	N. A. M. 293
234	H. C. 478
391	A. M. 391
389	—
190	A. M. 207

ENGLISH ORIGINALS.

	No. in Hind. Mk.	Source.
P		
Pass me not, O gentle Saviour	103	S. S. 488
Peace, perfect peace, in this dark world of sin	298	A. M. 537
Pleasant are Thy courts above	207	A. M. 240
Praise my soul, the King of Heaven	213	A. M. 298
Praise, O praise our God and King	492	A. M. 381
Praise the Lord ! ye heavens, adore Him	215	A. M. 202
Praise to the Lord, the Almighty, the King of Creation	219	E. H. 536
Pray, always pray ; the Holy Spirit pleads	307	H. C. 272
R		
Rejoice, all ye believers	28	H. C. 78
Rejoice, the Lord is King	163	A. M. 202
Rejoice to-day with one accord	223	A. M. 378
Ride on ! ride on in majesty	123	A. M. 99
Rock of Ages, cleft for me	289	A. M. 184
S		
Safe in the arms of Jesus	299	H. C. 301
Saviour, again to Thy dear name we raise	24	A. M. 31
Saviour, Blessed Saviour	230	A. M. 305
Saviour, breathe an evening blessing	23	C. H. 24
Sing Alleluia forth in dutious praise	217	A. M. 206
Sing praise to God Who reigns above	224	E. H. 478
Soldiers, who are Christ's below	373	A. M. 447
Sound the battle-cry	267	S. S. 703
Spirit Divine, attend our prayers	187	H. C. 255
Stand up ! stand up for Jesus	369	A. M. 542
Stars of the morning, so gloriously bright	402	A. M. 423
Sun of my soul, Thou Saviour dear	20	A. M. 24
Sweet hour of prayer ! sweet hour of prayer	308	S. S. 318
Sweet the moments, rich in blessing	134	A. M. 103
T		
Take my life, and let it be	358	H. C. 350
Take the name of Jesus with you	236	S. S. 91
Take up thy cross, the Saviour said	305	A. M. 263
Tell it out among the heathen that the Lord is King	81	H. C. 124
Tell me the old old story	337	H. C. 529
The Church's one foundation	388	A. M. 215
The day is past and over	17	A. M. 21
The Day of Resurrection	115	A. M. 132
The day Thou gavest, Lord, is ended	22	A. M. 477
The King of love my Shepherd is	238	A. M. 197
The Saints of God ! their conflict past	405	A. M. 428
The sands of time are sinking	180	S. S. 975
The Son of God goes forth to war	363	A. M. 439
The Sower went forth sowing	493	A. M. 386
The strife is o'er, the battle done	143	A. M. 135
The whole world was lost in the darkness of sin	115	S. S. 417

ENGLISH ORIGINALS.

	No. in Hind. Bk.	Source.
There is a fountain fill'd with Blood	300	A. M. 633
There is a green hill far away	447	A. M. 332
There is a happy land	445	H. C. 512
There is no night in heaven	173	H. C. 246
There is one Way, and only one	400	A. M. 411
There's a Friend for little children	456	A. M. 337
Thine arm, O Lord, in days of old	408	A. M. 369
Thine for ever ! God of love	478	A. M. 280
Thine, Lord, are the blossoms of forest and field	465	H. C. 486
This is the day of light	155	A. M. 37
Those eternal bowers man hath never trod	177	H. C. 243
Thou art gone up on high	161	A. M. 149
Thou art the Way ; by Thee alone	205	A. M. 190
Thou didst leave Thy Throne and Thy Kingly Crown	206	H. C. 89
Thou, Whose Almighty Word	68	A. M. 360
Through all the changing scenes of life	274	A. M. 290
Through the night of doubt and sorrow	387	A. M. 274
Thy Life was given for me	359	A. M. 259
V		
Virgin-born, we bow before Thee	399	A. M. 622
Victim Divine, Thy grace we claim	418	A. M. 556
W		
Wake, O wake ! with tidings thrilling	36	E. H. 12
We are but little children weak	461	A. M. 331
We have not seen, we cannot see	396	A. M. 612
We love Thee, Lord, yet not alone	340	H. C. 327
We plough the fields, and scatter	491	A. M. 383
We saw Thee not when Thou didst come	281	A. M. 174
What a friend we have in Jesus	336	S. S. 319
When at Thy footstool Lord, I bend	316	A. M. 245
When God of old came down from Heav'n	182	A. M. 154
When He cometh, when He cometh	465	S. S. 1110
When I survey the wondrous Cross	133	A. M. 104
When morning gilds the skies	235	A. M. 303
When our heads are bow'd with woe	94	A. M. 339
When the trumpet of the Lord shall sound	179	S. S. 983
When the weary, seeking rest	322	
When wounded sore the stricken heart	271	A. M. 183
Where high the heavenly temple stands	165	A. M. 201
Whither, pilgrims, are you going	444	G. B. 446.
Who are these like stars appearing	392	A. M. 427
Who is this so weak and helpless	284	A. M. 523
With Christ we share a mystic grave	429	E. H. 339
Y		
Ye servants of God	214	H. C. 123
Ye watchers and ye holy ones	218	E. H. 519

783.65

Mas

111565

अवधि सं०

ACC. No. ~~20845~~

वर्ग सं.

पुस्तक सं.

Class No..... Book No .....

लेखक

Author.....

शीर्षक

Title Masihhi git ki kitab.

783.65

~~20845~~

Mas

LIBRARY

LAL BAHADUR SHASTRI

National Academy of Administration

MUSSOORIE

Accession No.

111565

1. Books are issued for 15 days only but may have to be recalled earlier if urgently required.
2. An over-due charge of 25 Paise per day per volume will be charged.
3. Books may be renewed on request, at the discretion of the Librarian.
4. Periodicals, Rare and Reference books may not be issued and may be consulted only in the Library.
5. Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced or its double price shall be paid by the borrower.

Help to keep this book fresh, clean & neat